

RMK. I.

1069

KECHL ES
DIREKTZENI
ELMELKIDFSTK
1651

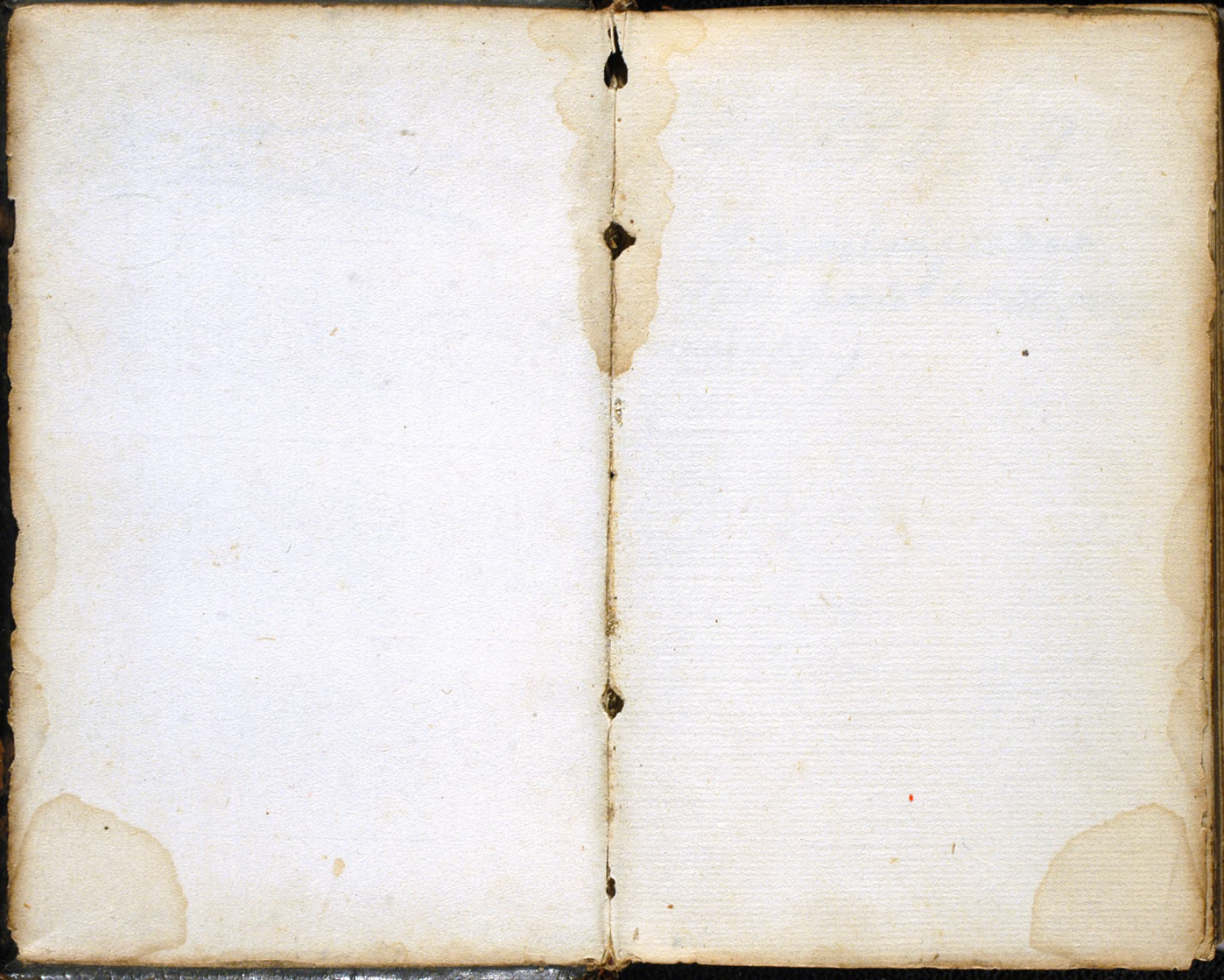

Kell V. A.

~~1398~~

~~Quod Spech~~

PINKT. 1069.

(A körülvágások
több levele kitérő meg-
szült.)

S. 9.

Tizenkét idvösséges
**ELMELKE-
DESEK;**

*Mellyekben szép áhítatos
és buzgólagos Könyörgések
Sannac foglaltatván:*

**Minden hűveknek, vala-
kik ez életnek háboruiban
az ő idvösségeknék tüzélyára
sietnek lelki fegyverül
adattattak, RMKD
és 1069.**

**PHILEP KEGELIUS D. által
deákul irattattak;
*Mellyeket***

**Debretzeni Péter
Magyarrá fordított.**

*Most ismét utolszor e' szép kis
formában ki-bocsátott:*

Lötsén, Samuel Brever,

1 6 6 8.

Phil 4. v. 6.

*Minden könyörgésekben és Imá-
ságtokban hálá-adással a' ti ké-
rőitek meg-jelennék Isten előtt.*

Coloss 4 v. 6.

*A' könyörgésekben átlhatatosok le-
gyetek, vigyázzván azokban hálá-
adással.*

TYPOGRAPHUS ad Lectorem.

K Egyes Olvasó, vedd észre, hogy nem hejában írta e' kis rövid Elöl-járó beszeder elődbé: Mert ha meg-tekinted a' régi Magyarúl nyomtatott *Editiokat*, rettenetes fok fogyatkozásokat találsz benne, az *Accentus*oknak tudatlan meg hányása miatt, mellyet ember ha a' Magyar írásokban jól nem *observál*, tehát mind a' *Sensust*, mind pedig a' szóllásnak mi-voltát meg-rútítja irásában. Sőt a' gyenge, avagy nem igen tudós olvasókat meg-botlattya az olvasásban. Mert példának-okaért ha ezt akarnám írni: Hálákat adok Ur Isten &c. azonban *Accentusok* nélkül így írnam: Halakat adok &c, tehát a' gyenge Olvasó a' viz-
ben.

ben lakó halakra érhetné a' hálá-adást,
hamarjában. Több példát nem adok e-
lődben mostan, hanem ha akarod ez írá-
sodat próbára vonni, tehát a' régi *Edi-
tiók*hoz tegyed, és úgy vészed eszedbe.
En azért a' mint tudám igen szépen
tsinosgatám a' Magyar szóllásnak for-
máját, és semmit el nem hagytam benne,
hanem a' szerint bortsátottam ki a'
mint a' jó emlékezetű *Debretzeni Péter*
maga fordította. De azonban, ha olly
togyatkozást találnál, jobbits-meg a'
magad elméje szerint, és ély Istenesen
véle, lelkednek idvősségére. Légy jó
egészségben.

A' régi

A' Régi Patereknek Írások-
ból szedegettetett értel-
mes mondások.

Hugo.

A' Könyörgés a' kegyes elmének alá-
zatos térése Istenhez, mely meg-
erősítetett hittel, szeretettel és remén-
séggel.

August.

A' te könyörgésed Istennel való be-
széllés, mert midőn olvasz, az Isten szól
téhéked, midőn pedig könyörögsz I-
stennel beszélsz.

August.

A' könyörgés hogy ha tiszta és ma-
cula-nélkül való léfzen, fel-hatván az
egekben üressen meg nem tér.

Ugyan ott.

A' könyörgés oltalma a' könyör-
gőknek, áldozattya Istennek, oltoro-
zása pedig az ördögöknek.

A' könyörgélekről való

Ugyan ott.

A' könyörgés a' léleknek bátorítója, az Angyaloknak vigasztalója, az ördögöknek kinzója, Istennek kedves szolgálata, a pœnitentiának és a' hitnek nagy ditsireti, tőkélletes ékeffége, bizonyos reménsége, és meg-romolhatatlan ép-sége.

Ugyan ott.

A' tiszta könyörgésnek nagy ereje vagyon, ki mint egy gyors követ a' parantsolt dolgot véghez-viszi, és el-jút a' hová a' tett el nem juthat.

Ugyan ott.

Mert miképpen a' napnak ragyogó fényessége a' homályokat és a' meggyúlt fellegeket el-széleszti és el-ofszaltya: így a' buzgó könyörgés minden szübbeli törődéseket, szorongatásokat, kifirteteket igen nagy hirtelen el-kerget.

Ugyan

értelmes mondások.

Ugyan ott.

Miképpen a' lopó halván a' kiáltást, el-fút, és a' környűl lakók fel-serkenvén segítségre jönnek: így a' könyörgésnek erős szozattya el-űzi az ördögöket, és az Angyalokat segítségre serkenti.

Ecclesi 7.

Job a' könyörgésnek vége, annak kezdetinél. Mert a' kezdésben a' szű háborgó és nyughatatlan: a' végén pedig tsendesebb és inkább figyelmetesebb az ő igyekezetire.

Isidor.

Szivet illet a' könyörgés, nem ajakat. Mert a' könyörgésnek Isten szívére figyelmez nem beszédere. Job embernek tsendességgel szívében könyörögni szóllás nélkül, hogy sem, mint szájának beszédével elmének figyelmetessége nélkül.

August.

Nem lehet hogy a' te könyörgésed

A' könyörgésekről való

fel-jusson az egekben, ha e' világi gondoktól és szorgalmatosságoktól meg-terheltetvén lélsz, mert e' felet-te igen ellenkezik a' könyörgéssel.

Ugyan ott.

A' könyörgéssel tisztogattatunk, az olvasással tanittatunk. Mind kettő jó-ságos dolog, ha reá érkezel, ha pedig nem mind a' kettőre, jobb könyörög-nöd hogy nem mint olvasnod.

Ugyan ott.

A' könyörgés eleiben viszi Istennek a' te szükségidet, meg-alázza szivedet, meg-ment a' gonosztól, fel-indítja I-stent a' te ízeretetedre, és lelkedet ed-gyessé teszi az Úrral.

Cassidior.

A' könyörgés szívet világosít, e' földiektől el-szakaszt, a' büntől meg-tisz-tít, mennyieikre igazgat és a' lelki jók-nak el-fogására méltóbbá és alkalma-tosabbá teszi.

Nilus

értelmes mondasok,

Nilus Episc.

Ha Istennek temploma kívánsz len-ni, szüntelen fel kel vinned a' könyör-gésnek áldozatját.

Ambrosius.

A' kegyelem bővebb a' könyörgésnél, mert mindenkor többet ad Isten, hogy sem a' mennyit tőle kérnénk.

August.

Ne ály hátra a' te könyörgésedben, hogy ha Isten el-hallasztya-is a' mit né-ked meg-adandó: nints álhatatlanság abban kit ígirt, meg nem változtattya az ő mondasát: fel-bomolhatatlan az ő ígéreti: meg nem tsalhat, vagy on ha-talma a' bé-telleyesítésre.

Greg:

Sokak e' világi hatalmasok előtt egész nap estig udvarolni képesek, a' könyör-gésben pedig az Ur előtt egy fertály o-raig el-fáradnak.

Aug.

August:

Sokan el-unnyák a' könyörgést, sokan az ő meg-téréseknek kezdetiben buzgoságossan könyörögnek, annak-utánna osztán kelleetlenül, tunyául és restül tselekedtetik, mint ha bátorságossak volnának. Vigyáz az ellenség, te pedig aluszol?

Hieronym.

Az Ur tudván az ő kegyelmességének mértékét, néha nem halgattya meg az ő hozzá kiáltót, hogy azt meg-probálja, és az esedezésre inkább fel-indítsa és mint egy tűzben vetvén tisztábbá tegye.

Bernhard.

Senki közzülünk kitsiny dolognak ne alítsa az ő könyörgését, mert mondom tinéktek, hog' az a' kinek könyör-günk nem tartya kitsiny dolognak, minek-utánna ki-ment a' mi szájunk-ból, ő fel-írja azokat az ő könyvében.

Es

értelmes mondások.

Es e' kettő közzül edgyiket tőle megtsalhatatlan-képpen várhattuk, avagy azt a' mit kérünk, avagy pedig azt melyet hasznosabnak tud lenni minékünk.

Ismét.

Nem szóval-való kiáltással kell zörgetni Istennél, de igaz lelki-ismérettel kell engesztelni, mert ő nem a' külső szóllásra, de a' belső buzgoságra figyelmez. A' könyörgő semmi új dolgot ne inditson, melyet tudálatosan az emberekkel, ne tégyen kiáltást, ne reresz-fze-ki kezeit, se ne emelje fel szemeit, hogy az embereknel hírt nevet szerezzen.

Isidor.

Mit használ ott az ajakoknak pengése, holott a' szű meg-némult? mert, mikeppen a' szóllás modoltatás nélkül nem külömböz az oktan állatok szavátul: így a' könyörgés-is buzgoság-nélkül a' barmoknak bögesétul.

Ismét.

A' könyörgő embernek két dolog bántja meg az ő könyörgését, melyért nem nyerheti meg az ő kívánságát: tudni illik a' bűnben heverés: és az ellene vétett felebaráttjának meg nem bocsátása.

Ismét.

Sokakat Isten nem halgat meg gyakorta az ő akarattyok-szerint, hogy azokat az ő idvősegekre halgassa meg.

Ismét.

Ez annak az orvosság ki ellen az ő bűneinek kifizetési tufakodnak, hogy valamennyiszor a' bűntől ostromlattak, mind annyiszor a' könyörgéshez fogjon: mert a' gyakorta-való könyörgése a' vétkeknek izgatását el-oltya.

Első

ELSŐ ELMELKEDES
Melyben meg-irattatik,
miképpen kell készíteni embernek önnön magát a' Könyörgéshez.

Az Idvőzítő Ur Jესusnak, az Isteni szeretetnek buzgósgátul fel. indúló lélekkel való beszéde.

Gen nagy serénységgel figyelmezek reá, mit izólyon az én lelkemnek igaz és hiveséges jegyese, az én belső részeimben.

Bóldog az a' Lélek, ki az Urnak szózatját magában hallja, és a' ki ő szájából az örök életre legelő vigasztalásnak beszédével éltetetik. Bóldogok a' fűlek, a' kik az Isteni szeretetnek buzgósgára melegítő szelének fuvátul len-

A

ge-

gedeztetnek, mert ezek e' világnak sok
kifirtetinek ostromlásival zúgó szélve-
szeitül tsendeszek. Bóldogok oh bi-
zonyára tellyességgel bóldogok, az ol-
lyatén fűlek, a' mellyek nem az el-mú-
ló beszédeknek külső folyására, de az
igasságnak belsőképpen oktató tanítá-
sának zengedezésére, figyelmeznak.
Bóldogok a' szemek, a' kik e' világi he-
jábá való dolgokra bé-hunyván vannak,
bóldogok mert ezek vigyázó szemlé-
léssel belső-képpé az idvősségnek drá-
galatos titkait nézik. Bóldogok a' kik
a' lelkiekben tellyes indulatokkal fog-
lalatosak, és a' mennyei titkos dolgok-
nak értelmére napőként való gyakor-
lások által önnön magokat jobban job-
ban készíteni igyekeznek. Bóldogok
bizonyára a' kik egyedül az Urnak ad-
ván egészen önnön magokat, ő benne
meg fáradhatatlanul örvendeznek,
bóldogok mert ezek e' világi sok nyug-

hatat-

hatatlan gondoknak fertegető tövis-
fűről üressék.

Annakokáért oh én lelkem ezekre fi-
gyelmezzél, és nag' hamarsággal zárd-
bé a' te érzékenségednek e' világra ki-
nyílt ajtait, készíts-el nagy sietséggel te
magadat azoknak meg-hallására, mel-
lyeket a' te Urad Istened meg-jelent te
néked. Imé a' te kívánt szeretetednek
drága kintse ezeket módgya tenéked:
En vagyok a' te idvősséged, a' te béke-
séged és a' te életed. El ne hanyatoly va-
lamely-felé én tőlem, hogy a' te béke-
séged maradandó légyen. Vess véget
az el-múlásoknak, és kövesd az örök-
ké valókat. Mert vallyons mitsodák
minden e' világi dolgok? hanem tsak
azon merő álnokság és hitetős alárd-
ság. Es vallyons mit használhat mind
e' világ annak a' ki az ő teremtetőjétől el-
hagyatik. Minden héjában valóságot
le-vetkeztvén annakokáért, mutatd ma-

gadat hiveségetnek, békeségetnek a' te teremő Istenedhez, hogy nagy bátorsággal juthass a' te örök időselegednek boldogságos ki-fogó partyára.

A Buzgóságnak kegyelmét áhítózó léleknek könyörgése.

Búséges irgalmasságu édes URAM Istenem, csak egyedül te béned van-nak minden én javaim le-tétettetvén. De oh vallyons kitsoda vagyok én, hogy te veled Angyaloknak nagy ha-talmu Urával merjek szólni? En-vagyok Uram a' te szegény meg-romlott szolgálád, én szintén olyan vagyok mint amaz el-vettetett féreg, sokkal igye-fogyottab és haszontalanb, a' mint tudom és magamban érzem. De emlekezzél-meg Uram, mert imé a' te ortzádnak ir-galmas tekintése-nélkül semmi vagyok; mert imé szintén el-fogyok; mert imé immár semmi jó bennem nem találtatik. Te vagy Uram egyedül jó, igaz és szét.

Egye.

Egyedől csak te tehetz mindeneke-t, te birtsz és te tölthetz-bé áldásoddal min-deneke-t, csak a' meg-terés nélkül-való bűnőst hagyod üressen magának.

Emlekezzél-meg Uram a' te könyö-rületeffégednek nagy voltárul, és tölts-bé az én szivemet a' te kegyelmességed-del, lám nem akarod Uram hogy a' te kezeidnek munkái héjában-valók le-gyenek: oh mert e' nyomoruságos élet-nek habjai között hanyattatván ezenel porrá tetettetem, ha a' te irgalmassá-godnak és kegyelmességednek újjászű-lő harmattyáival meg nem erőssítteré. Ne fordits-el URAM a' te ortzádat én tőlem, ne hallogasd a' te meg-látoga-tásodnak örvendetes napját, ne rejsz-el Uram tőlem a' te meg-elevenítő vi-gasztalásodnak biztatását, hogy ne lé-gyen az én lelkem olytatén, mint a' puszta helyeken az el-száradt és viz nélkül-való szomjuhozó föld.

A 3

Tanits

Tanits-meg URAM engemet, hogy tselekedgyem a' te akaratomat: Oktass engemet, hogy te előtted épségben és alázatoságban járhattak: mert csak te vagy az én bõltésésem, a' ki ismérsz engemet a' te igazságod szerént, és jól ismérél még e' világnak kezdeti előttis, minek elõtte e' világra születtetném.

*A' Szûnek tisztaságáért. való
buzgó könyörgés.*

ORökké-való irgalmaságnak és vég nélkül-való kegyelmességnek kiapadhatatlan kút-feje, én szegény nyavalyás a' bûnnek kegyetlen mérgétûl meg-sebhetett szivû ember, igen aláza-
toftan de nagy bizodalmason a' te jóvótodnak szárnyai alá borulok. Te hozzád kiáltok URAM oh én lelkemnek idvõsség adó drága Jegyese UR JESUS CHRISTUS, mosogasd-meg a' bûnnek fertelmétûl az én szivemet, a' ki csak e' világnak héjában-valóságához ragaszkodott,

kodott, azokat szereti és kívánnya, a' mellyeket te utálsz, a' ki nem gondolván az õ idvõsségérûl, csak azok tet-
tzenek kedvének, mellyek e' változó világnak mulandó javai.

De te URAM teremts én bennem tisz-
ta, alázatos, békefeges, kegyes, engedel-
mes és töredelmes szívet. Adgy énné-
kem oly szívet, a' ki senkinek ártalmá-
ra ne indullyon, sem a' kin a' boszú-ál-
lásnak veszedelemmel forro tüze ha-
talmat ne vehessen, hogy gonoszszal a'
gonoszáért ne fizessen, de sőt inkább a'
gonoszt joval meg-gyõzni igyekez-
zék. Szûly én belém oly szívet, a' mely
tégedet mindenek felett szereffen, te
rólad fáradhatatlanul gondolkodgyék,
te rólad szüntelen beszéllýé, este elõd-
ben hálá-adálnak jó illatu áldozattyát
vigyen. Oly szívet adgy URAM, a' ki
meg-fogván magát e' földiektõl, a'
mennyei ditsõsségnek idvõsséges tit-
kairól

kairól elmelkedgyék, és magát ez örökké- való jóknak latásával gyönyör-
dtesse és éleszgesse.

Tselekedd-meg azokat-is a' te kegyelmeddel én bennem, a' mellyek az én meg-avúlt természetemtől véghez nem vitethetnék. Mert csak egyedül te magad adhatz Uram én belém oly szívet, oly elmét, a' ki a' bűnnek tselekedetét gyűlölván minden jóságos tselekedetekkel fel-ruháztatván legyen.

Tisztíts-meg Uram az én belső indulatimat e' világnak egy szem-pillantásig tartó gyönyörűséginek kívánságintúl; Oh Uram ki az egekben lakozol emeld-fel te hozzád az én szívemet, és a' te újaiddal szentféges akaratodat, melld-fel az én szívemben, hogy legyen az én szívem az élő Istennek keze által iratot jedző tábla, melyben meg-öriztessék amaz örökké-meg-maradando örökségnek Záloga.

Nagy könyörületessen fohászkodom Oh én Idvőslégem, nyújts hozzád oly kegyelmességedet, a' mely által az ig. Pœnitentiára tért bűnösöknek eseteket fírató seregében számláltathassam, hogy ama' pokolbéli rettenetes kárhozatnak rejánk dühött Sas-kefelyűi, a' te idvőzitő igédnek áldott magvát, az én szívemből ki ne ragadhassák, hogy ofztán meg ne nehezitessék mértékletlen tobzodással, sem e' világi szorgalmatos gondokkal.

Engedgyed Uram azt-is hog' tellyes szível felebarátomnak ellenem- való tselekedetit botsáthassam-meg, hogy te-is az én bűneimnek kegyelmes és irgalmas légy. Őrizd-meg Uram az én szívemet, akaratomat, elmémét, és az én értelmemet minden-féle tévelygéstől és gonosztul, hogy az én békeféges türesemel és szenvedésemel az örök életet nekünk ajánló Izét igédnek hász-

16 *Elő elmélkedés a könyör-*
nos és idvösleges gyümölcset terem-
tessék, és ekképpen az jóban mind vé-
gig meg-maradhassak az örök életben
való által-költözésre, AMEN.

*Az Ur jó tettzésének mi bennünk
véghoz viatekért való könyörgés.*

E Ngedelmes kegyes és minden te-
hozzád esedezőkhöz jó akaratu.
Ur Jesus Christus, árazd reám a' te ö-
rök életre el-petsérlő kegyelmednek jó
voltát: hogy bennem lakozzék, hogy
bennem munkálkodgyék, és mind vé-
giglen én nálam meg-maradgyon.,
Adgy énékem egész életemben oly ki-
vánságot, és akaratot, mely tenéked leg-
inkább kedvesebnek és bőségsébbnek tel-
fék. Enyim légyen Urama' te akaratod,
és az én akaratom mindenkör edgye-
zőképpen kövesse a' te akaratodat.,
hogy csak azt akarhassam, a' mellyet te
akarsz, és azt ne akarhassam, a' mellyet
te nem akarsz. Adgyad oh én lelkem-
nek.

géshez való készületről. 17
nek hivséges szerelme, hogy azoknak
meg-halhaslak a' kik e' világnak hamar
el-futó árnyékában vadnak, adgyad
hogy te éretted ez életnek zabolátlan
fiaiúl szeressék meg-útáltatni, és tel-
lyességgel hátra hagyatott feledékeny-
ségben lenni ez ilyeneknek. Adgyad
hogy minden kívánságim felett csak te
benned nyughassam, és az én szívem-
nek békeségét te benned helyheztethes-
sem. Mivel csak te vagy Uram igaz bé-
kesége és tsendes sz nyugodalma a' meg-
keferedett sziveknek, te kívüled min-
denek kedvetlenek és a' rettenetes ki-
sérteteknek fel-háborodott hartzai alá-
vettettek. Ez békeségnek tsendes sz re-
ménysége alatt annak-okáért mint vég-
hetetlen egy örökké-való jóban el-alu-
szom és el-nyugszom.

*A' Szűnek istenes szándékáért, és
minden tselekederéknek jó ki. menete-
léjért való buzgó Könyörgés.*

Jövel Uram hozzám én edes Istenem,
mert csak te vagy szerelmes. Jegyese
az én szívemnek, téged kereslek, té-
ged szeretlek, tégedet tellyes szível és
szájjal és mindē tehetségemmel imád-
lak és ditsérlek. Ihon Urá az én elmém
fel-buzdult, a te szeretetednek lángozo
hévségétől fel-gyulatt, tégedet látni ké-
vans, semmi édesfféges gyönyörűsége e-
gyéb nintsen, hanē hogy te rólad szól-
lyon, te rólad hallyon, te rólad írjon, te
rólad beszélgessen és a te ditsőffégedet
korosként belső rejtekében forgassa,
hogy e világi fok nyomorúságoknak
fel-indult vilzsfálkodó szél-vefzei kö-
zött egy kevesffé meg-pihenvén, édes-
séges emlékezetül légyen te nálad.

Tégedet hīlak annakokáért oh én
lelkemnek szomjuhozó kívánsága, te
hozzád kiáltok tellyes szivemből-való
kiáltással, és midőn téged hīlak bizo-
nyára én bennem hīlak, mivel hogy én

tel-

tellyesfféggel semmi vólnék, ha te én,
bennem nem vólnál, ismét hogy ha én
te benned nem vólnék te-is nem vólnál
én bennem. En bennem vagy Uram,
mert az én elmémnek emlékezeti kö-
zött lakozol, ez által ismérlek-meg té-
gedet, ez által talállak-meg tégedet,
midőn gondolkodásomat ébreztem te
felőled, és midőn gyönyörködöm te
benned: kitől mindenek, ki által min-
denek, és kiben vadnak mindenek, A.

*KÖNYÖRGES, Mellyben ember el-
méjét Isteni buzgóságra, és az imád-
kozásban való figyelemetességre
fel-serkenti.*

Mindenható, kegyelmes és irgalmas
Isten; tenéked a' Menyországnak
ditső serege; a' tiszta ártatlanságnak ru-
hájában fényeskedő szent Angyalok-
nak mennyei tábora, és a' boldogságba
örvendező ditsőült lelkeknek minden
rendi, ditséretet és hálá-adást nyújtván

A 7/

tené.

tenéked vég-nélkül énekelnek. Téged Uram minden szentek és minden igazaknak meg-boldogúlt lelkei nagy méltóságossan és felséges nevezettel ditsírnék. Mert téged illet mindē tisztesség és ditsőfleg, nintsen-is imé olly teremtetett állat, ám bátor erős, hatalmas és nagy értékű legyen, a' ki tégedet elégséges méltósággal és volta-képpen fel-magasztalhatna és hirdethetne. Mert te vagy Uram ama' felséges, vég-hetetlen és meg-foghatatlan jó. Te Uram Isten engemet teremtetél, te engemet el-vezett bűnőst a' te edgyetlen egy szerelmes Fiadnak, ki mi érettünk a' keresztfán szenvedett, jó téteményivel meg-váltottál. Tenéked tsak egyedül tenéked tulajdonitom az én lelkemben avagy testemben a' mi hasznos jó találtaik, és azokért tenéked tartozom hálá-adásnak buzgó ditsérerivel.

Jaj én szegény mind a' földnek poráig

ráig el-vetett ember, a' kezéd tsinálmányinak leg-kisfebbik része, ki a' te ditsőfleges tekinteted előtt ollyan vagyok mint egy leg-aláb-való férgetske, nagy kívánsággal kívánlak Uram tégedet ditsérni, tégedet áldani, tégedet fel-magasztalni, és tenéked hálákat adni. De oh édes Istenem jóllehet ezekre a' te szent szerelmednek bennem lángozó tűzétől gerjeszterem, mindazonáltal a' te kegyelmességednek rajtam meg-nyúlt jó kedve nélkül véghez nem vihetem. Annak-okaért kérlek, felette igen kérlek tégedet én Istenem, én életem, én erősségem, én idvőflegemnek és edgyetlen edgy reménségemnek erős kösziklaja, készíts és méltoztas engemet tégedet ditsérni. Engedgyed Uram, és Isteni könyörületességedből tselekedgyed, hogy tégedet méltán ditsérhesselek, és hogy az én te rólad való ditséret mondásom előtted kedves legyen.

Ad-

Adgyad énnékem az én szivemben a'te kegyelmednek világát, és a'te meg elevenítő igédnek gyönyörűségiszét az én szájamban, hogy az én szivem tellyes indulattyával elmélkedhessek a'te ditsősségedről, és az én nyelvem egész napon énekellye a'te ditséretedet.

De mivel-hogy imé a'bűnös embernek szájában nem találhatik ditséretnek tisztasága, én peniglé fok külömb külömb fele bűnőknek undok szényétül meg-motskoltatott ember vagyok. Kérlek azért Uram tégedet, tilztits meg az én szivemet minden fertelmességtől, egész szé mind kívül belől szentely meg engemethivéknek meg-szentelő Istene, és tégy méltóvá a'te ditséretednek véghez vitelére. Fogadgyad kegyelmes ortsájával az én ajakimnak te hozzád botsátandó áldozatit, legyen kedves a'te Isteni tekinteted előtt, és hasson-fel te hozzád hálá-adásnak gyönyör.

nyörűséges jó illattyával. A'te szentséges emlekezetednek édes volta töltse-bé az én lelkemet, és a'te szerelmednek jó kedve borítsa-el minden én érzékenységit.

Tselekedgyed effelett Uram, hogy az én elmémnek gondolati ez látható dolgokról, amaz láthatatlan dolgokra fordullyanak, e'földiekről a'ményeik-re, ez idő szerint valokról, az örökkévalókra, és ugyan tellyességgel butsúját vegye e'világnak ezer képű tsalárdságitul, hogy tsudálatos lelki elmélkedésekben foglalatos lehessen.

Oh idvősség hozó alázatosságnak szelid természetű Báránya Ur J e s u s Christus, vezérellyed az én szivemet, hog'tenéked illendő és kellemetes tiszteletet mind örökké tehessem, téged úgy ditsérhesselek, hogy a'te irgalmaságod és kegyelmességed által, azoknak társaságokban állhassak, a' kik tégedet

gedet szüntelenül látnak és vég nélkül ditsérnek az egekben, Amen.

*A' bűnös embernek kegyes siralma,
mellyben keserves panaszkodást tesz en,
hogy az Istennek ditsősséges tekinteti előtt
álván, töredezett szível meg nem in-
dúl, holott még a' Sz. Angyalok-
is reszketnek az Istennek lá-
rása előtt.*

KEgyelmedből botsáfs-meg Uram,
botsáfs-meg kegyes Istenem, bo-
tsáfs-meg és könyörűly meg rajtam, az
én tudatlanságomnak és sok fogyatko-
zásimnak légy kegyelmes. Az én vak-
merő természetemnek éktelenségéjért
ne fordíts-el a' te irgalmas ortzádat én
tőlem, ne taszíts-el engemet előled,
hog' tégedet, szegény szolgád lévén, de
oh vajha jó, hasznos és semmire kellő
nem volnék, de imé azért vagyok igen
alá-VALÓ, mert tégedet ditsősségében
rettenetes menynek földnek Urát, ki e-

lött

lött mindenek reszketnek, szívemnek
minden töredelmessége, és szemeim-
nek ki áradott könyhullási, minden te
hozzád illendő tisztelet és félelem nél-
kül ditsérlek, áldlak, és imádlak.

Mert hogy ha a' Sz: Angyaloknak ár-
tatlan seregi, kik a' te színednek látá-
sából lelki örömmel tellyesek, tégedet
imádván és ditsérvén reszketnek: Hát
én sok bűnökkel meg-rakodott nya-
valyás ember, midőn te elődben állok,
tégedet imádlak és ditsérlek, hogy szí-
vemben meg nem rémülök? hog' abrá-
zatom el nem hal? hogy ajakim vér
nélkül nem maradnak? hogy minden
tagaimban holt elevenen nem lések?
és hogy sűrű könyhullatással szüntele-
nül te előtted keserves siralmat né in-
ditok? Oh URAM akarnám felette igen
akarnám, de elégtelen vagyok, mert
imé a' mit kívánok el nem követhetem.
Azért tsudálkozom el álmélkodott el-
mével

mével magamban, hogy tégedet az én gyenge hitemnek homályos szemeivel ditsőslégedben rettenetefnek látlak. De vallyons kitsoda tselekedheti ezeket a' te gazdag kegyelmednek segedelme nélkül? Mert imé minden mi örök idősségünk semmi nem egyéb hanem csak egyedül a' te nagy irgalmaságod. De jaj nékem szegény nyavalyásnak! imé miképpen lőtt így érzékenységnélkül valóvá az én lelkem, hog' a' nagy felelemnek reá' jövő habjaitul meg nem retten, mikoron az élő Isten előtt áll, és az ő ditséretit énekli: Jaj énnékem szegény nyavalyásnak! ihon miképpen változott erőss kövé és kemény vássá az én szivem én bennem, hogy az én szememből nag' zokogással nem folynak a' könyhullatásnak sűrű Zápori, midőn én leg-alább való szolga lévén, beszélek az én Urammal; halando ember lévén, az élő Istennel: teremtet-állat lé-

vén a' mindeneknek teremtetőjével: és a' ki tsak sárból készittetet azzal, a' ki mindeneket tsak semmiből teremtet. Ihon Uram le-boruló a' te ortsád előtt, és az én el-hanyatlot életemnek titkos rejtekében álló gonosz fertelmit elő számlálom és bé-mondom a' te atyai füleidben. Te oh Uram Isten, az te irgalmaságodnak gazdagságábá, és ményei ajándékidnak bősfeges volta szeretéggy részt énnékem a' te újjá-szülő javaidból, hogy ezekből tenéked hasznossan szolgálhassak, mivel hogy tsak egyedül a' te szent ajándékidnak nekünk osztot girája szerint szolgálhatunk kedvesen tenéked.

Járja által Uram az én meg-átalkodott testemet a' te Sz: felelmednek sértegető nyila és hafső bé az éntetemimben szintén a' belső velőkre, hogy örvendgyé te beñed az én szivem felvén a' te nagy nevedet. Oh vajha ugy ret-

tegne te tőled az én szegény bűnös lelkem, a' miképpen ama' Szent, a' ki azt mondgya: Mindenkoron úgy feltem az Urat, mint ama' fejem felett Zúgó árvizeknek hánykodo hajkait. De te lelki ajándékoknak bűségesen sáfárló Istene, a' tenéked való dicséret mondásom között, árazd meg bennem a' könyhullatásnak kiút-fejét, szívemnek tisztaságát és elmémnek te beíned való örvendezését nevellyed, hogy tégedet tőkéletesszen szeretvén, és méltó hálá-adással ditsírvén, az én lelkem tégedet illatozzó, téged érezzen, téged kostollyon mint meg vagy on irván: Jövetek kostollyátok és látsátok mely édesfűgyes légyen az Ur. Bóldog annakokáért az a' férfiu, a' ki reménységét veti te benned: Bóldogfágos az a' nép, a' kinek segedelme te tőled vagy on: Bóldog oh bizonyára bóldog az, a' ki e' siralom völgyében az ő te hozzád való felmenetelét

lét el-rendelte, mint örökké meg maradando hazájában: Bóldogok a' kik tiszta szívének mert ők az Istent meg láttyák. Bóldogok Uram a' kik lakoznak a' te házában, mert tégedet örökön örökké ditsérnek, AMEN.

Az Isten önnön magatermészetéhez hasonló dolgot kíván mi bennünk.

AZ Atya Isten búzgo jó akarat, az Fiú Isten szeretet, a' szent Lélek Isten az Atyának és a' Fiúnak szerelme, ez szerelme az Atyának és a' Fiúnak, kíván mi bennünk magához hasonló indulatot, tudni-illik az szeretetet, mellyel mint néminémű valami nagy szövettséggel ő hozzá kötöttetésünk, és ő vele edgyesüllyünk. Mert valamely szeretet valakinek nem érti méltóságát, tiszteletit-is nem tudgya annak az.

Az kibén az Isteni szerelem tündöklik

dőklik, bátorfagóssan mehet az, az Ur-
nak eleiben, minden kételkedést felre-
tévén és semmit nem felvén, igen nag'
kedvesen szól ő véle. Valakiben penig-
len ez nem találta, ez illetén nem
életet élni hanem haláltúl foglaltat-
nak lenni láttatik. De viszontag a' ki
tellyes szívéből igazán és valóságóssan
szereti az Urat, ennek az ő szemei az
ő Urára Istenére vagyon függesztvén,
kit szeret, kit kíván, kiről elmélkedik,
kiben gyönyörködik, kiben éltettetik,
és kiben az örök életre legeltetik. Az
ő Istenében ez illetén buzgóssággal
örvendőző ember, az ő éneklésében
olvasásban, és minden ő tselekedeti-
ben oly tsendességgel és figyelme-
tességgel viseli magát mint ha az Isten je-
len lévén az ő szemei előtt állana, mint
hogy bizonyára ott is áll. Ugy imád-
kozik mint ha az Isteni felféggnek di-
tsósságos tekinteti eleiben fel-vitétet-

vén,

vén, a' kegyelemnek széki előtt állana,
holott ezerszer-váló ezren szolgál-
nak, és holott tízszer való száz ezren
udvarolnak. A' ki az ő lelkét szeretetre
gerjeszti, ez illetén a' bűnnek fetét ál-
mában bémérülni nem hadgya, de sőt
jóra vezérli, kegyességre hajlandová
téli és a' töredelmességgnek által-ható
fegyverével sebhethi. Ez illetén, mon-
dom, az ő szívének fetetes homályit,
meg-fényesíti, bé-zárlott rejtekit fel-
nyitja, meg-hidegedet lelki isméretit
fel-gerjeszti, dőlőfős haragját űző el-
méjét meg-szelidíti, a' vérkeknek dud-
váját belőle ki-gyomlállyá, gonoszra
futó testi indulatit meg-fojtya, hanyat-
homlok rohant erkölcsét el-változtat-
ja, a' szent lelket benne meg-újítja,
és az álhatatlan életnek gyönyörűségé-
re szalgudott igyekezetit meg-zabo-
lázza.

Imé mind ezeket tselekeszi az em-
berben

B

berben az Isten szerelme, mikor on-
len vagyon, de mi helyen el-távozan-
dik, szintén úgy el-hervad és el-hűl a
lélek, mint ama' forró serpenyő, ki al-
a' tűz el-háríttatik.

*Az Istent szerető léleknek
bizodalmarúl.*

MEg-bőtsülhetetlen és ki-beszélhe-
tetlen az Isteni szerelem, mel-
által a' Lélek minden közben-veté-
nélkül nagy bizodalommal járúl az
Istenéhez, és ő hozzá álhatatosan ra-
gaskodik, kedvesen az Istentől tuda-
kozik, és minden dolgaiban ő tőle ta-
nátsot kérd.

A' Lélek mely az Istent szereti
semmit egyebet szólni avagy gondolni
nem tud, hanem csak az Istenről, ez-
kívül mindeneket meg vét és mindene-
ket meg útál.

Valamit szól és valamiről elmélke-
dik Isteni szerelemnek édesízi, és drá-

ga illattya származik ki mind azok-
ból, oly nagy edgyesüléssel foglalta ma-
gához az Isteni szerelem.

Valaki az Istennek ismémentire akar
jutni, szeretet legyen abban az ember-
ben, mert csak héjában kezd az ollya-
tén az olvasáshoz, az elmélkedéshez,
a' könyörgéshez, és a' szent igéknek
hirdetéléhez, a' kiből e' szent szere-
tet nem tálatatik. Az Isteni szeretet
szűl az Léleknek szeretetet, és azt
telekezzi hogy az tellyességgel ő reá
függesszessék: mert Szeret az Isten,
hogy ő-is szeretessék.

Midőn az Isten szeret semmit e-
gyebet nem akar, hanem hogy szeret-
essék, tudván hogy szeretettől azok
bódogok, kik őtet szeretendik.

Az oly Lélek mely az Isteni szere-
tetnek tűzében ég, mindennemű testi
indulatnak ellene mond, és magát e-
gészzen az Istennek egyedül-*való sze-*

retetire adgya, hogy meg-felelhesse
 annak a' szeretnek, mely által Isten-
 nek szerelme ő belé szállt, és midőn
 ő egészen az szerelemben tellyesleggel
 bé-merül, minémű nagy edgyező ha-
 sonlatossága vagyon, amaz el apadha-
 tatlan drágalatos forrásnak ki-folyo-
 kút-fejéhez? Nem egyenlő bő mér-
 tékkel vagyon, a' szerelem és a' sze-
 rető: a' Lélek és az Isten: a' teremő és
 a' teremtet-állat: mind-azon által ha-
 tellyes erejéből tégedet szeret, semmi-
 nints hátra ott, ahol a' tellyes erőből
 való szeretet meg vagyon. Semmit ne
 félljen az a' Lélek a' ki az Urat szereti,
 félljen bár az, ki nem szereti, az Isten
 szerető Lélek buzgóságra vonattatik,
 kívánságra vitettetik, érdemét né hán-
 nya veti, bé-fogja szemeit a' menny-
 felség előtt, de fel-nyitva a' menny-
 gyönyörűsége, adván magát az id-
 vőség, és ebben mindeneket nagy

bizo

bizodalommal munkálkodván. Az jó
 Lélek fél-felé távozik a' szeretetért, és
 a' testi érzékenységeket el-hadgya, hogy
 önnön magát ne érezze, ki az Istent
 érzi. Ekképpen leszen hogy midőn az
 elme az Isteni ki-mondhatatlan édes-
 segtől illetetvén, minéműképpen ő
 magátul magát félre vonnya, sőt ettől
 ugyan elragattatik, és el-válván ő ma-
 gátul el távozik, hogy az ő Istenével
 gyönyörűsége éllyen.

Mert minden azért oly gyönyörű-
 seges, hogy kevés és vékonyon vagyon,
 a' szeretet Isteni jó kedvet ad: az Isteni
 jó kedv bátorságot: a' bátorság kosto-
 lást: a' kostonálás éhezést. A' Lélek mely
 az Isteni szeretetre indult, semmit egye-
 bet nem kívánhat, hanem csak szünte-
 lenül foházkodik, mondván: Mint a'
 szorjuhozó Szarvas kívánczik az
 kút-főhöz, úgy kívánczik az én Lel-
 kem te hozzá én Istenem.

*Az Isten felől az Elmélkedés, men-
nél nagyobb és buzgoságosab, annál
édeseb és gyönyörűsegebb.*

KEgyes, és könyörülő Ur ISTEN, ki
minket így enyire szeretél és meg-
váltottál, ki minket enyire meg-eleve-
nitettél az jóban, és a' lelki dolgokban
felmagasztaltál. Oh kegyes és könyör-
lő Uram, imé mely gyönyörű édesse-
ges a' te Isteni jó voltodnak emleke-
zeti, mennyivel pedig inkább te rólad
elmélkedem, annyival édessegesb és sze-
relmetesb vagy én nálam. Annakokáért
ki-mondhatatlanul gyönyörködtet-
nek engemet a' te javaid, és az én szám-
kivetet bujdosáimnak helyén az én ér-
tekm szerint édesseges szeretetemnek
buzgó indulattyát, és elmémnek gon-
dolkodását egyedül Uram tsak te reád
fűggesztem. Azonközben míglen e-
romlando életemnek pallya-futását el-
végezem e' te tsudálatos szeretetedet

és szépségedet szüntelenül kívánni és
róla gondolkodni soha meg nem szű-
nöm.

Mert imé meg sebhettek engem et a'
te szerelmednek lövöldöző nyilai, fel-
lobbantak én beñem az áhíratóságnak
tégedet kíváno sebes tüzei, te hozzád
érni erőlködöm, és a' tesztimedet látni
szomjuhozom. Annakokáért imé az én
testemet e' világ ellen-való óralásnak
helyére viszem, és a' te szent nevedet
nagy vigyázással örvendezvén, tellyes
elmém-mel, és minden teherlegem-mel
ének szóban dicsérem: tégedet én te-
remtőmet és éltetőmet fel-magasztal-
lak. Az én elmém-mel az egeket fel-
lyül mülöm, és ott te veled én nagy ki-
vánfagom-mal edgyesülök, úgy hogy
tsak testem tartassék ez nyomoruságos
életnek sanyarú tömlőzében: elmém-
nek gondolattya, kívánfága és áhíratós-
fága pediglen te veled nyugodgyék az

egekben: mert ott vagyon Uram az én szivem, ahol vagy te én lelkemnek kívánatos és meg-bőtsülhetetlen drága kintse.

De imé én Istenem irgalmaságnak ki-folyó bűséges ere', midőn a' te jó vóltodnak véghetetlen vóltárul, és kegyelmességednek ditsősségérül gondolkodom, meg-fárad elmém, az én szivem én bennem el-fogyatkozik, közel sem érkezik azoknak meg-fogására: mert Urá a' te tiszteleted, a' te ékes séged, a' te Isteni erőd, a' te ditsősséged, a' te felséges méltóságod és a' te szereted, fellyül halladgyák minden mi érzékenységünket. A' miképpen hogy meg-bőtsülhetetlen a' te mi reánk ki-ontot kegyelmednek világa: ezenképpen ki-mondhatatlan a' te örökké való szeretetednek minket újáfszülő kegyelme, mely által mindeneket teremtetél, melly által a' fogadott fiú ságra el választván te magadhoz foglaltál.

Valamely dolog az embernek elméjét az Isten látásául el-vonsza, azt igen el kell távoztatni, és meg venni. A' ki világ szerető, mire meg gondollyaménendő.

Ez út jár mellyen, rákva veszélyel igen.

Távozzál el azért oh ember egy kevéssé a' te szorgalmatosságidról, és edgy kisiny ideig tüköld el tennen magadat a' te bűsülő gondolkodásidról, veikezd-le e' világról meg terhele gondaidat, badd hátra minden-féle kapodolgaidat. Nosza egy fertály óráig add magadat az Istennek és egy kisiny nyugalgyál-meg ő benne. Zárkozzál bé a' te elmédnek rejtekében, rekeksz-ki onnét mindeneket az Isten kívül, és azokon kívül, mellyek az ő tiszteletre tartozandók; ekképpen a' te szivednek ajtaját bé-tévén, keresd fel őtet, és mondgyad mindgyárt a' te szived tellyen bűzgoságából az Istennek:

URAM, a' te irgalmas ortzádat ke-

resem, a' te irgalmas ortzádat keresem én Istenem. Nosza mostan azért én Istenem tanítsd-meg az én sz. vemet, hol és miképpen kereslen tégedet, hol és miképpen találjon-fel tégedet. Uram, ha itt jelen nem vagy, hol keresselek tégedet? ha pedig mindenütt vagy, miért én ülem nem láttatol jelen lenni? De imé oh bizonyára Uram hozzád mehetetlen világosságban lakozol. De miképpen járulhatsz-meg foghatatlan világossághoz? avagy kitsoda vezérellyen oda, és ki viszen abban engemet, hogy a' te kegyes színedet lássam abban? effelet mitsoda jegyekkel, és ortzával keresselek tégedet? Oh én Uram Istenem soha nem láttalak tégedet, soha nem ismértelek a' te ábrázatodban.

Mit tselekedgyék, oh felféges nagy hatalmagságnak Istene, mit tselekedgyék e' te hofzszú ideiglen-való számki-vettetet szegény foglyod, mit tsele-

ked-

kedgyék a' te egyigyű szolgád? a' te szerelmedtől szorongattatik, de imé nagy távol-vettetet a' te ortzád elől. Téged ahhozik látni; de imé igen, melzsze távozot az erősségnek Urának színe látásátul. Te elődben állani kívánkozik, de imé a' te lakásod hozzád járulhatatlanság. Téged fel-találni igyekezik; de imé nem tudgya a' te helyedet, Téged keresni vágyakozik; de imé nem ismeri a' te ábrázatodat.

Az Istent szívből szeretőknek belső képpen való munkálkodásokrul.

VAlakiben az Isteni szeretet gerjedez, azt forgattya szüntelen az elméjében mikor jelennyék-meg az élő Isten előtt, mikor vegye butsiját e' világutl, mikor tegye-le gyarló testének romlandó sátorát; hogy ama' lelki békeségnek drága ruhájában fel-öltözhessenek: Erinek szíve és kívánsága mindenkoron az Egekbé vagy on fel-emel-

kedvén. Valamikor on ül, jár, nyugszik, avagy valamit tseleklzik, az ő szíve az Istentől el nem szakad. Mindeneket, az Istennek szíretetire int, mindeneknek az Istennek szíretetit ajánlja: úgy annyira, hogy minémű alá való és keserű legyen e' világnak szívével, szájával sőt minden tselekedetivel róla bizonyoságot tészen.

Ez illyetén tsufollya e' világnak ditsőséget, feddi szorgalmatosságát, eleiben adgya mindennek, hogy minémű nagybolondság legyen azokban bizni, a' mellyek hamar el-múlándók. Nem győz bé-telni álmélkodással azoknak vakságán, a' kik ezekben gyönyörködnek. Azt-is nem kevésbé tsudállya, hogy minnyájan el nem szakadnak e' romlándó világnak álhatatlan szíretitől.

Ez illyetén effélét gyönyörűségének itéli mindeneknek lenni azt, a' melly

melly néki édesseges; mindeneknek kedves lenni a' kit szíretet; és mindeneknél nyilván lenni, a' kit ismér. Korosként az ő Isteneről elmélkedik, a' kibé örvendetessen ugyan meg, újul, annyi-val kedvesebben, mennyivel inkább nagyobb gyakorlatossággal. Mert ugyan is édesseges az mindenkoron a' gondolkodásra, a' ki a' ditséretre és a' szíretetire mindenkoron gyönyörűseges.

Az jó Léleknek kívánságáról.

VR Isten, ki a' te hozzád folyamodó töredelmes szíveknek igaz világossága vagy, és a' téged szomjuhozó lelkeknek edgyetlen egyélete. Engedd hogy a' te szentséges szírelmedhez el-válhatatlan-képpen ragaszkodgyam. Jövel Uram, száll-bé kérlek az én belső részeimben; és a' te gyönyörűségednek drága illattyával, részegits meg az én szívet, hogy tellyességgel fel-letkezhesslem-el e' világi hamar el-futó

dolgokról. Mert imé igen utálatosfak,
és meg-unásban vadnak én nálá azok.
kalrélzesülni, melyeket e' világ tsele-
kezik.

Szomorít énnékem azoknak látása,
a' melyeket itt nézek, nehézségemre
vadnak mindenek, valamelyeket a' ha-
mar el-múlándókról hallok. En Iste-
nem, én életemnek hívseges reménye,
segély-meg engemet, és adgy vigasá-
got az én szivemben: Jövel Uram én
hozzám, hogy lássalak tégedet. De fe-
lette igen szoros imé az én lelkemnek
hajléka, miglen belé nem jössz és meg-
nem nagyobbítod őtet. Imé el-hervatt
az én lelkem várván tégedet. Jövel az-
ért Uram jövel ne késsél, újits-meg a'
te kegyelmednek harmattyával. Jól tu-
lom és meg-vallom, imé meg-rako-
lott a' bűnnek rútságával: de vallyon
'kitsoda tisztítja-meg, avagy te kivü-
ed kinek esedezzé? Az én titkos bűne-
imből

imből tisztíts-meg Uram engemet,
és kedvezz e'te szolgádnak, te ellened-
való idegen tselekedetinek.

Adgyad oh én Lelkem szerelmes
váltsága Ur Jesus Christ?, adgyad hog'
a' te kívánságodtul és szeretetedtől il-
lettervén mondhattak ellene e' testi ki-
vánságnak, és vethefsem-le szivemről
minden e' földi kívánságoknak súlyos-
terhét. Engedgyed Uram, hogy az én
testem vettessek az én lelkemnek biro-
dalma alá, az én lelkem víszont az o-
kosságnak, az én okosságom továbbá a'
te kegyelmednek, hogy így osztán
mind külső és belső részeimet a' te Sz.
akaratomnak igazgatása alá szorítsad.
Engedgyed Uram azt-is, hogy az én
szivem, nyelvem és minden tsontaim
csak te reád figyelmezzenek. Szélesíts-
ki az én elmémnek fok vétkeknek
szennyétől meg-rekedt gondolkodá-
sit; és emeld-fel az én szivemnek áhi-
rozó

tozó tekintet, hogy éles elmélkedésével, az én lelkem jusszon fel te hozzád mint örökké meg-maradandó mély-séges böltseségnek ki-forró kút-fejéhez. Oldozd meg Uram az én bűneimnek köteleit, mellyel erős kötözésben tartatom, hogy mindeneket elhagyván te hozzád fiessek, te hozzád ragaszkodgyam, és egyedül tenéked élhessek, Amen.

CXLVI. SOLTAR.

Aldgyad én lelkem az Urat, Hirdessed ditséretét, Az Istennek adok hálát, Valamig engem éltet, En az Urnak eneklek, Mind addig miglen élek.

2. Ne legyen bizodalmatok, Földi fejedelmekben, Egy emberben se bizatok, Kiben segítség nintsen: Mihelyt lelke ki megyen: Menté hamuválész.

3. Minden dolga és szándéka El-vész azonnal véle, Boldog, a' kinek oltalma A' jákobnak Istene: A' kinek mindenekben Reménsége az Isten:

4. A'

4. A' ki mind mennyet és földet Esa' tengert teremte, Es ezekben mindene-
ket Nagy hatalmával Isterze, Igassága, s' hivsége Meg-marad mind örökké.

§ 5. A' kik méltatlá szenvednek Meg-
menti a' jó Isten, A' nyomorult éhezők-
nek, Eő eledelt ad bőven; A' foglyokat
ki-hozza, Rabságból ki-öldozza.

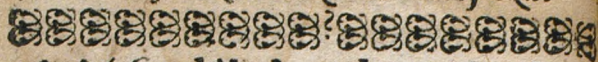
6. Esa' világtalanoknak Meg-nyit-
tya ő szemeket, A' kik dőlő félben vad-
nak Meg-gyámolittya őket: Az igaza-
kat hiven Szereti az Ur Isten.

7. Veszedelembe meg-menti A' nya-
valyásjövevént, Az árvákat meg-segi-
ti, Kegyeffen rájuk tekint. A' sérelmes
özvegyek Tőle meg-enyhítettnek.

8. A' hitetleneket meg-rontya Eősvé-
nyöket el-vesztvén, De meg-áll az ő
országga Most és minden időben, Oh
Sion a' te Urad Mind örökké meg-
marad!!

Máso.

Második karban hely- hez tetett

ELMÉLKEDÉS.

*Melyben bé-foglaltatnak hét rend-
béli Reggeli Imádságok, ismét két lá-
lá-adó és az igaz pœnitentia-tartóknak
hét szép Könyörgési, mellyek illendő
rendel. az egész Hétnek külön
mindenik napjaira ojsz-
tattnak.*

RÖVID INTÉS.

A minden napon való könyörgésre.

A 'Mi életünknek pallya-fűtésát,
illik minékünk könyörgéssel
véghez vinnünk, ésezzel a' mi
el-fáradt elméinket naponként újítani,
mert erre minden embereknek nem
kevesbé vagyoni szükségek, mint ama'
termő fákna a' vizeknek nedveslegire.
Mert lám sem a' fák nem hozhatnak
gyö-

gyümölsőt; hogy ha az ő gyökerek-
ben a' nedvesleget bé nem szíják, sem
peniglen mi a' kegyes életnek nem te-
remhettyük drága gyümölsét, hogy
ha a' mi el-hervatt szívrünk a' könyör-
gélnek mennyei harmattyával nem
elezgettetik.

Minekokaért nem tsak a' napnak
fel-támadása előtt, mikoron ágyunkból
fel-kelünk kell minékünk könyörgö-
nünk, de akkor-is a' mikor ételhez ü-
lünk, és mikor testünket az étfzakai
nyugodalomra adgyuk, felette igen il-
lendő magunkat kegyes és áhítatos kö-
nyörgéssel Istennek gondviselése alá a-
jánlanunk; de sőt inkább minden orá-
bai és ennek részeiben szükség miné-
künk könyörgésünket az Urnak bé ad-
nunk, hogy így a' könyörgésnek folyá-
sa-is edgyezzen a' napnak folyásával.

Továbbá a' téli időben a' hofszú
étfzakáknak-is nagyobb részét, illik
könyör-

44 *Második elmélkedés betűsakai*
könyörgéssel el-múlatnunk, és nag-
reszketéssel meg-hajtván térdeinke
az URNAK hála-adásnak ditsiretít nyu-
tanunk, el-hivén ez által lenni magun-
kat bódogoknak, hogy az Isteni íz-
galatban vagyunk foglalatosfak.

Mert nosza mond meg mitsoda-
ortzával nézed meg addig a' fenyésna-
pot, miglen először az Igaságnak ál-
dott Napjának imádságot nem tész,
ki e' szépragyogó világosságot a' te sze-
med eleiben fel-hozta. Miképpen
kezdész addig ételedhez, miglen elő-
ször hálaikat nem adtz annak a' ki en-
nyi javaival tégedet meg-látogatott,
és meg-áldott. Mitsoda reménységgel
adod magadat étfzakának idején az
álomra? minémű rettegtesd éjeli látá-
sokkal ítéljed hogy tenéked lészzen kő-
zöd? hagy ha tennen magadat először
a' szűbéli könyörgésnek erős pajsával
fel nem fegyverkezteted, de erőtlén ké-
születtel mégy az álomra.

három-fele könyörgésekről. 45

Mert imé felette igen könyű lészzen
tenéked ama' kárhozatnak fajtalanúl
intselkedő kőlykeinek lesben hánt há-
lojában akadnod, a' kik tégedet szünte-
len ostromlanak, hogy hate magadat
az könyörgéstől pufztán hagyod. De
ha a' könyörgésnek pántzéllyával bé-
fedeztetnek lenni látnak tégedet, azon-
túl hátra álnak, nem különben mint
ama' gonosz úton álló latrok, kik mi-
dön az ő ellenek indult vitézeknek
villogo ki-vont fegyvereket fejek fe-
lett forogni látták, ottan meg-futa-
modnak.

*Könyörgés, midőn Reggel
fel-serkensz.*

Világosíts meg Uram az én szemei-
met, hogy soha el ne alugyam az
halálban, hogy valamikor ne mond-
hassa az én ellenségem, meg-győztem
őtet.

Mikép-

*Miképpen ajánlja ember magát**Istennek, midőn reggel fel kél.*

AZ Idvőzítő Ur Jēsus Christus nevében fel-kelek, ki engemet megváltott az ő drágalátos vérével, ő engemet igazgasson, meg áldgyon, őrizzen és meg-erősítsen, minden jóra-való dolgaiban, és minden időben, és nyomorúságos életem után vigyen-be engemet az örök életben, Amen.

M Á S.

A' Te áldott kezeidben ajánlom oh irgalmasságnak Istene az én lelke-met, az én érzékensé-gemet és beszé-di-met, tanátsomat, gondolkodásomat, tselekedetemet és az én testemnek és lelkemnek minden szükséges dolgai-val egyetemben, az én bé-menetele-met, és ki-menetele-met, hitemet, em-berek között- való társaságomat, az én életemnek folyását és tze-lyát, az én ki-múlásomnak napját és orá-ját, az én

testem

testemnek a' koporsóban való nyug-vását és fel-támadását, minden szenteknek és választott hiveknek seregé-vel, Amen.

Istennek az el-múlt és szakai kegyel-mes őrizéseért való hálá-adás, és egyszer s mind Könyörgés, melyben kérjük, hogy minket az Isten hasonló gond vi-selésevel ez napon- is végyen környúl.

Vasárnapra rendeltetett.

VEgheterlen hálákat adok tenéked, oh szentfé-ges Atyám örök mindé-ható Isten, hogy engemet ez el-múlt é-jel a' te könyörületességéből kegyes gond-vise-lésednek szárnyaival bé-fe-deztél. Kérem azért mostan-is a' te felsé-ges jó vóltodat, hogy engedgyed énnekem e' má-i szent napot, hitben re-mén-ségben, szeretetben, békesé-ges tü-résben, félelemben és lelki szorgalma-toságokban úgy el-múlatnom, hogy ez

által

által az én szolgálatom kedveslegyen
a' te Isteni felfegyednek, Amen.

Istennek örökké-való Fia Ur Jhesus
Christus, Isten Istentül, világosság vi-
lágosságtul, ki e' nagy tengernek tete-
tes ködeiben, úgy mint reggeli hajnal
tsillagnak fénlő világa, nagy meszse
a' mi szemeink előtt fenyeskedel, vilá-
gositván minden embereket, a' kik jö-
nek e' világra, hogy te hozzád igaz-
gattassanak. Virrazd-fel Uram a' tudat-
lanságnak sötét éjelétül el-borított
elménknek rejtekit, és gyulazd-fel ben-
nünk az igaz értelemnek homály nél-
kül-való világát, hogy te benned, és te
általad láthassuk és ismérhesük-meg
az Atyát, kinek ismérési élet, és kinek
szolgálni örökké-való uralkodás.

Szent Lélek Isten, életető és újjá szü-
lo szent szeretetnek tüze, ki meg-vilá-
gosítasz mindeneket, és egyszerűs-
mind meg-melegétesz. Az te Isteni ha-

talmás

talmás erőddel szály-bé az én szívem-
ben, és gyulazd-fel a' kegyességnék
világát, hogy e' tsalárd világnak egy
szem-pillantásig tartó gyönyörűségét
utálhassam-meg, és ellenben a' menyor-
szágnak tökéletes örömét szerethes-
sem. Fényesíts-meg az én elmémet,
hogy érthessem-meg minémű drága
jókat akar el-vesztetni a' mi kegyetlen
ellenfegünk, e' rosz világ árnyékához-
való ragaszkodásra ingerelvén. Ad-
gyad effelet hogy tsak azokra függeszt-
hessem szemeimet, mellyek a' te ditsős-
ségedre tartoznak, ezen kívül egyebe-
kre ne-is tekinthessek, önts végezetre
az én elmémbe a' te szent szereteted-
nek ajándékát, hogy hátra vetvén min-
den e' világi el-múlando dolgokat,
szüntelen-való kívánságommal azo-
kat szomjuhozhaslam, a' mellyek ö-
rökké meg-maradandók.

Oh te örökké imádando tellyes szent

C

Három,

Háromság egybizony Isten, oltalmaz meg e' máj napon engemet a' kegyetlen ördögnek veszedelmes intselkedésétől, őrizz-meg engemet e' napon a' bűnnek minden tselekedetétől. Ment meg engemet e' napon a' véletlen e' hirtelen-való haláltól; Az én nyomorúságimban légyvigasztalóm, szomorú kisergetemben erős diadalomom, lég'haláломnak idején az én testemből ki-múlt lelkemnek gyönyörűséges befogadó hajléka. Fel-serkentetted ő én Istenem az én álomban bémerült testemet, kérlek Uram serkents-fel bűnnek édes álmaiból szunnyadozó emlémet-is, és e' világnak sötét tömlőjéből szabadíts-ki, és a' kit fel-költöttél ez álomból a' vigyázásra, ki-múlt után ama' vég-nélkül-való életre bocsáts vigyed. Mert lám Uram csak álom te előtted mely mi előttünk keferülhál. Tenéked azért légyen áldás, o

tsőff

tsőffég, hálá-adás, tisztesség, hatalom, és birodalom, mind örökkön örökké.

A M E N.

A meg-térő bűnös embernek, bűnei-ről való ábitatos vallás-tétele.

Vasárnap.

Ó Rök mindenható Isten, meg-mér-
 Ős felkelhetetlen böltseségnek, és meg-foghatatlan ditsőffégnek nagy hatalmu Ura; Imé én szegény nyavalyás, ki ennek-előtte tenéked engedetlen, és te hozzád hálá-adatlan voltam, imé immár mostan nag'tőredelmességgel borulok a' te nagy kegyelmességednek széki eleiben. En Istenem, én lelkemnek edgyetlen-edgy váltsága, én élettemnek bőséges irgalmasságú ítélője. Vallást tészek Uram alázatosan te előtted minden bűneimről, és gonosz tselekedetimről, mellyekkel a' te áldott szent nevednek ditsőffégét meg-rútítottam, a' te szent parantsolatidnak

52 *Második elmélkedés betetűsakai*
méltóságát által-hágtam, a' te akaratomnak jó tetszését meg-káromlottam, az én testemnek és lelkemnek reám ruházott tisztaságát meg-ferteztettem. Oh mert tellyességgel el-felelkezvén, a' te nagy kegyelmességedről, minden gonosz tselekedetemben meg-keményedtem! Oh mennyiszor a' te szentséged haláloznak nekünk ajánló érdemét, mellyet az én iszonyú utálatosságomért szenvedtél, háládatlan voltam! Oh mennyiszor voltam az én életemmel azoknak botránkozására, kiket oh te Ur Jესus Christus a' keresztfán-való kegyes szenvedésseddel meg-váltottál. Oh mennyiszor éltem gonoszul a' te ki-mondhatatlan kegyelmeddel! Oh én szegény nyavalyás ember, imé a' hitnek minémű kicsiny szikrája vagyok bennem! Oh mely igen szeretem mind azokat, a' mellyeket te Uram gyűlölsz. Oh mely igen ellenében vetem maga-

három féle könyörgésekről. 53
mat tellyességgel minden jóságos tselekedeteknek! Oh mely igen kívánom a' titkolt dolgokat! Mely igen megromlottam bujaságot követvén minden gondolatimban, magam viselésében, beszédemben és tselekedetemben! Ihol minémű mértékletlen vagyok! ételemben és italomban! Ihon minémű fel-fuvalkodott kevély vagyok! Mely tsalárd és álnok szívű vagyok! mely ravasz és ferény vagyok (mely mindek-nél alább-való) az és bűneimnek fedezgetésében.

Oh Uram imé mely tunya és rest vagyok minden tetőled parantsolt jószágos dolgoknak véghez viteléb. Ezekért és ezekhez hasonló meg-számlálatlan sok gonoszságimért, mellyekkel te Isteni felségedet tudva és tudatlanul meg-bántottam, nem vagyok semmiképpen méltó, hogy meg-ferteztetett szememet fel-velem az égre. Oh irgal-

maflágnak Istene, hová fogjam tehát
 imár szegény nyomorított fejemet? mi-
 tselekedgyem? Kitől várjak segede-
 met? hogy az én bűneimnek undoksá-
 gos örvényében veszekedvén ki-sza-
 badítottassam, mellyek imár én reám
 szegény igye fogyott nyavalyáfra bo-
 rulván, imé szintén a' rettenetes kár-
 hozatnak olthatatlan lángal füstölgő
 rorkában bé-ejtnek. Nintsen Uram
 femmi jó bennem, hogy te előtred di-
 tsekedhetném. De sőt inkább jól tudom
 minémű meg-emészto tűz légy a' vak-
 merő bűnösök ellen. Iszonyodom a'
 te fel-búsiult haragodnak sebheto osto-
 ráról, ugy el-annyira reszketek és félek
 oh Utam, az én bűneimnek nagy volta
 miatt, hogy sohon nem lelhetek ma-
 gamnak tsendes helyet, e' széles világ-
 nak kereksege a' félelemnek szorongá-
 tása miatt nem elég hely énnékem,
 mert nem tudom hová rejtsem maga-
 mat a' te haragos büntetelidről.

Oh Uram miért akar sz engemet el-
 hadni, hiszem a' te kezeidnek alkotma-
 nya vagyok, ne engedgyed hogy a' te
 kegyelmedből ki-rekelztessem, mel-
 lyet tsak egy te hozzád terő bűnöstül-
 is el nem tagadtál. En érettem-is szen-
 vedett az én Idvőzito Christusom, El-
 hittem Uram tellyes reménységgel hog'
 nem felekezted el a' te régi irgalmas-
 ságodról. Jól tudom minémű nagy ke-
 gyelmessen meg-halgattad a' mi Aryá-
 inkat, midőn az ő nyomorúságoknak
 idején te hozzád fel-kiáltottanak, mert
 te benned biztanak, és meg nem szé-
 gyenültenek, hogy ezekben a' te ditső-
 ségedet nyilván valóvá tennéd. Nem
 kívánsz oh bölcs Isten semmit egyebet
 a' bűnös embertől, hanem hogy az ő
 bűnéről tartson igaz penitentiát, mert
 tenéked Uram kedves áldozat a' bűn-
 ből fel-serkent lélek, sőt inkább győ-
 nyorúségesb illat a' te tekinteted előtt,

56 *Második elmélkedés heterfakai*
hogy sem mint ama' drága égő myrta
kenetnek jó illatu füstü.

Illyen hittel magamat meg-erősít-
vén, te hozzád folyamodom életnek
reményeoh Ur Isten, és nagy alázatos-
san magamat mind a' földig meg-haj-
tán, bűneimről bocsánatot kérek; An-
nakokáért bocsásd-meg a' te ellened-
való számtalan sok vétkeimet, ne tu-
lajdoníts azokat a' te szegény méltatlan
szolgádnak. Töröld-ki a' te szerelmes
Fiadnak keresztfán ki-folyt piros vé-
rében mártott pennáddal, és ezen Sz.
Fiadnak az Idvőztető Ur János Chri-
stusnak idvősséges és kegyelemmel for-
ró érdemének kút-fejében meríts-bé;
Mért jól tudom Uram a' te Atyai jó
kedvedet; nem engedi Uram a' te én-
hozzám való Atyai kegyes indulatod,
hogy az én bűnőmben meg-halljak.
Jól tudom édes Atyám azt-is, mely ö-
römet nyújtadsz segítségedet a' te hoz-
zád

háromféle könyörgésekről. 57
zád folyamodokhoz A' te haragod imé
el-múlik egy szem-pillantásban, és a' te
szived meg-lágyúl mi hozzánk Isteni
jó voltod Izerént. Forduly hozzám az-
ért oh én Uram Istenem a' te kegyel-
meslégednek gazdagságával, ujíts meg
az én lelkemet és el-bádogyatt lelki-
mérgetemet, készíts nyugovást és tse-
desz lakást én nálam; Tégy élő Tem-
plomoddá engemet, éppíts az én szí-
vemben magadnak gyönyörűséges
hajlékot, és mint egy drága kertet, az
örök életnek szomjuság-nélkül való
édes itató forrásával öntözd-meg, hog'
a' szent Léleknek hatható ereje által,
annak-utánna a' te szent akaratomnak
rendi ízerint élhessek, és a' te szent ke-
gyelmedben valameddig az én örök-
ké.való hazámban te hozzád fel-mé-
gyek, mind addiglan meg-maradha-
lak; Amen.

Az elvett jó téteményért való
buzgó bálá-adás:

Vasárnap.

Eles elmélkedéssel szemléld-meg
tennem magadat oh én lelkem, e-
meld-fel és ferkents-fel gondolatidat
oh én szívem: Emlekezzetek-meg az
Urról minden én érzékenségit, oh
mindenható felségnek erős szent Je-
hova Istene, imé fel-indúltak az én bel-
ső részeim tenéked ditséretet énekel-
ni. Annak-okaért nyisd-meg az én aja-
kimat, és az én szájam hirdeti a' te di-
tséretedet. Tégedet magasztallak Urá,
ki vagy örökké-való végzetetlen nagy
jó, és a' te nevedet hirdetem mind ö-
rökké; Minémű tsudálatosfak a' te ke-
zed munkái, minden te úraid igazság
és merő szentség. Oh minden Kirá-
lyoknak ditső Királya, és minden U-
raknak nagy hatalmú Ura, a' te meg-
foghatatlan hatalmaddal az eget, a' föl-

det,

det, és valami ezeknek kerektségében
vagyon bőltsen teremtetted: A' te ke-
zeidnek erejével tartatnak mindenek.
A' te bőltteségednek serénységével
mindenek igazgattatnak: az eget és a'
földet bé-töltötte a' te irgalmasságod
meg-foghatatlanok a' te ítéletid, és
meg-vísgálhatatlanok a' te útaid, igaz
vagy te minden ítéletidben, hű és vál-
tozhatatlá minden beszédidben, szent-
séges minden tselekedetidben. Ki nem
felne tégedet? Ki nem hirdetné szent
nevedet? Vallyon s-kitsoda minden
Istenek között hasonlatos te hozzád?
Kitsoda oly méltóságban meg-erősít-
tetett? Kitsoda ditsőségében ilyen ret-
tenetes? Kitsoda tselekedetiben ilyen
ditséretes és tsudálatos?

Oh Uram Isten, mitsoda az ember,
hogy meg-emlekezzél ő róla, és az em-
bernek fia, hogy hozzád veszed őtet?
Midőn nem volnánk te minket a' te

Isteni képedre és hasonlatosságodra teremtetél: Mikoron az idvősségnek ösvényéről el-tévelyedvén, a' kárhozatnak reánk tátott torkában esnénk, minket kegyelmessen az idvősségnek igaz útára vezérlettel: Mikoron bűneinkben meg-hóltunk volna, minden reménységünk kívül, minket meg-elevenítettél.

Az miképpen az édes Atya könyörül az ő magzatin; így te is mi rajtunk méltatlan teremtet állatidon meg könyörültél. Irgalmas és könyörülő vagyoh Uram mindeneken valakik a' te nevedet segítségül hívják igaz hitben. Mindeneknek szemei csak te benned biznak, és te adt azoknak eledelt alkalmatos időben, meg-nyitod a' te kezeidet, és be-töltesz minden állatokat áldásoddal. Az el-eszteket fel-emeled, a' nyomoruság alatt nyögőknek gondgyát vifeled, az éhezőket be-töltöd, a'

rabo.

rabokat meg. szabadítod, a' vakokat, meg-világosítod, édes Attyok vagy az árváknak, gondviselőjök az özvegyeknek, meg-keferedett sziveknek vigasztalójok, örvendezőknek igaz örömökö, erőtléneknek erősegek, és a' veszedelemben forgóknak egyedül való hűséges remények.

Te vagy minékünk egy életőnk, életünk és idvősségünk minden időben és minden helyben. De hogy hogy adhatnék én eléggé tenéked hálát a' te mi velünk közlőt érdemednek szentséges szerelméjért? Oh én mennyei szent Atyám, minémű hálá-adásnak kellemeres ditséretit nyújtsak tenéked a' te szerelmes Fiadnak érettem való megtestesüléseért, az ő ki-mondhatatlan alázatosságáért, és engedelmeslégeért? az ő munkájáért és szenvedéseért? az ő szentséges haláláért? az ő ditsőséges fel-támadásáért és menyben menése-

C 7

ért?

62 *Második elmékedet hetet sakai*
ért? Oh mindeneket fellyúl múló sze-
retet, mellyért mindnyájan egyenlő
szível tartozunk méltó halálat adni,

Ditsérjed annak okáért oh én lel-
kem az Urat, és el ne feletkezzél min-
den ő jó-téteményéről, mind testi-
ről mind lelkiekről, mind örökké va-
lókról, és mind idő-szerént valókról,
mert csak egyedül ő az, a' ki meg-ke-
gyelmez a' te álnokságidnak, és meg-
gyogyítja a' te fájdalmidat, ő egyedül
a' ki te veled minden javait közli, ő e-
gyedül a' ki hív és hívogat tégedet az ő
Vég-vatsorájára, hogy a' te lelkedet az
ő irgalmafságának kút-fejéből meg-
elégitse. Szent, szent, szent vagy te oh
mi Istenünk, kinek ditséreti ki mond-
nátatlan. Te benned, te tőled, és te ál-
lad vadnak és éltetnek mindenek. A'
e irgalmafságod meg-marad, és ki-
erjed örök időktől fogván való idő-
e. Tégedet a' szent Angyaloknak, és
mind

Három-félé könyörgésekről. 63
mind a' menyországnak ditső seregi
ditsérnek. En-is ditsérlek tégedet oh
én lelkemnek buzgósággal szerető I-
stene most és örökkön örökké; Mert
a' te Isteni felségednek ditséretinek
végben vitelire teremtetél Uram en-
gemet, és meg-váltottál. Tenéked ő-
rökké ditsérendő szent Háromságnak
és valóságos meg-változhatatlan igas-
ságnak legyen ditsősség, ditséret, és
tiltzelesség, mennyen és földön mind
örökkön örökké, Amen.

Más Reggeli hasznos Könyörgés.

H E T F Ő N:

O H magasságban lakozó szent Jeho-
va Isten, ki vagy Isteni természe-
tedben egy, és személyedben három,
ki vagy mindenkoron, ki valál minde-
nek előtt, és ki lélsz mindenkoron
mindenekben, egy örökké áldando I-
sten. Imé e' máj napon és minden idő-
ben, az én lelkemet, testemet, látáso-
mat,

64 *Második elmélkedés betetűsakai*
mat, hallásomat, illatozásomat, és minden illetésemet tenéked ajánlom, efelett minden gondolkodásimat, indulatimat, szollásomat, mind belső és külső érzékenységit, értelmemet, hitemet, és abban végig megmaradásomat csak egyedül a' te Isteni hatalmadnak kezeiben bízom: Igazgassd azért Uram ezeket éjél és mind nappal, minden órában és szem-pillantásban. Halgass-meg engemet oh ditsőffeges szent Hárotság, és oltalmaz-meg minden gonosztól, a' kegyetlen ördögnek mindé ostromlásától, veszedelmes kifirtetéstől, és minden látható és láthatatlan elleniségimtől. Szaggassd-ki a' kérkedéknégnék elmémbe meg-gyökerezett bokrait, és nevellyed a' töredelmégnék szívemben bé-öltöt indulatit, örd-le kevélységemnek szarvát, és vidd végben én beñem az alázatosságnak kegyelmét. Indíts sirlamat én ben-

nem,

65 *három fele könyörgésekről.*
nem, lágyíts-meg az én kőnél, vasnál, keményeb szívemet. Taníts-meg engemet a' te akaratodra, mert te vagy az én jó gondviselő Istenem. Adgy Uram énnékemtől kelletes értelmet és elmét, hogy nagy hálá-adással foghassam a' te nekem nyújtott kegyelmességedet. Adgyád te tőled csak azokat kérnem, mellyek te előtted kedvesek, és énnékem idvőffegések. Adgy énnékem keserves zokogással-való sirlamat, mellyel oldozhassam el az én bűneimnek kötelét. Halgass-meg én menyei nagy kegyelmű Atyám Istenem; Halgass-meg oh én életemnek éltető ereje; Halgass-meg az én kérésemet, és védj fűleidben fohász kodásimat. Ha meg-útálsz, el-veszek; ha meg látogat meg éledek; ha az én igasságomat keresed, rútságimban holt eleven ferregek; de ha irgalmasságodból reám tekintesz, a' fetét koporsóból az életre ísmét

66 *Második elméked és betetűsakai*
ismét fel-támadok. Valamellyeket
gyűlölsz Uram, meszsze távoztasd
azokat én tőlem, és a' tisztaságnak lel-
két olts-bé az én szivemben, hogy va-
lamellyeket kérek, kérésemben meg ne
bántsam a' te Atyái akaratomat. Nyújts
énnékem Uram oly orvosságot, mel-
lyel az én meg-avúlt teremimnek sebei
gyogyullynak-meg. Tekints kegyel-
messen az én nyomorúságimra, ol-
dozd-meg jó vóltodból az én bűneim-
nek kötelet, látogass-meg romlott erő-
lenfegemben: gyógyíts-meg betegse-
gemben: enyhíts-meg kínaimat nyá-
valyámban, és elevints-meg engemet
lhalálomban. Adgy Uram énnékem
oly szívet, melly tégedet féltlen; oly
elmét, melly tégedet szerezzen; oly ér-
telmet, melly tégedet értsen; oly fület,
mely tégedet halljon, és oly szemet, a'
melly csak tégedet lásson.

Könyörűly én rajtam én Istenem,

kö-

67 *három-féle könyörgésekről.*
könyörűly én rajtam és tekints reám
kegyelmessen a' te Isteni fellegednek
ditsőféges székiből, és az én szivemnek
sűrű letéttségét oszlasd-el a' te világos-
ságodnak tündöklésével. Adgy énné-
kem amaz jóta' gonosztól meg-válasz-
tó értelemnek lelkét, hogy minden én
érzékenfegim csak tenéked szolgálha-
ssanak. Adgy Uram énnékem örök éle-
tet a' te kegyelmességednek és irgal-
masságodnak jó volta szerint. Oh id-
vősségnek fel-támadt ragyogo Napja.
és mi lelkünknek hűvőféges vezére Ur
Jesus Christus, én szegény nyavalyás
bűnös ember vallástészek te előtted,
és az én esedezésemnek szózatit te hoz-
zád igazgatom. Oh én Idvősségem,
azon kegyelmességedet közöld én vé-
lem-is mellyet közlöttél sokakkal, ne
botsáls engemet-is üressen a' te irgal-
masságodnak élő forrásától. De sőt oh
minden Királyoknak Királya, ki adt

ma-

68 *Második elmélkedés betetfiakai*
mindenekben életnek erejét, adgy én-
nékem életemnek meg-jobbitására-va-
ló erőt. Tamaszsz én benné oly elmét,
a' ki tégedet kereszen, téged áhitozzon,
és téged a' ki állatod-szerint mindenütt
jelen vagy mindenek felett szerethet-
sem, felvén és tselekedheti a'te akarato-
dat, kíváltképpen én mennyei szent,
Atyám arra kérlek, hog' valakik én éret-
tem esedeznek, azokat atyai kegyesle-
gedből halgassd-meg. Effelett, azokat-
is mellyek az én szárnyaaim alatt vad-
nak, és a' kik az igazszeretetnek és ke-
gyeslegnek tisztit én hozzám mutat-
nak, rokonságimmal és jó akaratnak
szövettségével hozzám kötöttetekkel
egyetemben, azokat-is mondom, kő-
nyörületességéből igazgassad, óltal-
mazzad hog' el-ne veszfzenek. Ezért-
is felette igen igen alázatoosan de nagy
bizodalommal könyörgök tenéked oh
én Uram, ki vagy kezdet és végezet,
hog

három-féle könyörgésekről. 69
hogy mikoron amaz utolsó nap, és az
én életemnek végső orája el-jövend,
te légy énnékem erős segedelmem, és
kegyes itilőm amaz reám dühött vá-
doló ellenfegem a'Sátán ellen, hogy az
ártatlan szent Angyaloknak és minden
Szenteknek ditsőült seregével amaz
mennyei Paraditsomban tégedet vég-
nélkül örökkön örökké ditsirhesse-
lek, ki vagy örökké áldando Isten.,
A M E N.

*A' bűnös embernek bűneiről-
való vallás-tétele.*

Hetfőn.

OH mennyei ditsőségnek Istene, a'
ki nagy és erős hatalmas Isten.,
vagy, és a' ki meg-látogatod az Atyák-
nak álnakságokat a' fiakban, harmad és
negyed iziglen, és tselekeszel irgalmas-
ságot ezeriziglen azokkal kik tégedet
szeretnek, és a'te parantsolatidat meg-
tartyák. Legyenek Uram le-hajtván a'

70 *Második elmélkedés hatet sakai*
te kegyelmességednek fülei, és halga-
meg a' te alázatos szolgádnak könyör-
gését, melyet e' máj napon te elődben
engesztelő áldozatúl viszek, kérvén,
kegyelmet az én számtalan bűneimért
és azokról te előtted vallást tévén.

Oh Uram imé-meg-eméltő tűz a'
te haragod a' mi álnakságink ellen, de
ismét meg-határozhatatlan a' te irgal-
magságod mind azokhoz, valakik tisz-
ta szüből pœnitentiát-tartván te hoz-
zád térnek. Mert könyörülő vagy
Uram, és nagy kegyelmű Isten. Mely
te kegyelmességedben bizván annako-
káért folyamodom te hozzád, és mind
a' földig magamat meg-alázván a' te
nagy irgalmadnak tekinteti eleiben,
állok. Mert vétkeztem felette igen vét-
keztem. En vagyok Uram, imé én va-
gyok, ki tenéked adóffá löttem tiz ezer
talentommal: Nem fizethetek meg
oh Uram Isten ezekről én soha tené-
ked,

Három féle könyörgésekről. 71
ked, hanem ha a' te nagy irgalmassá-
god térsen én érettem eleget. Mert,
valamely felé tekintek, tsak az én fok
külömb külömb felebűneimnek iszo-
nyu utálatos ábrázattya forog előttem.
Hogy ha peniglen fordítom szemei-
met a' te Isteni felfegyedre, kinek égen,
földön lévő állatok nagy gyorsasággal
és serénsséggel szolgálnak, mindgyárt
elzemben vészem, hogy tenéked mind
ez ideig méltó tiszteletet nem adtam.

Hogy ha peniglen a' te nagy jó tété-
ményedet forgatom elmémben, azon-
túl magamat halá-adatlanak találom.
Hogy ha még-is végezetre a' te törvé-
nyednek világos tükörében tekintek,
és abban magamat meg-nézem, azon-
túl el-rémülök, minémű rút utálatos
szeñyétűl vagyok meg-motskoltatván
az én gonosz tselekedetimnek. Ha el-
mémben függesztem továbbá minémű
rettenetessen meg-bünteted a' pœniten-
tia

tia tartatlan bűnösöket, azontúl meg kell vallanom, hogy te szent felleget nek fanyarú ostorát régen meg-érdemlettem volna.

Mit tselekedgyem tehát immár oh én Istenem? ihon az egész testemben nintsen épség a' te nagy haragod miá, ihon meg-háborodtak az én tsontaim én beñem az én bűneimért. Te peniglen könyörülő Isten, meg-igirted mi nekünk szegén' bűnösöknek a' te Isteni kegyelmességed által bűneinknek bocsánattyát, hogy ha szívünknek igaz töredelmességével, hitünkkel, és új engedelmessegünkkel te hozzád térendünk. Imé oh Uram felette igen bánom ez ideig te ellened-való vétkeimet, kívánom a' büntül magamat meg-fogni, és annak utánna a' te szent akaratod szerint életemet rendelni. De imé annyi erőt nem találok magamban. Minekokaért én Istenem, téríts hozzád az én

szíve

szívemet, vedd-el az én szívemnek meg-általkodot keménységet, és adgy éñekem oly szívet, a' ki tégedet félyen és tiszteljen. Ihon meg-hajtom az én térdeimet, és te előtted le-borúlván, a' te kegyelmességedet kívánom: vétkeztem Uram, vétkeztem, meg-vallom az én bűneimet tellyes szíveimből te előtted: Botsásd-meg én Istenem méltatlan szegény szolgádnak, könyörűl én rajtam, mert beteg vagyok, gyógyíts-meg engemet Uram, mert meg-háborodtanak az én tsontaim, és az én lelke igé meg-háborodot én benné. Oh Urá miglő haragszol én reám? Térj hozzá és szabadíts-meg az én lelkemet: szabadíts-meg az én sok bűneimtől a' te nagy irgalmaságodért. Ne engedgyed kegyelmes Atyám, hogy részertlen legyek a' te szerelmes Fiadnak érettünk eleget tött érdemében, de sőt botsásd-meg az én életemnek elébbeni sok gonosz tse-

D

leke-

74 *Második elmélkedés betetűsakar-*
lekederit. Jussion eszedben a' te szent
Fiadnak nagy alázatossága, és botsáld
meg az én kevélylegemer: Jussion
eszedben az ő szabadságakarattya szerint
való engedelmessege, és légy kegyel
mes az én engedetlenségemnek: Jus
sion eszedben az ő halála, és engede
meg énnekem minden bűneimet, mel
lyeket életemben tselekedtem. Oh én
idvősségemnek erős reménye, én Iste
nem, könyörűly meg én rajtam a' te
nagy irgalmaságod szerint, és áldlak
tégedet mind örökké, és a' te szent ne
vednek míg élek ditsiretet éneklek.

*Hála-adás Istennek minden hozzánk
való jó tetteiért, melyet minden
Istent-fő keresztyének nagy id
vőssége haszonnal mond
barnak.*

H E T F Ö N.

Könyörűly en rajtam én Istenem, a'
te nagy irgalmaságod szerint, és

három fele könyörgésekről. 75

a' te kegyelmednek nagy volta szerint.
töröld-el minden álnakságimat énne
kem. En alá-való fereg és nem ember,
haszontalábűnős, és nem tiszta edény,
nagy esedezéssel és egész testemnek
buzgó indulattyaival imádlak tégedet:
hálákat adok a' te Isteni jó-vóltodnak
oh menyei szent Atyám, ki a' te edgyet
len egy Fiad az Ur Jesus Christus által.
midőn bűneinkben el vesztünk volna,
kegyelmesen bennünket fel-kereftél.

Hálákat adok a' te mi hozzánk-való
ki-beszélhetetlen szeretetedért, mely
től viseltetvén a' te egy szülött Fiadat
a' te Isteni természetednek kebeléből
é nyomornságnak völgyében alá bo
tsáttad, hogy a' bűnösöket idvőzitené,
és hogy őtet rendelted a' mi ép állapot
ból ki esett lelkünknek igaz helyére ál
latojának, hogy minden valaki hiszen
ő benne, és minden a' ki tiszta szerete
tit ő hozzá mutattya, el ne vesszézé, ha
né örök élete légyé.

D 2

Sze-

Szerelmes édes Atyám, én ki a' te szolgaid között legutólsó vagyok, és én büzgosággal fel-indult lelkemnek belső tárházából nyújtok tenéked nagy hálákat: a' te szent Fiadnak meg-teszteléséjért és születéséjért, szegénységejért és ártatlan életéjért, szenvedésejért és szomorú haláláért, fel-támadásáért és menyben menetelájért, minden idősséges tanítási és Isteni tsudálatos munkálkodásával egyetemben.

Hálákat adok szent testének és annak drágalatos vérének titkos szentességéért, mellyel a' te Anya-szent-egy-házadban az örök életre legeltetünk, ittattatunk, meg-mosogatattunk, meg-szenteltetünk, és az Istennel edgyesülünk.

Hálákat adok, hogy minket újjá születél elő reménységben, ugyan azon te Sz. Fiadnak fel-támadása által: és hogy ő általa minket a' fogadott fiúságra magad

gadnak választottal, el-pétsételevén minket a' szent Lélek által, és nekünk ajándékozván amaz örökké meg-maradando örökségnek zálogát.

Hálákat adok a' te meg-mérfekelhetetlen jó voltodnak nagy irgalmaságáért, mely által méltoztattal minket méltatlanokat meg-segélni, a' mi edgyetlen-egy szerelmes válságunkért, téven minket magadnak szent néppé, Királyi papfággá, szent nemzetiséggé, kedves sereggé, és minden jófágos dolgoknak el-követőjévé.

Hálákat adok, hogy engemet te, gyarló por hamú edényedet, a' szent keresztségnek mosogatása által, eredendő bűneinkből meg-tisztítottal és tellyességgel meg-mosogattal: effelelt igaz hittel ajándékozta, mellyet a' te kegyelmednek bennem világoskodo ereje által naponként öregbítesz.

Hálákat adok, hogy az én életem-

nek kezdetitől fogván engemet mindenkoron kegyessen tapláltál, ruháztál és éltetél, ki-szolgáltartván mindene-
ket, mellyek tartoznak ez gyarlo te-
stemnek szűkléginék végben vitelére.

Hálákat adok, hogy engemet gyer-
meksegemtől fogván, minden-nemű
gonofságban gyönyörködőt és fajtalan
bujaság követőt békével el-tűrtél, vár-
ván a' te Isteni böltséged és kegyel-
mességed szerint ezekből-való megte-
résemet.

Hálákat adok, hogy engemet e' vi-
lágnak kárhozatos társaságától és a'
bűnre-való alkalmatosságot keresők-
nek seregétől el-szakasztottál és a' te
igaz hitű szelid juhaidnak számai kö-
zé, a' te szolgálatodnak végben vitelére
bé-állattál.

Hálákat adok, hogy számlálhatatlan
tsalárdságoktól, kifirtetektől, szoron-
gatásoktól, nyomoruság szenvedések-

tól és minden-féle veszedelmektől en-
gemet ez ideig meg-inentettél igazgat-
ván, meg-tartván és szárnyad alá vévén
kegyelmessen az én lelkemet és teste-
met, böltsen és tsudálatossan vezérel-
vén minden szerentsés és szerentséden
állapotomban az én életemnek válto-
zandó sorsát.

Nagy kegyelmű édes Atyám, min-
dén velem közlött jó teteményedért,
valamellyeket én velem anyám méhé-
től fogvántselekedtél, és mind azokért
az jókért a' mellyeket adt és adandó
vagy minden embereknek, szivernnek
leg-belső rejtekének oltárarúl, nagy
töredelmességgel, a' mint tőlem lehet,
tenéked hálákat adok, és kérlek tege-
det, hogy egyenlőképpen minden szol-
gáló szent Angyalok, és mindé te szen-
tid és választot híveid, ugyan ezen te
jó teteményedért áldgyanak, ditsirje-
nek és fel-magasztallyanak, AMEN.

Reggeli Imádság.

Kedden.

ÖRök mindenható Isten, mi Urunk
 Jესus Christusnak ditsősséges szent
 Attya, téged ditsirlek, téged áldlak és
 tenéked tellyes elmém-ből nagy hálákat
 adok, hogy engemet a' te véghetetlen
 jóvóltod szzerint, ez el-múlt étszákának
 fetéségében Atyai kegyelmességéből
 meg őriztél: hogy én velem jelen vol-
 tál, és amaz én reám ellenségesen tö-
 rekedő pokolbéli őrdögöt nem enged-
 ted hozzám közelgetni: Hogy min-
 den veszedelemtől lelkemet és testemet
 meg-mentetted: Hogy engemet mély
 álomban bé-merűket szent Angyalid-
 nak környűlöttem tábort járt seregé-
 vel, mint valami erős meg-romolha-
 tatlan kő-fallal bé-kerítettél, hogy a-
 ma' természeti-szerint reánk dühött
 mérges kigyónak a' kegyetlen Sátának,
 alnak praktikái, és ellenem-való hitet-

lea

len tsalárd forralási ne árthatnának; Es
 hogy végezetre engemet az álomból, a'
 halálnak árnyékából fel-serkentettél,
 hogy az én bűneimnek rettenetes se-
 téségitől tellyességgel meg ne fojtat-
 nám, de sőt a' te hozzád-való meg-té-
 résre időt és alkalmatosságot szolgál-
 tatnál.

De imé mostan-is oh irgalmaság-
 nak Attya, és minden vigasztalásnak
 kegyes Isterie teneked alázatoson ese-
 dezem, és tellyes szűből könyörgök,
 hogy e' máj napon-is engemet vegy a'
 te Atyai kegyelmes gondviselefednek
 szárnyai alá, vigyázz én reám a' te ir-
 galmaslágodnak szemeivel, igazgass
 engemet a' te parantsolatidnak őfvé-
 nyére, és a' szent Léleknek drágalatos
 ajándékival ruházz-fel, melynek ereje
 általe' máj szent napot-is a' te szent ne-
 vednek ditséretire és ditsősségére, fe-
 lebarátomnak hasznára, és végezetre

D 5

az

az én lelkemnek idősségére mulathat-
sam el mindenűt és mindenekben ab-
ban fogodván, hogy az én keresztyéni
tiszttemben hátra ne álljak, sőt inkább az
én hivatalomnak, mely reámbizatta-
tot mindenekben eleget tegyek. Őrizz-
meg engemet Uram minden fertel-
mességtől, az én testemet és buzgó vé-
remet, ki minden álnakságra hajlando,
és a' ki amaz régi Ádámnak maradéka
és szolgája, zabolázd meg: a' testi kí-
vánásának tagaimban gyúladozó tü-
zét, a' te Sz: Lelkednek élelztő hives-
harnattal enyhíts meg, hogy e' mai
napon semmi vétekben ne essem, sem
a' te haragodat és bosszú-állásodat fe-
jemre ne vonnyam. Adgyad kegyel-
mes Atyám, adgyad nagy irgalmasá-
gu Isten, hogy az én életemnek hátra
maradott részét a' te felelmedben és
szeretetedben vihessem végben. Igaz-
gásd e' napon az én szívemet és teste-

met, érzékenységimet beszédimet, és
tselekedetimet a' te törvényed szerint,
és a' te parantsolatidnak elkövetésére.
Szakasz el az én szívemet minden el-
mulando hejában-valóságtól, és igaz-
gásd az örökké-valókra hogy meg-un-
ván e' rövid életnek gazdag szépségét,
és tettegyönyörűségét, egyedül csak
a' te ditsőséges Országodban kíván-
kozhaszám. Ronts ki a' mi terméshet-
szerint való ellensegünknek a' Sátán-
nak minket mardoso fogait, és vedd
hátra ellenünk dühösködő hatalmát,
fog'ambátor mint sívó oroszán után-
nunk járjon, keresvén a' kit be nyelhes-
sen, mind azon által énnékem vesze-
delmet szerezni és ártalmat hozni ne
teheszen.

De mivel hogy Uram, semmi az én
érdemem, ki által méltó volnék a' meg-
halgatásra. Imé azért én magammal
edgyűt elődben viszem a' te edgyetlen

84 *Második elmélkedés betetűsakai*
egy Fiadat, a' ki engesztelő áldozat a
mibűneinkért. Tekints az ő személye-
re oh kegyelmes Atyám, és szent Fiad-
nak igasságáért légy kegyelmes a' te-
szolgádnak. Engedgyed énnékem ir-
galmadból, mellyet nem adtz igassá-
godból, ki él sz és uralkodol egy bizony
Isten, mind örökkön örökké, Amen.

A bűnről való alázatos vallás-tétel.
Kedden.

Menyben hatalmasan uralkodó di-
tósítségnek Királya, és emberi
nemzetnek jó akaratu és nagy kegyel-
mű meg-váltója, én mind a' földnek
poráig meg-aláztatott gyarló bűnös
ember, ki a' te tökéletes jó vóltodtúl,
mellyet mi tőlünk kíván sz, felette igen
távol vagyok. Te elődben járulok,
mert naponként vádol engemet az én
lelkem ismérési, jól látom minden
szempillantásbā az én testemnek ékte-
lenségét, látom hogy tellyességgel nin-

tsen

három-félé könyörgésekről. 85
tsen bennem épség. Te hozzád kiáltok
Uram meg-fáradhatatlanul, mert imé
minden én gondolkodásim, beszédim
és tselekedetim, mellyeket el-követek
és el-hagyok, effelett ételem, italom, al-
vásom és vigyázásom, belső és külső
érzékenységimmal egyetemben, tulaj-
don csak a' gonoszra hanyatlottan én
benné. Kire függesz szem oh Uram te-
hát az én szemeimet, te kíván sz én tő-
lem tökéletesleget és igasságot, de ottá
meg-ígérted a' te segedelmedet, és Iste-
ni erődet ezeknek el-követésére, hogy
valamellyeket parantsol sz azokat vég-
ben vihetném. De oh Uram Isten, úgy
meg-tapasztaltam az én vakmerő és
meg-átalkodott természetemet, hogy
ingyē sem kívánnya azokat, a' mellyek
az én lelkemnek izűkségesek vólná-
nak: Még elmémben sem forog a' meg-
térés és a' bűnről való poenitentia tar-
tás, úgy el-annyira, hogy a' bűnnek ék-

D 7

telen

telen tselekedetén meg sem szomoro-
dom, oly igen el-ragadt engemet e vi-
lágnak hanyat homlok rohánt istente-
lensége, hogy a' te Atyai jó voltodról
és szeretetedről, sőt minden jó tette-
ményedről (a' mellyeket én vélem sze-
gény bűnösseltselekedté) tellyességgel
el-feletkeztem. Az én bűneim oh Urá,
oly sokak és oly súlyosak, mellyekkel
a' te haragodat érdemleném hogy ré-
gen immár ezekért oh én lelkem meg-
érdemlette volna a' pokolbéli rettene-
tes kinoknak lángozó tűzét, hogy ha a'
te segedelmed nem járult volna, és a' te
natalmad meg nem erőssítet volna.

Annakokáért hogy tellyességgel el-
nem veszttem, csak a' te irgalmaslágod-
nak tulajdonitom, és csak a' te Isteni
elségednek tartozom hála-adással. De
oh vallyon s' mit tselekedgyem? Két-
ségben essemé? avagy ama gyilkos Ca-
nnal és latorral azt mondgyamé: Na-
gyob

gyob az én bűnöm, hogy nem mint ke-
gyelmet nyerhetnék? távol legyen fe-
lette igé ez gondolkodás, sőt inkább ezt
mondom: Igen irgalmas az én Istenem
igen nagy kegyelmű és engedelmes az
én Idvőztő Christumom; az Isten az én
reménségem, az én erősségem, az én
vigasztalom és az én segedelmem, nem
utállja-meg az ő kezeinek munkáját,
és meg nem veti egy-igyű szegény bű-
nös szolgáját. Minékokáért te hozzád
folyamodom oh hűséges irgalmaságú
Isten, és te előtted az én szívemnek ki-
vánságát ki-terjesztem. Meg-vallom
Uram a' te tekinteted előtt az én gyar-
ló voltomat, ismértem az én tudatlan-
ságomat, kesergem az én bűneimnek
számátalan vóltát: Oh én kegyelmes, oh
én engedelmes mennyei szent Atyám,
vétkeztem álnokul te ellenéd, és az Eg-
ellen, nem vagyok méltó, hogy fiadnak
hívattassam, mert a' te Atyai jó voltod-
dal

88 *Második elmélkedés betetűsakai*
dal és engedelmes fenyétékeddel az én
vészedelmemre rutul és igen gonoszul
éltem.

Tselekedgyél azért szent Atyám úgy
én velem, mint a' te bérésid között ed-
gyikkel, éltes és táplálj engemet a' te
kegyelmednek mennyei kenyerével,
hogy így meg-erősödvén a' te háza-
ban néked szentségbé, igazságban, éle-
temnek mindé napjaibá szolgálhassak.

Oh felsejés Isten, alázatosan kérlek
tégedet a' te kin-szenvedésedért, hogy
vond-el az én elmémet e' világnak sze-
retetül, és plántáld-bé az én szívem-
ben e' te kegyelmednek és szentséged-
nek gerjedező kívánságát. Adgyad oh
én Idvősségem, hogy tarthassak igaz
poenitentiát az én bűneimről, és sirat-
hassam meg hog' ez ideig az én gonosz
selekedetimen nagy keferűsége és
zübelítőredelmességre nem indittat-
am. Teremts én bennem tiszta szívet,
hogy

bárom-fele könyörgésekről. 89
hogy ennek-utánna minden vétkeket
hátra hagyván, tsak tenéked élhessek,
és a' testnek meg-halhassak. Erőssíts-
meg a' te mennyei erőddel a' jóban,
hogy életemnek határáig abban álhata-
tossan meg-maradhassak, és végezetre
az én mennyei örök hazámban, te hoz-
zád fel-mehessék, holott tégedet vég-
nélkül, áldhassalak, ditsérhesselek és fel-
magasztalhassalak, Amen.

Más igen szép és kegyes Hála-adás.

K E D D E N.

OH megböldögült lelkeknek szent-
sleges Istene, mindenható Isten:
örökké-való Isten: minden lelkeknek
és testeknek böltsen teremő Istene,
a' kinek ditső sleges tekinteti előtt meg-
reszket az Eg és a' Föld. Téged ditsir-
nek, téged imádnak minden teremtet-
állatok. Imé én-is az én te benned
helyhezteter hitem által e' mái napon
tőredelmes szívemnek térdeit meg-
haj-

hajtom, le-borúlvan a' te Isteni felle-
gednek lábai eleiben. Hálákat adok te-
néked szentséges Atyám, hogy enge-
met, midőn femmi vólnék, nem tsak
emberré formáltál, de a' te magad' ke-
pére és hasonlatosságra teremtetél:
hogy én belém méltatlanban a' te ke-
gyességedet óltád: hogy engemet a'
te Anya-szent egyházadban ama' tit-
kos Sacramentomi szentség által, ma-
gadnak meg-szenteltél: és hogy enge-
met a' te elő számlálhatatlan javaidal
gyermekségemtől fogván neveltél,
tápláltál. De imé oh menynek, földnek
és tengernek hatalmásteremtő Istenem,
holott én a' te kezednek haszontalan
é munkája legyek, kitsoda kedvéért
pmutattad hozzám ilyen nagy jó tete-
hményedert? Egyedül Uram tsak a' te jó
s vóltodból születtettem e' világra mind-
ezeket a' te jó vóltod és hozzánk-vá-
lakgyelmességed tselekedte én velem.

Holott pedig ezek közzül tsak a'
leg-kissebért-is nem adhatok tenéked
elegedendő hálákat, mennyivel inkább
tehát e' ki-beszélhetetlen sok jó tete-
ményedert? mert vallyon s-mitsoda
vagyok Uram én, hogy az én erőm sze-
rint ditsirjelek tégedet? por, hamu,
fenyvert fereg, és tsak azon merő bü-
dösségnek undok dögletelesége va-
gyok Uram; Oh kitsoda vagyok én,
hogy ditsirjelek tégedet erősségnek
Istene, minden restnek éltető lelke, ki
lakozol az örökké-valóságba? Vallyon
a' setéttség ditsirje-e a' világosságot,
avagy a' halál az életet? Te Uram Isten
világosság, vagy én pedig setéttség, te
élet én halál. Avagy az hejában-való-
ság ditsirheti-e az igazságot? Te igaz-
ság vagy én pedig hejában-valósághoz
hasonlóvá lőtt ember. Annakokáért
Uram mint ditsirjelek tégedet? vallyő
az én nyavalyásfágom ditsirheré tége-
det?

det? Avagy a' bűdösség ditsirheté az jó illatot? Avagy az embernek halandósága, mely ha ma vagy holnap elmúlik, ditsirheté tégedet? Avagy ditsirheté tégedet az el-fenyvett ember, és az embernek fia, ki csak fereg? Avagy ditsirheté tégedet Uram a' ki bűnben fogantatott, született, és nevelkedett, mert imé nem találta ditséretnek szépsége a' bűnösnek szájában; De te mint nagy túró kegyelmes Atya, meg-halgatod a' mi imádságunkat, és a' te gyarló fiadnak akar mely háladákokat-is jó neven veszed; Annak okáért tégy méltóvá én Istenem engemet, hogy tenéked hálákat adhassak, hogy a' te ditsiretedet szüntelenül zengedezzem, hogy a' te szent szeretetedhez ragaszkodgyam, hogy tenéked a' te nagy fok jó teteménnyedért, mellyel engemet fel-tiszteltél, hálákat adhassak, hogy a' fok külömb-külömb-féle vesze-

delema

delemtül-való meg-szabadításodért, tégedet áldhassalak, minden jó és gonosz szerentsémért végezetre tenéked Isteni tiszteletet nyújthassak. Mert te vagy Uram egyedül a' mi lelkünknek és testünknek, életünknek és halálunknak, egészségünknek és betegségünknek, boldogságunknak és boldogtalanságunknak meg-adó és szerző Isten, rövideden, minden-némű dolgoknak változási csak a' te kezeidben vadnak. Meg-örvendezett minket a' te jó teteménnyiddel, meg-szomorítasz minket a' te dorgálásiddal, meg-vigasztalasz a' mitunya restségünkben, a' te hozzávaló hívásoddal; Ditsösség legyen azért a' te ki-beszélhetetlen böltségednek: Ditsösség ki mondhatatlan hatalmadnak; Ditsiret a' te meg-elégedhetetlen emberi nemzethez-való nagy szerelmednek, Amen.

Más

SZEREDAN.

O Rők mindenható igaz Isten, meny-
 nek és földnek dicsőíléges terem-
 tője, mi Urunk Jéhus Christushnak szent
 Attya, mindé te mi hozzánk való nagy
 és meg-számlálhatatlá jó téteményed-
 ért tellyes szűből tenéked nagy hálákat
 adok, hogy engemet a' te képedre és
 hasonlatosságodra teremtetél, a' te sze-
 relmes szent Fiad által meg-váltottál,
 és az Evangeliumnak hirdetése által a'
 te Anyaszentegyházadnak társaságá-
 ban bé-állattál. Hálákat adok ezért is
 tenéked, hogy engemet ez el-múlt éjel
 kegyelmessen meg-őriztél, és szent
 kezeiddel bé-fedeztél, töredelmes szí-
 vel kérlek tégedet, hogy e' napon is
 minden féle bűnöktől, révelygésektől
 és veszedelmektől oltalmaz-meg en-
 gemet. Imé tenéked ajánlom egész le-
 nem magamat, minden jószágimmal, fe-
 lésé-

leségemmel, gyermekimmal, és házam
 népével egyetemben, végy irgalmas-
 ságodnak hatalmas markában, őrizz és
 igazgass kegyelmessen; Ne adgy enge-
 met az én bűneimért a' veszedelemre,
 ne szállj Uram pörben, ítéletben a' te
 szolgáladdal, mert nem igaztál-meg te
 előtted csak edgy ember-is. A' te hara-
 godban ne ostorozz engemet az én bű-
 neim szerint, ostorozz Uram bátor, de
 mindazáltal a' te igaz ítéletedben a' te
 büszkületod ne emélszen-meg szintén
 engemet. Tégy a' te szolgáladdal a' te ir-
 galmasságod szerint. Adgyad énnékem
 a' te akaratodat értenem és tselekedné.
 Igazíts-meg engemet a' te szerelmes
 Fiadért az Idvőzítő Ur Jéhus Christus-
 ért, és szentely-meg a' te szent Lelked-
 del minden én gondolkodásimban, be-
 szédemben és tselekedetemben. Légy
 én-velem minden időben, kiváltkép-
 pen az én ki-múlásomnak utolsó nap-
 an

ján. Oh Uram Isten ne hadgy-el engemet az én halálomnak oráján: Ne engedgyed hogy az én futásom téli idő avagy szombaton légyen, kétségben eséssel, és testi bátorsággal, de hogy igaz hitben a'te ismérétedben e'firalom voltából te hozzád az örökké-való örömben diadalmason pályámat megfutván, által-költőzhessem. Azonközben a'te szent Lelked; és szent Anyalid engemet őrizzenek, és vezérellyenek, hogy a'kegyetlen Sátán én rajtam semmi hatalmat ne vehessen.

Oh Uram Isten távoztasd mesztől az én tőlem az ördögöket a'te ellenséget, zabolázd-meg az én romlott természetemnek feslett indulatit. Ne engedgy engemet esni iszonyú káromlásban, és tévelygésben, de sőt inkább kegyelmes segedelmeddel védelmezz az igazságnak fundamentoma ellen, és a' lelki-isméret ellen-való vétkezéstől.

a'ki a'mi szívünket izokta rágni és furdalni.

Ne engedgyed hogy én haragnak és gyalázatnak edénye legyek, de sőt inkább tégy engemet a'te irgalmasságodnak és szeretetednek edényévé, hogy minden embereknek hasznos és idősleges tüköre lehessék, igazgassad minden tselekedetimet. A'te nagy nevednek ditsiretíre, és a'te Anyaszent-egy-házadnak épületire.

Add-meg ennek-felelte minékünk a'mi életünknek szükségére tartozandókat, épp elmét, és egészséges testet, ételt és ruházatot, békeséges lakást, és tsendességet, és segély minket: hogy a'te nekünk adott ajándékkiddal, kegyetlen, mértékletessen, és nag' hálá-adással élhesünk, nem a'mi lelkünknek örök veszedelmére, de a'mi testünknek tálalására és élterésére. Vedd-el mi ró-
lunk a'mi sok méltán meg-érdemlett.

98 *Második elmé kedés hétetfakai*
nyomoruságinkat, háboruságot, éhsé-
get dög-halált, és minden ezekhez ha-
sonlókat, mellyek ártalmasok a' mi lel-
künknek, és a' mi testünknek, és a' kül-
igen meg-bántják a' mi keresztyéni hi-
vatalunkat, és tisztünket. Tselekedd
meg ezeket oh szentséges Atyánk, a' te
kegyelmes ígéreted szerint, szent Fiad-
ért a' mi Urunk JESVS Christusért.
Amen.

*Az Istennek irgalmaságáért és ke-
gyelmességeért való buzgóságos
könyörgés.*

SZEREDAN.

OH meg-foghatatlan örökké-való
jóság, életnek drágalátos kút-feje,
én kegyelmes Istenem, téged kereslek
téged szomjuhozlak, és te hozzád el-
idvőzítő Istenemhez kiáltok, mert jó-
tudom hogy egyedül csak te vagy a' tel-
véghetetlen jóság, örökké-való böltsé-
ség, örökké-való kegyelmesség, hatalom

három-féle könyörgésekről. 99
masság, és tökéletes boldogság: Holott
azért irgalmas vagy mindenek-félett,
nem csak irgalmas penig, hanem ugyá-
tellyességgel irgalmasság. En-ellenben
szükölködő és merő szegénység va-
gyok. Tekints tehát kegyelmessen én
reám oh nagy irgalmú Isten.

Imé én szegény, nyomorult, és igye-
fogyott szükölködő te elődben állok:
Mit rendeltz Uram én felőlem? mit
tselekezzel Uram irgalmasságodból én
velem? Mert imé az én bűneimnek
kegyetlen mérge, mint amaz Aspis kí-
gyónak mardosó fulákja, egész teste-
met meg-sebhette, és szomorú vérben
keverte, melynek halálos-mérgebé-ha-
tott szintén az én lelkemre. Nem ta-
laltatik oh Uram immár az én testem-
ben semmi jó, mert rakva vagyok tel-
lyességgel gyögyulhatatlan fekélyek-
kel, úgy el-annyira hogy valamellyek
néked tétzenek; énékem azok nem

100 *Második elmélkedés betetfakai*
tettzenek, a' mellyeket effelett te éntő-
lem kívánsz, azok én nálam kedvetle-
nek. Añak-felette ama'fogait reám ret-
tenetessen tsikorgató ellenségem éjel-
és nappal üldöz és kerget engemet, az
ő tsalárdságának idegében hant tüzes
nyilaival, hogy tellyesíggel az örökké-
való veszedelemben bé-ejtsen. Semmi
egyéb nintsen szándékában, hanem
hog' engemet a' félelmes kétségben ejt-
hessen, szememre hányván sok külömb
külömb-felebűneimet, melytselekedet-
tivel nem tsak engemet illet tsúfság-
gal, de még a' te Isteni felségedet is
fajtalanúl és szemtelenül boszszontya.

Oh nagy hatalmu Isten, te tudod az
én nyavalyás bűnös voltomat, de nem
esem te benned kétségben, sőt inkább
nagy alázatos szível és töredelmes le-
lekkel járulok a' te Isteni felségednek
ditsőffeges széki eleiben, és minden
ménségemet helyeztetem egyedül

bárom-se'le könyörgésekről. 101
te jó voltodban, és kegyelmességedben.
Nem fedezem-el Uram az én bűnei-
met, elődben terjesztem az én álnak-
ságimat, meg-vallom romlott termé-
szetemet.

Te hozzád meg-fáradhatatlanúl ki-
áltok oh kegyelemnek Istene, és Attya,
könyörűly én rajtam én Istenem, a' te
irgalmasságodnak nagy volta szerint.
Lám te mondtad Uram, hogy nem
akarod a' bűnösnek halálát, de hogy
meg-térjen és éllyen. Annak-okáért
kérek tégedet oh minden meg-alélt
lelkeknek mennyei orvosa, és idvőffé-
ges reménye, hogy a' te Isteni orvoslá-
godnak böltsésége szerint, téríts te
hozzád engemet, változtass engemet
más emberré, hogy járhaflak a' te pa-
rantsolatidnak őfvenyén. Az én atzél-
nál, vasnál, és adamás-kőnél keményeb-
szívemet vedd-ki én belőlem, és te-
remts hús és engedelmes szívet én

bennem, a' ki a' te szolgálatodra mindenkoron hajlandó légye. Mert Uram semmit nem tselekedhetem te nélkül, mely te előtted kedves volna. Minek-okaért oh nagy kegyelmű Iste, hajtste hozzád engemet, én-is én-magammat te hozzád hajtom; Mutasd-meg Uram én hozzám e' te jó voltodat, hogy tenéked minden időben hálákat adhassak, jelentsd hozzám a' te segédmedet, és erőssíts-meg a' te Isteni erőddel, hogy meg-győzhessen az én ellenségimet, és az álnok ördögöt lábam alá tapodhassam, és ennek-után minden én reménségemet csak te benned helyheztethessen, te tőled várhaszok jót, és a' jóra-való igyekező életet. Tekints-meg Uram az én nyomorúságomat, és segély-meg engemet a' te véghetetlen kegyelmességed szerint. Nagyok Uram az én bűneim, annak-okaért nag' irgalmasság-nélkül-is szűkölköl.

kölködnek. Ne tégy Uram én velem az emberi irgalmasság szerint, mert ez igé kitsiny, de a' te Isteni jó voltod szerint, mely meg-határozhatatlan, nagy, véghetetlen, és meg-foghatatlan, mely fellyül hallad minden bűnöket.

Abban a' te irgalmasságodban tégy részeslé engemet, mellyel mind ez egész világnak kerektségét bé-töltötted, és olly meg-tartozhatatlan buzgóságos szeretettel szereted, hogy még a' te edgyetlen-egy szerelmes Fiadnak sem kedveztél? sőt az emberi nemzetnek idősségéért és meg-tartásáért a' keresztnak keserves halálára adtad. Mely kegyelmességnél és irgalmasságnál valyon s'ki-gondolhatna immár nagyobb? Az Isten emberré lenni méltóztott, az halált meg-köszölni nem iszonyodott, és a' keresztfán keserves kínokat szenvedni hátra nem állott.

Minek-okaért oh mennyei szent,

Atyám, tisztíts és mosogass-meg engemet az én bűneimnek rütságából a' te szerelmes Fiadnak érdemes vérével, kit meg-gondolhatatlan-képpen szerett. Világosíts-meg engemet az ő érettségünk szenvetésének alázatos vóltával, őrvendeztets-meg engemet az ő ditsőséges fel-támadása által, oh nagy kegyelmű Isten; nem csak a' végre-kérem a te irgalmasságot, hogy e' testi szűkségemben, és nyomoruságimba engemet meg-vigasztaljon, de hogy egy-szer-s-mind az én bűneimnek terhelatt nyögő állapotomnak meg-segítője és könnyebítője-is legyen. Botsáld-meg énnékem az én bűneimet, adgyad énnékem a' te kegyelmedet, és ne vond meg tőlem a' te jó kedvedet. Tselekedgyed Uram; hogy ennek-utánna élhessek szentségben és igazságban, hogy engem gyarló életemnek futását el-végezvért amaz utolsó rettenetes napon azok kö-

zött

zött, és azokkal találtaflam, a' mellyeket a' te Isteni felséged hiveinek ditsőserege közzé számlál, hogy osztán azokkal egyetemben én-is el-vehessém amaz örök életnek meg-hírvadhatatlan koronáját, Amen.

*Buzgóságos Hála-adás az Istennek
meg-sámlálhatatlan jó-tételemnyesére
mellyeket adott az emberekkel ki-
tisinségekről-fogván mind
ez oráiglan.*

SZEREDAN.

EN peniglen a' te szolgáló leányodnak fia, ki ajánlottam az én életemet a' te szent kezedben, imé mostan oh én lelkemnek kegyes váltsága az én alázatos és együgyű vallás-tételemnek szavait töredelmes szűbül te hozzád igazgatom, és azokat a' jókat mellyeket én velem iffuságomtól fogva mind ez ideig tselekedtél, elmémekben meg-for-gatom. Mert jól tudom Uram miné-

E 5

mü

106 Második elmélkedés betetűsakai
mű utálatosté előtted a' háládatlanfag;
mely semmi nem egyéb hanem ez egész
világnak istentelenfégének leg-killyeb-
terjett keferű gyökere, és a' ki oly szá-
raztó és tűz természetű szél, mely, a'te
Isteni jó kedvednek és irgalmaságod-
nak reánk áradott kút-fejét ki-fázasz-
tja, és ki-folyó erét meg-tartoztattja.
En-is URAM hogy te előtted háladat-
lannak ne találtaflam, hálákat adok imé-
tenéked oh URAM Isten én meg szaba-
dításomnak erős kősziklája, mert meg-
szabadítottál kegelmelesen engemet,
mennymiser akart engemet el-nyelni
ama' pokolbéli tűzes Sárkány, de te
Uram az ő kegyetlen torkából engemet
ki ragadtál; mennymiser akart reám tá-
tott szájával letét gyomrában ejteni, az
én sok izben való gonosztselekedetim-
ért, de te oh Uram Isten meg őltalmaz-
tál engemet: Mennymiser készült elle-
nem e' kárhozatnak mérges kőlyke,

midőn

három-féle könyörgésekről. 107
midőn te ellened hamisságot tseleked-
ném, és midőn a'te szent parantsolati-
dat meg-szegném, hogy a' Pokolnak
setét mélylegében alá-taszitana, de te
Uram viszsza-verted őtet. Entégedet
én Mtenem meg-bántlak vala, és te en-
gemet őrsz vala; én te tőled nem felek
vala még-iste engemet őltalmaz vala.
Ente tőled el-szakadtam vala és az én
fene ellenfégemhez ragaszkodtam va-
la, de még-iste oh URAM őtet én ér-
tem-fenyegeted vala. Eni édes szentfé-
ges Istenem te közlőd vala ezeket a' re-
jótéteményidet én velem; és én sze-
gény nyomorúlt bűnös elzemben nem
vélszem vala. Mert ekképpen sok izben
szabadítottál-meg engemet az őrdög-
nek torkából, a' fivó rivó, oroszlánnak
szájából, és a' Pokolból engemet tudat-
lant sok izben kezeminél fogva ki-hoz-
tál. Mert alá szállottam mind a' Pokol-
nak ajtajáig, de te hogy bé ne mennék-

E 6

megá

meg-fogtál engemet, szintén az örök halálnak kapuja eleiben közelgettem; de te hogy énnékem meg ne nyilnék erőssen bé-szegezted. Tehát Uram mennyiszor vettél-ki az én testemnek halálából: Oh én üdvességemnek drága Záloga! mennyiszor gyógyítottál meg nehéz betegségemből, és mikor sok nyomorúságos veszedelemben forogának, a' tengeren, és a' földön, tűz és fegyver között mindenkoron mellettrem állottál, és irgalmasson meg-szabadítottál, mert te jól tudod vala Uram hogy ha akkoron énnékem halálom történt volna, az én lelkemet mindgyárt a' Pokol nyelte volna bé és örökké elkárhoztam volna, de a' te könyörülő irgalmasságod, véghetetlen kegyelmed elől vőtt engemet, meg-tartván mind lelkemnek és mind testemnek halálától én Istenem: Ezeket és ezekhez hasonlók jó tétemenyidet közlötted én ve-

lem,

lem, de vak lévén meg nem ismértem miglen meg nem világosítottál engemet. Mostan annakokáért oh én lelkemnek homály nélkül-való világa én Istenem, én életem, ki által élek, szemimnek világossága, ki által látok imé meg-világosítottál engemet, és én-is iminár ismérlek tégedet, mert élek te általad, és halákat adok tenéked, melyek jól lehet igen vékonyok, alá-valók és a' te jó téteményedhez illetlenek, de olyanokat adhatok Uram melyek az én gyarló voltomtól lehet egeffek. Mivel hogy Uram csak te vagy az én kegyelmes teremő Istenem, ki szerezted a' mi lelkünket, és azok közzül csak edgyet sem gyűlöltél a' mellyeket teremtetél. Imé én leg aláb-való vagyok a' bűnösök közzül, a' mellyeket üdvözítettél, hogy a' te kegyelmes jó változról másoknak-is példát adgyak.

Meg-vallom a' te hozzám mutatott

E 7

szám-

110 *Második elmélkedés betetűsakai*
számítalan jó tétemény: det, mivel kiragadtál engemet a' Pokolnak leg-also mélységéből nem csak egyszer, kétszer avagy háromszor de százszor és ezer-szer, ugy el-annyira hogy én minden-koron a' pokolra sietvén futok vala, de te engemet mindenkoron viszszá hoz vala, és ekképpen engemet számtalan ezer-szer, igazságod szerint a' kárhoza-ra taszithattál volna hogy ha akartad volna. De nem akartad oh én idősségemnek drága kényse, mert felette igen szereted a' buzgóságos lelket, el hallasz, és el-fedezed a' pœnitentia tartó ünösöknek álnakságokat. En szerelmes Atyám, ki minden te útaidbá ezer ziglen való irgalmasága Isten vagy, most véfzem ezemben mind ezeket a' te megvilágosításod által, és tellyességgel el-fogyatkozik az én lelkem én-nem a' te irgalmaságodnak ilyen nagy vóltát látván rajtam, annak okáért

szeret

három-féle könyörgésekről. 111
szeretlek tégedet oh én erősségem, szeretlek tégedet én ki-mondhatatlan dicsősségem. Aldlak tégedet én fel-magasztaltatásom és erősségem, és éllyen immár új életet az én lelkem nem én-nékem hanem csak a' te Isteni jó kedvednek.

Annak okáért oh én lelkemnek meg-szentelő Istenem meg-parantsoltad a' te törvényedben hogy szeressünk téged tellyes szívéünkkel, tellyes lelkünkkel, és minden tellyes erőnkéből. Imé azért Úram szeretlek tégedet az én szívemnek fel-buzdult tellyes indulatival minden orában és minden szem-pillantásban, mert felette igen meg-fokasultanak a' te irgalmaságid én rajtam, mert mindenkoron el vesznék, ha te mindenkoron nem igazgatnál engemet: mindenkoron meg-halnék, te mindenkoron meg nem elevenitenél engemet, és ekképpen minden szem-pillantásbá adós-

sá

Ísa tész engemet a' te nevednek d' tsire-
tiben, mikoron minden szempillantás-
ban meg-kosztátod én velem a' te jó
váltodat. A' miképpen azért hogy nin-
tsen csak egy óra, és ennek leg kisebbik
része-is az én egész életemben, a' mely-
ben a' te jó tétemenyidet nem venném.

Szintén így ezenképpen nem kelle-
zik lenni csak egy szem-pillantásnak-
is, melyben tégedet szemeim előtt nem
kelletik viselnem, és téged minden én
erősségemből szeretnem; De imé ezek-
re sem vagyok elég, ha te túled sege-
delem onnét fellyúl nem adatik, mert
csak te túled igaz vilagosságnak Attyá-
ról száll mi reánk minden jó ajándék és
zökéletes adomány, te nálad Uram
nintsen az ígéretről való el-hanyatlás,
sem penig a' változásnak színe te nálad,
nem találhatik. Mert nem az akaróje,
sem nem a' futóje, de tiéd oh könyörű-
ő Isten hogy szeressünk tégedet, tiéd

Uram

Uram e' drága ajándék; mert tsak tiéd
minden jó. Engedgyed azért tégedet
szeretni, adgy a' mellyet engedtz, és
engedgyed a' mellyeket akarsz, Amen.

*Más Reggeli Könyörgés, melyben
elő-számláltatnak Istennek velünk
tört sok jó tétemenye.*

TSÖTÖRTÖKÖN.

Isten, én erős Istenem vagy te, jó reg-
gel kereslek tégedet. *Azt monágya a'
Királyi Prophétia (Ps. 63.) és ez után ís-
mét így szól:* Meg-emlekezem te rólad
az én ágyamban és éjeli vigyázásimban
elmélkedtem te felőled, mert voltál én-
nékem nagy segedelmem. En-is ha-
sonlóképpen oh Uram, e' szent Királ-
lyal kívánkozom serény vigyázásban
lenni. Ez légyen minden én foglalá-
tosságimnak kezdete: Ez gondolkodá-
somon kezdhessem el a' reánk virradó
napnak eleit: mert ezzel tartozom, sőt
ugyan adós vagyok Uram tenéked; ez
végre

végre az én e' világra való teremtetés
 semnek, hogy tégedet ditsirjelek, di-
 tsőitselek, fel-magasztallyalak, és a' te
 szent nevedet örökké áldgyam. Mer-
 te vagy kezdeti és vége minden dol-
 goknak, oly kezdet peniglen melynek
 nintsen kezdete, és oly végezet mely-
 nek nintsen vége. A' miképpen azért
 hogy senki nem alkothatott valamit te-
 nialad nélkül, azonképpen nem alkot-
 hatott valamit más által, hanem tsakte
 általad, hogy így mindenek tenéked
 szolgálnának, téged ditsírnének és a' te
 ditsőffegedet hirdernék.

Te vagy minden jóknak ki-folyókút-
 feje, te vagy minden tökéletességnek
 élő ere; te vagy minden meg-gondol-
 hatatlan titkos dolgoknak mélysége,
 vég-nélkül-való irgalmasságnak és jó-
 ságnak tengere, hasonlithatatlan szép-
 ségnek örvendetes képe; te vagy min-
 den Isteneknek Istene; Szenteknek

Isten.

szente, Királyoknak Királya; Uraknak
 Ura; minden okoknak felső szerző o-
 ka; minden valóságoknak valósága,
 előknek élete, mindeneknek rendi, e'
 világnak ékeffége, és az Egeknek fénlő
 ditsőffége.

Te vagy az én teremtőm, ki engemet
 semmiből teremtetél a' te képedre és
 hasonlatosságodra; te vagy az én meg-
 tartóm, ki engemet a' te gondvisele-
 del tartasz hogy nyomorúságimban,
 tellyességgel el-ne fodgyak; Te vag' az
 én meg-szentelőm, ki engemet a' te
 nagy kegyelmed általa' mennyei dol-
 gokra naponként vezérlesz; Te vagy
 az én ditsőtőm ki hogy a' te ditsőffé-
 gedben vég-nélkül éllyek, engemet te-
 remtetél; Te vagy az én őltalmazóm,
 segítőm, őriző pásztoron és jó akaro
 gondviselem; Te vag' az én Királyom,
 rajtam könyörülő Uram, kegyelmes
 Atyám, és az én-lelkemnek szerelme

jegye-

jegyese; Te vagy az én szívemnek tel-
lyessége én életemnek utolsó vége, a'
kiben áll minden én boldogságom, ö-
römöm és tökéletes meg-elegítetté-
sem, hog' meg-mondgyam egy szóval:
Te Uram énnékem minden vagy min-
denekben, Isteni természeted nézve;
A' te emberi természeted szerint penig-
len te énnékem meg-váltóm, szabadi-
tóm és Idvőzítőm vagy. Te vagy (az
Apostol mondása szerint) az enböltse-
ségem; az én igaságom; az én meg-
szenteltetésem; az én váltságom; az
én áldozatom; az én Bárányom; az
én örökké való Papom; az én szószol-
lóm; az én közben-járom; az én ta-
nitóm; az én erőflegem és az én vigasz-
talóm: Te vagy Uram minden mi
betegségünknek és halálos sebeinknek
közönséges orvosa: Te az én kevély-
ségemet meg-gyógyítottad a' te alázat-
sággoddal: az én főfénységemet a'

te szegénységeddel; az én testi győ-
nyörűségimet a' te fájdalomiddal; az
én harag-tartásomat a' te szelidséged-
del: az én irégységemet a' te szereteted-
del: az én torkoltságomat ama' méreg-
gel és etzettel, mellyet érettem szerel-
medből ittál: az én rest és tunyaságo-
mat, a' te szorgalmatoszággoddal és a'
te én érettem-való fok fáratságos mun-
káiddal. Mert te oh Uram érettem bőj-
töltésfok nyughatatlan bujdosást szen-
vedtél verétékezted, vigyáztál imátkoz-
tál, könyveket hullattál és szám ki-vet-
tervén, kegyetlen üldözéseket, el-vőt-
tél, meg-verettettél, meg-tsufoltattál,
meg-pökdöstettél, meg-ostoroztattál,
tővissel koronáztattál, kereszt-fára fel-
feszítettél, és végezetre mind e' világ-
nak rettenetes terhét magadra vévén
meg-hóltál.

E' te mi érettünk-való keserves kí-
szenvedésed által lég' erős oltalmazóm

118 *Második elmélkedés hetetszakai*
énnékem e' máj napon, légy gyenge,
erőmnnek meg-romolhatatlan erőssége,
nyomoruságimnak sebes tűze ellen bé-
fedezöm; felelmemnek hévsége ellen
hivesítő árnyékom, minden veszedel-
mek ellen ő-állóm; és a' bűnnek mér-
ge ellen erős segedelmem; őrvende-
ztesd-meg az én lelkemet, világosíts-
meg az én szívemet, adgy egészséget és
idvősséges lelki és testi áldomásokat oh
én Uram Jesus Christusom, Amen.

*Buzgóságos vallás-tétele a' meg-
tért bűnösnek.*

T S Ö T Ö R T Ö K Ö N.

MEnynek és földnek bölts teremő
Istene, Királyoknak Királya és U-
rának Ura, ki engemet semmiből a' te
nagad képére és hasonlatoffágára te-
emtettél, ki engemet a' te drágalátos
éreddel meg-váltottál, nem vagyok
Iram én méltó hogy tégedet segítsé-
ül hijalak, szívemben rólad gondol-
ked-

három-féle könyörgéskről. 119
kodgyam, az én fok' rettenetes vétke-
imnek gonoffágáért; Kérlek tégedet,
oh könyörülő nagy Isten légy kegyel-
mes énnékem, ki kegyelmeffen könyö-
rültél ama' Canania-béli afzszonyi-ál-
laton, és ama' bűnös Magdalénán. Es a'
ki irgalmason a' Publikánust, és a' ke-
resztfán függő latrot, tsak egy szóval-
való vallás tétélejért meg-halgattad.
Tenéked mint énnékem nagy enge-
delmű édes Atyámnak, én ki a' te té-
kozló és éktelen bujaságában bé-me-
rült Fiad vagyok, meg-vallom az én
számlálhatatlan fok gonoffágimat,
mellyekkel egész életemben tégedet
meg-bántottalak, a' kiket ha szintén a-
karnék-is, de semmiképpen el nem tit-
kolhatnék a' te ortzád előtt, mert te
tudod mind azokat az én álnaksági-
ma, mellyeket kitsinységemtől fog-
ván mind ez oráig gondoltá. Oh min-
den irgalmaságnak Attya és Istene, te
tudod

tudod mennyiszor vétkeztem ellened
 kevélységgel, fősvénységgel,
 torkosságommal, bujasággal, ha-
 rag-tartással, irigységgel, mord-
 sággal, és hejában-való ditsékedé-
 semmel. Effelett látásommal hallásom-
 mal, kóstolásommal, illetésemmel és il-
 latozásommal: Oh Uram mindenkép-
 pen én szegény meg-romlott bűnös
 meg-bántottalak tégedet, szivemnek
 gondolattával, szájamnak szóllásával,
 kezemnek munkálkodásával, és keresz-
 tyéni tisztémnek hátra hagyásával, és
 minden tselekedetemmel.

Oh én veszett nyavalyás bűnös em-
 ber. Jaj énnékem az én számtalan go-
 noságimért. Minekokaért alázatos-
 san kérlek Uram a' te jó vóltodért,
 melytől viseltem a' te ditsőséges
 székedbül ide alá e' világra jövél az én
 idvősségemért és ama' te irgalmasa-
 gödért, mellyel a' paráznasággal és
 gyil.

gyilkosággal meg-fertezett Dávidot
 kedvedben fogadád, és a' téged eskü-
 véssel meg-tagadó Pétert kegyessen-
 néstted, és az ő tántorgó hitiben meg-
 erőstitted, légy kegyelmes az én bű-
 neimnek, botsádd-meg énnékem, ne
 adgy engemet a' veszedelemre az én-
 álaklagimért: mert te teremtet-alla-
 tod vagyok Uram, a' te szerelmes Fi-
 adnak érdemes-vérével meg-mosogat-
 tatot és meg-váltatott szolgád és fiad
 vagyok, én Istenem, gondold meg U-
 ram én beñem a' te ábrázatodat mellyet
 noha gonoságimál iszonyúvan meg-
 rutítottam.

Avagy él-űszszé engemet a' te ortzád
 elől, a' ki a' Publicánusokat és a' Paráz-
 nákat hozzád fogadod? Avagy csak én
 maradoké Uram üressen a' te jó vóltod-
 nélkül? Nem-de én érettem-is nem-
 holté-meg az én Uram Jesus Christu-
 som? Avagy nem terjedheté én reám-

is az Isteni irgalmaságnak ám bár csak leg-kisfebbik része. Távol legyen Uram a' te róled, ki azon Isten vagy és soha meg nem változol: és ki ugyan azon közben-járó vagy az Isten és emberek között: amaz örökké meg-megradando Ember Jesus Christus ki-efedezik mi érettünk és ki engesztelő áldozat a' mi bűneinkért. Edes szentfegyves Atyám ez én vélem meg-békéltetvén Izent Fiadat verem közben-járóul, a' kinek efedezése heában-való nem látszik a' te Isteni jó-vóltodnál. Ennek sebeit, érdemes vérét, keserves halálát viszem te elődbe engesztelő áldozatul minden én bűneimért, Amen.

Könyörgés, melyben ember önmagát meg-alázza, és meg-gondolván az Istennek nagyságos tselekedetét és véghetetlen igasságát el-al-mélkodik.

Tsótörtökön.

A' Miképpen Uram csak egyedül tégedet, mint örökké áldandó bizony Isten illet a' tisztesség és a' dicsőret, így szintén csak egyedül minékünk és nem másoknak szükséges a' te felelmed, mint tennen magad meg-jelentetted mondván: Ne félljétek azoktól a' kik csak a' testet ölhetik meg, és ennél nagyobb nem tselekedhetnek, de sőt inkább félljétek azt, ki mind a' testet, mind a' lelket el-vesztheti a' Gehennában (Matth. 10.) Ismét: Ne félljétek a' Pogányok előtt, de a' ti szíveitekben áldgátok és félljétek az Urat: mert az Istennek Angyala te veled vagyon, hogy meg-szabadítson tégedet. A' háláért én én-lelkem félljed az Urat, és én szívem szerezsed őtet, mert nem kevésbé kell félni őtet, mint szeretni. Mert a' miképpen irgalmas azonképpen igaz is, és miképpen meg-számlálhatatlanok az ő irgalmaságának

124. *Második elmélkedés heterisakai*
 munkái, így szintén meg-gondolha-
 tatlanok az ő igazságának sok tsudála-
 tos tselekedeti-is, és a' mi leg-iszonyu-
 és rettegetre méltó dolog, imé felesé-
 ben és többen vadnak a' haragnak edé-
 nyi a' kegyelemnek edényinél, holott
 ennyi fokban legyenek a' kárhoztattak,
 a' választottak pedig kevesen. Retteg-
 lek azért Uram tégedet a' te igazságod-
 nak nagy voltaért: a' te bölts ítéleted-
 nek mélységeért, a' te Isteni Felséged-
 nek ditsőségeért, a' te hatalmasnak
 győzhetetlen voltaért, az én bűneim-
 nek fokságaért és a' mi leg nagyobb,
 te bennem-való szent illéfednek szün-
 telen való ellene állásomért. Félek és
 reszketek Uram én te tőled, kinek di-
 tsőséges tekinteti előtt, az egeknek
 ereji és ez egész világnak hatalmas-
 meg-reszketnek; kitsoda azért, a' ki te-
 gedet minden nemzeteknek uralkodó
 Királyát nem félné? Kitsoda nem re-

tege

három-féle könyörgésekről. 125
 regné halván azokat, mellyeket te szól-
 lottál a' Prophéta által (*Jer. 5.*) mond-
 ván: Nem félteké annakokáért enge-
 met? az én ortzám előtt nem reszket-
 teké? ki rendeltem a' fővenyt a' tenger-
 nek határának örökké-való végezéle-
 szerint, mellyet által nem szököllek,
 jól-lehet meg-indúlnak, de fellyúl nem
 halladgyák és meg-háborodnak az ő
 habjai, de azon által nem meének: Hogy
 ha annak-okáért minden teremtet-
 latok így engednek tenéked, és vala-
 mellyek a' tengerben, és e' földön vad-
 nak, ekképpen félnek és rettegek a' te I-
 steni felséges méltóságodat. Tehát én
 alá-való és el-veszett bűnös, ki csak por
 és hamu vagyok, vallyon s-mit tsele-
 kedgyem? ha az ártatlan szent Angya-
 lok reszketnek, midőn tégedet imád-
 nak és midőn a' te ditséretedet ének-
 lik. Miért tehát hogy az én szívem és
 ajakim-is meg nem reszketnek midőn

ezekre igyekezem és midőn ezeket tselekezem? Jaj énékem szegény nyavalyásnak: miképpen általkodott-meg az én lelkem én bennem? Miképpen szárattanak-el az én szemeimnek köny hullatási én bennem, hogy így nem folynak keserves sárával ortzámon, midőn a' szolga beszéll az ő Urával, és a teremtetett állat az ő teremtetőjével, az földnek sárából alkuttatott ember azzal a' ki mindeneket semmiből teremtetett. Akarnám oh Uram felette igen, de elégtelen vagyok mert nem tselekedhetem-meg mind azokat, a' mellyeket akarok. Annak-okaért járja-által a' te szent felelmednek éles tűre az én testemet és indítsa-fel az én szivemet a' te szent nevednek felelmére. Retteglek effelett Uram tégedet a' te ki-beszélhetetien és meg vizsgálhatatlan itéletedért, mellyet világ kezdetitől fogván mind e' mai napig tselekedtél. Nagy és tsu-

dálatos itéleted Uram, a' te tisztán és szentül teremtetett Angyalidnak rettenetes esetek. Nagy és tsudálatos itéleted az egész emberi nemzetnek edgy embernek vétkeért-való kárhozatos esetek. Nagy és tsudálatos itéleted vala ez egész világnak lakosinak a' vízözönnel-való meg-büntettetése, és többek ezekhez hasonlók. Kiváltképpen pedig felette igen rettenetes e' te itéleted látván e' földnek színén ennyi sok nemzetségeket a' halálnak árnyékában ülni, és a' hitetlenségnek setéségében ide s-tova tántorogván végre e' világi nyomoruságokból amaz örökké-való kinokra hanyat-homlok rohanni.

Retteglek annak-okaért Uram tégedet e' te nagyságos tsuda itéletidért mert hogy ha még az igaz-is alig tartatik-meg, vallyon s-az el-vetemedett bűnösnek mint léfszen dolga? Hogy ha amaz ártatlan szent Job oly igen felle-

a'te fel-gerjedett haragodat mint a' fel-
háborodott tengernek feje felett zúgó
habjait; ne félyeké tehát én ki ennek
ártatlanságátúl nagy távolý vagyok.

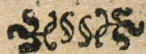
Hogy ha amaz Annya méhébē meg-
szenteltetett Jeremiás Prophéta fel va-
la, és féltében helyét sem talállya vala,
az holott a'te fel-lobbant haragod elől
el-rejtezhetnek: hová folyamodgyék
tehát a' ki bűnbē szűlettetvén az ő An-
nyának méhétől fogva semmit a' bű-
nön kívül nem tselekedett?

Az én bűneimnek számtalan soksá-
gáért-is félyek Uram tégedet, mellyek-
kel meg terheltevé kényszeríttem
a'te ditsőfeges tekénteted eleiben álla-
ni, mikoron látom jelen lenni amaz
mindent meg-emészto rettenetes tű-
zet, és te melletted amaz földnek és e-
geknek erejét meg-indító kemény szél
veszékét, hog' ítéletet és igazságot tegy
a'te népednek. Akkoron ott ennyi sok

ezer lelkeknek jelen-létekben fel-fe-
deztetnek az én sok gonosz bűneim-
nek utálatossági és ennyi sok Kar An-
gyaloknak seregek előtt nyilván-való-
vá tétetnek minden éni álnokságim,
nem tsak azok penig a' mellyeket be-
szédemmel és tselekedetemmel szer-
zettem, de még azok-is valamellyeket
szívennem gondoltam. Akkor ott an-
nyi ítélo m lesznek a' mennyen enge-
met a' jószágos dolgoknak követésére
oktattak; annyi tanu-bizónyságok el-
lenem; a' mennyen énnékem példájok
által az jó tselekedeteknek igaz útát
meg-mutatták. Ez rettenetes iteletről
gondolkodván azért ihon még sem a-
karok az én bűneimnek véget vetni,
hanem fertelmes gonosságnak un-
dokságában hagyom magamat fetren-
geni: mert azonban a' torkosság föld-
höz vér, a' bujaság üldöz, a' kevelység
meg-tsal; a' fősvénység szorongat; az

irégység meg-emészt a' zugolódás el-
 fáraszt; a' tisztelesség kívánás izgat; a' ha-
 rag háborgat; és a' rest kedvetlenség a-
 karatomat hátra-vonzza. Ihon Uram,
 ezek az én társaim, mellyekkel szüle-
 tésem-től-fogván mind ez ideig éltém,
 ezek az én barátim, a' kikkel társalkod-
 tam és laktam. Ezek az én tanítóim,
 kiket éltemben halgattam. Ezek az én
 gazdáim, a' kiknek szolgáltam. Annaka-
 okáért ne szálly pörben, ítéletben Urá
 a' te szolgáladdal, mert egy igaz sem ta-
 láltatik te előtted az élők között, mert
 holott találnáltsak egy igazat-is, ha ir-
 galmasságod-nélkül itélnél bennünkere.
 Alázatos lélekkel és töredezett szível
 borulok azért oh Uram a' te lábaid elei-
 ben, és ama' szent Királyi Prophétával
 keferves siráft tévén, ezt mondom:
 (Psal: 6.) Uram a' te búfúlásodban ne
 fedgy-meg engemet, és a' te haragod-
 ban ne ostorozz engemet, Könyörűly

rajtam Uram, mert erőtlén vagyok,
 gyógyíts-meg engemet Uram, mert
 meg-háborodtanak az én tson-taim.
 Es az én lelkem igen meg-háborodott:
 De te Uram miglen. Térj hozzám,
 Uram, és ments-ki az én lelkemet, és
 szabadíts-meg engemet a' te irgalmas-
 ságodért. Mert nintsen te felőled az
 halálban emlékezet, a' koporsóban ki-
 tsoda mond tenéked ditséretet? El-
 fáradtam foházkodásimban, meg-
 mostam minden éjel az én ágyamat,
 és könyhullatásimmal meg-öntöztem
 ágyamat. El-hirvadott ortzám szomo-
 ruság miatt, és meg-vénhőtt ellensé-
 gim miatt. Ditsősséglégyen Atyának,
 Fiúnak, és szent Lélek Istennek. Mi-
 képpen kezdetben ditsősséges vala,
 mostan és mind örökkön örökké,
 AMEN.

Reggeli Könyörgés.

Pénteken.

O Rők, mindenható, kegyelmes, Isten, az éjszakának és a napnak böltsen rendelő Istene, az én áhitatos szívemnek belső részeiből, nagy hálaakat adok tenéked, hogy engemet ez elmúlt éjel minden lelki és testi veszedelmektől, Atyai jó voltodból és kegyelmedből meg-örísztel és oltalmaztal. Leg-elsőben-is pedig ezért tartozom tenéked büzgoságos hála-adással, hogy engemet a te szent szárnyad alá vévén, ama kegyetlen pokolbéli farkasnak a reánk dúhódott Sátának lefeszéskéntül és instelkedéskéntül a te vigyázó sz: Angyaliddal környúlottunk strását állatván kegyelmessen meg-mentettél: kik szüntelenül éjel és nappal akar aludgyunk, akar vigyázzuk, akar együnk és akar igyunk, effelet akar mi féle dolgunkhoz fogjunk boldog állapotunkban

ban és fogyatkozott izűkségünkben, bánatinkban és öröminkben beszédinkben és tselekedetinkben, minden ezer-képű practikáival titkon és mind nyilván utánunk olalkodván üldöz bennünket, és titkosképpen az egész világnak minden ösvényére, és kerületire meg-hánt halójában hitegetni, belé akasztani és a veszedelemre taszítani igyekezik. Mert tsak abban foglódik e kegyetlen ellenség mi módon te tőled igaz Istentől, a te szolgálatodra és akaratodnak véghez vitelére teremtett lelkeket a kárhozáttnak töriben ejthetse, és magával edgyűt a pokolra taszítassa. De te, oh Uram Isten, terjeszd ki mi reánk a te áldott karjaidat, végy minket a te szent szárnyaidnak bátoros oltalma alá, hogy minden veszedelemtől és büntől üressék lévén, ennek árnyékában tsendessen nyughassunk. Es hogy szentségben és igaság-

134. Második elmélkedés betetűsakai
ban a' te nagy nevednek tiszteletire és
a' mi lelkünknek örök időösségére, e-
gész életünknek hajójával, minden ve-
szedelmeken és habi útkezeten, által-
menvén, juthassunk a' ki-fogó tsendes
partra.

Adgy Uram énnékem tiszta, enge-
delmes, kegyes, alázatos, tsendes, és a'
te tiszteletedre vigyázó szívet, hogy
senkinek ártalmat ne hozzak, senkit
meg ne botránkoztassak, sem pedig a'
gonoszért gonoszsággal ne fizessék.

Teremts oly szívet én bennem, a'
mellyet te én tőlem tökéletesen ki-
vánsz, a' ki szeresse azokat, a' mellyek
a' te Isteni jó akaratodnak tetőzése ize-
rint szeretendők, és viszontag, gyűlö-
lye azokat, mellyeket tennen magad is
gyűlölsz.

Olts én belém oly elmét, mely tége-
det minden e' földiek felett szerellessen,
téged gondollyon, és szemléllyen, és

csak

három-fele könyörgésekről. 135

csak te rólad és a' te kezdednek munkái-
ról beszélljen, oly elmét, mondom,
mely te rólad mindenkor meg-eme-
kezzék e' világi dolgoktól pedig iszo-
nyodgyék, és tsak egyedül amaz örök-
ké-való mennyei örömré, a' holott te
Uram Istena' szentekkel és a' szent An-
gyalokkal a' szép fényes egeknek tűn-
dőklő világosságában élsz, szüntelen
kívánczozhassék, és minden tökéletes
gyönyörűségét te benned helyhesztet-
hesse.

Emlekezzél meg Uram minden te i-
gaz híveidről-is, valakik ez egész föld-
nek szinén el-ofzlattatván, a' pogány-
ságnak és ama' vér szopó kegyetlen el-
lenfégnek üldözésében és fanyarú igá-
jában nyögnek és fohász kodnak, hogy
elméjekben valami-képpen meg tán-
torodván tetőled el ne szakadgyanak,
avagy hiteket meg ne tagadgyák.

Erősíts-meg minden igaz kézi mun-
kájok,

136 *Második elmélkedés betetűsakai*
kájokban forgolodókat, vigasztal-
meg kegyessen a' meg-alélt lelkeket,
nyújts segítséget a' kifizetetlen kefergő
sziveknek, és adgy könnyebbséget az el-
lankatt, el-törődött és nehéz betegség-
ben fetregő nyomorútnaknak.

Légy segítségvel a' nehezkesekeknek
és mindeneknek valakik az ő szűksé-
gekben a' te segédelmet kívánniak,
a' szegényeket és a' szűkölködőket.
tartsd, tápláld: a' hatalmasoktól és
istentelenektől el-nyomorítottakat a'
te kezeiddel gyámolítsd, és a' te szent
lelkeddel vastagítsd. Adgyad azt-is
oh kegyelmes Atyám, hogy az úton-já-
rók, kik házakon kívül, a' tengeren és
a' szárazon bujdosván igaz igyben fá-
radoznak bátorsággal és nagy boldo-
gúl érkezheffenek az ő nyugalomok-
nak helyére, adgy szabadulást a' szegény
raboknak, kik a' Pogányok fogfá-
ban el-epttenek, hozd ütttyokra az el-
térve:

három-féle könyörgésekről. 137
tevélyedteket, téríts-meg a' bűnben,
meg-átalkodott hitetleneket és világo-
síts-meg az igaz hitnek és a' te igaz is-
méretednek fénlő világával.

Gerjesz kegyes pœnitentia-tartást a'
bűnösökben, és engedgyed hogy a' kik
edgyszer a' te időzítő igédnek meg-
ismért igazságát be-vették mind végig-
len abban meg-maradgyanak.

őrizd-meg és őltalmazd-meg szűlé-
imet, feleségemet és gyermekimet, ba-
ratimat és edgy szer s-mind az én ellen-
ségimet-is, rokonimat minden atyám-
fiat és mind azokat a' kikért parantsol-
tad hogy könyörögjünk. Fedezz-bé
minket minden lelki és testi veszedel-
mek ellen, hogy a' te útaidon járhaflak
szentseggben és épseggben. Aldgy és
szerentséssz Uram mindeneket az ő
hivatallyokbá, tisztetekben és kézi mun-
kájokban.

Engedgyed végezetre hogy a' te,
szent

138 *Második elmélkedés berteisakal*
szent szolgálatodban mind eltűnknek
határáig áthatatossan meg-maradha-
sunk, és ez életnek háború szél-vefűei
között felre nem tántorodván te ho-
zád idvősségünknek nyugodalmas par-
tyához által-költőzhetsünk; mellyet
tselekedgyél a' te nagy kegyelmedből
szent Fiadért a' mi Idvőztető Urunk
Jesús Christusért, Amen.

A' bűnös embernek köszöné-
ges vallás-tétele.

Pénteken.

EN izegény nyavalyás bűnös em-
ber, vallást tészek tellyes szivem-
ből az élő mindenható Istennek, és az ő
szerelmes szent Fiának az Ur Jesus
Christusnak, az én számlálhatatlan
bűneimről; mellyekkel annyira meg-
rakodott az én gyarló testem, mint a
régernék partya amaz apro fővények-
kel, kik mint valami nehéz súlyos te-
rű a' földre nyomtanak engemet.

A' mel-

három-féle könnyörgésekről. 139

A' mellyekben mind eddiglen oh
Uram Isten e' világnak fejedelmének
a' Sátánnak akarattya szerint éltem, és
ésteitemnek engedvén, valamire az én
fajtalan kívánságim virtének mind a-
zokat tselekedtem: hejában-való gon-
dolkodással, hivalkodó beszédekkel,
haszontalan tsátsogással, bolond tsele-
kedetimmal, szivemnek vakságával,
dőllyősségemmel, és magamnak ékte-
len szeretetivel, tettetes jámborságom-
nak kölő színével és végezetre el-pa-
lástolt és meg-hólt hitommal számtalá
szokszor vétkeztem te ellened. Effelett
ama' pokolbéli fajtalan lelkeknek in-
tselkedő sugallásinak, és e' világnak o-
stromló kívánságának áthatatlansággal
és tellyes igyekezettel ellenek nem ál-
lottam, ekképpen a' bennem munkál-
kodó szent Lélek Istennek jóra intésé-
nek engedetlen voltam. Es ekképpen
az én Uramat Istenemet sokszor és

nagy

140 *Második elmélkedés betetsekai*
nagy gyakorlatossággal meg-bántot-
tam, és a' méltó boszszú-állásra inger-
lettem. Mind ezekben a' rettenetes vét-
kekben esvén, bánkodom és szomor-
kodom, és ezekért meg-keseredett szí-
vel főhászkodom:

Most peniglen ez irgalmasságnak és
kegyelemnek idején, én szegény nya-
valyásbűnös, az én idvősségemnek e-
rős oszlopához folyamodom, és az én
Uramat Istenemet le-borulván kérem,
hogy méltoztassék engemet igaz és tö-
kéletes hittel ajándékozni, és ez én
lelki ismémentiben meg-hidegült szíve-
met az ő szeretetinek élelő tűzével
fel-gerjesztetni, annak-felette az ő szent
Fiaért minden én vétkeimet kegyel-
meslen meg-engedni és meg-botsáta-
ni, hogy naponként az ő könyörülő
segedelme által új életet követhessék,
hogy minden e' világi gonosz kíván-
ságokat, és gyönyörüségeket hátra-
hagy-

három-féle könyörgésekről. 141
hagyván, a' jóban mind végiglen meg-
maradhassak. Es hogy ennek-utánna
mértékletes, józan, igaz, álhatatos, tisz-
ta, engedelmes, alázatos, tsendes és egy-
igýű lehessék, hogy a' kegyes félelem-
ben és a' te szent akaratodban, e' nyo-
moruságnak és siralomnak völgyében,
magamat úgy-viselhessem, hogy teste-
met e' világi kívánságoknak meg-fe-
szítvén, jó lelki-ismérettel, tiszta szent
élettel, tellyes reménsséggel és nagy lel-
ki örömmel várhassem az én Idvőzitő
Uram Jesus Christusnak a' menyegző-
ból-való meg-térést, hogy véle ed-
gyütt én-is minden szentekkel bé-me-
hessek az örökké-való lakodalomban,
Amen.

H A L A - A D A S.

Pénteken.

E Letemnek minden napjait a' te fe-
lelmedben oh Uram Isten, és az i-
gaz poenitentia tartásnak gyakorlásá-
ban

142 *Második elméked és hiteleséked*
ban kellernék véghez vinnem, holott
méltán intettetem naponként a' te Sz.
felelmedre, és bűnös és az én nyavalyás
vóltomnak meg-fíratására.

Mert egyedül tégedet illet Uram,
ditséret a' Sionban, és tenéked télnék
fogadást Jerusalemben, mert te vagy
minden tőkélletes bőségségnek mély-
séges tengere, kiben meg-találtatik
minden tőkélleteség, kiben tündöklék
mind az égi és mind e' földi teremtet-
ésállatoknak ékes szépsége mindenk
felett tőkélletesen. Kihez hasonlítván
minhán ékesleg nem egyéb hanem ék-
telenség; a' gazdagság szegénység; az
erő gyengeség; a' bőségség bolondság;
az édesleg keserűség; és hogy rövid-
den bé-foglallyam, mindenk vala-
mellyek az égen és e' földön fennlenek,
csak olyan alá-valók a' te ditsőséges
ekintered előtt, mint valami kitsiny
gő gyertya a' napnak ragyogó vilá-
gossá-

143 *három fele könyörgésekről.*
gosságához-való-képest. Te minden
makula-nélkül-való tőkélleteség vagy
minden meghatározás kívül-való fel-
ség, vég-nélkül-való jó, gyarlóság nél-
kül-való erősség, meg-változás-nélkül-
való igazság, hely-nélkül mindenütt,
jelen-valóság. Isteni felségben-véghe-
tetlen, erejében mindenható, jóságában
ki-mondhatatlan, bőségségében meg-
foghatatlan, tanátsában rettenetes, íté-
letiben igaz, gondolatiban mélységes
titku, belszédében változhatatlan, tse-
lekedetiben szent, irgalmasságában,
véghetetlen, a' meg-térő bűnösökhöz
engedelmes, és a' poenitentia-tartok-
hoz kegyelmes.

Annakokáért Uram vállást tészek
tenéked, ditsírlék tégedet, és a' te szent
nevedet ditsóitem. Adgyad énnékem
szivemben a' te kegyelmednek világát
és az én szájamban a' te szent igédnek
drágalátos ívét, hogy az én szivem el-
mél-

144 *Második elmélkedés heteroſſakai*
mélkedgyék a' te ditsőſſégedről. De
mivel hogy pedig nintsen ditsiretnék
szépſége a' bűnőſnek ſzájában, intlek
titeket mindnyáján Iſtennek ártatatla-
núl ſzolgáló ſzent Angyali, és ez egész
világnak minden teremtet. állati, hogy
velem edgyütt ditsirjétek az Urat, és
álláſátok helyére ebbéli fogyatkozott
vóltomat, zengedezvén amaz örven-
detes szép ének ſzóval, mellyet régen-
ten az három iffiak az égő kemenzté-
nek lanyarú lángjai között énekelnek
vala: Az Urnak minden munkái áld-
gyátok az Urat, &c.

Reggeli Könyörgés.

Szombaton.

O Rők mindenható Iſten, ki igaz vi-
gaſztalója és tökéletes öröme,
vagy az én ſzívemnek. Tenéked az én
belső reſzeimből hálákat adok, a' te ki
monhatatlan, és elő-ſzámlálhatatlan jó-
vóltodért és irgalmaſſádodért, hogy

három-ſzede könyörgéſekről. 145
a' te ſzent Angyalidnak bé-fedéſe és
örizéſe által, engemet a' tsalárd ördög-
nek hatalmától és ellenem forralt ieſes-
kedéſitől meg-mentetél, és meg-óltal-
maztál, és hogy ép teſtben és egéſſég-
ben engedtet ágyamból felkelnem.
Kérlek azért tégedet a' te véghe-
retlen kegyelmeſſégedért, hog' engemet nem
tsak ez mái napon, de ſőt a' követke-
zendő időkben-is minden ſzede gonof-
tól, bűntől, lelki és teſti veſzedelmek-
től védelmez, őriz és óltalmaz. Igaz-
gaſs engemet a' te Iſteni bőlteſéged-
ſzerint, hogy az igaz hitnek vallásában
meg ne botránkozzam, és a' hittől
ſzakattaknak kárhozatos úttýokra ne
lépjem, ſem pedig, lelkem íſméretit
rettenetefſen furdáló vétkekben ne
eſſem, de ſőt inkább a' te Iſteni felieged-
nek hű és ártatlan ſzível ſzolgállyak,
hozzád ragaszkodgyam, és te tőled ſo-
ha el ne ſzakadgyak. Végy óltalmad alá

146 *Második elmélkedés betű: Sakai*
Uram engemet minden látható és láthatatlan, titkon és nyilván-való ellenfelem ellen. Zárd-bé ajakimat, és zabolázd-meg nyelvemet, hogy senkinek kissebsegére avagy gyalázattyára, sem pedig boszszúval-való illetésére nem mozdúlljak. Ne hadgy oh én Istenem engemet az én bűneimben meghalni és el-veszni. Végy ki engemet az én utánnam álnakul leleskedő gonosz embereknek tsalárd töréből. Vezérellyed az én lábaimat a'te szent utamban, hogy valamiképpen az örökkévaló veszedelemnek éles kővében utközvéen el ne romoljak. Légy énnékem ki-menetelemben erős igazgatóm, légy az én életemnek erős vára és meg-romolhatatlan tornya, minden én gonosz akaróm lelkemnek és minden testemnek veszedelmére szándékozó ellenségim ellen.

Ajánlom tenéked e' mái napon, só

egész

báram fele könyörgésekről. 147
egész életemben az én gondolkodásimat, érzékenségimet, erőmet, értelmemet, emlékezetimet, akaratomat, minden tselekedetimmal és elmélkedéssimmal egyetemben, hogy te nálad nélkül semmihez ne kezdhessek, és semmit véghez ne vihessek. Ajánlom a'te szent kezekben az én testemet, lelkemet, hivatalomat, tisztességemet, és méltóságomat. Rendely és igazság én bennem mindeneket a'te tetszésed szerint az én lelkemnek örök időösségére. Gyomláld-ki mind azokat én belőlem, valamellyek tenéked nem tetszenek, és plántály helyében a'te szentes akaratodat követő indulatokat. Adgyad Uram hogy keresztyéni-képpen, kegyessen, tisztán és szentül élhessek, és hogy a'te igaz ísméredben, és te benned helyhez tetett szeretetemben, a'te kívánságos jó voltodnak edességét szomjuhoz háljam, és időzülne

G 2

zülne

148 *Második elmékedés ketet szakai*
zülendő hitemben végezetre nag' boldogul e' világból ki-költözhessem, A.

A' meg-térő bűnősnék könyörgése.

S Z O M B A T O N.

K Erlek tégedet véghetetlen irgalmasságu Isten, amaz igaz örökkévaló Bíró által, ki edgyetlen-egyengetelő áldozat a' mi bűneinkért adgy énnékem szivembéli töredelmességet, és árazd-meg bennem a' könyhullatásnak kút fejét, hogy szüntelenül írathassam éjel és mind nappal az én lelkemnek sebeit, míglen jelen vagyon a' kellemetes és idvősséghez illendő idő, hogy valaha az én sok hamislagim és számtalan titkos bűneim, amaz rettenetes szám. adásnak napján, a' környülöttem lévő szent Angyalok, Propeták és Apostolok, Szentek és minden idvözült hivek előtt, ki ne nyilatkoztassanak,

Könyv.

három fele könyörgésekről. 149

Könyörűly en rajtam Uram, könyörűly én rajtam, ne veszezs-el engemet az én bűneimért, álnakságimért, gonosz tselekedetimért, számtalan elled-való vétkeimért, és a' te szent parantsolatidat gyakorta-való meg-szegésemért. Te Uram ki nem akarod a bűnősnék halálát, de hogy meg-térjen és éllyen. Könyörűly-meg én rajtam és ne tarts az én bűneimet amaz jövődő büntetésnek fanyarú lángjára, és a te ítélő széked eleiben a' szám-adásra de ez életben sajtóld-ki belőlem, valamikor és valami-képpen a' te Isteni irgalmasságodnak tettzik.

Imé a' te hatalmas kezeidbő vagyok tselekedgyél úgy velem, mint néked tettzik, engedgyed a' te jó vóltodból és kegyelmességedből, tellyesen és tökéletesen, hogy írathassam és jaigathassam-meg minek-előtte meg halnék, minden én undokságos bűneimet, va-

G 3

lamel.

lamellyeket tselekedtem a' te szent akaratod ellen, kitsinységemtől-fogván mind ez ideiglen. Mosd-meg az én testemet a' bűnemelekről fertelmétől. Tisztíts-meg és gyógyíts-meg az őrdögi tsapásoknak rajtam meg-mérgesedett bűnös fekélyeit, olyan úton és módon, valamint a' te Isteni jó kedvednek tetszik és láttzik. Tudtz Uram mindeneiket a' te kegyes és mindenható jó voltod által, mellyel meg-igazítod az elrántorodott bűnösöket. Kérlek téged oh Uram, engedgyed hogy mindenkoron szemeim előtt forogjon, amaz iszonyú kemény szám-adásnak nagy napja, és keservesen minden napon az én bűneimet sirathassam-meg, hogy amaz igaz és örökké való Birónak hatalmas ítélő széki előtt talállyak irgalmasságot, és láthassam az ő ditsőséges ortzáját nagy vigasággal és nagy bátorsággal, és ennek jób keze felől áll-

lattan.

lattanván, minden idvözült Szentekkel bé-mehessek ama' véghetetlen ditsősséggel ragyogó hajlékban, a' te Sz. országodban, Amen.

Hála-adás, mellyet ember akar mely helyben és időben mondhat.

HAlákat adok tenéked, ditséretet, éneklek tenéked, én Idvözítő Uram Istenem, a' ki méltóztattál engemet, semmiből a' te magad képére és hasonlatosságra teremteni, és a' te drága érdemes véreddel meg-váltani, efelelt a' szent keresztségben-való újjá születtetés által a' te fiúságul fogadott, hiveidnek társaságokban számálni, és a' te szent testednek és vérednek titkos erejével az örök életre meg eleveníteni.

Tenéked azért éneklek ditséretet, és adok nagy hálákat, ki énnékem az én tsetsemő gyermekségemnek idejétől-fogván mind ez oráiglan, sok külömb-külömb-féle vétkekben úfszónak,

152 *Második elmélkedés betetűsakai*
a' te véghetetlen kegyelmednek hosz-
szú ideiglen tűrő bőltseségével éle-
temnek meg-jobbitását vártad.

Téged ditsérlek, téged ditsőitlek, ki
az én tagaimnak épiségét, életemnek
idejének tsendességét, és minden dol-
gaimnak bódog ki-menetelit, elő-
ízlámlálhatatlan sok jó téteményiddel
egyetemben könyörületességedből ki-
szolgáltattad. Kérlek töredelmesen oh
én édes Istenem, hogy a' te el-kezdett jó
téteményidet, és szent ajándékodat a'
te Isteni jó kedvedből nevellyed ben-
nem, és távoztasd' melzsze azokat én,
tőlem, mellyek tenéked nem tettzenek
én bennem. Annak-felettem minden-ne-
mü nyomorúságoktól, a' kik még hátra-
vadnak, tsalárdságtól és minden go-
nosságtól, mellyekkel rakva vagyok,
engemet szabadíts-meg.

Gondolatimbt, beszédimet, és tsele-
kedetimet, rendellyed a' te szent akara-
tod.

báram-féle könyörgésekről. 153
todnak el-követése-ízerint, és az én
sok jó szerentsék, mind peniglen ve-
szedelmek között forgó életemet min-
denütt, és mindenkoron őrizzed és
oltalmazza. Es végezetre vigy által
engemet ama' te áldott szent szined-
nek örökké-való látásának boldogsá-
gos örömében, ki az Atya Istennel, és
a' Sz. Lélekkel él és uralkodik mind
örökkön örökké, Amen.

*A' szent Angyalokról, mellyek I-
stentől a' mi őrizetűnkre ren-
deltettenek.*

Szeretlél engemet oh én edgyetlen-
Egy szerelmesem! minék-előtte én
tégedet szeretnélek, és a' te személyed-
re teremttél engemet, és minden te-
remtett állatidnál fellyebb-valóvá tet-
tél engemet, mely tőled adatott méltó-
ságot akkor ísmérem bennem, mi-
kor meg-értem hogy a' te ditsősséged-
ért teremttél engemet. Effelett ki

a' te szent Angyalidat, úgy mint szolgáló lelkeket teremtetted érettem, kiknek meg-parantsoltad, hogy minden én útaimban őrizzenek engemet, hogy valamiképpen meg ne űssem lábaimat a' kőben. Mert ezek Uram őrállók az új Jerusalemnak a' te szent várasodnak magas kő-falain, kikennek hegyein táborot járván nagy serénységgel vigyáznak, és a' te egy-igyű nyájad körül éjeli őrését állanak, hogy valamikor ama' kegyetlen Sárkány az őrdög a' ki mint amaz ordító Oroszlán, úgy jár körülöttünk, keresvén kit benyelhesse, a' mi lelkeinket el-ragadgya. Ezek amaz áldot várasnak a' felső Jerusalemnak Polgári, kik szolgálatra küldetternek azoknak kedvéért, a' kik az idvősségnek örökösű, hogy ezeket minden ő ellenségektől meg-szabadítsák, és őrizzék kegyessen mindé útokban, effelett erősítsék, intsék és a' te

számkivetettett fiainak könyörgéseket a' te Isteni felségednek ditsősleges tekinteti eleiben fel-vigyék. Mivel hogy szeretik az ő polgár társokat, kik által az ő meg-romlásoknak nagy foglyatkozott ürességét várják visszont feléppülni, Annak-okaert nagy gondal és szorgalmatos vigyázással, jelen vadnak minékünk minden orában és minden helyben, gondot viselvén rólunk és segítséggel lévén minékünk, és alá s-fel járván Uram mi tőlünk te hozzád és te tőled mi hozzánk, a' mi fohászkodásunkat és keserves ohajtásunkat fel-vívén te elődben, hogy meg-nyervén minékünk a' te kegyelmességednek engesztelő jó kedvét, alá hozzák minékünk a' te Isteni jó-vóltodnak kíváncsos áldomásit. Mert velünk járnak minden mi útainkban, bé-jőnek és ki-mennek mi-velünk, figyelmetessen vigyáznak reánk, minémű kegyessen, mi-

156 *Második elmélkedés betetűsakai*
némű szentűl társalkodgyanak ez el-
vetemedett nemzetség között, és mi-
némű serény igyekezettel és kívánság-
gal keressük a' te országodat és annak
igasságát, és minémű nagy felelemmel
és reszketéssel szolgáljunk és szivünk
szerint örvendezzünk te benned.

Segedelmet nyujtnak és munkál-
kodnak, szárnyok alá vészik az el-
fárratt nyugovókat, intik a' vitézködeket,
meg koronázzák a' győződelmeseket,
örülnek az örvendőzőkkel, de a' te
benned örvendőzőkkel, szenvedneka'
szenvedőkkel, de a' te éretted szenved-
őkkel. Felette nagy az ő gondvisele-
sek mi rajtunk, felette nagy az ő szere-
teteknek tselekedeti mi hozzánk. Es
mind ezeket a' te meg-bótsúlhetetlen
szeretetednek tiszteletiért, mellyel
minket szerettel részik mi velünk.
Mert szeretik azokat a' kiket te szeretsz,
örizik azokat a' kiket te örísz, és vi-
szont

három-féle könyörgésekről. 157
szontel-hadgyák azokat, a' kiket te el-
hadtz, nem-is szeretika' hamisságnak
munkálkodóit, mivel te-is gyűlölsd a'
hamisságnak tselekedőit, és el-veszred
mind azokat valakik szólnak hamissá-
got. Valamennyiszer jót tselekeszünk,
örülnek a' szent Angyalok, és az ördö-
gök ellenben szomorkodnak. De vala-
mennyiszer ismét az jótul el-hanyat-
lunk, az ördögöket meg-örvendeztet-
tyük, és vszont a' te szent Angyalidat,
az ő mi felölünk való örömökben,
meg-tsallyuk. Mert örömök vagyon
ő nekik egy pœnitentia-tartó bűnő-
sön, de az ördögöknek ellenben örö-
mök vagyon egy pœnitentia-tartást
meg-szegő igazon. Adgyad azért ke-
gyelmes Atyám, hogy ők mindenkor
örülhessenek mi rajtunk, és hogy te is
mindenkor ő általok ditsirteffél mi
bennünk, adgyad hogy mi-is ő vélek
edgyűt amaz egy kívánatos hajlékban

158 *Második elmélkedés heterfakai*
Örökké vigadozhassunk, hog' tenéked
Angyaloknak és embereknek nagy ha-
talmú Urának vég-nélkül-való ditsire-
ret énekelhelsünk. Ezeket elő szám-
lálván vallást tészek te előtted, magatz-
talván tégedet, mivel hogy csak a' te,
nagy jó teteményid ezek, mellyekkel
minket meg-látogattál, el-küldvén a'
te szent Angyalidat, mint ártatlan szol-
gáló lelkeket a' mi segedelmünknek
véghez vitelére. Mert valamellyek vad-
nak az égnek kereksege alatt, mind a-
zokat nekünk adtad, de mint edgy ke-
vesnek itilvén mind ezeket, mellyek az
ég alatt vadnak, még az eget felet való-
kat-is minékünk adtad.

Ditsirjenek ezért Uram tégedet,
minden te szent Angyalid, áldgyanak
ezért tégedet minden teremtettt-állat-
tid, és ditsőitsenek a' te szentid. Oh
mi edgyetlen-egy fel-magasztaltatá-
sunk, a' ki minket ennyi tisztességgel

lato-

159 *Három-féle könyörgésekről.*
látogattál, és íok gazdag ajándékidat
fel-koronáztál. Imé tsudálatos Uram
a' te neved mind ez egész földön. Mert
mitsoda az ember, hogy illy nagyra-
bőtsnüllöd őtet, avagy miért hajtod ő
hozzá a' te szivedet? mert te azt mon-
dottad, oh örök idők előtt-való Iga-
ság, hogy a' te gyönyörűséged volna
az embereknek fiaival. Nem-de az em-
ber nem senyvett rothatságé? és az em-
bernek fia, nem alá-való feregé? Nemi-
de minden élő ember nem el-múló he-
jában valóságé? és még-is méltónak itil-
led ezekre fordítani a' te szemeidet, és
veled egyetemben fel-vinni és elő-ál-
latni a' közönséges itiletre.

*Könyörgés ez életből boldogsággal
való ki-múlásért.*

EN Idvőzítő URAM JESUS CHRISTUS
holott a' te kegyelmes szent akara-
tod szerint, énnékem ez árnyék világ-
ból ki kell költözniöm, adgy énnékem

166 *Második elmélkedés betetűsakai*
tsendes és idvősséges ki-múlást hogy
a' te igaz ismérvedben, és vallásodban
nagy lelki békeséggel meg-halhaslak,
hogy ne hányattallam immár tovább az
én halandóságimnak habjaitúl, hanem
te benned én Uramban tsendessen el-
áluván, legyek részes a' te szentidnek
ditsősséges fel-támadásában, hogy té-
gedet lelki nagy örömmel fel-magasz-
talhasalak, és tenéked minden jó tété-
ményedért; ama' győződelmes Anya-
szentegy-háznak ditsőült feregével ö-
rökkön örökké hálákat adhaslak,
Amen.

Könyörgés, mikor az órát hallod.

Mindenható, kegyelmes és könyö-
rű Isten, alázatosan kérlek tége-
det, a' te szerelmes egyetlenségy Fiad-
nak ártatlan haláláért, engedgy énné-
kem tsendes és boldogságos órát, mi-
koron lelkem testemtől el-válik. Oh
Uram Istenem, légy kegyelmes énné-
kem!

három-féle könyörgésekről. 167
kem szegénybűnőnek, a' te szent Fiad-
ért az Ur Jesus Christusért, Amen.

Az házból ki-menőknek

Könyörgések.

Kérlek tégedet én Istenem, nyújts
kénnekem segítséget és hatalmat,
hogy semmi ellenfélim az én útaim-
ban nékem ne árthassanak, se tűzzel se
fegyverrel, vagy aluvásomban, avagy
vigyázásombá én reám rohanván meg-
ne nyomorítsanak.

V. SOLTAR.

VR Isten az én imádságom, Kérlek
vegyed füleidben, Es halgass-meg
kéresemben, En Istenem és én Kirá-
lyom, Erts-meg mondásom.

2. Tekéntsed-meg esedezésem, Es
hald-meg kiáltásomat, Midőn hilak
Királyomat, Meg halgatod én könyör-
gésemet, Bizonytal hiszem.

3. Jó reggel meg-halgatz engemet,
Uram, megvirratta előtt, Idején a' Nap
hogy

hogy fel-jött, Elődben számlálom űgyemet, Várván kegyelmet.

4. Mert te egyedül vagy oly Isten, Kinek a' gonofság nem kell, Es a' ki gonosz bűnben él, Nem mehet hozzád semmikeppen, Mig él vétekben.

5. A' kábák és az elztelenek, Nem alhatnak színed előtt. Gyűlölsz minden gonosz-tevőt, Es tőled távolý üzettetnek, Az illyetének.

§ 6. A' kik tsak hazugságot szólnak, Szörnyen elvesztet azokat, Es megronta sz gyilkosokat, Kik embert hamisan meg-tsálnak, Mind meg-ronthatnak.

7. En penig nagy jó reménséggel Bémegyek szent Templomodban, Es imádlak szent házadban, Nagy jó-vótóért félelemmel, Szolgállak szíved.

8. Vezérly Uram igazságodban, Elenségimnek láttokra, Kik igyekeznek káromra, Oktass, hogy a' te útáidban, Járhassak jobban.

9. Mert

9. Mert szájokban nintsen igaz szó, Szívek tellyes nyavalyával, Ő nyelvek szóll álnoksággal, Törkök oly mint a' nyílt koporsó, Hol nints semmi jó.

10. Büntesd-meg Uram Isten őket, Tedd semmivé tanátsokat, Ronts-el Ő találmányokat, Verd-meg veled ellenkezőket, A' párt-útókat.

11. Es hogy azok mind örüllyenek, A' kikbiznak tsak te benned, Es szivből szeretik neved, Engedd hog' vigan felségednek, Enekellyenek.

12. Mert az igazat te meg-áldod, Te nagy irgalmasságoddal, Környül-vészed miát paissal, Minden gonosz ellen meg-tartod, Es oltalmazod.

XIX. SOLTÁR.

AZ Egek beszélik, Es nyilván hirdetik, Az Urnak ereit :: Az Eg menyezeti, Szépen ki-jelenti, Kezinek munkáit. A' napok egymásnak, Tudománt mutatnak, Az ő bőltéseségéről.

Egy

Egy éj a' más éjnek, Beszéll az Istenék,
 Ő nagy ditsőffegéről.

2. Nints szo sem tartomány, Holott
 e' tudomány, Nē prédikáltatnék:: Min-
 den-felé mégyen, E' föld kereksegen,
 Beszéde ezeknek. Írások ki-mégyen,
 Mind e' világ végén, Holott a' fényes
 napnak, Hajlékor az Isten, Helyhezte-
 tett szépen, Ő lakó szállásának.

3. Kiben mint Vőlegén, Reggel fel-
 kél szépen, Ő ágyas házából :: Es ugyá
 örvendez. Mint az erős vitéz, Ha fu-
 táfra indul. Az Egnek egy végén, Fel-
 kél, és el-mégyen, Gyorsan a' más végé-
 re, Sohol semmi nintsen, Ő hévsége el-
 len, Ki magát el-rejtessle.

4. Az Istentörvénye, Tiszta ő beszé-
 de, Lelkeket meg-térít:: Hűség bizon-
 sága, Kisdedeket abba, Bóltsešégre ta-
 nit. Ő parantsolati, Igazak módási, Kik
 szívet vigasztalnak. Minden ő törvé-
 nyi, Tiszták szent beszédi. Szemet vi-
 lágošítanak.

5. Az

5. Az Isten félelme, Tiszta, mind ő-
 rökké, Meg-marad és meg-ál :: Az ő i-
 télete, Igaz mindenekbe, Tellyes nagy
 jóssággal. Aranynál, ezüstnél, Kedvesb
 drága-kőnél, Es fokkal bősületesb. Ő
 szerelmessége, Es gyönyörűsége, Még
 a' méznél-is édesb.

6. A' ki szolgál néked, Uram, tanul
 róled, Nagy jó tanúságot :: Es azt ha-
 meg-tartya, Jól lészén ő dolga, Mert
 vészén jutalmot. Ki tudná bűnének,
 Számát esetinek, Es ki gondolhatná-
 meg? En sok bűneimet, Titkos vétkei-
 met, Uram nékem bocsásd-meg.

7. Szolgádat őrizd-meg, Kevélység-
 től tarts-meg, Ne essék ez bűnben :: Es
 én tiszta léfzek, Semmi bűnt nem té-
 szek, Járok te kedvedben. Szájamnak
 szollása, Szivem gondolattya, Kedves
 legyen tenéked. Adgyad oh én Uram,
 Es erős kő-szálam, Hogy ne vétsek
 ellened.

Harma-

Harmadik Rendben helyheztetett

ELMELKEDES.

Melyben igen szép Estvéli könyörgések foglaltaknak-bé.

AZ én meg-feszítettett időzítő Uram Jესus Christusomnak nevében mégyek le-fekünni, ő engemet meg-áldgyon, meg-őrizzen, és az örök életre vezérellyen, Amen.

Más Estvéli Könyörgések a' le-fekünni menő embereknek.

ÖRökké-való irgalmaságnak nagy hatalmú Istene, hálaikat adok tenéked hogy engemet e' máj napon a' te kegyelmességed által minden gonosz veszedelemtől meg-őriztél. Kérlek-is Uram tégedet, hogy valamelyeket e' napon gondolkodáomban, szollásom-

ban

van avagy tselekedetemben te ellened vétettem, azokat a' te kegyelmes kegyelmességedért, és drágalátos halálodnak érdemejért, bocsásd-meg kegyelmességen énékem szegény nyavalyásbűnösnek, hogy a' reánk virradandó napra, minden lelki és testi veszedelmektől meg-menekedvén, ép-ségben és béke-ségben, a' te Isteni fellegetnek nevének dicsirétire fel-kelhessek, és te benned tisztá szűből-való halá-adással örvendezvén, néked ártatlanul szolgálhassak, Amen.

Könyörgés, midőn te magadat az álomra bocsátod.

VEgy kegyelmes gondviseled alá engemet oh én erős oltalmazóm Ur Jესus Christus, és tselekedgyed hog' eltemet az álombé-fogván, szívem te reád vigyázzon, és ama' boldogságos és örvendetes mennyei élettről örömmel és repeső indulattal elmélkedgék, a' mely-

a'melyben tsak te vagy egyedül az Atyával és szent Lélekkel ama' győzhetetlen hatalmas Ur. A' szent Angyalok és a' meg-ditsőült lelkek pedig lenának örök boldogsággal tündöklő lakos Pólgári.

Az ember így serkentse fel az ő lelki ismérést.

E Bredgyél-fel oh én lelkem és vigyázz, imé a' nap el-menta' világosság meg-homályosodott, az éjnek sötétsége el-közelgetett. Ne hadd feledékenységekben magadat, hogy valahán képpen a' te reád törő ellenféldnek az ördögöknek és a' sötétségnek fejedelmének környulótted leleskedő kölkeinek martalékja ne légy: mondgy el nek ezeknek, és vald-bé a' te nevedet. Iam az igaz világosságnak erős Fejedelmének, az Ur Jéhus Christusnak, és előt te térd hajtással le-borulván ezeknek mondgyad:

Oh én Idvősségemnek meg-hamalyosíthatatlan fényes világa Ur Jéhus Christus, kérlek engedgyed énnékem arról meg-emlekeznem, miképpen e' máinapot feslett tselekedetimmal, gonosz gondolatimmal, szóllásommal és tisztémnek hátra hagyásával mulattam-el: Kérlek Uram hogy ezekben semmit hátra ne hagyassak, sem pediglen ezeknek rútlátit ne palástolhassam és ne fedezgethessem, avagy magamat ne métegethessem, desőt inkább minden vétkeimet megutálván te előtted meg-valhassam és a' te könyörülő kegyelmedet kívánhassam, Amen.

Annak-utánna mondgyad:

A Lgyad én lelkem az Urat, és minden én belső részeim magasztalják az ő szét nevét. Aldgyad én lelkem az Urat, és el ne feletkezzél az ő sok jó reményiről. Mert a' minden Uraknak erős Ura sok külömb-külobb fele

jó téteményit közlötte újonnan te-
led, és az ő buzgó szerelméből véghe-
terlen kegyelmét nyújtotta tenéked.
Oh én Istenem, engedgyed hogy min-
den te hozzám mutatott jó téteményi-
det vehessem igazán és valóságossá-
eszemben, hogy soha te hozzád hálá-
adatlanak ne találtaffam.

Harmadszor mondgyad:

FEl-kelek, és az én kegyelmes Atyá-
hoz Istenemhez, kit igen meg-bán-
tottam viszsza térek. Atyám, vétkez-
tem te ellened és az ég ellen, nem va-
gyok méltó hogy fiadnak hivattaflam
mert imé a' te előmben irt parantsola-
tidat ismét által hágtam, és te ellene-
mint igaz Isten ellen testemben és min-
lelkemben álnokul vétkeztem. De bán-
kodom tellyes szűbőloh kegyelmes A-
tyám én ezeken, és keferedett lélek-
kérem a' te kegyelmességedet, öröme-
meg-térek te hozzád, meg-jobbítor-
élet

életemet, és a' te szent akaratomnak, és
Isteni felséges nevednek ditsiretinek
előb-mozdításában igyekezem. Enged-
gyed ennek utánna a' szent Léleknek
bennem munkálkodo ereje által a' bűn-
nek ellene tufakodnom, tenéked és a' te
igaságod szerint élnem. Így tégy én
velem. oh én nagy kegyelmű Istenem,
a' te szerelmes Izent Fiadnak drágala-
tos érdemejért, ki által ne kéffel erős
segedelmeddel engemet meg-vigasz-
talni, Amen.

Estvéli áhitatos Imádság.

EN Idvőzitő Uram Jesus Christu-
som, ki vagy én teremtőm és meg-
váltóm, hálákat adok szivemből tené-
ked minden jó téteményidért és aján-
dékidért, mellyekkel e' máj napon en-
gemet mind testemben és lelkemben
meg-látogattál. Effelet meg vallom
az én sok bűneimet mellyeket tudva és
tudatlanul, az ördögnek sugallásából

a' te szent akaratom ellen tselekedtem.

Keferő énnékem ezeknek éktelen sokfági, kiváltképpen ez, hogy te töled ennyi sok jó teteményiddel fel-ékesítvén, a' te Isteni felségedet és Atyai jó kedvedet igen meg-bántottam.

Annakokáért imé én szegény méltatlan bűnös, verem az én meg-fertezett szivemet, buzgó töredelmességgel siratván az én bűneimnek rút undokságát, és alázatosan kérvén te töled kegyelmet, és bűneimnek bocsánatját.

Ajánlom annak-felette tenéked oh hűséges Atyám az én testemet és lelke-
met, mind azokkal egyetemben, melyek az én birodalmomban vadnak.
Kérlek-is Uram nagy áhíratossággal, hogy énnékem és minden keresztyén hűveknek, tedd nyugodalmassá, tsendessé és boldogságossá e' jelen-való étszakát, őrizz-meg aluvásomban és vigyázásomban minden fertelmességtől,
hogy

hogy a' te rajtam virágzó Isteni kegyelmednek jó kedvét ísmét el ne idegenítsem.

Őrizz-meg engemet oh én edgyetlen-egy Idvősségem, a' te őriző Sz. Angyalid által, őrizz-meg engemet minden gonolztól és hirtelen-való riadástól. Tarts-meg épségben és égéségbé, hog' holnapi napon és minden időben az én életemet meg-jobbítván, a' te Isteni felségednek szolgálhassak, és életemnek végső határáig tenéked kedvedben lehessék, Amen.

M Á S.

KEgyelmes és könyörülő Isten, jól lehet az én bűneimnek számtalan volta a' te ditsőfféges tekinteted elől eltaszít, de viszont a' te ezer iziglen-való irgalmasságod a' te kegyelmednek széki eleiben vífzen, holott le-borulván, ama'tékozló fiúval azt mondóm: Vétkeztem az ég ellen és te ellened, te pe-

dig ellenben engemet számtalan jó-
teményiddel fel-ékesítettél mind e'má-
napig, elégedendő-képpen tápláltál,
oltalmaztál, őriztél és minden reám-
jövő veszedelmektől kegyelmessen-
meg-tartottál, effelelt a'te nagy hofzszá-
ideiglen-való türeleddel engemet a'
pœnitentia-tartásra igazgattál.

Ezért a'te ki-mondhatatlan fok jó-
téményidért, kíváltképpen pedig
hogy az én-bűneimben engemet hirté-
len halálra nem taszítottál, és az ör-
dögnek reám rohant hatalmának, ki-
nek záfzólója alatt imé melly gyakorla-
tossággal vitézkedtem, nem engedté-
l, töredelmes szivemnek belső tárházá-
ból adok tenéked halálat. A'te könyö-
rűleteslegedet oh én Istenem minde-
nek-felett rajtam bűségessé tötted
mert nem akared a'bűnösnek halálát,
de hogy meg-térjen és ilyen.

Annak-okaért illyetén ígérteadtól

meg-

még-erősítettven te hozzád járulok,
oh én mennyei szerelmés szét Atyám,
és kérlek vizontag, hogy énnékem a'
te szent Fiadnak ki-ontott piros vére-
nek drágalatos érdemejért borsásd-
meg minden sok külömb-külobb-fé-
le fogyatkozásimat, bánom te ellened-
való tselekedetemet, meg-jobbitom-
ennek-utánna életemet, és a'te kegyel-
mességednek reám szállott ereje által,
azokról igaz pœnitentiát tartok.

Engedgy továbbá Úram énnékem
egészes életet, és oltalmaz-meg en-
gemet ez reánk következő étsza-
kának setétségében minden-fele go-
nosztól. Te légy Uram énnékem a' se-
téttségben igaz világosságom, és az ha-
lálnak szomorú árnyékában erős pai-
som. Végy környül engemet a'te vi-
gyázó Sz. Angyalidnak diadalmas tá-
borával a' setétségnek kegyetlen feje-
delmi ellen. Végy-ki a'tömlőzéből és

H 4

ments

ments: ki engemet a' tőrből, mellyeket lábaim alá az őrdögök, és minden el-
lenségim álnokul hántanak. A' te keze-
idben ajánlom Uram az én lelkemet és
testemet minden hozzám tartozókkal
egyetemben, e' mostani étszakán és
minden időben. Az Atyának, Fiunak,
és szent Léleknek nevében, Amen.

Más Étszakai Könyörgés, melyben

ember fekünni kívén magát

Istennek ajánlja.

IDvőz: tő Uram Jesus Christ^s, én Iste-
nem, és én meg-váltóm, mivel-hogy
nékünk halandó embereknek az étsza-
kának tsendes sz idejét a' nyugalom-
ra és a' mi gyarló testünknek meg-újí-
tására adtad és rendelted. Kérlek tége-
det, hogy e' jelen való étszakán az én
bűntől meg-terhelte lelkemet te,
benned oh én Istenem mint igaz és ö-
ökké-való nyugalombá meg-erős-
ítvén őrizzed alhatatos békeségben,

és tarts-meg a' Sátánnak intselkedő tsa-
lárságától és utánunk olázkodó kifir-
tetitől őrizd-meg az én érzékenségi-
met és gondolatimat, és valamellyeket
tselekezzem, avagy valamellyekben
meg-szűnöm, azokat a' te mennyei a-
karatod szerint rendellyed és igazgaf-
sad, hogy ez fajtalan világnak retten-
tes vakságában, a' tetétségnek fejedel-
me a' Sátán meg ne győzzön és iszo-
nyú szorongatásában, kifirtetiben és
veszedelmes töriben ne kerítsen: de
nevellyed én bennem az én lelki-ismé-
retemnek igaz tsendességet és tökéle-
testilztaságát.

Engedgy ennek-felette oh kegyes
és könyörülő Ur Jesus az én sok bű-
nöknek undok szennyétől meg-mots-
koltatott testemnek ez étszakán és
minden időbē oly nyugalmat, hogy
soha te tőled örök tsendességtől el ne
távozzam, és te tőled el ne szakadgyak

avagy az én tunya testemnek restsége, és hidegsége miatt te rólad el ne felekezsem, hogy így amaz örökké-való nyughatatlan háborgatásnak lelkünket sértegető furdalásában, és a' véghetetlen-kárhozatban ne taszítottam.

Minek-okaért oh örökké-való kegyelemnek Istene, az én lelkemet ajánlom a' te szent kezedben, mert te ohedgyetlen-egy váltságunk minket a' keresztfán meg-váltottál, ne engedgyed én Istenem az én lelkemet a' bűnben, szunnyadozni és el-tsüggedni és tellyesleggel el-aludni, hogy az örökké-való halálban el ne temettefsem; De vigyázz Uram én reám, ály-ki az én őrizésemre oh én hűséges ör-álló pártorom, ne engedgyed hogy a' te fejedelmetűl pusztán hagyattatván, az én gonosz bűneimnek mélységes örvényében essem, de sőt fődőzz-bé engemet a' te szent szárnyaidnak árnyéká-
val

val, és ne engedgy felettéb az álmotűl el nyomattatnom, de jó idején serkentés felengemet, hogy így fel-serkenvén a' te ditsiretedhez és szent szolgálatodhoz nagy örvendezéssel foghassak, hogy te rólad gondolkodván az igazságnak munkáit követhessem, és a' menyországot tellyes szível kereshefsem, hogy osztán végezetre te általad, és te veled, és te benned az örökké-való világosságra és a' mennyei nyugodalomra juthassak, Amen.

A' bűntűl meg-oltalmaztatott embernek ábitoros imádsága.

VEghetetlen hálákat adok tenéked hűséges irgalmasságu Isten. hogy engemet a' te kegyelmed által minden-mű szertelen nagy esetektűl, és bűnőktűl, a' mellyekre természetem-szerint hajlandó vagyok, e' mái napon az én mértékletlen testemnek gonoszságúldot indulatit el-rontván, meg-

tartottál; Egyedül a te kegyelmességed Uram, nem az én erőm vitte véghez ezeket bennem, mert én semmi nem egyéb, hanem merő vesztettség vagyok, te pedig lenyűgözöl, mely én tőlem messzire távozván, minden kétség nélkül szörnyebben, hogy nem mint egyéb bűnösök te ellened vétetem volna.

De mindazonáltal semmiképpen magamat oh én Istenem egész testemben nem találom tisztának és épségesebbnek, jól érzem még bennem a régi Ádámnak kovácsát, ki minden ő zabolátlan kívánságival immár régen megfeszítettén te veled edgyütt meg kellett volna halni, hogy ha a te kegyelmednek meg bocsátolhatatlan kintsével gazán akarnék élni.

Annak-okaért vallást tészek az én sok fogyatkozásomról a te szemeid előtt, kik előtt nyilvánossággal vadnak

min-

mindenek, és kik minden eltitkolás nélkül szemléltek az én gonoszságomnak esetit. Vallást tészek oh én Istenem, hogy az én gondolatimra és a te képedre teremtetted belső emberre nem viseltem szorgalmas gondot hanem érzékességimnek kívánságira adván magamat, gondolatlan és hejában való beszédekkel felette igen vétettem te ellened. Effelett mind azokról vallást tészek tenéked, valamelyeket ezen kívül tudatlanságimban vétettem ellened, melyek mindazonáltal énnékem nyomorult bűnösnek az én gondviseltlenségem miatt eszemben nem jutnak.

Botsádd meg énnékem oh én Uram és én Istenem mindezeket, és minden én sok külömb-külobb-féle fogyatkozásomat, a te kegyelemmel tellyes tökéletességeddel építs fel, és minden én bűneimet a te szent szerelmednek e-

H 7

mész

mészto tűzével égésd-kibelőlem: Tíz-
tits-meg engemet, minden fertelmef-
ségimnek motsokjából és szennyéből
a' te szerelmes Fiadnak az Ur Jesus
Christusnak érdemes vérével, hogy tel-
lyesíggel a' te kívánságod szerint él-
hessek.

Oh én lelkemnek édesfeges szerelme
Uram Jesus Christus, nagy hálákat a-
dok tenéked; minden sok jó tetemé-
nyidért, melyekkel engemet az én szü-
etésemtől fogván mind ez ideiglen-
ségeffen meg látogattál, teremtvén,
meg-váltván és naponként táplálván.

Kérlek annak-okaért hogy engemet
ez étfzakán őrizz és oltalmaz-meg,
hogy a' kegyetlen Sátán én rajtam erő-
t ne végyen, de holnapi napon, elégse-
ges-keppen meg-nyugott és meg-újult
iszta testtel és lélekkel a' te Isteni tiszte-
letedben forgolódhassam, és tenéked
mindenben oh igaz békeségnek Istene

tetzhessém. Aldgyon-meg engemet az
Atyának örökké áldandó szentséges
Neve. Aldgyon-meg engemet a' Fi-
nak örökké áldandó szentséges Neve.
Aldgyon-meg engemet a' szent Lélek-
nek örökké áldandó szentséges Neve.
Es az örökkön-örökké imádandó tel-
lyes szent Háromság, és igaz edgye-
ség, az ő őriző szent Angyalinak sere-
gével engemet őrizteffen, kik engemet
az ő kezekben viselleyenek, hogy vala-
miképpen lábaimat ama' lelki kísértet-
nek kemény kővében meg ne űssem.
Amen.

III. SOLTAR.

O Mely sokan vadnak, A' kik hábor-
gatnak, Engemet, én Istenem!
Nagy sok ellenségim, Es sok gyűlölő-
im, Tufakodnak ellenem. Sokan az a-
littyák, Lelkemről azt mondgyák, Ve-
szett ennek ő dolga, Segítsege nintsen,
Mert el-hadta Isten, Így szólak bo-
lond módra.

2. Mert te én Istenem, Paísom vagy nékem, Ki életé meg-mented, Es nagy tisztességre, Fejem ditsősségre, Idővel fel-emeled. Te hozzád Ur Isten, Kiál-tok szüntelen, Es te meg-vidámitasz, Meg-halgatz kedvedből, Sion szét he-gyéről, Nagy segedelmet nyújtasz.

3. Ha ágyamban nyugszom, Tsende-szen aluszom, Nintsen semmi felelmé. Midőn fel-serkenek, Semmin nem ke-sergek, Mert Isten őriz engem. Ha száz ezer népek, Mind környül vennének, Job és bal kezem felől, Ha rám üt-nek-is, Nem rettegnék még-is, Semmi veszedelemtől.

4. Kelly-fel Uram tarts-meg, Ellen-ségim vond-meg. Meg-törvén ő fogó-kat, Mind őszve paskolod, Es artzul sapdolod, Az Isten utálókat. Tsak te vagy az Isten, Ki minden szűkségben, Meg-tudtz szabadítani, Ki a' te fereged Meg-tartod, szereted, Es meg-szoktad ldani,

XCI. SOLTAR.

A' Ki a' felleges Urnak, Lakozik ol-talmában, Es e' nagy hatalmasság-nak, Nyúgofzik árnyékában. Ez ilyen nyilván mondhattya: Isten az én kő-várom, ő életemnek oltalma, Es tsak ő benne bízom.

2. A' vadásznak ő rőritől, Téged meg-ment feltedben, A' hamis nyelvek mér-gétől, Meg-oltalmaz kegyessen. Téged ő kedves szárnyával, Takargat és bé-fedez, Es az ő igazságával, Mint páival vé-elmez.

3. Nem léssen néked felelmed, Ejeli irtozástól, Szived mappal meg nem i-jed, A' repülő gyors nyiltól: Nem árt néked semmiképpen, Az éjeli dőglelet Az halálos dög dél színben, Néked semmit nem teher.

4. Ha te mellőled egy felől, Ezeren el-esnének-is, Es tiz ezren job-kéz-felől, Nem árthat néked még-is. Sőt,

meg-nézélled kedvedért, Őket szemé-
id előtt, Mondván: Ő érdemek szerint,
E' veszély rájok esőt.

§ 5. Somma szerint, az Istenben, Ve-
tő hiedelmemet, A' ki űla' magashely-
ben, Ebbé vesd reménségedet: Es sem-
mi kár téged nem ér, Sem nem esel ve-
szélyben, Es minden gonosz hátra tér,
Házad felé lem mégyen:

6. Mert az ő szent Angyalinak, Meg-
parantsolta nyilván, Hogy téged oltal-
mazzanak, Minden te utaidban. Ezek
tégedet nagy szépen, ő kezekben hor-
doznak, Hogy lábad ne űsd a' kőben,
Olly hiven igazgatnak.

7. Oroszlányon és Sárkányon, Min-
den kár nélkül járhatz, Oroszlán kőly-
kőn és kigyón, Lábaiddal tapodhatz.
Mond Isten: őtet meg-tartom, Mert
engem szivből szeret, En őtet meg-ol-
talmazom, Mert ditséri nevemet.

8. Mihelyt hiv könyörgésében, őtet

men

menten tegétem, Véle léteznek szűksé-
gében, Kiből hamar ki-vészé. Es nagy
ditsősségre őtet, Emelem, magasztal-
kom, Es az én segedelmemet, ő néki
meg-mutatom.

=====

Negyedik Elmélkedés,

Melyben egyehány Tem-

plom-béli buzgóságos i-
mádságok foglaltat-
nak-bé.

*A' Templomban menőknek
könyörgések.*

OH nagy irgalmú Isten, kérlek
tégedet törőld-el én rólam
minden álmokságimat, hogy
a' te szentséges házadban, a' te szentid-
nek gyülekezetiben töredelmes és buz-
gó szível mehessek-bé. Oh mind ez
egész világnak igaz váltsága, ki uralko-

dol

188 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
dol az Atyával és szent Lélekkel örök-
kőn örökké, Amen,

M Á S.

V Ralkodo felséges Isten, Atya, Fiú,
és szent Lélek, ki igirted tennen
magadat azoknak időseges vigasz-
talásokra, valakik a' te szent Templo-
modban, igaz és időzőlendő hitnek
edgyességében, élő reménységben és
szeretetben a' te nevednek tiszteltetire
össze-gyülekeztenek: kérlek enged-
gyed Uram, hogy az én szívemnek
minden indulatit, és minden e' világi
haszontalan gondgyait felre-tévén,
az én elmékedesimet csak te reád fűg-
geszthessém, hogy a' te szentidnek tár-
taságokban lélekben és igazságban di-
tsirhesselek tégedet. Mert csak haszon-
talan ízoiga vagyok Uram én magam-
ban, hogy ha a' te irgalmaságodnak
gazdagságával meg nem erőstítetem,
és a' te szent Fiadnak véghetetlen ke-
gyel-

ádságokról. 189

gyelmével fel nem ruhásztatom.

Engedgyed ezt-is oh szerelmes szent
Atyám, hogy halván a' te szent igidet,
oly szent alázatossággal a' minémű
neked tetszik, te benned maradvány és
te-is én bennem, hogy itt e' földön né-
ked élő templomod lehessék, valamé-
dig amaz örökké-való Jerusálemben
a' temennyei ditsőseges templomod-
ban tellyes valósággal tégedet mind
örökké magamnak foglalhassalak és
enyimmé tehesselek.

*A' Templomban menvén ilyen-
képpen tégy vallást Istennek
bűneidről.*

V Egyszerű kegyelemnek jó és Sz.
Istene, kérlek tégedet tekints én
reám szegény meg-nyomorodott bű-
nőfre a' te irgalmadnak és könyörüle-
tessegednek szemeivel, ki imé a' te szent
színed eleiben állottam, a' te tisztele-
tednek végben vitelére. Vallást tészek
annak,

190 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
annakokaért te előttem buzgó ízivel és
tőredelmes lélekkel minden én bűne-
imről, a melyeket mind ez oráig gon-
dolatimmal, beszédimmal, tselekedet-
timmel, és minden jó dolgoknak hátra
hagyásával te ellened vétettem, a' ki-
ket a' te ortzádnak ditsősséges tekinte-
ti előtt álván felette igen szégyenlek.

Mert imé miképpen mértem én rút
utálatos fereg, az én gyarhosággommal
a' te Isteni mindenhátságodnak elle-
ne járni, ki engemet tsakegy ízempil-
lantásban is porrá, rögge és tellyessé-
gel semmivé tehetet volna: miképpen
mértem az én goromba tudatlansá-
ggommal a' te véghetetlen böltséged-
nek ellene rúgodozni: és az én go-
noszságommal a' te örökké-való jósa-
godtól el-pártolni? Vallyon s-Uram
miképpen szenvedtenek-el engemet,
a' föld és minden egyéb teremtet-ál-
latok, midőnté ellened menynék, föld-

nek

házban való imádságokról. 191
nek hatalmas teremője ellen vétnék?
Miképpen nem öltenek meg engemet
az én bűneimért az Istennek Angyali
kik a' tiszta igazságnak éles törét kézek-
ben hordozzák. Oh én édes Istenem
mind ezeket a' te könyörülő engedel-
mességed és hofzszú ideiglen-való tű-
résed tselekedte én v...em, mely által
engemet a' Pœnitentia-tartáfra hittal.
Mert nem akartad Uram az én halálo-
mat, de hogy te hozzád, igaz pœniten-
tiát-tartván, és életemet meg-jobbit-
ván, meg-térnék és élnék. Mert hű és
igaz Isten vagy, ki meg-botsátod a' te
hozzád keservesen fohász kodóknak
bűnöket és meg-mosogatod minden
álnokságokból. Ez egyetlen-egy szép
vigasztalásnak élő forrása buzogjon
örökké szivemben, ez élelfszen és uji-
tson az örök életre engemet, hogy va-
lamiképpen lelkemben el-epedvén
kétsegeben ne essem.

Te

Tehozzád folyamodom annakoká-
ért oh minden vigasztalásnak Istene, és
é' te jó vóltodban és irgalmaságodban
erős hiedelemmel bizván, nagy aláza-
tofsággal kérlek, hog' kegyelmessen bo-
tsásd-meg énnékem minden bűnei-
met, a' következendőktől-is a' te szent
kegyelmednek beíem munkálkodóe-
reje által oltalmaz-meg, hog' fegyhe-
terlenül járhaszak a' te Sz: parantsola-
tidnak útain. Aldgyon tégedet az én
lelkem, és minden én belső részeim di-
tsirjék a' te szentféges nevedet. Ad-
gyad Uram kérlek hogy soha el-nefe-
jetkezzem a' te jó téteményidről: ki az
én te ellened-való járásomat ilyen ke-
gyelmessen énnékem meg-botsátod,
és minden én betegségit meg-gyo-
gyitod. Ki az én útaimat meg-mented
veszedelemről, és engemet meg-ko-
ronász a' te irgalmaságoddal. Ki vagy
könyörülő Ur, gazdag kegyelmű.

hozf-

hozfizú ideiglen tűrő, és végheterlen-
irgalmasága Isten, minek okáért mel-
tó vagy Uram a' fel magasztalásra én
tőlem és minden embereknek fia túl,
most és mind örökkön örökké, Amen.

*Első Könyörgés***A' Szent Háromsághoz.**

Tégedet ajakimmal, szívemmel és
minden én tehetilegemmel ditsér-
lek, áldlak, és imádlak, és minden jó té-
teményidért a' te kegyelmességednek
és jó. vóltodnak halákat adok, és a' te
ditsőffégednek ditséretet éneklek: Sz:
Szent, Szent.

Tégedet hilak őbóldogságos szent
Háromság hogy szály-bé az én szí-
vemben, és tégy engemet a' te ditsőffé-
gednek méltó Templomává. Kérem
az Atyát a' Fiú által, kérem a' Fiút az
Atya által: kérem a' szent Lelkét az
Atya és Fiú által, hogy minden én go-
nosz bűneim meszíze távozzanak én

I

tő-

194 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
tőlem, és minden jószágos szent tseleke-
derek plántálta szőlőjének én belém.

Véghetetlen Isten, kívül mindenek
ki által mindenek és kiben minden lát-
ható és láthatatlan dolgok lőttek,
mert a' te munkáiddal kívül minket
környül ész, belől be-töltesz, felhül
befedesz, és álól meg-könyekezsz. Őrizz
meg engemet a' te kezeidnek munká-
ját, ki te benned remél és egyedül tsak
a' te irgalmaságodban bizik. Őrizz-
meg engemet itt és minden helyben,
most és mindenkoron, kívül és belől,
elő és hátra, fel és alá, és mind körös
környül úgy hogy semmi helye ne légye
én bennem az ellenségeknek tsalárdági-
nak, Te vagy minden te benned bizók-
nak erős őriző és meg őltamazó Istene
kinélkül senki nem bátorfágos, és sen-
ki a' veszedelmektől nem üres: te vagy
Isten és senki te kívüled nintsen más
Isten, sem oda-fel az égben sem ide alá

esőli

házban- való imádságokrul. 195
e' földön, ki tselekedel nagy és tsudá-
latos és meg-vizsgálhatatlan dolgokat,
mellyeknek nintsen száma.

Tégedet illet a' ditséret, tégedet illet
a' tisztesség, tégedet illet az áldás és fel-
magasztaltatás, tenéked mind a' szent
Angyalok és a' menyországnak min-
den hatalmasági imádságot nyujta-
nak, és szüntelen- való ditséretet mond-
nak mind teremtet-állatok az ő terem-
tőjöknek, szolgák az ő Uroknak, és
győzödelmessek az ő Királyoknak.
Tégedet el-öfztatlan szentféges három-
ságot, minden teremtet-állat magasz-
tal, és minden Lélek ditsér, Amen.

Második Könyörgés

A' Szent Háromsághoz.

E Ngedgyed Uram hogy miglen e'
romlandó életben nyomorgok az
én szívem el-fáradhatatlanul ditsirjen
tégedet, ditsirjen tégedet az én nyelvem,
és minden én teremnim nagy ő-

I e

rom,

őmel így énekellyenek: Uram kitso-
da hasonlatos te hozzád? Te vagy a
mindenható Isten, kit személyében
háromnak és az Istenfének állatya-
egynek vallunk és tisztelünk, születés
nélkül való Atyát, az Atyától születte-
tett edgyetlen-egy Fiút, mind a' kettő-
től származó, és mind a' kettőben meg-
maradó szent Lelket, el-öszthatatlan
tellyes szent Háromságot és egy min-
denható Istent. A' ki midőn nem vol-
nánk hatalmasson teremttél minket,
és midőn a' mi bűneinkben el-vesztünk
vólna, kegyességedből és jó voltodból
fel-kerestél minket. Kérlek Uram ne
engedgyed hogy ennyi sok jó tetém-
nyidről hálá-adatlanok legyünk, sem
peniglen ennyi sok könyörületességid-
re méltatlanoknak találtaffunk.

Tenéked könyörgők tenéked ese-
dezem, és téged kérlek buzgósággal,
nevellyed hitemet, nevellyed remén-
sege-

seget, és őregbitsed szeretetemet,
tégy minket a' te nagy kegyelmed ál-
tal, a' hitben mindenkoron álhatatos-
fokká, és a' te szent tiszteletedben fá-
radhatatlanokká, hogy igaz hit által, és
ához illendő jó tselekedet által, az ő-
rökéletben te hozzád juthaflunk, hogy
ott a' te ditsőffégedet színűl színre
meg látván, imádgjuk a' te Isteni felsé-
gedet, és vég nélkül ditsirjünk és fel-
magasztallyunk azokkal a' kiket mel-
tokká töltél a' te ditsőffégednek látá-
sában.

Ditsőffég legyen az Atyának, a' ki
teremtet minket, ditsőffég a' Fiúnak
a' ki meg-váltott minket; Ditsőffég a'
szent Léleknek a' ki meg-szentelt ben-
nünket; Ditsőffég az örökké iruádan-
dó tellyes szent Háromságnak, a' kinek
tselekedeti el-öszthatatlan, és a' kinek
birodalma meg-marad mind örökkön
örökké. Tégedet illet a' ditsiret, tége-

198 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
det illet az éneklés, tiéd minden tisz-
teleg, tiéd minden áldás, és hálá-adás,
tiéd oh mi Istenünk a' tisztelet, hata-
lom, és minden erősség, örökkön ö-
rökké, Amen.

Harmadik Imádság
A' Szent Háromsághoz.

OH három örök egyenlő személyek,
egy bizony Isten, Atya, Fiu és Szi-
Lélek, ki lakozol egyedül ama' meg-
foghatatlan örökké-valóságban, és a-
ma' te hozzád mehetetlen világosság-
ban, ki a' te nagy hatalmaddal fundál-
tad e' földet, és a' ki Isteni böltseséged-
del, birod és igazgatod mind e' egész
földnek kerekiségét.

Szent, Szent, Szent a' seregeknek
erős Zebaoth Ura Istene, a' ki rettene-
tes és hatalmas, igaz és irgalmas, tsu-
dálatos és ditséretes, egy Isten, három
személyek, igaz világosság, hatalom,
böltsesség, jóság, egy el-oszthatatlan,
örökké-való Szent Háromság.

házban- való imádságáru. 199
Nyisd-fel énnékem te hozzád kiál-
tónak az igazságnak kapuját, hogy bé-
menvén azokon vallást tegyek Uram
tenéked. Imé én szegény nyomorult a'
te ajtodon zörgetek, parantsold né-
kem zörgetőnek meg-nyitni ó te min-
deneknek nagy tselédes Ura, ki azt
mondottad: Zörgeffetek és meg-nyit-
tatik. Mert imé oh irgalmasságnak At-
tya, a' te ajtodon zörgetnek az én szí-
vennek belső rejtekinek te hozzád ki-
áltó szózat, és az én szemeimnek zo-
kogó könyhullatásinak zengő síralmi.

Te előtted vagyok minden én ké-
vánságom, és az én fohászokodásim te
előtted nintsenek el-tejtvén. Es te oh
Uram Isten ne fordíts-el többé a' te or-
tázadat én tőlem, és ne ály mészsze az
te haragodban a' te szolgádtúl.

Minden irgalmasságnak Atya, hald
meg a' te egy. igyű árvádnak keserves
jajgatását, és nyújts-ki a' te segítő kar-
dat,

200 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
dat, és szoríts hozzád engemet, hogy a'
vizeknek mélysége ne nyeljen-el, és
hogy e'nyomoruságnak háború tengerében,
és a' bűnnök undok fertőjében
ne fillyedgyek-bé, de juthassak te hozzád
Uramhoz és én Istenemhez, hogy
láthaflam a'te szent Országodnak gazdag
ditsőslegét, és nézhessem a'te or-
tzádat örökké, és a'te szent nevednek
ditsiretet énekelhessek.

Oh Uram ki nagy tsudálatos dolgo-
kat tselekezel, ki az én szivemet a'te
emlekezeteddel meg-vidámitod, ki
meg-világosítod az én iffiúságomat, ne
utáld-meg Uram az én meg-őszült
vénségemet, de, örvendeztesd-meg
minden én tétémimet, és mint a' Sas-
kefelyűnek újíts-meg az én vénségem-
nek idejét.

Első Könyörgés

AZ ATYA ISTENHEZ.

KI-méríthetetlen kegyelemnek élő
kút-

házban- való imádságrul. 201

kút-feje örök Isten, ki vagy a'te sze-
relmes Fiadnak a'mi Urunk Jesus Chri-
stusnak ditsősleges szét Attya, Patriár-
káknak Istene, Prophétáknak Istene,
Apostoloknak Istene, Mátyromok-
nak Istene, és minden Hiveknek Istene
tégedet imádlak és áldlak oh mennyei
felségnek Attya, a' ki e'világnak vége-
felé meg-könyörűlvén mi rajtunk, el-
botsátád nekünk a'te edgyetlen-edgy
Fiadat az Ur Jesus Christust, miné-
künk idvőzítő Urunkat és Istenünket,
ki születék szűz Máriától, fogontatek
Sz. Lélektől, Gabriel Angyalnak hir-
detése-szerint, ki által minket meg-
szabadítottál ama' rajtunk uralkodó
halálnak veszedelmes rabságából.

Tégedet kérlek Uram, légy segítség-
gel énnékem, ne szállj ítéletben én ve-
lem az én sok számtalan gonosz tsele-
kedetímért, mert imé nem engedtem
Uram a'te szent parantsolatidnak, de

202 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
endedgy bocsánatot énnékem a' te te-
kinteted előtt vallást tévőnek az én
bűneimről, ki szeretője vagy a' poeni-
tentia tartásnak, könyörűly én rajtam,
és mint szent Dávid könyörög: Uram
a' te nevedért töröld-el az én bűnei-
met, így könyörgök én-is a' te Isteni
felségednek: töröld-el minden én bű-
neimet énnékem.

Tselekedgyed hogy té benned nyú-
govó hittel, épséges elmével, erős buz-
gosággal, szeretettel, és a' te Anyazenti
egyházadban szüntelen való forgoló-
dással meg-maradgyak, és oltalmaz en-
gemet amaz örökké való büntetésnek
ólthatatlan tűzétől, és minden ki-be-
szélhetetlen kintúl, mellyet kényszerítél
a' hamisságnak tselekedőinek amaz ör-
ökké áldandó Ur Jesus Christus által,
kivel tenéked legyen ditséret, tisztel-
ség, hatalom és ditsősség mind örök-
kön örökké, Amen.

Másod-

harbat való imádságokról. 203

Második Könyörgés

A' FIÚ ISTENHEZ.

VRam Jesus Christus, a' ki bőltsen
teremteted az eget, a' földet, a'
tengert és minden ezekben lévő állato-
kat, ki mind az el-rejtett titkos mély-
ségnek leg alfo részéig jól tudtz és látz
mindeneket, és ki a' tengernek vizén
száraz lábbal jártál, és az el-merülő Pé-
tert kezednél fogva fel-emelted, szent
Pált háromszor az hajó törésben a' vi-
zi veszedelemből meg-szabadítottad.
Szabadíts-meg Uram minket-is e' nagy
tengernek fel-háborodott habjaitól,
hogy meg-menekedvén a' te nagy ne-
vedet áldgyuk mind örökké.

Botsáid alá Uram a' te szent Angya-
lodat az égből, hogy legyen a' mi ele-
tünknek vezérője, mint régenten a' mi
Atyáinknak, kiket ki-hoztál Egyi-
ptomból, a' te erődnek nagyságában és
Isteni hatalmadnak győzodolmes kar-

I 6

jával

204. *Negyedik elmélkedés az Egy-
jával.* Es vigy minket a' kívánságos
helyre, a' te szent Országodban, holott
az Atyával és szent Lélekkel élsz és u-
ralkodól egyenlő Istenféggben mind
örökkön örökké, Amen.

Harmadik Könyörgés.

A' SZENT LELEK ISTENHEZ.

Jövel oh szent Lélek Isten, és Isteni ha-
talmadnak meñyei erejével szály-bé
szívőkben azoknak, kik a' te segedel-
medet és vigasztalásodat várják, szen-
teld-meg a' mi testünket magadnak é-
lő templomúl, és ékesíts-fel mi ben-
nünk a' te hajlékodat. Örvendeztesd-
meg a' téged szomjuhozó lelkeket a' te
jelenésseddel, építs mi bennünk ked-
vedre való házat, tsinogasd-fel a' te
ágyasházadat, a' te nyugodalmodnak
ennyi helyét, vedd körül az jószágos
tselekedeteknek tiszta fénnel ragyo-
gó ékefféggével, minden belső részeit
teríts-bé az idősségnek arany színű
drága pádimentomával.

házbán-va imádságokrul. 205
Tündököllyék a' te nálam lakásod
láng színnel világoskodó Carbunkulu-
sokkal és drága fényes gyöngyökkel, és
minden belső rejteki illatozzanak jó
szagu kenetekkel. Tölts-bé egészen
a' te szívemben készített ágyas-háza-
dat amaz élesztő Balsamom olajnak il-
lattyával, és mészse távoztasd innét a'
gonoszságnak rosdás penészét, mel-
lyek a' gyarlo romlottságnak kertéből
valók: tegyed a' mi öröminket állan-
dóvá és örökké-valóvá, és a' te minket
újja-való szülesséddel erősíts-meg hir-
vadhatatlan ditsőféggel mind örökké,
Amen.

*Más, segítségül-való hívása
a' szent Léleknek.*

O H te az Atyának és Fiúnak töké-
letes és erős Isteni Szeretetinek
szentséges edgyesülése örökké áldan-
do szent Lélek Isten, szomorúaknak
kegyes vigasztalója, a' te hatalmas I-

206 Negyedik elmélkedés az Egy-
steni erőddel szály-bé a' mi szíveink-
nek belső részeiben, és elménknek
homályos rejtekit világosíts-meg a' te
ragyogó világótságodnak villámá-
val, öntözd-meg bennünk a' mi régi
szárazságnak fonnyadása miatt meg-
hírvadot.

Illeszd és sebesíts-meg szíveinket
a' te szeretetednek lövöldöző nyilai-
val, meg-alútt és rothat velőinket, gyu-
lazd-fel a' te idvőseges általható lan-
goddal. Itass-engemet a' te gyönyörű-
segednek parakjából, hogy ne tessék e'
világi édesflegnek méreggel elegyítte-
rett itala. Itily-meg engemet Uram, és
vizsgáld-meg az én ügyemet e' gonosz
nemzettség ellen, taníts-meg engemet
a' te akaratodnak tselekedetre, mert
te vagy az én Istenem. Imé elhíszem
Uram, hogy a' kiből magadnak lakást
készítesz, az ollyaténr az Atyának és
egyszert s mind a' Fiúnak lakó tem-

plomává szenteled. Boldog az az em-
ber, kinek lelkének te vagy édesfleges
vendége, mivel hogy te általad az A-
tyának és Fiúnak annál nagyon kedves
lakása.

Jövel immáron, jövel meg-szömo-
rodott lelkeknek kegyes vigasztalója,
háboruságinknak és keserves nyomo-
ruságinknak erős segédleme. Jövel bü-
nösöknek meg-tisztítója, sebeinknek
orvosa. Jövel gyengéknek erősítője, el-
tántorodtaknak fel-emelője. Jövel a-
lázatosoknak bölts tanítója, kevélyek-
nek rontója. Jövel árváknak kegyes
Attya, özvegyeknek édes Birája. Jövel
igye-fogyottaknak edgyetlen-egy re-
ménye, éhezőknek ráplálója. Jövel vi-
zenjáróknak tündöklő tsillaga, és vízi
veszedelemben forgóknak kívánságos
partya.

Jövel minden embereknek kivált-
képpen való ékesflege, meg-halóknak

208 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
edgyetlen-egy ditsőfége. Jövel áldott
szent Lélek Isten, jövel és légy kegyel-
mes énnékem. Jövel hamar és készíts-
el engemet te magadnak, hogy ne ide-
genitse-el a' te Isteni nagyságodat az
én alázatos egy-igyű-voltom, és a' te
hatalmas erődet az én gyengeségem,
de tselekedgyél én velem a' te irgal-
masságidnak számtalan volta szerint,
az én idvőzítő Uram Jesus Christus ál-
tal, ki az Atyával a' te edgyesfegyedben
él és uralkodik mind örökkön örök-
ké, Amen.

E N E K.

Jövel szent Lélek Ur Isten, Tölts-be
szíveinket éppen, Mennyei szép aján-
dékka, Szübbeli Sz. buzgósággal. Mely-
nek szentséges erereje. Nyelvekeket
edgyező htre, Egybe-gyűjtesz sok né-
peknek, Hogy vígan igrényekellyenek:
Halleluja. Halleluja.

2. Te szentségnek új világa, Igédnek
vagy

bázbán való imádtágokul. 209
vezérly útára, Taníts a' jót meg-ismér-
nünk, Istent Atyánknak neveznünk.
örizz hamis tudománytul, Hogy mi ne
tanullyunk mástul, Es ne légyen töb-
más fenki, Hanem Christus, kiben kell
bizni, *Halleluja. Halleluja.*

3. Oh mi édes vigasztalónk, Légy ke-
gyes meg-oltalmazónk, Hogy marad-
gyunk dolgaiddban, Meg ne szünnyünk
háborunkban. Erőddel elménket ké-
szíts, Gyenge szívünket erőssíts, Hogy
halál és élet által, Hozzád fiesünk ha-
marsággal, *Halleluja. Halleluja.*

Prédikátzió előtt való Könyörgés.

OH Uram Jesus Christus, ki vagy az
Atyának igéje, örökké-való böl-
tsesége, és minden tanítóknak bölts
Tanítója, és a' ki Isteni könyörület-
ségedtől vífeltetvén, és a' te mennyei Sz.
Atyádnak akarattját ki jelentvén örök
életnek beszédet nyújtasz minékünk,
és a' ki meg-parantsoltad a' te szent A-
posto-

210 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
postolidnak, hogy az Evangeliomnak
idvőzítő izenetit hirdetnék minden
teremtett-állatoknak, ki soha még ed-
dig meg nem szüntél, hanem hű mun-
kákat, tudni-illik hivatalos Egyházi
szolgákat, a' szent Evangeliomnak hir-
detésére, a' te szőlődben, az Anyaszent-
egyházban ki-botsátottál, hogy miné-
künk a' te Sz. igédet, mint mi lélkünk-
nek drágalátos kintsét, e' siralomnak
völgyében hirdetnék és prédikállanak.

Kérlek Uram tisztíts ki én belőlem
minden tiltátalan és hejában-való
gondolatokat, alkalmatlan gondokat,
és minden-némű botránkozásokat,
mellyek engem a' szent igéknek halga-
tásában meg-bánthatnának: Nyisd-
meg Uram az én belső fűleimet: Vilá-
gosíts-meg az én szívemnek sötétségét
a' te szent Lelkednek kegyelmével és
drága fényességével. Indíts-meg Urani
én bennem a' te életető igédnek igaz éh-
ségét,

bázbán-való imádságokrul. 211
ségét, hogy azt mint drága menyői ke-
nyerét, nem úgy-mint embertől, de
mint a' te hirdető követedtől, nagy ö-
rómmal foghassam. Effelett adgy az én
szívemnek alázatosfágot, és lelkemnek
engedelmesféget, hogy ama' Magdalé-
nának példája-szerint, töredelmes szí-
vel, igaz kívánsággal, gerjedező szere-
tetel, kegyes lerénységgel és szorgal-
matos figyelmezettséggel, a' te szent igi-
det nem csak hallhassam, de sőt eszem-
ben-vévén és meg-tartván, igaz és bé-
kesleges türéssel annak hasznos gyü-
möltsét teremthessem, úgy el-annyira
hogy nem csak az igazságnak ismereti-
ben éppüllyek, de minden akaratomat
és életemet szabhassam és igazgathas-
sam a' te menyői akaratod szerint,
hogy így a' te szent nevednek dicsireti-
re és tiszteletire, és az én lelkemnek
idvősségére és vigasztalására, e' te szent
igidnek Isteni édesléges eledelével ven-
dégel-

212 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
dégetetvén, minden jószágos dolgok-
nak el-követésére meg-erőssíttessem.
Amen.

M Á S.

HAlákat adok tenéked én mennyei
szerelmes Sz. Atyám, hogy a' te ed-
gyetlen-egy Fiadat e' világra nem csak
ezért erősztetted-el, hogy a' szegé-
nyeknek Evangeliomot, a' vakoknak
lelki világosságot, a' foglyoknak vált-
ságot hirdetné, de hogy ő általa a' te
gyarló népeidnek Tanítókat és Egy-
házi hivatalos szolgákat ajándékoznál,
hogv nagy gyakorlatossággal ezeknek
szájokból, mint a' mi Idvőzítőnk szá-
jából, halgatnák a' szent Evangeliom-
nak meg-elevenítő izenetit. Hála-
kat adok Uram tenéked ennyi sok jó-téte-
ményidért. Es kérek továbbá, hogy az
én, és minden te keresztyénidnek hallá-
sokat meg-nyilatkoztatván, enged-
gyed igaz félelemben és Istenes álhata-
ros.

házbán- való imádságokru. 213
toságban halgatnunk és meg-tarta-
nunk a' te szent igidet, a' mi lelkünknek
idvősséges és éltető eledelére: Erőssíts
és világosíts-meg a' te szent Lelkeddel
a' mi elménknek értelmét, hogy azokat
meg-foghassuk: Támaszsz mi beűnk
lelki éhségét, hogy nagy buzgó kíván-
sággal kostonassuk-meg, mely édesse-
ges légy Uram és hogy tetőled meg-
elegittessünk, most és mind örökké.
Amen.

Pradikátzió után- való Könyörgés.

MInek utánna oh nagy kegyelmű
Isten, a' te idvőzítő igédet meg-
halgattam volna (mellyet jól-lehet oh
én szegény meg-romlott ember, az én
lelkemnek szűkségére és a' te igidnek
méltóságára nem vettem elégségeffen,
figyelmetessen és kíváncsian, mellyet
énnekem botsáfs-meg kegyelmedből)
meg-értém Uram minden én sok fo-
gyatkozásimat, mellyeket el-kellett vol-

214 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
na távoztatnom, és fok el-távoztató
tselekedetimet, mellyeket el-kellet vol-
na követnem: mert ez tanításból, mint
egy világos tükörből észemben vé-
vém, mellyek tetszenek tenéked és mel-
lyek viszont nem tetszenek: Eszembem
vévém azt is hogy az én egészszem va-
ló tökéletességemre mennyi fok dol-
gok kívántatnak még én bennem.

Vallyons tehát immár mit tseleked-
gyem? Imé te oh én meg-világosító-
nem akarod hogy a' te szent igéd te-
hozzád üressen és gyümöls-nélkül
meg térjen, de sőt inkább hogy azt vég-
hez vigye, a' kiért el-eresztetted, és a'
mellyet az én szivemben a' külső hal-
lás által el-követni rendeltél. Kihez
folyamjam én édes Istenem, hanem
csak te hozzád életnek és örök idvöl-
ségnek kifolyó kút-fejéhez, adgyad oh
szentféges Atyám, hogy a' mellyeket
parantsolsz azokat követhessem-el. Ne
enged

házban-való imádságokról. 215
engedgyed Uram hogy haszontalan
halgatója legyek a' te szentféges igéd-
nek, ne legyek hasonlatos amaz haszon-
talan és kemény átoknak tűze alá-vet-
tetett sovány földhöz, mely csak tövis-
fű és bojtortjánt terem, de tseleked-
gyed hogy mint ama' siros esőtől meg-
öntöztetett kővér föld illendő gyü-
möltsöket hozván, a' te Isteni örök ál-
domásodnak gazdag kegyelmét el-ve-
hessem: Mert a' Tanítók munkálkod-
nak, ez plántál amaz pedig öntöz, de
tied Uram Isten az, hogy azoknak ne-
vekedését adgyad, ha akarsz hasznos
gyümöltsel mindeneket végben vité-
ni. En annak-okaért minden erőmet,
magamat és életemet a' te kegyelmessé-
ged alá ajánlom, és a' te gond-visele-
sednek és óltalmazadnak tsendes árnyé-
kában nyugorom. Tselekedgyed azt is
én Istenem, hogy minden lelki-Tani-
tók, valakik a' szent hivatalnak folyos

és nehéz tisztit magokra fel vették, a-
hoz illendő igyekezettel és szorgalma-
toslággal abban úgy forgolódhassanak,
hogy magokat mutassák-meg embe-
reknek igaz halászinak lenni.

Könyörgők effelett Uram mind az-
okért, a' kikért könyörögni közönse-
gesen meg-inteténk: Légy segítség-
gél azért minden nyomoruság szenved-
őknek, a' te irgalmasságod és kegyel-
mességed-szerint. Légy édes Attyokaz
igyefogyottaknak. Téríts a' te igaz is-
méretedre az el-tévelyedteket, kik a' te
akaratomat nem tudgyák, és kik a' te
szent igidnek hirdetését meg-utálták,
hozd-bé a' te Anyaszentegy-házadnak
kebelében, holott őket világosíts-meg,
és magadnak tartsad és szenteld-meg
az örök életre, Amen.

Más Könyörgés Pradikázióntán.

TEllyes-ízivemből való hálákat a-
dok én tenéked oh én Idvőzítő
Uram

Uram Jésus Christus, hűséges Pászto-
runk, és örökké-való nagy Papunk, ki
a' te egy-igyű juhaidat a' te szent igid-
nek lelki eledelével meg-elégítéd, és a'
mi lelkünket a' te kegyelmeddel legel-
tetéd. Kérlek Uram öntőzd-meg az
én szárazság miatt el-repedezett szive-
met a' te ményi kegyelmednek zápor
esőjével, hogy a' te igédnek drágalatos
magva én bennem meg-maradgyon,
hatható-képpen nevededgyék, min-
den bántás-nélkül ériék, és végre bű-
séges gyümölcstől teremjen. Enged-
gyed én édes Istenem minékünk, hogy
a' szent igiknek nem csak halgatói, de
egyszer s-mind tselekedő-is legyünk.
Tartoztass-meg annak-okáért Uram,
hogy immár e' szent tanítás után, a'
bűnben éléb éléb ne mennek, mint en-
nek előtte tselekedtem, de engedgyed
hogy a' bűnös Magdalénával ennek-
utánna ellene mondván minden testi

118 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
kévánságoknak tégedet szerezhesselek,
életemet meg jobbit hassam, és a' te igaz-
ságodnak ösvenyén járhaslak. Légyen
a' te szent igéd én előtttem égő szövet-
nekül, és igyenes mérő sinorúl minden
én tselekedetemben, hogy nagy gyor-
sasággal és serénységgel a' te szent pa-
rantsolatidnak ösvenyén járván, és a' te
meg-ismért akaratodat tévén, azoknak
számai között-ülő légyek, kik a' te Sz.
igédet halgatván, és azt szívökben meg-
tartván, annak-utánna el-vészik az ö-
rök életnek meg-hirvadhatatlan koro-
náját, Amen.

*Prédikáció után-ülő Könyörgés,
minden-fele közönséges szűk-
segünkért.*

Örök mindenható Isten, kérlek te-
kints a' te vég-nélkül-ülő irgalma-
ságodnak szét szemeivel a' mi sok nyo-
morúságinkra és keserves szenvedé-
sünkre, könyörülj-meg minden igye-
fogyott

vázban-ülő imédságokrul. 219

fogyott hiveidan, a' kikért a' te edgyet-
len-egy szent Fiad a' mi Idvőzítő U-
runk Jesus Christus önnön magát sza-
bad-akarattya-szerint a' bűnösöknek
kezekben bocsátá, és az ő drágalátos
vérét a' kereszt-fának oltárán ki-ontá.
E' te szent Fiadnak érdeméjért fordits
el mi rólunk mindé érdemünk-szerint
ülő büntetéfidet, veszedelmes viszsa-
vonásokat, hadakat, éhseget, dögletes
betegséget, és a' sok kárt tévő alkalmat-
lan időket, sőt inkább engedgy a' bete-
geknek könnyebséget, az el-tántorod-
taknak fel-kelest, a' tengeren és földön
bujdosóknak békeféles ki-menetet, a'
bánkódóknak vigasztalást, a' foglyok-
nak szabadulást, az el-nyomorodtak-
nak segitséget, a' viszszázkodóknak bé-
kefélet. Fizess-meg Uram illendő ju-
talommal a' mi velünk jól tört feleba-
rátunknak. Térits-meg az el-tévelyed-
teket és az el-hitetteket, táplállyad és ö-

220 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
regbitsed a' te hiveidnek gyenge hite-
ket, szaggass-ki közzülünk minden,
eretnekseger, és hittul-való szakadáso-
kat, világosíts és erőssíts-meg belső és
külső gond-vifelőinket minden ő jó-
tselekedetekben, hogy mind azokat,
tselekedhessek, a' mellyek a' te Isteni
tiszteletedre, a' mi meg-maradásunkra,
és a' közönséges békeségre tartoznak,
Engedgy minékünk oh békeségnek I-
stene a' hitben-való edgyességet, min-
den tévelygés és szakadás-nélkül, hajts
a' mi sziveinket a' tökéletes pœniten-
tia tartásra, és életünknek meg-jobbi-
tására. Gerjezd-fel mi bennünk a' te
szent szeretetednek tüzet.

Indíts töredelmes szívet és buzgó-
ságos lelket mi bennünk minden igas-
ságra, hogy tenéked mint jó erkölcsü
fiak életünkben és mind halálunkban
tetszünk és kedvesek legyünk. Ajándé-
kozd nékünk Uram ez életben a' te ke-
gyel-

házban való imádságokrul. 221
gyelmedet, a' más életben peniglen tse-
lekedgyed hogy tégedet minden hi-
veiddel egyetemben örökké ditsóit-
heszünk és fel-magasztalhaszunk. En-
gedgyed ezeket minékünk oh menyei
szentséges Atyánk a' te szerelmes szent
Fiadért a' ki te veled és a' szent Lélek-
kel uralkodik egy bizony Isten, mind
örökkön örökké, Amen.

*Az Istennek ki mondhatatlan-
édessege jó voltáról.*

Smérlek Uram tégedet, mert jól is-
mérsz te-is engemet, ismérlek tége-
det én lelkemnek erős segedelme.

Jelents-meg énnékem te magadat
én vigasztalóm lássalak tégedet szeme-
imnek villágossága, jövel én lelkem-
nek tökéletes öröme, szemlélhesselek
tégedet szívemnek vigasága, szerethes-
selek tégedet én lelkemnek kedves éle-
te, jelennyél-meg énnékem én nagy
gyönyörűségem, édesseges vigasztalá-

som: En Uram Istenem én életem és én lelkemnek tellyes ditsősége. Találhassalak fel tégedet én szívemnek szomjuhozó kívánsága: Találhassalak én nálam tégedet én lelkemnek búzó szerelme, Izorithassalak hozzám tégedet én életemnek hűséges jegyese. Birhassalak tégedet örökké- való boldogságom. Zárhassalak tégedet az én szívemnek belső részeiben: Oh én lelkemnek boldogságos élete és tökéletes nagy gyönyörűsége. Szeretlek Uram tégedet én erősségem, Uram én megromolhatatlan paisom, erős kő-váram és győzhetetlen őltalmam. Szeretlek tégedet én Istenem én segedelmem, én erősségemnek meg térhetetlen tornya, és minden nyomoruságimban edes-séges reményem; Apolgathassalak tégedet ki-beszélhetetlen tiszta jó-ság ki nélkül semmi nints jó; éllyek veled meg-betsülhetetlen drága kívánsatóság, ki nélkül

nélkül semmi nints drágább kívánsatóság. Nyisd-meg az én füleimnek titkos rejtekit, hogy halhassam a' te minden két élű fegyvernél hathatób beszéded: rendits-meg Uram onnét fellyül a' misziveinket a' te hatalmas és erős szozatidnak dörgő tsattogásával; Indits-meg erős Zugással a' rengert, minden benne valókkal egyetemben, hogy ismerjenek meg tégedet a' földnek lakosai; Világosits-meg az én szemeimet oh te meg-foghatatlan világosság, és osz-lald-el a' te Isteni fényességednek rú-zes villamásával minden világi gyönyörűsége forgó tekintetit; Engedgy oly látást énnékem, mely tégedet láthatatlan világosság lásson. Teremts új illatozást bennem életnek drága illattya, a' ki te uánnad fússon a' te kenetnek jó illatryáért. Elevenits-meg a' kóstolásnak izit én bennem, a' ki érezze, ismerje és meg-válaszolja, mely nagy

224 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
fokságú légyen a' te Isteni édesfűgyed U-
ram. Adgy oly szívet mely te felőled
gondolködyék, oly lelket, mely tége-
det szeressen, oly elmét, mely tégedet
tiszteljen, oly értelmet, mely tégedet
értsen, oly okofságot, mely te hozzád
mindenkoron el-válthatatlan-képpen
ragaszkodgyék. Tégedet oh bölts sze-
relem böltsen szeressen. Oh életnek
elő ere, ki által mindenek élnek; Oh i-
gaz élet, ki adt' énnékem életet, ki nél-
kül meg-halok és nem élek; Oh drága
látos élet, ki által meg-elevenedem, ki
nélkül el-veszek: Oh kívánatos szent
élet, ki által örvendek, ki nélkül nyo-
morgok, oh életnek drága ki-folyó kút
feje édesfűgyes és szerelmezes, emleke-
zetre mindenkoron gyönyörűfűgyes:
oh kérlek hol vagy, hol talállyalak-fel
tégedet, hogy én bennem meg-fogyat-
kozzam, és te beñed meg-elégedgyem?
Közelges Uram az én szívemhez, kö-

zelges

házban-vale'imádrágokru! 225
zelges Uram az én lelkemhez, közelges
az én szájamhoz, közelges az én füle-
imhez, közelges az én segedelmemre:
Mert el-bádggyadtam a' te édes szerel-
medtül: mert te nálad-nélkül meg-ha-
lok, mert téged emlegetvén meg-éle-
dek; a' te drága illatod meg-tíjét enge-
met, a' te emlekezeted meg-elevenít
engemet; de meg-elégedem midőn a'
te ditsőfűgyed meg-világosodik én bē-
nem. Oh én lelkemnek edgyetlen edg'
élete! kívánságában szintén el-fogyat-
kozik az én lelkem, te rólad emlekez-
vén, vallyon s-mikoron mégyek és je-
lenem meg a' te színed előtt oh én víg
gyönyörűfűgyem! miért fordítod el a'
te meg-elevenítő ortaladát én tőlem, en-
tőkelletes örömem ki által örvende-
zek? Hól vagy el-rejtetvén oh te ékes
szépsűgy, a' kit kívánok? a' te jó illato-
dat szagolom, élek és örvédek: Téged
peniglen nem látlak. A' te szódat hal-

szom,

lom,

226 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
lom, és megújulok. De miért rejted-e
a' te országodat? Né-talámtán azt mon-
do d: Nem lát engemet az ember, hog'
éllyen. No ihon Uram meg halok hog'
téged lássalak; meg-látlak tégedet
hogy itt meg-halok. Nem akarok élni,
nem akarok meg meg-halni, hanem el-
oszlattatni kívánok és az én Uram
Jesús-Christusommal lenni.

Kívánok meg-halni hogy lássam az
én Christusomat, nem akarok élni,
hogy éllyek az én Christusommal. Oh
Uram Jesus vedd hozzád az én lelke-
met, én életem ne utáld-meg az én lel-
kemet. En tellyes örömem vond hoz-
zád az én szivemet, én lelki édesfű-
eledelem, éllyek te veled. En fejem, i-
gazgas engemet, én szemeimnek fénye,
világosíts meg engemet, és kedvezz én-
nékem, te bírsz engemet. En drága sza-
gu illatom ujts-meg engemet. Isten-
nek elő igéje, eleveníts-meg engemet.

En

Házban- való imádságra, 227

En distéretem örvendeztetd-meg a' te
szolgádnak lelkét. Szály-bé ő hozzá,
én valóságos örömem, hogy örvenda-
gyen te benned. Szály-bé ő hozzá tö-
kéletes édesfű, hogy a' te gyönyörű
édesfűgeddel legeltettefűk. Örökké-va-
ló világosság virradgy-fel ő rajta: hog'
értsen, ismerjen és szeressen tégedet.
Mert ekképpen nem tégedet szeret U-
ram hanem ért, mert téged nem ismer.
Es téged azért nem ismer mert nem
ért; Es annakokáért nem ért mert a' te
világosságodat meg nem foghattya, és
a' világosság a' sötéttségben tündöklék,
és a' sötétségek őtet meg nem foghat-
tyák. Oh elménknek tiszta ragyagó
fényessége! Oh tündöklő igazság! Oh
igaz világosság: ki megvilágosít az
den embereket kik jönnek e világra, de
azokat kik jönnek, nem a' kik ahoz ra-
gafszkodnak: mert a' ki szereti e vilá-
got az Istennek ellentétévé tétetik az

K 6

ollya-

ollyatén ember. Űzd ki belőlem az éni
 mely fetérfeggel meg-rakodott elmém.
 nek sűrű homályit; hogy lásson tége-
 det értvén, hog' ismérjén tégedet meg-
 fogván, hogy ismerjen tégedet ismér-
 vén: Mert valaki ismér tégedet, szeret-
 téget, ha el-felelkezik, szeret tége-
 det jobban ő magánál: Ez illyetén el-
 hadgya ő magát és te hozzád mégyen,
 hogy örvendgyen te benned. Innét
 vagyon Uram az hogy nem annyira
 szeretlek a' mennyire kellene, mert tel-
 lyesfeggel szintén nem ismérlek tége-
 det, de mivel hogy keveslé ismérlek
 keveslé-is szeretlek: Es mivel hogy
 keveslé szeretlek keveslé-is örülök te
 benned. De te tőled tőkélletes belső
 örömömtől, a' külső örömré hanya-
 tolván midőnté nálad-nélkül vagyok,
 e' világnak hamis barátságát a' külső
 dolgokban keresem. Es így én sze-
 geny nyavalyás azt a' tőkélletes szerel-

met, és tellyes indulatot, mellyekkel
 tenéked tartoztam, ez el-mulandó hiá-
 ban valóságra fordítottam: és azért
 rétettem hiában-valóvá, hogy az hiá-
 banvalóságot szerettem. Innét vagyon
 Uram hogy te benned nem örülök, és
 te hozzád nem ragaszkodom; mert én
 a' külsőkbe gyönyörködöm; te pedig
 a' belsőkben: En a' testiekben, te a' lel-
 kiekben: En elmémet, gondolatimat,
 beszédimet, az el-mulandókra adtam:
 Te pediglen oh Uram az örökké-va-
 lóságban lakozol és merő örökké-va-
 lóság vagy: Te az égben vagy, én e'
 földön: Te szereted a' mennyieket
 én e' földieket. Es vallyon s-mikor
 edgyezhetnek-meg oh Uram Isten e'
 két ellenkező dolgok?

Isteni ditsiretre fel.indító buzgó

K Ö N Y Ö R G E S.

VRam Jésus mi edgyetlen egy vált
 ságunk, szeretetünk és kívánsá-

230 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
gunk, Isten Istentől. Atya Istennek
géje, ki jövel e' világra, hogy a' bűn-
söket üdvözitenéd, kérlek tégedet a' te
nagy irgalmaságidnak belső könyö-
rületességeért, szételd meg az én élete-
met, fordíts jóra tselekedetimet, vál-
toztasd meg erköltsimmet, távoztasd el
én tőlem a' mellyek ártalmassok énné-
kem, és te néked nem kedvessek és szá-
nts helyében a' mellyeket ismér szerte-
ked kedvesseknek lenni, énnékem pe-
niglen hasznosoknak. Mert kitsoda-
heheti Uram a' tisztátalan magból fo-
gantatottat tisztává, hané tsak te egye-
lül? Te vagy végheterlen kegyességu
mindenható Isten: a' ki meg igazítod
z hitetleneket, és meg-elevenited a'
űnben meg-hóltakat. Vedd ki a'nak-
káért én belőlem a' mellyek nem te-
zenek tenéked én bennem. Mert lát-
yák Uram a' te szemeid én bennem az
a számtalá sok fogyatkozásimat. Kér-

lek

házban-való imádságokról. 231

lek azért Uram bocsásd én belém a' te
könyörületességednek kezeit: és vedd
ki én belőlem, valamellyek meg há-
borétyák a' te kegyelmességednek sze-
meit. Te előtted vagyok Uram az én
épfégem, és gyarlóságom. Amazt tarts-
meg, ezt peniglen orvosold meg. Gyo-
gyíts meg engemet Uram és én meg-
gyógyulok: szabadíts meg engemet és
én meg-szabadulok: Te ki a' betegeket
meg-gyógyítod, és a' meg-gyógyulta-
kat meg-tartod: Te ki tsak egy tekén-
tetteddel meg-űjítod az el-eszteket és az
el-romlottakat, gyomlály ki én belőlé
minden gonoszra-való hajlandóságot.
Mert hogy ha jó termékeny magot a-
kar sz bé-oltani az én szivemben, szük-
ség hogy éléb a' te jó vóltodnak kezei-
vel ki-tisztíts és ki-vagdaly abból min-
den vétkeknék sűrű tövis bokrait. Oh
édesléges, könyörületes, szerelmetes,
kevánatos és szépséges Ur Jésus, kérlek

éants

232 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
 űnts-bé az én szivemben a' te édes sze-
 retetednek drága illattyát, hogy sem-
 mit e' földiekről és a' testiekről ne gon-
 dolkodhassam, de téged egyedül sze-
 resselek, téged egyedül viselylelek szí-
 vemben és az én szájamban. Ird-bé oh
 Uram drágalátos újaidal az én szí-
 vemben a' te színméznél édesb neved-
 nek gyönyörű emlékezerit, hogy ar-
 nál soha el ne felelkezhessem. Misd-fel
 az én szivemnek táblájára a' te szent a-
 karatodat és a' mi meg-igazulásunknak
 mélységes böltseségét, hogy tégedet
 mint véghetetlen jóságú Urat, és a' te
 szent parantsolatidat mindenkoron
 és mindenűt szerueim előtt viselhessem.
 Gerjezd-fel az én elmémet a' te szent
 szeretetednek sebes tűzével : hogy na-
 vonként töredelmes lélekből és buzgó-
 ágos szüből származott engesztelő ál-
 lozatot zokogó könyhullással vihes-
 sek te elődbe.

As

bázbán való imádtágokról. 233
*Az emberi elmének töredelmes-
 segejért való buzgóságos
 Könyörgés.*

VRam Jesus, kegyes Jesus, jó Jesus,
 ki halált szenvedni méltóztattál a'
 mi bűneinkért, és fel-támadtál a' mi
 meg-igazulásunkért: Kérlek tégedet, a'
 te ditsőffeges fel-támadásodnak általa,
 támasz-fel engemet az én számtalan
 bűneimnek mélységes koporfojából,
 és adgy részt énnekem minden napon
 az első fel-támadásban: hogy részesül-
 hessek álhatatossan a' te fel-támadásod-
 ban-is. Oh édesffeges, engedelmes, kö-
 nyörűletes, szerelmetes, drágalátos, ki-
 vánságos és szépséges Ur Jesus, fel-
 mentél az egekben nagy ditsőffeges
 győződelemmel, és ülsz az Atyának job-
 ban, mint erős diadalmas Király. Emely
 fel-felé engemet te hozzád, hogy sief-
 sek te utánad, a' te kenetednek drága
 illattyáért, siefsek és el ne lankadgyak a'

36

234 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
te indító vezérlésedből. Emeld-fel az
én szomjuhozó lelkemet az örökké-
való meg-elégíttetésnek mennyei elő-
vizére, hogy ott enyhítsen-meg az én
el-epedett-lelkemnek kívánságát, és ez
által éllyek örökké. Mert te mondot-
tad a'te drágalátos szájadból: Ha vala-
ki szomjuhozik, jöjön én hozzám és
igyék. Oh életnek el-apáthatatlan kút-
feje, engedgy mindenkör az én szom-
jú lelkemnek te belőled inya: hogy a'
te szent és igaz mondó igireted szerint
follyanak életnek vizei az én hasamból.
Oh életnek ki-folyó forrása, borítsa-el
az én elmémet a'te gyönyörűségednek
tsergedező patakjával. Részegits-meg
az én szívemet a'te szerelmednek jo-
zan részegségével, hogy minden e' vi-
lági hejában-való dolgokról tellyesfeg-
gel el-felelkezsem, és tégedet szüntelé
az én elmémbe viselhesselek, mint ir-
ván vagyon: Meg-emlekeztem az Isten-

bán-ban-való imádságokról. 235
rül, és meg-örvendeztettem. Adgyad
énnékem a'te szent Lelkedet, kit amaz
elő-vizek jedzenek, mellyet igirtél
minden lélekben szomjuhozóknak.
Adgyad Uram, hogy tellyes kívánsá-
gommal és minden igyekezetemmel
siethessek oda, a' hová tégedet a'te fel-
támadásod után negyvenedik napon
fel-menni hiszünk, hogy ez nyavalyás
életben csak testemmel tartassam, el-
mémmel pedig és kívánságommal
mindenkör te veled legyek, hogy ott
légyen az én szívem, a' hol te vagy oh
én buzgó kívánságos szeretetemnek
meg-bötsülhetetlen drága kintse. Mert
e'világnak fel-háborodott iszonyú viz
özönében, nintsen bátorságos nyugo-
dalom, sem annyi tsendész ennyi hely,
a' holott valamennyire a' Galamb lábait
a' meg-nyugováltra le-rehetné: Sohul
nintsen állandó békeség, sohul nintsen
tsendész nyugalom, mindenűt vér-

236 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
ontó hadak, és vízfőz-vonások, min-
den-felől az ellenségnek dühösségeraj-
tunk, a' kik külső. képpen fegyverrel,
belső. képpen pedig rettegéssel hábor-
gatnak minket. Öltözze-fel Uram an-
nak. okaért öltözze-fel az én lelkem a'
szent kívánságnak gyors szárnyait, és
ez siralom völgyéből mint amaz sebés-
sen járó Sas-keselyű repüllyön te hoz-
zád, repüllyön és jusszon-el mind a' te
drága hajlékodnak ékes dítsőslegéig,
hogy ott a' mennyei boldogult lelkek
nek új életet adó asztalánál éltetettvén,
ama' lelki titkos mannával legelő örök
életnek menyegzőjében méltó vendég
lehesse. Nyugodgyék én Istenem te
benned az én szívem, az én fel-hábo-
rodott tengerhez hasonló szívem, ki e'
világi szorgalmatos gondoknak hán-
kodó habjaitul tsapdostatik. Te ki pa-
rantsoltál a' szeleknek és a' tengernek,
és nagy tsendesleg lótt: Jövel Uram és

járj

házbán-való imádságokrul. 237
járj az én szívemnek háborgó habjain,
hogy meg-tsendesüllyenek és fel-
tisztullyanak minden én belső része-
im, és tégedet véghetetlen jószágot,
meg-foghassalak, és tégedet szemeim-
nek gyönyörűséges világát, az én gon-
dolatimnak minden kődös homálya-
nélkül szemlélhesselek. Rejts-el Uram
az én elmémet a' te szárnyaidnak árnyé-
kában ez életnek meg-őritő gondgyai
elől, hogy a' te élelő kegyelmeddel bé-
fedzettvén, örvendetessen zengedez-
zen és így énekellyen: Békeséggel az
Urban el-aluszom és el-nyúgofszom.
Kérlek oh Uram Isten, alügyék-el az
én emlekezetem-is minden gonoszság-
nak, alügyék-el hogy gyűlölye a' ha-
mislágot, és szerezse az igazságot.

Ugyan azonról.

Mi lehet vallyon s' gyönyörűségeseb
mint ez életnek fok keserves szen-
vedéssel bé-borult völgyében, az Isteni
édel-

238 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
édesfőget szomjuhozni, és az örökké
való boldogságban vágyakozni, és ott
tartatni elméjében, holott tökéletes és
meg-foghatatlan örömök vadnak. Oh
édességes, szerelmetes, engedelmes, ke-
gyes, drágalátos, kívánatos és szépsé-
ges Jéhus vallyons mikor jelenem meg
a' te ortsád előtt? Mikor elégítettem-
meg a' te ékes szépségeddel? mikor szaba-
dított meg a' te szegény foglyodat e'
föfét tömlőtzből, hogy vallástégyen
a' te szent nevedről, és soha többé ne
gyötrődtesse. Mikoron mégyek a' te
kívánatos és tsudálatos hajlékodon,
holott az igazaknak örömöknek és tel-
lyes vigaságoknak éneklési gyönyörű
zengedezéssel hallattatnak? Boldogok
azok Uram, kik lakoznak a' te házad-
ban, mert örökkön örökké ditsirnek
tégedet. Boldogok oh bizonyára bol-
dogok, a' kiket magadnak választottál,
és bé-vittél az örökké-való mennyei
örök

házban-való imádrágokról. 239
öröksejben. Imé Uram a' te szentid
virágoznak te előtted, mint ama' szép
liliom. Mert meg-elégítéd őket a' te
házadnak gazdag javaival, és a' te
gyönyörűlegednek patakjából itatod
őket: mivel hogy Uram te vagy az élet-
nek kút-feje, és a' te világosságonban
látnak világosságot, úgy elányirahogy
ők, tudni-illik te tőled világosító Isté-
ről meg-világosított világosságok,
mint a' tündöklő nap fenyveskedgyenek
a' te tekinteted előtt. Oh szenteknek
erős Istene, mely tsudálatos, mely ékes
és mely kívánatos a' te szent házad-
nak gyönyörűséges hajléka, áhitozik
bé-menni abban az én szegény bűnös
lelkem. Uram, szeretem a' te házadnak
szépségét, és a' te lakó helyednek ditsősé-
ségét. Edgyet kértem az Uról és azt
meg-keresem, hogy lakozzam az én
Uramnak házában életemnek minden
napjaiban. A' miképpen kívánkozik a'
Szar-

Szarvas a' kútfejekhez, úgy kívánczozik az én lelkem te hozzád elő Istenhez. Mikoron megyek és jelenem meg a' te ortalád előtt, mikoron látom-meg az én Istenemet, kit az én lelkem szomjuhozik? mikoron látom-meg őtet az örökké élőknek földében? mert ez halandóságunk földében testi szemeinkkel nem láthattuk meg őtet. Mit tselekedgyem én szegény nyavalyás, ki az én halandóságomnak erős kötőzésekben szorongattatom? mit tselekedgyem? miglen a' mi testünkben tartunk, tsak bujdosunk az Ur előtt: nintsen it maradandó várasunk, de jövendőt kell keresnünk. A' mi öröktarfaságunk pedig az egekben vagyon. Jaj énnekem, mert az én e' földön-való lakásom igen meg hofzabittatott énnékem: lakoztam a' Kédár nemzetiségnek sátorai között fok ideig lakott az én lelkem a' békeiségnek ellenféligével. Kitsoda ad

énnékem szárnyat, hogy el-repüllyek és meg nyugodgyam mint a' Galamb? Nintsen soha nagyobb gyönyörűség mint az Urral lenni. Es nintsen kíváncsósabb job, mint az Istenhez ragaszkodni. Adgyad Uram énnékem, hogy miglen e' romlandó testben nyomorgok, tsak egyedül te hozzád ragaszkodhaszam mint irván vagyon: Az ki az Urhoz ragaszkodik, az olyan lélek edgyesül ő véle. Nyujtsad Uram énnékem az figyelmetes gondolkodásnak szárnyát, melyben fel-öltözvén, oda fel te hozzád repülhessek. Es mivel hogy minden nem jó természeti szerint alá fíet, tartsad Uram az én elmémet, hogy ama' kárhozatos lerétségnek mélységes völgyében ne essek: sem pedig e' földnek szomorú árnyéka te tőled Igasságnak fényes napjátul el ne szakasssa, avagy ama' lelki lerétségnek homályos felyhői a' te Isteni titkaidnak

242 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
nézésértül el ne ellenzék. Annak-okaért
fel-felé fietek a' békeségnek tökéletes
öröme, és ama' gyönyörűsége és
tisztá világoffagra. Tartsad Uram a' te
szent kezeidben az én szívemet, mert
te nálad nélkül nem mehet te hozzád.
Oda fietek, holott tökéletes békeség
uralkodik, és bátorságos tsendesség
ründöklik. Tartsad és igazgassd az én
lelkemet, és vidd-fel őtet a' te szent a-
karatod szerint hogy a' te vezérlésed-
ből meheszen abban az örökké-valo
meg-elégítésnek gazdag országában,
holott az igazságnak lelki eledelével
legelteted örökké az Izraelt, hogy ott
ám. bátor tsak éles gondolkodásán a
részesüllyön te benned örökké állan-
dó, véghetetlen és mindeneket igazga-
tó böltseségben. De oh Uram az én
te hozzád fiető lelkemnek imé mely
fokellene fenekedő ellenségi vadnak.
Te Uramfenyits meg őket, hog' szűn-

bázbán-valo imádságokrul. 243
nyenek-el én tőlem. Vészteglyen ma-
gának az én lelkem, mindeneket had-
gyon hátra, és mindeneket távoztasson
el magától, és jusson te hozzád, és füg-
geszse te reád mindeneknek egyedül-
való teremőjére az ő igaz hitinek sze-
meit, téged ahitozzon, te rólad gon-
dolkodgyon, téged visellyen minden-
kor szemei előtt, és téged igaz, véghe-
tetlen és örökké meg-marádandó jó-
ságot forgasson szívében. Sokak vége-
zetre a' kegyes és idvősséges gondolko-
dások, mellyekkel a' buzgó Lélektené-
ked tsudálatosképpen az örök életre
legeltetik, de azok között edgyikben
sem gyönyörködik és nem nyugszik
ugy meg az én lelkem, mint te benned
én Istenem, midőn egyedül te rólad
gondolkodik és midőn az ő tellyes
emlekezetit tsak te beűed helyhezteti.

MEly sokak Uram a' te Isteni édes-
ségednek számai, mely tsudálatos
illéssel töltöd-bé a' téged Izeretőknek
sziveket, mely élesztő és gyönyörűsé-
ges a' te szerelmed, mellyel legeltetnek
azok, a' kik te nálad nélkül semmit nem
keresnek, és nem gondolnak semmire
vágyakozni. Boldogok azok, a' kiknek
csak te vagy edgyetlen-egy remények,
és a' kiknek minden tselekedetek buz-
gó könyörgés. Boldog a' ki e' világtól
el-szakadott és lelkében igaz tsendesse-
get nyert. Boldog a' ki mind éjél és
nappal serényen és diadalmaslon vi-
gyáz, hogy még itt e' romlandó testben
meg-köszölhassa a' te jó vóltodnak édes
izű sengéjét. Kérlek Uram tégedet,
ama' te idvősség adó mély sebeidért,
mellyeket szenvedél a' kereszt-fán a' mi
váltságunkért, mellyekből folyt ki a-
ma' drágalatos vér, ki által bűneinkből
meg-

bázbán-való imádságokról. 245
meg-mosogattattunk: Sebesíts-meg
Uram ez én szegény bűnös lelkemet,
a' kiért még ama' keferű halálnak kin-
nyát-is fel-venni méltoztattál. Sebesíts
meg a' te erős szerelmednek tüzes és ál-
taljáró nyilaival. Mert az Istennek igé-
je élő, hatalmas, és mind két élő fegy-
vernél hathatób. Te választott nyil, és
élestőr: a' ki az emberi szívnek kemény
paisát a' te hathatóságoddal által járod,
hasogald-meg az én szívemet a' te sze-
relmednek sebherő fegyverével, hogy
mondhassa tenéked az én lelkem: meg
sebesíttettem a' te szereteredről, úgy el-
annyira hogy a' te szerelmednek raj-
tam szörzött sebeiből, folyanak bő-
vön éjél, nappal a' könnyhullatások. Il-
lessed kérlek Uram, illessed az én ke-
mény meg-átalkodott elmémet a' te jó
kedvednek hegyes törével, és indíts-
meg a' könnyhullatásnak bűséges árjait
én bennem, és változtasd folyó kút-fe-
jékké

ekké az én szemeimet, hogy a' nagy
üzgőfágnak miatta írjak, éjel és mind
appal, kívánván a' te ékeslegednek lá-
rását és az életben nem vévén addig
emmi vigasztalást, valamedig tege-
let mint gyönyörűséges és szerelmes
egyesemet én Uramat és én Istene-
met amaz mennyei ditsőfágnak agya-
házban méltoztassam meg-látni: hogy
ott meg-látván a' te ditsőfágnak, tsudá-
atos és minden gyönyörűséggel tel-
yes szép ortzádat, azokkal edgyütt a'
kiket magadnak választottál, imádgya-
le-borulván a' te Isteni felfegedet, és ott
végre amaz örökké-való vigaságnak
ki mondhatatlan mennyei örömevel
bő-telven a' téged szeretőkkal ekkép-
pen zengedezzék: Imé a' kit áhitoz-
tam, immár látom, a' kit reméllettem,
immár meg-fogtam, a' kit kívántam,
immár enyimmé tölttem. Mert azzal
edgyesültem az egekben, a' kit e' földön

nyomorúságomban, minden tellyes
erőmből szerettem, tellyes szeretetem-
mel hozzám szoritottam, és kihez tel-
lyes indulatommal ragaszkodtam: ötet
ditsirem, áldom és imádom. Ki él és
uralkodik egy bizony Isten, mind ö-
rökkön örökké, Amen.

*Az Isteni szeretetnek baz-
góságáról.*

Szeretlek tégedet én Istenem, és min-
denkoron inkább inkább kívánlak sze-
retni: mert te bizonyára minden szín-
méznél édesebb vagy, minden drága
szép gyenge eledelnél éltetőb, és min-
den világosságnál fényesebb és tisztább.
Annakokáért minden-féle aranyból,
ezüstmél és drága kőnél kedvesebb vagy
én nálam. Mert viszfza tetfzik Uram
énnekem ez életnek minden tseleke-
deti a' te gyönyörűségedre-való képest,
és meg-utáltam e' világi dolgokat a' te
szentfágnak házadnak fényes ditsőfágnak

48 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
ért, mellyett tellyes szivből szeretek.
Oh kegyelemnek mindenkor gerjede-
ző tűze, ki soha sebes égésében meg
nem hívrad! Oh mindenkor tökéle-
tesse buzó szent szerelem, ki soha ke-
gyességében meg nem hűl! Gyulazd-
fel az én elmémet, gyulazd-fel minden
belső részeimet, hogy szereslelek tége-
det mindenestül. Szeretlek Uramtége-
det, mivel hogy eléb szeretttél te engem.
De hol talályak olyan szókát,
mellyekkel a' te én hozzám való nagy
szeretetednek jeleit ki-beszéllyem, és a'
te számtalan sok jó teteményedet, kik-
kel eleitül fogva engemet meg-láto-
gattál? a' te teremtednek jó tetemé-
nye után tudni-illik, midőn engemet
kezdetben semmiből a' te képedre és
hásonlatosságodra teremtetted, fellyeb-
valóvá és méltóságosabbátévén min-
den állatoknál, a' mellyeket teremtet-
ted, és a' te ortzádnak világosságával
fel-

bázban. való imádságokról 249
fel-ékesítvén, kivel az én sziveimet,
mint egy fényes nappal fel-virrasztot-
tad, hogy mind az érzékenség-nélkül
való s' mind penig az érzékeny oktan
állatoktól meg-külömböztetnél engem,
és tsak egy kevesebbé tőttél kissé-
bé engemet az Angyaloknál. Ennek-
felette naponként a' te nagy jó tetemé-
nyidnek kiváltképpen való ajándéka-
val szüntelenül tartottál, tápláltál: és
mint egy gyengétsetsemő fiadat a' te
Isteni vigasztalásodnak emléjével le-
geltetted, és erősgettél engemet. Es
hogy tenéked szolgálnék minden te-
hetségemmel, mindeneket valamel-
lyeket teremtetted az én birtokom alá
adtál.

*Hogya Isteni édesség minden e' vi-
lagi keserűséget meg-győz.*

Ezek ama' nagy jó tetemények U-
ram, oh minden te szentidnek meg-
szentelő erős Istene, mellyekkel be-

250 *Negyedik elmélkedés az Egy-*
töltőd a' te éhező fiaidnak szűksége-
ket: Mivel Uram csak te vagy álhatatos
reménsége a' kételkedésnek háború-
ban tántorgóknak, és az el-hagyattak-
nak meg-elevenítő vigasztalójok, te
vagy a' győződelmefeknek erős re-
ményeknek el-készíttetett d' tő ko-
ronája. Te vagy az éhezőknek örökké-
való elégsége. Te vagy amaz örök meg-
változhatatlá vigasztalás, ki csak azok-
kal közlőd tennen magadat, a' kik e'
világnak vigasztaló beszédet meg-utál-
ván, te hozzád igaz vigasztalásnak kút-
fejéhez folyamodnak. Mert a' kik itt
malak nélkül vigasztaltatnak, nem mel-
tók Uram azok a' te vigasztalátodra.
De a' kik itt győtrődtenek, azok te-
tőled vigasztaltatnak, és a' kik nyomor-
úság izenvedéssel kesergettetnek, a-
zok rézések a' te vigasztalásodbá, mert
senki nem veheti el mind a' két életben
a' vigasztalást, nem is lehet hogy vala-
ki

bázan való imádtágokrul. 251
ki mind ez életben s' mind pedig a' má-
sikban örüllyön de szűkség hogy el-
veszeffe edgyiket, a' ki a' másikat akarja
követni és birni. Mind ezekről gon-
dolkodom oh Uram, én vigasztalásom-
nak örvendetes világa, nem akarja bé-
venni az én lelkem e' világúak biztató
vigasztalását, hogy méltó legyen amaz
örökké-való vigasztalásnak gyönyö-
rűséges beszédének halgatására: mert
helyes és illendő dolog hogy minden
valaki te kivűled más vigasztalót ke-
res magának, az ollyatén el-szakadgyő-
tetőled. Es kérlek tégedet oh tő kelle-
tes igazság te általad ne engedgyed én-
nekem te kivűled magamat hejábán-
való vigasztalással biztatnom. De ad-
gyad Uram, hogy mindenek legyenek
keserűk énnekem, hog' csak te egyedül
légy édesfűges az én lelkemnek, ki vag'
meg-bőtsülhetetlen édesfű, ki által
minden keserűség edesizűvé változik.

Mert a' te édesléged tőtte szent István-
nak gyönyörűségessé amaz ő reá szőtt
köveknek záporát. A' te édes vőltod
tőtte kíváncsú izűvé szent Lőrincz-
nek a' sebes tűznél forró roltelt. A' te I-
steni édeslégedtől illetetvén futnak
vala nagy örömmel az Apostolok, mi-
dőn a' te szent nevedért boszúságot
fzenvednének. Örvendezéssel és nagy
bátorsággal mégyen vala szent András
a' keresztnék gyalázatos halálára, fiet-
vén a' te édesléges gyönyörűségedre.
E' te Isteni édesléged tőltőtte úgy bé a'
szent Apostolokat, hogy ezért edgyik
a' keresztfára- való fel-feszítést válasz-
taná magának, a' másik pedig az éles
fegyver alá hajtani fejét nem iszonyod-
nék. E' drágalatos édeslégért adá szent
Bertalan az ő tulajdon testének bővét.
E' drága édeslégnek tsak kisebbik sen-
gét költsa vala meg szent Péter, de
még-is e' világiakról tellyességgel el-
felelt.

felelkezvén, mint egy részeg így kiált
vala, mondván: Uram, jó minékünk itt
lennünk, készítsunk három hajlékot,
itt lakozzunk, téged szemléllünk,
mert semmi-nélkül nem szűkölkö-
dünk. Légyen elég Uram minékünk
tégedet látnunk, elég Uram minékünk
tégedet látnunk, elég ilyen nagy édes-
séggel meg- elégítettünk. E' szent I-
steni édeslégnek tsak egy tsep részets-
két költsa vala meg, és még-is e' vi-
lágnak minden gyönyörűségét meg-
utálta vala. Vallyon s-mit ítélsz, hogy
szollott volna, hogy ha amaz Isteni é-
deslégnek ki-mondhatatlan sokságát
meg-költsa volna, mellyet el-rejtett
az Ur az öt szeretőknék? E' szent é-
desléget költsa vala meg amaz Isten-
nek kedve-szerint- való firfiúja-is, a' ki
így int mindeneker: Kostoljátok és
látjátok-meg mely gyönyörűséges lé-
gyen az Ur. Mert ez Uram Isten ama-

hi nagy fő boldogságunk, mellyet te
 Őled nekünk ajándékozni várunk:
 mellyért Uram vitézkedünk szüntele-
 űl tenéked, mellyért Uram űletterünk
 egész napon tenéked, hogy a' te életed-
 en éllyünk tenéked örökké.

XXIII. SOLTAR.

AZ Ur énnékem őriző pásztorom,
 Azért semmiben meg nem fogyat-
 ozom, Gyönyörű szép mezőn enge-
 met eltet, Es szép kies folyó-vizre le-
 eltet, Lelkemet meg-nyugottya szent
 évében, Es vezérli engem igaz őlve-
 yében.

2. Ha az halál árnyékában járnék-is,
 c nem félnek még. ű sötét völgyén-
 : Mert mindenütt te jelen vagy én-
 elem, Vessződ és botod meg- vigasz-
 l engem, Es nekem az én ellenségim
 len, Afztalt készítesz, eledelet adtz
 őrön.

3. Az én fejemet meg-kened olajjal,

Es en-

Es engemet itatz tellyes pohárral, Jó-
 vóltod, kegyességed környűl vészen,
 Es követ engem egész életemben, Az
 Ur énnékem meg-engedi nyilván,
 Hogy mind éltig len lakjam ő házában.

CXVI. SOLTAR.

Szeretem és áldom az Ur Istent,
 Mert meg-halgatá az én beszéde-
 met, Könyörgésemre hajtá kegyes fü-
 lét, Kiért imádom őtet naponként.

2. Midőn a' halál környűl vőn engé,
 Es tsak nem szörnyű köteleben ejte,
 Pokolnak kénnya engem rettegete,
 Nagy vólt bánatom és nagy sérelmem.

3. Segítségűl hívám az Ur nevet,
 Tarts meg lelkemet: s'ottá meg-segite.
 Az Ur hiv igaz, és nagy ő jó kedve,
 ű meg-őrizi az egy-igyűket.

4. Mikor én nagy nyavalyában vól-
 nék, Ottan meg-menté nyomorult éle-
 tem: Légy tsendességbe te azért én lel-
 kem, Látván segedelmit fellegetnek.

3. Te

5. Te meg-mentél az haláltól engem,
Szemem sírástól, lábomat eséstől, Az
élők földén járok szűnetlenül, A' te,
színed előtt én Istenem.

6. Hittem Istenben, mikor így szól-
lék, En szegény lelkem vala nagyin-
ségben, Es ezt mondám félelmes siet-
ségben: Hiszem hazugok minden,
emberek?

7. Mit adjak az Urnak jó-tétéjért?
A' halá-adó pohárt én fel-vésem, Es az
Ur jó-téteményit hirdetem, Szent ne-
vét áldom segítségéjért.

8. Fogadásom az egész nép-előt, Há-
lá-adással meg-adom nékie, A' hivek-
nek halála (minden hidgye) Drágála-
s az Urnak szeme előtt.

9. Imádlaktéged idvőzítőmet, Ki
engem választál izegény szolgádnak,
Éia lévén szolgáló leányodnak, Fel-
oldozád minden kötelimet.

10. Aldozom néked halá-adással, Ne-
vedet

vedet minden nép-előt hirdetem: Esa'
mely fogadást az előtt töttem, Meg-ál-
lom minden előtt vigszággal.

II. A' te házadnak ő pitvariban, Es
egész Jerusalemben tisztellek: Velem
edgyütt az Urat ditsirjétek, Mond-
gyatok Alleluját mindnyájan.

CXVII. SOLTAR.

AZ Urat minden nemzetek, Ditsir-
jétek minden népek, Mert nagy az
ő kegyessége, Kit rajtunk meg-erősít-
te, Es meg-marad igazsága, Mind ő-
rökké, Alleluja.

EE

Eötödik Elmélkedés,

Melyben az igaz poenitentia-tar-
tásra-való fel-serkentő intések egy-
nehány szép vigasztaló könyör-
gésekkel egyetemben foglal-
tatnak bé.

Ama

Amá' bűnnek nehéz terhe alatt nyögő lelkeket a' pœnitentiára térítő figyelmeztetés gondolkodás, melyben min edgy világos tükörben semünk eleiben függésienk amaz utolsó rettentés itélet napja, és az örök kárhozatnak sanyarú kinnya.

O H ember gondold-meg véget minden te dolgaiddnak: és miképpen állasz a' számadásra eleiben ama' mindeneket tselekedetiszerint meg-ítélő Birónak, kinek szeméi előtt nintsen el-rejtven soholsémi titkos dolog: kit meg nem engesztelhetnek semmi kedveskedő ajándékok, és ki senkinek maga mentségét bé nem vész: de a' mi igaz arról térszen, itéletet. Oh te balgatag nyavalyás bűnös ember! ki tsaka' haragos embernek tekintetitül is ifzonyodol, mit felel szíved a' te veled pörben szállott istennek, ki jól tudgya álnokságát szívednek?

nek? Hogy nem viselsz szorgalmatos gondor az itélet napjáról, holott senki magát szószolló által nem oltalmazhattya és nem mentegetheti, de személy-szerint minden elégedendő terhe leszen ő magának? Annak-okaért mindennek job mostan magát a' bűnéről meg-tisztogatni, és benne a' vétkekre rohant indulatokat meg-fojtani, hogy nem mint jévendőre hallogatni. Mert bizonyára magunk tsallyuk meg magunkat amaz mi éktelen szeretünkkel, mellyet a' mi testeinkhez mutatunk.

Amaz örök kárhozatnak sebes tüze, nem egyebet hanem a' te utálatos bűneidnek szennyét kohollya te benned. Mert valamennyivel inkább mostan kedvesz magadnak és a' te testednek kívánsági után jársz, annyival inkább kegyetlenebbül szenveded ez után a' pokolnak szomorú kinnyát, és határo-

hatobbá tészed te rajtad amaz őrdíkelmélkedés a' pœni-
 lángozó tűznek erejét: Mert a' mely
 bűnöket tselekedik ember, ugyan a-
 zoknak szörnyű büntetését vonnya-
 fejére. Némellyek az ő mordságoknak
 tűzes lángjával égettetnek, némellyek
 pedig az ő torkoságoknak rettenetes
 éhségével és szomjúságával gyötröt-
 tetnek. Ott az bujálkodók és e' világi
 gyönyörűségben bé-merültek, lángal-
 tsepegő szurkokban főzettetnek, és
 bűdös kénkövel füstölgő tóban főrfőz-
 tetnek, az irigyek pedig, mint ama'
 dühösebek az ő kiányoknak miatta ör-
 dítanak.

Egy-féle vétek sem léfzen, kit az ő
 tulajdon büntetése nem követne. Ott
 a' fel-fuallkodott kevélyek gyalázatos
 szégyen vallással pirongattatnak: és
 ama' telhetetlen fősvényes nyomoru-
 ságos szűkséggel szorongattatnak.
 Ott egy órában nehezebb büntetés lé-
 fzen,

fzen, hogy nem itt száz esztendeig va-
 ló kezeres pœnitentia-tartás. Ott a'
 kárhozatban fetrengőknek semmi nyu-
 godalmok és semmi vigasztalások nem
 találtathatnak. De itt néha meg-szűnhe-
 tünk a' miszívünkbeli keferűségünk-
 tül, és legeltethetünk a' mifelebaratink-
 nak vigasztaló belzéditul. Nosza an-
 nak-okáért légy szorgalmatos, és nagy
 flettséggel szomorodgyál-meg a' te bű-
 neiden: hogy az jövőendő itiletnek
 napján bátorfagos lehess a' meg-ditső-
 űlt hiveknek seregével.

Mert akkoron az igazak állanak
 nagy álhatatosságban azok ellen, a' kik
 őket nyomorgatták és szorongatták ez
 életben. Akkoron le-ül az itiletre, a'
 ki mostan alázatossággal az emberek-
 nek itiletnek alá hajtotta magát. Akko-
 ron nagy bizodalommal örvendez a'
 szegény edgyűgyű és az alázatos: de
 a' kevély minden felől kegyetlen fele-
 lem-

lentül vétetik környül. Akkor tetlzik ki hogy bõlts volt e' világon, ki a' Christusért balgatak és meg-utáltatott tanított lenni. Akkoron kedves leszzen ama' békével el-türt nyomoruság, és a' hamiságnak cselekedõi bé-dugják szá-jokat. Akkoron örül minden áhitatos és töredelmes szivű ember, és ellenben szomorkodik minden kemény és meg-átalkodott természetű ember. Akkor nagyobb örömmel vigadoz az nyomoruság alatt sajnodott test hogy nem mint hamindenkor itt győ nyörűségben talált volna legeléft. Akkoron sen-
lenek az alá-való ruhák, és meg-fetű-
tülnek a' drága friss subák. Akkor di-
tsirendőbbek lesznek a' szegény meg-
utáltatott alaton tzellák, hogy nem
most amaz aranyas kárpitokkal bé-
vont páloták.

Akkor többet használ a' tőrés szen-
vedés, hogy sem mint itt a' Királyi szék-
ben

ben ülés: Akkoron fellyeb magasztal-
tatik az egy-igyű engedelmesseg, hogy
sem minden e' világi ravasz értelmef-
ség Akkoron nagyobb öröme inditta-
tik a' jó és igaz lelki ílméret, hogy nem
mint e' világi tudományért való bõtsü-
let. Akkoron ditsirendőb leszzen a' gaz-
dagságnak meg. vettetése, hogy sem
mint e' földi veszendő kintsnek gyűté-
se. Akkoron nagyobb vigasztalást vé-
szesz a' te buzgoságos könyörgéledért,
hogy sem mint ez életben való dolyfős
és friss vendégeskedéledért. Akkoron
inkáb örvendesz a' te meg-mértékelte-
tett vesztegleleden, hogy nem mint
mostan a' te meg-eresztett nyelvednek
bű beszelgetésén. Akkoron bõtsőseb-
bek lesznek a' szent dolgokban való
forgolodások, hogy nem mint ama' fok
frissen ki-gondolt nyájas szók. Akko-
ron kedvesleb leszzen a' szomorusággal
és siralmas poenitentiával véghez vitt
élet,

élet, hogy nem mint most e' földi mindenygyönyörűségben való bé-merület, Annak-okaért oh ember, tanuly mostan egy kevesse szenvedni, hogy akkor tudgy ama' leg-nagyobtul megmenekedni. Itt elsőben vedd próbára, mit szenvedhetzennek-utánna. Hogy ha mostan békételenné téfszen e' rövid életnek nyomoruság szenvedése, mit tselekedhetik tehát akkor veled a' Gehennának olthatatlan tűze. Imé oh ember, bizonyára nem nyerheted-el, mind a' két örömöket, hogy e' világon is örűly, és ez után az egekben a' Christussal-is uralkodgyál. Hogy ha mind e' mái napig nagy gyönyörűségben és méltóságos bősűletben éltél volna, mi hasznod lőtt volna mind ezekben, ha immáron minden halladék-nélkül meg-kellene halnod? Annak-okaért imé az Isteni szereteten és az ő szolgálattyan kívül minden csak hejában-valóság.

Jóság. A' ki pedig az Istent tellyes szív-ből ismereti, sem a' haláltul, sem a' kínoktul, sem az itélettul, sem pedig a' pokoltul nem retteg, mert az ő tökellertes szereteti, bátorságos utat nyit az Istenzhez. A' ki pedig ellenben meg a' bűnben gyönyörködik, nem tsuda, hogy ha reszket és fél a' haláltul és a' maz iteletnek nagy napjátul. Hogy ha azért az Istének ismereteti téged el nem fog a' bűnnek tselekedetűtul, ám bár tsak a' Gehennának meg-emészto felelme tartoztasson-meg tégedet.

A' ki pedig len az Isteni felelmet hátra hadgya, fokáig a' jóban meg nem maradhat, de igen hamarsággal a' kegyetlen ördögnek veszedelmes töriben akad.

Amaz igaz Birótul való felelemtűl és az utolsó iteletnek környűl-álló dolgairól vőtt serkengető intés a' pœnitentia tartására.

MEnyben ditsőflegeffen uralkodó seregeknek erős és hatalmas Királya, én Uram és én Istenem, jól tudó hogy mindeneknek láttára az utolsó napon el-jősz az ítéletre: jól tudom, hogy nem halgatz mind örökké, hanem midőn a'te Isteni tekinteted előtt eleven tűzek gerjedeznek, és te körülötted nagy erős szél-vész támad, mikoron elő-hivod az eget és a' földet, hogy a'te népeidnek igyekrül tanúbizonyságot tegyenek.

Imé ennyi fok számtalan ezer emberek előtt nyilván-valókká tétetnek minden én álnakságim: ennyi fok ezer Angyaloknak seregek előtt ki-nyilatkoztatnak az én tselekedetimnek, gondolatimnak és beszédimnek minden-féle gonoszsági. Mind annyi ítélők eleiben állok én igyefogyott nyavalyás, valamennyen engemet a' jóban meg-előszírtak. Annyi feddőktről dorgáltatom,

a' men

a' mennyin énnékem példát adtanak a' kegyes életre. Annyi tanubizonság tévőktről sententiáztatom, mennyin engemet keresztyéni oktatásokkal intetnek és önnön magokat minden istenes dolgokban kövèrni parantsoltak.

Edes Uram, né tudom mit szóllyak, nem gondolhatom-meg mit felellyek. Es mikoron oltán jelen lézlek a' jóknak a' gonoszoktról két-felé-való választatásban, furdal engemet az én lelkem ílméreti, gyötör az én szivemnek elrejtett titka, szorongat a' fősvénység, vádol a' kevélység, emészti az irégység, gerjeszt a' kívánság, izgat a' bujaság, gyaláz a' torkosság, kissebbit a' részegség, szaggat a' rágalmazás, hiteget a' tilzatelesség kívánás, pirongat a' ragado-mány, el-szélelt a' vilzsa-vonás, háborgat a' harag-tartás, el-oltat a' hajlandóság, el-nyom a' tunyaság, tsalogat a' szin-mutatás, ostromol a' hízelkedés,

fel-fuvalkodtat a' kedvesség, elztek a'
patvarkodás. Ihon ezek a' kikkel én
éltem születésemnek idejétől fogván,
kik után jártam, és a' kikben minden
bizodalमत helyheztettem. Ez át-
kozott tudománynak gyakorlási, mel-
lyet olly igen szeretek vala, immár ül-
döznek, és a' mellyeket igen ditsirek
vala, immár szidalmaznak. Ezek az én
barátim, kikkel időmet töltöttem; ezek
az én mesterim, kiknek tanításokra haj-
lottam; Ezek az én Uraim, kiknek szol-
gáltam, az én tanátsim, kiknek szavo-
kat fogadtam, az én lakó társaim, kik-
kel edgyütt laktam, az én házam-népei
kikkel egy értelemben voltam.

Jaj énnékem oh én Uram és én Iste-
nem, mert az én itt lakásom igen meg-
hosszszabbított. Jaj énnékem én ö-
rök világosságom: mert lakoztam a'
Kédár nemzetséginek sátoriban, sok
ideig lakott az én lelkem a' békeségnek
ellen-

ellenségivel. Isten, én fegedelmemnek
erős köszála, nem találta te előtted
csak egy igaz-is az élők között. Az én
reménségem nintsen helyheztetvén az
embereknek fiaiban. Kiket hogy ha ir-
galmasság-nélkül ítélendősz vallyon s-
találhat-e csak egy igazat-is? mert el-
hiszem oh én idvőségem, a' mit hallot-
tam, mivel hogy a' te könyörülő ke-
gyességed' pœnitentiára hit engemet;
és zengedeznek szivemben a' te drága-
latos ajak' dnak éltető beszéde: Senki
nem jöhet én hozzám, hanem ha az én
Atyám ki engemet el-botsátott, vonan-
gya ötet.

Annakokáért tellyes szivemnek bel-
ső részeiből, és elmémnek minden fel-
buzdult indulatiból, kérlek tégedet oh
menyei szerelmes szent Atyám, a' te sz:
Fiaddal és a' vigasztaló sz: Lélekkel e-
gyetemben, hogy fordíts igyekezete-
met te utánad, és én te utánad fútok,

270 *ötödik elmélkedés a pœni-*
a' te édesfleges kenettednek drága illar-
tyáért.

*A' meg-halásnak bizonyos vóltárul,
és ennek orájanak bizonytalanságáról
vórt fel-ébreztő intés a' pœ-
nitentiára.*

IGen nagy gyorsasággal el-hunyik a'
te szemed a' halál által oh ember e'
világon, kérlek annakokáért, tekints-
meg miképpé légyen a' te ügyed. Iho-
az ember ha ma vagyon, holnap el-mű-
lik, midőn pedig el-szakad az emberek
szemek elől, csak nagy hamar ki-esik
elméjeből-is. Oh embereknek ilyen
igé meg-átalkodott vakmerő kemény
szívek, és maga gondolatlan balgatag
elméjek, kik csak ez jelen-valókról
gondolkodnak, és az jövőendőkről né-
szorgalmatoskodnak. Ugy kellene ten-
nen magadat oh ember minden tsele-
kedettedben és gondolkodásidban vi-
felned, mint ha mindgyáraft meg-ke-
lene

ntentiára serkentő intésekről. 271
lene halnod. Ha jó lelki isméréstől vi-
feltetnél, a' haláltul igen fokot nem fél-
nél. Jobb volna a' bünttávoztatni, hogy
nem mint a' halált kerülni. Mert hogy
ha ma nem vagy el-készülvén, holnap
miképpen lehet? A' holnapi nap igen
bizontalá, és ki tudgya, ha fél-virradtzé
a' holnapi napra, avagy nem. Mit hasz-
nál e' világban-való hofszú életünk,
midőn illy keveset jobbulunk? lám a'
hofszú élet nem mindenkor nyú,
jobbulást, de gyakorta csak a' bűnnek
gyűjtés és sokasitva számát. Vajha él-
hetnél ám bár csak egy napot Istennek
kedvére e' világon. Sokan számlálják
a' meg-térésnek esztendejét, de kevesen
érik a' meg-jobbulásnak idejét. Hogy
ha meg halni rettenetesség, ne talámtán
fokaig élni nagyobb vészedelemesség.

Boldog a' ki az ő ki-múlásának orá-
ját mindenkor szemei előtt viseli, és a'
halálra minden nap magát el-készíti.

Ha láttál valaha meg-haló embert, gondold-meg hogy te-is ugyan ollyá utramégy. Mikor reggel vagy, úgy tartsad mint ha az estvénnek idejét nem érnéd. Es estve lévén, a' reggelt ne mérzellyed magadnak ígérni. Mindenkoron annak-okaért készen légy: és úgy, hogy soha tégedet a' halál kézűletlen ne talállyon. Imé sokak hirtelen és nagy véletleni múltak-ki ez árnyék világából, mert oly órában jó-el az embernek Fia, mellyben nem reméllenők. Mikor ama' te utolsó órád el-jövend, akkor kezdsz sokkal külfömben érteni a' te el-múlt életed felől, és szomoruan bankodol, hogy illy tunya és kedvetlen voltál arról-való gondviselekedben.

Oh Ur Isten mely boldog és eszes ember a' ki mostan ollyan igyekezik lenni ez életben, a' minémű kíván találtatni a' halálban, mert nagy bizodalommal

készí-

készíti magát a' boldog ki-múlásra, e világnak tökéletesen-való meg-utálására, buzgó kívánsága a' jószágos tselekedeteknek éppülésében, a' fenytéknékszereteti, a' pœnitentiának munkálkodása, az engedelmesfégnek kész volta, magának meg-tagadása, és mindenféle nyomorúságnak a' Christusnak szeretetiért békevel-való el-tűrése, szenvedése őtet meg-bátorítja és meg-vigasztallja. Sok jó tselekedeteket vihetz végben miglen egészséges testtel vagy, de el-erőtlenedvén a' betegségtől, nem tudom ha vihetzé valamit avagy nem. Ne hallogassd jövendőre a' te megtérésedet: mert ha hamareb hogy nem te ítélnéd bé-telnek a' te életednek folyási, és még nevednek emlékezeti-is ki-töröltetik az emberek közzül. Hog' ha ez életben nem viselhetz szorgalmatos gondot te magadról, miképpen viselhetz ez után, holott nem adatik idő

M 5

pœni-

a' pœnitentia-tartásra. Mostani oh bizo-
nyára ama' drágalátos idő, de jaj imé
mely kevesre bõtsüllöd a' melyben
meg-kereshetnéd a' te örök életednek
drága kiintsét. El-jõ el-hidgyed az idő,
mikoron tellyes szivedbõl kívánnál
egy napot avagy egy órát a' te életed-
nek meg-jobbitására, de nem tudom,
nyerhetéd-e meg avagy nem.

Nofza szerelmese'm gondold meg
minémû nagyveszedelemtül szabadi-
hatod meg tennen magadat, és miné-
mû ifzonyú feleletetül mentheted
meg lelkedet, ha mindenkor kész lé-
szelz és gyanós a' halálnak erős baj-via-
dallyának el-kezdésére. Igyekezze'k
mostan úgy élni, hogy a' te haláloznak
oráján inkább örülhess, hogy sem mint
félhess. Tanuly mostan e' világnak meg-
halni, hogy kezdgy akkoron a' Chri-
stusnak élni. Tanuly mostan mindene-
ket meg-utálni, hog' akkoron nyillyék

szabados út a' Christushoz sietni. Sa-
nyargasd mostan a' te testedet a' pœni-
tentia-tartás által, hogy akkor erős le-
hess álhatatos bizodalommal.

Oh te balgatag ember, miért igérsz
magadnak hoszszú életet holott nem
értheted itt bátorságossan csak egy na-
podnak is estvénjét? Ihon mely sokan
tsalatkoztanak meg, és mely sokan vé-
letlenül érték végeket. Menyíster hal-
lottad a' hír-mondóktul: E' fegyver ál-
tal esett-el, ama' vizi veszedelemmel,
és magas helyrül le-tántorodván nya-
kát szegte-ki, ama' pedig részegségébẽ
fuladt meg. Némelynek tűz, nemely-
nek fegyver, némelynek dõg halál, né-
melynek zabolátlan fajtalanság érte
végét. Es ekképpen mindennek vége
halál, és az embernek élete, mint amaz
árnyék nagy hirtelenséggel el-múlik.

Kõvesd-el annak-okaért, kõvesd-el
azokat mostan oh szerelmese'm, a' mel-

lyeket itt el követhez, mert nem tudod mikor történik halálod, nem tudod mitsoda következék te reád kimúlásod után. Míg időd nagyon hozzágyújts örökké állandó gazdagságot magadnak, a' te időfűggeden kívül ne szorgalmatoskodgyál semben, hanem azokról mellyek az Istené jó eleve visszefolyó gondot. Szerezz mostan magadnak barátokat, a' szegény szűkölködőket segítvén, a' nyomorultakat gyámolítván, hogy mikoron meg-fogyatkozol ez életben, bé-fogadgyanak ezek tégedet amaz örökké-való hajlékban. Tarts akképp tennén magadat, mint egy jövevény és bujdosó e' földön, a' kire nem tartoznak e' világi kereset örökségek. Tarts tisztán és Istenhez felbámulván a' te szivedet, mert nintsen itt maradandó várasod. A' te naponként való könyörgésidet, és szemeidből kiszordult könnyhullatással tölt foház-

kodás

kodásodat oda fel-igazgassad, hogy kimúlásod után a' te lelked, a' mennyei Urhoz nagy boldogul fel-meheffen az égekben.

Az embernek nyavalyás és romlott volta'ról.

EN nyavalyás ember, vallyon s-mikor edgyezhet az én egyenetlenségem az Isteni egyeneséggel! Te Uram az igazságot szereted, én az héjában valótságot: Te a' tisztaságot, én a' tisztátalanságot követem. Te oh Uram Isten jó vagy, én pedig len gonosz: Te kegyes, én kegyetlen: Te szent, én elvetemedett: Te igaz, én hazug: Te világosság, én fétésfeg: Te élet, én halál: Te orvos, én beteg: Te öröm, én izomoruság: Te tökéletes igazság, én minden el-muló hivság, a' mikképpen minden élő ember.

Jaj annakokáért oh én kegyes Te-remtőm mit szollyak? halgals-meg

mindeneknek böltsen formálója. A' te teremtet állatod vagyok, ezennel meg-halok. A' te alkotmányod vagyok, ezennel semmivé tétetem. Te tsinálmányod vagyok. A' te kezeid ké-szittenek és formáltanak Uram engemet, azok a' szent kezek mondom, a' mellyek a' szegekkel által lyuggattattának. Oh Uram a' te kezeidnek munkáját ne utáld-meg, a' te keze dnek sebeit tekints-meg Imé Uram Isten a' te szent tenyeredre fel metzettél engemet. Olvasd el azt az irást, és ad-meg az én lelkemnek idősségét. Imé én te emtet állatod, te hozzád foházkodom, te vagy a' Teremtő, újíts meg engemet. Imé én te alkotmányod te hozzád kiáltok Elet vagy, eleveníts-meg engemet. Ihon én te kezeidnek tsinálmánya te reád nézek. Mindeneknek szerzője vagy, építs-fel engemet. Légy kegyelmes Uram énnekem, mert tellyességgel elfogytanak az én napjaim.

Mitsoda az ember, hogy szolgáljon az ő Teremtő Urával Istenével? Kedvezz Uram nékem te veled szólnak. Botsáfs-meg a' te szolgádnak, ki mé-reffel szólni ilyen nag' hatalmú Urral. A' szükségnek nintsen szabatos törvénye. A' tájdalom kényszerít engemet állani, a' nyomoruság, mellyet szenvedek, igazat engemet fel-kiáltani. Beteg vagyok, az Orvoshoz kiáltok: Világtalan vagyok, a' világosságra fietek: meg holtam, az életet áhitozom. Te vagy az igaz Orvos, te vagy a' világosság, te vagy az élet oh Nazaretbeli Ur Jéhus. Könyörűly én rajtam Dávidnak Fia, könyörűly én rajtam irgalmaságnak élő kút-feje. Halgass-meg a' beteget, ki te hozzád kiált. Te igaz világosság, ki én előttem még elő, tekints a' te vakságban nyomorgó szegényedre, nyújts néki a' te kezedet, hogy mehes-sen te hozzád, és lásson világosságot a'

te világozságodban. Elő élet, vidd életre a' te halottadat.

Jaj énnékem Uram, kedvezz énnékem Uram. En fenylvet dög, fergeknek eledede, meg-veszet edény, nyomoruságnak tengere. Mitsoda vagyok én, ki szólok te veled. Jaj Uram énnékem, kedvezz Uram énnékem. En szegény bódogtalan ember. Afeszonyi-allattul születet ember tudniillik, rövid élető és sok nyomorusággal meg terheltet: az ember, mondom, ki hasonlatos lőtt a' hejában-valóságához, ki az oktalan állatokkal egyben-vettetvén, immár hasonlóvá lőtt azokhoz. Mitsoda vagyok viszontag én? mélyfeges fetétség, nyavalyás porhamú, haragnak ha, boizúságra kelzitet edény tisztatalanságban születtetet, nyomoruságban zalaált, és rettegtető halálra rendeltetet.

Jaj én szegény nyavalyás, mitsoda vagyok

vagyok? és jaj mitsoda léfzek? rothat-ságnak sepreje, utálatosságnak edénye, vak, szűkölködő, mezitelen és számtalan sok szűkségek alá-taszittatott, nyavalyás és halando, ki nem tudgya az ő be-jövetelét és ki-menetelét: kinek az ő napjai el-múlnak mint az árnyék. Kinek élete mint amaz étszakán fennlő holdnak árnyéka semmivé léfzen, mint a' fának gyenge virága, ki nagy hamarsággal el hirtvad, most szépen újul, es igen hirtelen meg-szárad.

Az én életem mondom, romlando élet, szenvedő élet, oly élet, a' ki mentul inkább nevededik, annál inkább aláb aláb száll: mennyivel inkább eléb-eléb mégyen annál inkább halálához közelget. Arnyékhoz hasonló tsalárd élet, ki rakva az halálnak veszedelmes törivel. Most őrlők, mindgyárt szomorkodom: most épséges erőmbé vagyok immár betegeskedem, mostan élek, im-

már meg-halok. Mostan boldog állapotban gyönyörködöm, immár nyomoruságra jutok, most nevetek, immár sírok. Mindenek annyira alája vettek a' változásnak, hogy semmi az ő állapotjában csak edgy oráig-is meg nem marad.

Innét felelem, innét rettegés, innét éhség, innét szomjuság, innét hétség, innét hidegség, innét betegség, innét fájdalom borít-el minket, melyeket követi ama' szörnyű halál, a' ki ezer-féleképpen naponként véletlenül ragadoz-a a' nyavalyás emberi nemzetet.

Kit hidegléléssel fanyargat, kit fájdalommal kínozt, kit éhséggel fáraszt, kit szomjúsággal épeszt, kit vízben öly, kit tűrben fojt-meg, kit tűzzel emészt-meg, kit fene-vadoknak kegyetlen fogai-val szaggattat-el. Ezt éles fegyver-re hánnya, amaszt pedig méreggel itat-ya, és némelyeknek hirtelen riadással

fogyat-

fogyattya-el nyomorúlt életeket. Es mind ezek-felett nyavalyásabb dolog: hogy midőn semmi nintsen bizonyosabb a' halálnál, még-is nem tudgya az ember az ő életének végét. Es midőn ő magát állani itili, hirtelen le-dől, és el-vész minden reménsege. Mert nem tudgya az ember holott, mikoron, es miképpé múlik ki e' világból: de mind azonálatl bizonyos dolog az, hog' neki meg-kelleyen halni.

Ihon Uram minémű nyomoruságos az embernek élete, melyben élek, még sem felek: minémű szörnyű keferűség, melyet szenvedek, még sem bánkodom, és nem kiáltok te hozzád. Kiáltok Uram, és vallást téfzek te előtted alá-való vóltomról. Segély-meg engemet oh én erősségem, ki által könnyebbíttem, erőfits-meg én segítőm, ki által éltettetem, jövel igaz világosság ki által látok, virradgy-fel én dicsőségem.

ki

284. *ötödik elmélkedés a' pœni-*
ki által örvendek, jelennyél-meg én
életem, ki által élek, oh én Uram és
én Istenem.

Mennyi keferűséggel legyen meg-
elegyítettvén e' világi életünk.

IGen meg-unatkoztam oh Uram én
e' világi élettől, és ennek nyomrusá-
gos bujdosásitól. Ez élet, nyavalyás é-
let, veszendő élet, bizonytalan élet, mű-
ködő élet, tisztátalan élet, ez élet minden
gonosz ságnak a' szíve, kevélyeknek
kalauza, fájdalomoknak és vétkeknek
barlangja, mely méltán nem mondat-
hatik életnek de halálnak, a' kiben min-
de szempillarításban különb-külömb-
féle változásoknak és dögleleres beteg-
ségeknek veszedelmes nemei által hal-
ton-halunk.

Avagy pedig a' mi e' világon való
életünket, mondhattuk méltán élet-
nek? mellyet rút mérges fakadékok iz-
gatnak, fájdalmok erőtelenítene, gyü-
löltségek

zentára serkentő intésekről. 285
lajzó betegségek száraztanak, éltető
ég dögösít, az étel meg-puffaszt, az
éhség szaggat, a' vigaság ingerel, a'
szomorúság emészt, a' szorgalmatos-
ság szorogat a' gazdagság fel-fualkod-
tat, a' szegénység el-nyom, az iffúság
fel-emel, a' vénység le-horgaszt, és a'
finló betegség kegyetlenül lajloztat.

Es mind ezek után amaz öldöklő
halál érkezik, és ez osztán e' nyavalyás
életnek mindentesti gyönyörűségének
ugy végét veti, hog' midőn meg-szűn-
nek, mint ha soha nem voltak volna.
Ez halálos élet, jollehet sok külömb-
külömb-féle keferűségekkel elegyit-
tetet: de még-is imé jaj mely sokakat
bíteget és tsall-meg az ő gonosz gyö-
nyörűségi és tökéletlé igireti által. Ez
holot természeti szerintoly tsalárd és
keferű méreggel rakva legyen, hogy
még az ötet követőknek és szeretők-
nek se legyen el-titkolván mind azon-
által

által még-is az eszteleneknek számtalan balgatag fokaságát az ő aranyas poharával, mely kezében vagyon, itattya és tellyességgel részeggé teszi. Bóldogok de ritkák az ollyaténok, kik ennek társaságát meg vetik, és az ő szemfény-velző örömet meg-utállják, hogy e' tsalárd hitegetővel egyetemből ők-is az örök veszedelemremenni ne kényszerítessenek.

*Miképpen sirattya az ő nyavalyás
sorsát a' kegyességtől felbuzdult Lé-
lek meg-ismervén az Istennek
haragját az ő bűnei
ellen.*

Aj énnékem nyavalyásnak, mikoron el-jövend amaz utolsó itéletnek rettenetes napja, és fel-nyittatnak a' lelki ílméreteknék könyvei mikoron ezt hallom én felőlem: Ithon az ember, és minden ő tselekedeti. Mit tselekedgyem Bakkoron oh én Uram és én Istenem,
mike-

mikoron az egek ki-nyilatkoztattyák az én álnokságimat, és én ellenem fel-támad a' föld? Imé semmit nem felelhetek, de le-hajtot fővel el-pirúlván, nagy rettegéssel állok te előtted.

Jaj énnékem szegény nyavalyásnak mit mondgyak? Kiáltok te hozzád én Uram és én Istenem. De hogy ha kiáltok nem tsendeszedsz nek-meg az én fájdalomim, és ha vesztegnek keserves keserűséggel gyötrődtem belső részemben. Tégy szomorú siralmat oh én lelkem, mint egy őzveggy a' te fel-serdült virágzó idejednek férjeért, sívással, rivással keseregj oh nyavalyás, mivel hogy el-hagyott tégedet a' te Jegyesed az Ur Jêsus Christus. Oh te mindenható Istennek fel-indult haragja ne szály én reám, mert nem viselhetlek-el tégedet, bizonyára nintszen az én egész testemben, a' mely el-szenvedhet-ne tégedet. De sőt inkább könyörülj én
rajtam

rajtam, hogy kétségben ne essem, de fel-
ébredvén pihenést vegyek. Hogy ha én
vétkeztem, mellyért engemet el-kár-
hoztatz, te nem felejtetted-el, a' hon-
nét engemet idvőzithetz.

Te Uram Isten nem akarod a' bűn-
sőknek halálokat, és nem gyűnyörkö-
döl a' halálra jutottaknak vezedelme-
ken, de sőt hogy a' meg-holtak éljenek,
te meg-holtál, és a' te szent haláloed
meg-ölte a' bűnösöknek halálokat, és
ők a' te haláloed által meg-elevenitter-
tenek. Kérlek tégedet Uram, hogy ne
hadgy engemet meg-halni a' te életed
által. Nyújts alá a' te szent kezeidet a'
magaságból, és szabadíts-meg enge-
met az én ellenségimnek kezekből,
hogy ne örüljenek én rajtam ezt
mondván: El-nyeljük őtet. Kitsoda
oh Uram Jéhus, ki a' te irgalmasságod-
ban kétes volna, holott midőn tenéked
ellenséged voltánk, meg-váltottál min-
ket

ket a' te drágalátos véreddel, és meg-
békeltettél minket az Istennél. Ime a'
te irgalmasságodnak árnyékával bé-
fedeztervén, a' ditsősségnek széki elei-
ben bűnöm bocsánattyáért sietek, kiált-
ván és zörgetvén, miglen meg nem-
könyörül sz én rajtam. Mert hogy ha
minket bűn-bocsánatot nem kérőket,
a' bűnnek bocsánattyára hittál, mennyi-
vel inkább meg-nyerhettyük kívánván
ezt te tőled?

Ne emlekezzél-meg igazságodról oh
édesléges Jéhus a' te bűnösöd ellen, de
emlekezzél meg a' te teremtetett állatod-
hoz-való könyörületességadról. Ne
emlekezzél-meg a' bűnös ellen a' te ha-
ragodról, de emlekezzél-meg a' nyo-
morultakhoz kegyességadról. Felejts-
el a' téged ingerlő kevélyt, és tekints-
meg a' tenéked könyörgő szegényt.
Mert a' Jéhus semmi nem egyéb; hanem
Idvőzítő. Annakokáért oh Jéhus te ma-

gad által siefs az én segedelmemre, és mondgyad az én lelkemnek: En vagyok a' te segedelmed.

Nagy bizodalmam vagyon Uram a' te jó. vóltodban, mivel hogy te magad tanítasz kérni, keresni és zörgetni. Azért oh Uram ki parantsolsz kérni, adgyad elvenni-is, ki oktatz keresni, adgyad meg-találni-is, ki tanítasz zörgetni, nyírd-meg a' zörgetőnek, és erősíts-meg engemet erőtlent, építs-fel engemet meg romlottat, eleveníts-meg engemet meg holtat, és minden érzé-
kenségimet, gondolatimat, és tseleked-
dimermet igazgassad és vezérellyed a' te jó tettzésed szerint, hogy immár élet-
temnek minden hátra maradt részében tenéked szolgálhassak, tenéked el-
heslek és tenéked Izentelhessem egész-
len ennen magamat.

Tudod édes Uram, ezért hogy en-
gemet teremtetél, tenéked egészlen-
en

én magammal tartozom, de hogy meg-
váltottál engemet és én érettem em-
berrőlöttél, többet tartoznám tenéked
én magamnál, hogy ha arra elégeden-
dő vólnék, imé semmim nintsen én,
magamon kívül, és a' ki vagyon-is nem
adhatom néked te nálad nélkül, de re-
végy-el engemet, és vony engemet te
hozzád, hog' téged követvén és szeret-
vén tiéd légyek, miképpen hogy te al-
kotmányod és teremtetett-állatod va-
gyok. A' ki él sz és uralkodik most és
mind örökkön-örökké, Amen.

*Buzgóságos Könyörgés, melyben em-
ber az ő fogyatkozását és az ő éle-
tének el-hanyatlott voltát
írattya.*

OH én Istenem, mely igen retteget
és háborgat engemet az én éle-
temnek el-vetemedett volta! mert mi-
dön magamban szallok, meg kell val-
lanom, minémű szabadossan éltem a'

gonofságban. Hogy ha valami jót tselekedtem-is, bizonyára nem lótt szinmutatás-nélkül, és ilyen szines és tetetetes keresztyénségemmel bé-fedezett feslett tselekedetemben, jól tudom hog' nem gyönyörködött az Ur. Oh én szegény nyavalyás ember, imé miképpen vittem véghez az én egész életemet, ugy el. annyira hogy tellyességgel semmi jó nem vólt, és most-is nintsen én bennem.

Mit tselekedgyem annakokáért oh én szegény nyavalyás? és mihez fogjak? nem találhatok job módot az én bűneimnek undok fertelmének rólamvaló le-rázásában, mint hogy ha az én életemnek folyását keserves töredelmességgel meg-fíratom, a' Christus Jესusnak érdemes vérére háritván minden én bennem lévő tisztátalanságimnak el-áradt folyamatit, és ez után igaz hitem által új életet kezdek élni.

Oh

Oh én nyavalyás bűnös lelkem, ki a' tenálad nyilván lévő gonofságidat, eléggé meg nem fíratod, de sőt inkább annyira nagy bátorsággal gyűjtöd naponként a' te bűneidnek terejét, nemkülömben mint ha nem tudnád, minémű nagy büntetés készíttetett és rendeltetett a' pœnitentia-tartatlanoknak. Oh én gyümölstelen lelkem mit tselekedél? meddig szunnyadosz illy vakmerő bátorsággal? Imé el-jő tenéked amáz utolsó ítéletnek rettenetes napja! Imé mely közel vagyon! Imé hamar-sággal fel-virrad te read ama' megemészto haragnak és boszszu-állásnak nagy napja! a' ki panaszolkozásnak és szorongatásnak napja: a' ki szomorúságnak és nyomorúságnak napja: a' ki ferettségnek és homálynak napja: a' ki dörgéssel háborgó szél-veszeknek és tűzzel villámó fellegeknek napja: a' ki haragnak és örök büntetésnek napja: a'

N 3

ki a'

ki a' Gehennának olthatatlan tűzének napja: a' ki a' véghetetlen kínoknak napja, az a' nap, mellyen az Istennek trombitái harfognak, az a' nap mellyen minden hitetlenek meg-halják az örökké-való kárhozatnak szomorú sententiáját, az a' nap, mellyen csak edgy hitetlen is el nem rejtheti magát: az a' nap, mellyen a' gonoszok az örök kárhozatra íteltetnek. Vallyon s-még is aluszolé oh bűnnek mély álmaiban, szunnyadozó lelkem? Serkeny-fel oh én bűnben meg-holt lelkem. Miért hogy ha valaki fel nem ébred, halván, efféle ijegető fenyegetéseknek tsattogó dördölését, nem aluszik az ollyatén, hanem tellyefféggel meg-holt. Oh te száraz és aszárú fa, hol vadnak a' te gyümölcside? mékónak találtattál ki-vá-gattatni és az örök tűzre verterni, mutatd meg kérlek minémű gyümölcsideket te emtettél. Oh nem egyebet imé

hanem

hanem ama' fertelmes bűnöknek fojtogató gyümölcseit. Oh nem egyebet hanem bojtortjánt és ártalmas tövisfét. Oh vajha el-fajult lelkem, ám bártsak e'te tövisfid érdaklenének és sérteget-nének-fel tégedet a' te vérkeidnek és iszonyú gonoszságidnak álmából, hogy ennyi időre igaz töredelmesség, hit és engedelmesseg által tértél a' te Istenedhez. Oh vajha ez te tövisfeid, mint roz és rothat gyümölcsideket kellettnek és gyűlölségek volnának te előtted, hogy ezeket meg-utálván ama' hasznos termékenységre térhetnél. Oh én bűnben szunnyadozó lelkem! Miért tartod ilyen igé könnyű dolognak a' bűnnek tselekedetét? Imé nintsen oly könnyű vétek, mellyel az Isteni méltóságos felség rútul meg nem bántatnék, a' kinél immár soha nem lehet iszonyub és utálatosabb dolog. Oh te meg-aszott, és örök tűzre méltó fa, mit felelsz an-

N 4

nak,

296 *ősi dikk elmélkedés a' pœni-*
nak, a' kinek te minden életedről tár-
tozol számot adni? Mert akkoron-
kárhozzatik valamely te benned kár-
hozatos beszéd, tselekedet és gondol-
kodástaláltatik: sőt inkább minden vét-
keidről erős kérdezkedést térsznek ott,
még azokról-is a' kik most eszedben-
sem jutnak. Az-is meg-lehet, hogy a'
kik mostan jó tselekedeteknek látza-
nak, akkor ott gonoszoknak lenni meg
bizonyittatnak, és hogy summa szerint
meg-mondgyam ott minden te bűne-
idnek valóban ki-mutattyák foga feje-
rét, és rettenetes fekete űzögnek ékte-
len ábrázattyában vettetnek elődben.
A' bűnnek kegyetlensége-szerint pe-
dig, kegyetlen büntetés-is osztogatta-
tik. Holott azért semmi helye nem en-
gedtetik a' pœnitentia-tartásnak ez
rettenetes szám-adás után, mit hallo-
gatod tehát oh én lelkem a' te életednek
meg-jobbitását e' világon? Elmelked-

gyél

tentiára serkentő intésekről. 297
gyél mindenekről miglen ez életben-
vagy, gondold-meg a' te tselekedetidet,
vedd eszedben minémű szomorú vál-
tozás következék te reád. Hogy ha
fok jót és kevés gonoszt tselekedel, lé-
fzen minek örülnöd. Ha pedig több go-
noszságot, és kevesebb jót viszesz vég-
ben, kezd-el azon-való keserves báná-
sodat.

Oh én testi bátorságban bé-merült
szívem ki semmi szorongatásoknak
kegyetlenül zúgó szél-veszeibé fel nem
ferkensz! Oh halálhoz hasonló mély
álom, kit sem a' fenyegetéseknek izór-
nyű villámái, sem pedig az Isten tör-
vényének rettegtes dörgési el-nehe-
zedett szemeinkről el nem űzhetnek!
Oh vajha az én szemeim könnyhullás-
nak folyó-vizévé változnának, hogy
éjél és nappal meg-szünés-nélkül fir-
hatnék! Ha soha meg nem szomorod-
tál-is oh nyavalyás bűnös, ám bár csak

N 3

most

most szomorodgyál meg. Mert imé az
léfzen a' te ítélő Bíród, a' k' t' számtalan
ezerszer a' te bűne dnek fajtalanságával
meg káromlottál, az vélzen te töled
számot ki a' gonolziert jót mért vizsgál-
tenéked, és a' kinek te gonolzt fizettél
a' jóért.

Hogy ha itt hofszú ideig tűrő és en-
gedelmes, ott bizonyára kemény és
senkinek nem kedvező ki-keresője
léfzen az igazságnak, Itt noha akar mit
el-szenved, de ott semmit büntetlen,
nem hágy Jajénnékem, oh kinek vétet-
tem! Oh mely igen meg-bántottam az
én Istenemet, mely igen fel-ingerletté
az Urat. Jajénnékem szegény nyava-
lyásnak, mit tselekedtem? mely álma-
kúl és Iltentelenül éltem. Jajénnékem!
Ne boríts-el engemet oh te Istennek
fel-lobbant haragjának sebes tűze, mert
imé azontúl meg-keleméztetnem.
Oh minémű nagy szorongatás és mi-

némű

némű nagy keferőség léfzen ott. Egy
felől az én bűneim vádolnak engemet,
más felől pedig az Isteni igazság ijeget
engemet, alola kár hozatnak rám tátott
torka láttatik, fellyúl ama' mindeneket
meg ítélő haragos Bíró ül az ő ítélő
székiben, belől a' gonolzt lelki ísméret-
éget engemet, kívül pedig e' nagy tsat-
togással égő világnak fanyarú lángja
pörsöl engemet. Mert hogy ha az igaz-
sá alig maradhat meg tehát én szegény
nyavalyás bűnös hogy alhatok meg?
holott minden felől környúl-vétettem,
és mindenütt a' törben akadok.

Hová fussak akkoron és hol talállyá
helyemet? el-rejtezni lehetetlen; elő
menni pedig el-szerívedhetetlen. Oh
mely örömet el-rejteném akkor ma-
gamat, de el nem rejthetem, nem örö-
met mennék elő, de mindenek nyil-
ván valokká tétetnek. Vallyon s-kitso-
da szabadit meg akkoron engemet a'

N 6

meg.

meg-haragutt Istennek kezéből? Kitől kérdgyek tanácsot? Hol talállyak segedelmet? Kitsoda az, kit a' szent irás nagy tanácsú Angyalnak nevez? mert ehhez kiáltok, és az ő nevét hívom segítségül. Az én Uram Jesus Christus ez, ő léfzen az iteltre le-ülendő Biró, kitől én yire rettegek. Minekokaért végy pihenést oh én el-nyomorodott lelkem, újuly-meg, légy erős és ne essél kétségben.

Helyheztesd ez Ur Jesusban minden te reménységedet hitedet és bizodalmasdat és ne fély. Hogy ha el-futótál térj vissza: ha vétkeztél, engeszteld-meg könyörgésseddel. Oh idvőzítő Ur Jesus; vigasztaly-meg engemet a' te szent nevedért, idvőzítőnek mondatol, légy azért nékem Idvőzítőm. Oh Jesus emlékezzél-meg, nem az én bűneimről, de a' te könyörületsségedről, mellyel engemet te hozzád meg-

engesztel-

engeszteltél. Oh Ur Jesus Christus, mely győnőrületes a' te neved, mely hathato-képpen vigasztaló a' te emlékezed. Nem egyebet jelent az Jesusnak nevezeti, hanem Idvőzítő, idvőzitz annakokaért oh Uram Jesus az én lelkemet. Ne hadd el kit teremtetted: ne vesd-meg kit meg-váltottál: a' te kegyes jó voltodból teremtetted engemet, annakokaért ne veszes-el a' te igazságodból engemet. Tekints-meg Uram, mely tiéd én bennem, és tisztíts-meg engemet mind azoktól, mellyek nem tiéd én bennem. Könyörűly én rajtam én Istenem, miglen a' könyörületsségnek ideje vagyon. Mert kitsoda ditsiri a' te nevedet, ha a' kárhozatra itilendesz mindeneket? Mert nem ditsirnek tégedet a' meg-hóltak, és a' pokolban kitélzen vallást te rólad? Végy-bé oh édeslétes Jesus engemet a' te kebledben, holott énnékem elégletes nyú-

N 7

govó

govó helyem leszen. Irj-bé engemet
oh Uram Isten a' te választottidnak
száma közé, hogy azokkal edgyüt di-
tsirjelek tégedet, és örök időkre hira-
dessem a' te szent nevedet, és örüljek
véghetetlen örömmel. Enged meg
ezeket oh személyében három, és ál-
lattyában egy bizony Isté, kit illet min-
den tiszteleg, ditsiret és ditsőség,
mind örökkön örökké, Amen.

*A' kétségben tántorgó ember így vi-
g-sztallja az ő lelkét az Isteni ir-
galmaságnak emlékezetivel.*

Miért vagy szomorú oh én lelkem,
és miért háborgatsz engemet?
Miért nem bizik te benned oh én Iste-
nem, és miért nem emlékezik-meg a'
te irgalmaságodról, és számtalan kő-
nyörületességedről? Miért hagyom ma-
gamat, ilyen igen a' szomorúság-
nak és a' felelmes kétségben elcsúsz-
holot az én lelkemnek öldöklő ellen-

sege inkább-inkább forgodik belém tse-
pegetni a' kételkedésnek mérget, és én
velem el-hitetni, hogy nintsen énné-
kem immár te nálad semmi időösségé?
De hogy ha oh Uram Isten, tégedet
meg-bántottalak, mellyet bizonyára
nem tagadhatok, mindazonáltal a' te
nagy irgalmaságodat semmiképpen el
nem óltottam.

Te read függesztem minden én gon-
dolatimat oh irgalmaságnak Attya, ki-
nek irgalmaságának nintsen vége és
száma: Kinek irgalmasága minden
munkái felett ki terjed: ki oly igen sze-
rettél engemet, hogy a' te edgyetlen
egy Fiadat az én sok álnokságimért, és
az örök kárhozatot és demlő büntetés-
ből-való meg-szabadulásomért adtad.
Oh engedelmes és hoszszú ideiglen tő-
ró szerelmes Atyám! nem kedveztél a'
te egy szülőt Fiadnak, de adtad ötet
mindenekért. Jól-lehet Uram álnokul

vétkeztünk, de te nagy kegyelmű Isten, minden mi gonofságinkat a' te Fiadnak vállára raktad, a' mi békeségünknek verecsége vagy on ő rajta, és az ő sebeivel gyógyultunk-meg.

Oly bűséges volt Uram a' te irgalmaságod, hogy midőn mi eleget nem tehetnénk a' mi bűneinkért, a' te edgyetlen-edgy Fiadat adtad minékünk elég-tételül, hogy az ő alázatossága, a' mi kevélységünket: az ő fájdalmi a' mi gyönyörűségünket: az ő engedelmes-sége a' mi engedetlenségünket és harag-tartásunkat: az ő szereteti a' mi gyűlölségünket: az ő jó akarattya a' mi gonosz akaratunkat: és az ő békesége el-venné a' mi békétlenségünket, és minden fogyatkozás-nélkül elegetten-ne a' mi bűneinkért. De mind ezeket, kinek végben vitelére te töled el-boszáttatot vala, immár meg-tselekedte, és mindenestül bé-töltötte.

Miért

Miért esném tehát kétségben tebened, oh mennyei szerelmes Atyám, holott én érettem, csak hogy igaz poenitentiát tartsak, a' te szent Fiad által ennyire bűségesen elég-tétetet. Miért felek amaz ítélő Birótul, ki énnékem edgy-szer s-mind segítő gond-viselőm? ki szüntelen a' kegyelemnek széki előt esedezik én érettem, és az ő méltósága szerint, a' mellyekért esedezik azokat meg-is nyeri.

Te hozzád folyamodom oh szelid természetű ártatlan Bárány UR JESUS Christus, ki meg-halgathatod a' te hozzád folyamodtakat, ki még a' te ellenségidnek-is a' gonoszáért jóval fizetél: ki a' téged meg tagado Pétert, annyira kegyes szemeiddel tekintetted, hogy a' te hozzád meg-térésre hoztad ki a' ke-refzt-fának oltárán ki-beszélhetetlen, fájdalmoktúl szorongattatván, oly nagy búzgosággal és szeretettel kö-

nyör:

nyörgöttél a' téged meg-felzítókért,
 hogy nékik a' te mennyei szent Atyád
 az ő istentelen gonofságokat meg-bo-
 rsátaná: ki oly nagy kegyelmessen néz-
 ted a' te melleted függő latrot, hogy a-
 maz örökké-való Paraditsomnak győ-
 nyörűféges birását igírnéd neki.

Oh én idvőflegem, mely édesflek én-
 nekem a' te minden munkálkodokhoz
 és terhektől el-nyomattakhoz tőtt igi-
 retid. Nem akarod a' bűnősnék halá-
 lát, de hogy meg-térjen és éllyen. Te
 hozzád közelgetek annak okáért oh én
 örök vigasztalásom, és minden bizo-
 dalmamat te benned, én meg-mozdul-
 hatatlan edgyetlen egy kő-sziklámban
 helyheztetem, te reád függettven az
 én erőreményemet.

Mert kitsoda az ki te hozzád folya-
 modván te tőled meg-vettetet volna?
 kitsoda az, ki te benned bizván, meg-
 gyaláztatot volna? Annak okáért a' te
 őrgal-

őrgalmasságodban reménlek, nem biz-
 ván semmit én magamban. Meg tar-
 toztatom az én fok képtelen őrgalmi-
 mat, és te benned igaz idvőflegemben
 őrvendezek.

Eletet ajándékoztál énnékem, és a'
 te békefélegben-való meg-látogatásod
 mind edd' glen meg-őrizte az én lelke-
 met, minek okáért nem kételkedem,
 semmit, hogy ennek-utánna-is mind
 örökké meg nem őriznél engemet.
 Ugy el-annyira bizony hogy senki az
 te kezedből, az kiben az te mennyei
 szent Atyád ajánlot engemet ki nem
 ragadhat. Mert te hozzád hagyattam
 folyamodni, és a' te kegyelmeflegedért
 esedezni, ez őrvendetes igirettel meg-
 erőssítettven az én kívánságimban re-
 szesülők, és mind azokat meg-nyerem,
 valamellyekért alkotmatos időben kő-
 nyörgők.

LI. SOLTAR.

VR Isten kegyelmezz-meg énnék, Kegyeséged-szerint könyörű rajtam, Bűneimből tőled meg-tisztítassam, Nagy irgalmaddal végy könyű engem, Töröld-el az én nagy bűneimet, Mosogass jól meg fertelmeseimből, Kikkel ferteztettem életemet, Tisztítsad-el nagy kegyelmességedből.

2. Mert jól ismerem gyarló voltomat, Es bűnöm mindenkör forog előttem, Mellyet csak te ellened tselekedtem, Ki miatt tészek én nagy siralmat. Vétkeztem a' te szemeid előtt, Kiért engemet méltán meg-büntethetz, Rám verhedd kemény ítéletedöt, Mindazáltal igaz ítélő lehetz.

3. Mert im látom és nyilván jól értem, Hogy én a' gyarlóságban fogottattam, Es bűnbé az én anyámtul származtam, Szüléim bűnös vérekből lőttem. De te az igazságot szereted, Es igé

ked,

kedvelled a' tiszta szívet, Es a' te titkos bõltsefégedet, Nagy kegyelmessen nékem meg-jelented.

4. Uram hints-meg engemet Isoppal, Es azontul tisztán meg-újulok, Moss-meg engem: és szépen meg-tisztulok, Es fejből lészek a' tiszta hónál. Hogy örvendezhessen az én szívem. Add ismét értenem nagy irgalmadot, Es meg-vidül minden én tetemem, Kiket a' te haragod őszve-rontott.

5. Rejts-el színedet vétkeim elől, Fertelmes bűneimet ne tekintsed, Haragos ortzádat rólam el-vegyed, Szabadíts-ki minden bűneimből. Uram teremts bennem tiszta szívet, Minden dolgaimat jóra vezérlyed, Ujits-meg bennem az igaz lelket, Hogy életem kedves légyen előtted.

6. Ne vess-el engemet színed elől, Es ne vedd-el szent Lelkedet én tőle, Sőt tellyes örömet szerezz én beñem, Tégy

Tégy bizonyossá engedelmedről. Indíts szivemben nagy vigaságot, Es vídám lélekkel engem erőssíts, Hogy örmellettsem irgalmadat, Kegyelemmel engem bátoríts.

7. Es példa leszek erről mindennek, A' bűnösöket úttá tanitom, Bűnösökből hozzád téréfre inditom, Hogy örsak te benned reménylenek. Oh én, Istenem, én idvőségem, Szabadíts meg e' vérrel buzgó bűntől! Kiért örökké téged én nyelvem, Ditsér, és énekel kegyeslegedről.

8. Nyíld-meg azért az én ajakimat, Hogy az én szájam ditsérhesse téged, Ha az áldozat kedves volna néked, Nem kémelleném áldozatomat. De nem kell néked égő áldozat, Az alázatos lelket te szereted, A' te nálada' kedves áldozat, A' töredelmes szivet meg nem veted.

9. Jó-voltodból tégy jól a' Sionnal.
Hogy

Hogy kö-falai a' Jerusalemnak, Nagy ditsősegeessen meg-épüllyenek, Eke-süllyenek magastornyokkal. Akkoron áldoznak igasságot, A' mely kedves lé-szen te felségednek, Es készítnek égő áldozatot, A' te Oltárodra tulkokat, télsnek.

=====

Hatodik Elmelkedés,

Melyben igé szép áhíratos imád-ságok, a' mi Idvőzítő és érdemét nekünk ajánló Urunk Jesus Christusnak szenvedéséről fog-laltatnak bé.

Az Ur Jesus Christusnak szenvedésének rövideden való le-írása.

ELŐ Istennek edgyetlen egy szent Fia, Uram Jesus Christus, ki vagy az emberi nemzetnek Teremtője és meg-elevenítője, halálat adunk
tené-

tenéked, de oh vajha búzgoságokat,
illendőket és tenéked kedveseket ad-
hatnánk: mert imé mi érettünk nya-
valyás bűnösökért a' menyből le-szá-
lottál, a' szeplőtelen Szűztől testet fel-
vettél, és születtetni akartál, posztóban
takartattál, a' barmoknak jászlában szé-
nára fekettél, anyai téjjel neveltettél,
környül-meteltettél, a' Magusoknak
meg-jelentettél, és tőlők tiszteltettél, a'
templomban fel-vitettettél, Egyip-
tomban szám-kiyettettél, Názaretben
vízfűzfa jövén, fel-neveltettél, szüleid-
nek engedté, Jánostól meg-keresztel-
kedté, negyven napig bojtoltél, tested
szakadásával éhezte, az Ördögtől há-
romszor meg-kisírtettél, sok fáradságot
fzenyvedte, vigyázással, éhséggel, szö-
jusággal fanyargattattál, szent Atyád-
nak akarattyát hirdetvén el-fáradtál,
el-fáradván könyveket hullattál, a' Si-
dóktól meg-vettettél és tőlők gyakor-
ta bosszúsággal illertettél. Je.

Jelen lévén pedig a' te szenvedésed-
nek orája, bánkodtál, szomorkodtál és
mint igaz ember feltél és részkeztél, há-
romszor a' földre le-borúlván könyör-
göttél, vér-tsepekkel veritékeztél, Ju-
dástól végezetre el-árúltattál, és ő tőle
tsalárdul meg-tsokoltattál, a' reád ro-
hant kegyetlen Sidóktól meg-fogattat-
tál, és mint egy gonosz tévő erőssen
meg-kötöztettél, a' te tanítványidtól el-
hagyattattál.

Annás Püspökhöz vitettettél, ott
nyakon verettettél, onnét Caiphához
kötözve küldettél, és ott sokképpen
meg-tsufoltattál, a' Sido tanáts eleiben
állattál, hamis tanuktól vádoltattál,
gyalázatos halálra kárhoztattattál, ar-
tztól undoknyállal pögdöstettél, szida-
lommal illettettél, bosszúsággal inger-
keltél, nyakon és artztól verettettél,
sokfeleképpen káromlattattál, Pilátus-
hoz kötözve vitettettél, halálra erőf-

sen vádoltattál, onnét Herodeshez küldettettél, ott is nem kevesbé kár. hoztattál, Herodestül és minden ö. fe. regétül meg-utáltattál, fehér-ruhában fel-öltöztettél, Pilátushoz ismét viz. sza küldettettél, Pilátusnak parantsolattyára meztelen az oszlopoz kötöttettél, mind véred hullásáig kegyetlenül ostoroztattál, halálra sententiáztattál, a' vitézeknek a' meg fészítésre kiadattattál kiktül viszont le-verkeztettél, bársonyban öltöztettél, tövis koronával koronáztattál, Királyi páltza helyet nád-szállal ékesgettettél, térd háttással idvőzlettettél, tsuftságból Sidónak Királyának nevezettettél, harmadszor artzúl tsapdostattál, ismét megpökdöstettél, a' nád-szállal főben verettettél, a' bársony ruhából le-verkeztettél, a' keresztfával meg-terhellettél, a' te szenvedésednek helyére vitettettél, ott myrrhával és epével elegyítettett

borral

borral itattál, a' te tulajdon ruhádban harmadszor fel-öltöztettél.

A' keresztfán végezetre ki-terjesztettél, kezeiden és lábaidon szegekkel által verettettél, és így a' latrok között fel-feszítettettél, és az álnakok között számláltattál, a' keresztfán függvén az elő menőktül és a' környül-állóktül el-lenségesképpen káromlattattál, kefevesen fel-kiáltottál: En Istenem, én Istenem miért hagyál-el engemet? végre szomjuhozván etzettel itattattál.

Le-függesztvén fejedet meg-holtál, a' lántsával által-ökleltettél, honnét vér és viz folyt-ki, a' keresztfáról későre levettettél, Joesephtül a' koporsóban eltemettettél, halottaiból harmad napon fel-támadván a' te tanítványidnak megjelentél, negyvenedik napon mennyégben fel-mentél, ülvén az Atyának jobbjára, a' meg-igirt szent Lelket a' te tanítványidnak el-botsátottad: végezetre

az utolsó ítéletre el-jövendő lévén,
mindeneknek érdemek szerint jóval
avagy gonoszszal meg-fizetz.

Annakokáért oh Uram Jესus Chri-
stus, e' te mi érettünk-való szentséges
szenvédésidért és a' te meg-bötsülhe-
tetlen érdemes vérednek érettünk ki-
öntésejért, sőt mind azokért mellyek
te rólad elő-számláltattanak, effelett a'
te ki-belzélhetetlen irgalmasságodért,
engemet undok bűnökben fertezett
embert, és az én szüleimet, atyám-fiaim,
gyermekimet, barátimat és egyszer s
mind ellenségimet, és minden szűkö-
ködő szegényeket, kifirtetben esteket,
erőtleneket és el-hagyatott igye-
gyottakat, fogságban lévőket és beteg-
ágyban fetrengőket, sőt mind azokat,
valamellyekért tartozom tenéked kö-
nyörögni, effelett mindē idvőzülendő
keresztyén hiveket, vedd-ki és szab-
dits-meg oh Uram az ő fok nyomoru-
ságok

ságokból és szorongatásokból. Ments-
meg és oltalmaz-meg engemet az ör-
dögnek törétől, a' bűnnel fogságától
és minden mi testeinknek és lelkeink-
nek veszedelmeitől, és fedezz-bé min-
ket a' te Isteni kegyelmes gond-visele-
sednek szárnyaival.

Minden mi gondolatinkat és tsele-
kedetinket, igazgassad mindenkor a' te
szent akaratodnak végben vitelére.,
Tölts-bé minket a' te kegyelmeddel,
szent békeségeddel és minden jóságos
tselekedetekkel, és adgyad hogy ma-
radhassunk-meg ezekben mind a' mi
ki-múlásunknak orájáiglan, és enged-
gyed bődögságos ki-menetellel a' mi
életünknek pallya futását el végez-
nünk. Könnyebíts-meg effelett mi raj-
tunk a' te reánk mért oltorozó bűnte-
téfednek sanyarúságát, és engedgyed
kegyelmessen által-költőznünk a' te,
mennyei szent Országodnak örökke-

való fényes ditsőflegben. Holott élsz és uralkodol az Atyával és szent Lélekkel mind örökkön örökké, Amen.

*Buzgó Könyörgés, melyben ember a
Christiunac szenvedéséről meg emle.
kezvén Istennel segítségét
kérve.*

OH Uram Jésus, mi válságunknak edgyetlen-egy Báránya, ki a te, mennyei szent Atyádtól e világra bocsátattván, szabad akaratom szerinti szonyú fájdalmokat és a keresztnél kegyetlen kínnyát mi érettünk el szenvedted, a keresztfát pedig vállaidon viselted, hogy ez által minékünk példát adnál, az idvőflegnek után bekésztetés türelemmel való járásunkra, a kivégzetre halált költöttél, hogy minket a törvének átka alól fel-szabadítsál.

Nagy alázatos esedezéssel kérlek annakokáért tégedet én szegény nyavalyás bűnös ember, ama te ki-beszé-

hetet

ketetlen nagy engedelmeslegedétt, mellyet nem csak egész életemben, de kíváltképpen akkoron mutatál-meg, midőn tégedet ama te reád dühött Sándok kegyetlen patvarkodásokkal és szidalommal el-borítanának, midőn tégedet tsuftsággal illetve pögdösnek, midőn a te szemeidet bé-kötöznek, midőn a te szentséges ortzádra az őtisztátalan és fertelmes kezeket vetnek, midőn tégedet hátra kötött kézzel a kemény oszlophoz szorítván nagy kegyetlenül ostromoznának.

Midőn a te fejedben tövisses koronát nyomtanak, midőn a te karjaidat a keresztfán ki-feszítvén le-szegezték, midőn a te szent oldalad a lantsával által ökleltetett, midőn tenéked szomjúság miatt el-epedtnék nagy fájdalomban és kínaidban epével és etzettel meg-töltetett spongyia adatott, és a te szájadhoz nyújtatott. Midőn le-hajtott

fővel mondanád: El-végeztetett, Mí-
dön lelkedet a' te menyeyi szent Atyád-
nak ajánlanád. Es mind ezek végben
menvén az emberi nemzetnek váltsá-
gára és idvősségére el-temettétél.

Mind ezekért oh Istennek engedel-
mes Baránya UR Jesus Christus, én sze-
gény nyavalyás bűnös ember, a' te vég-
hetetlen irgalmasságodat kérem, ne-
hadgy-el engemet, és ne engedgyed,
hogy a' te rettenetes ítéletednek szo-
moní sentenciájátul meg-terhelhetvén
el-kárhoztassam. de a' te idvősség adó
szenvédésed oh Uram legyen énnékem
erős segedelmem, hogy nagy lelki bá-
torsággal te hozzád az örökké-való
bölcsérségben által-költözhessem.

A' te őriző szent Angyalid legyenek
én velem minden időben, kiváltkép-
pen pedig az én halálomnak oráján,
hogy engemet oltalmazzanak, őrizze-
nek és bé-fedezzenek, hogy ama' po-
kolbéli

kolbéli kegyetlen ellenség, én rajtam
semmi hatalmat ne vehessen, és semmi
intselkedést én bennem véghez ne-
vihesse, Amen.

*Más áhitatos Imádság, az ő népének
bűnéért meg-feszített Ur Je-
sus Christus-hoz.*

Mit vétettél oh te édesfegyes, szerel-
metes és ártatlan Bárány, hogy így
sentenciáztatól, és ilyen kegyetlenül
hurtzoltatol? Mitsoda gonoszságot tör-
tél? mitsoda bűnt tselekedtél? mitso-
da az oka a' te ilyen szörnyű halálod-
nak? mitsoda alkalmasfág szolgált a'
te, kárhoztatásodra? Oh én szegény
nyavalyás bűnös! En vagyok a' te fáj-
dalmidnak és rettenetes kir-vallásod-
nak az oka; Hogy te a' keresztfán füg-
genél, én érdemlettem az én gonoszsá-
gimmal: Te ártatlan, én bűnös vagyok:
En álnokul vétkeztem, te igaz lévén
bűntettél. A' melyeket én alá való lé-

vén érdemlettem, te jó és véték nélkül
lévén azokat szenvedécs A' mellyeket
én szolgálva lévén vétettem, te Ur lévén
azokat fizeted: En tselekedtem iszo-
nyu gonoszlágot, te büntetél bocszú-
állással: En vontam reám minden vété-
keket, te nyomod azokért egyedül a'
sajtot: En vagyok rakva minden ha-
mislággal, még-is vitetél a' büntető
helyre a' meg-feszítésre.

Imé mire vitt tégedet oh Istennek
szent Fia a' te alázatoslagod! imé mely-
igen ki-terjett a' te kegyességed és kö-
nyörületességed! imé miképpen gerje-
dez a' te szereteted? Imé miképpen lob-
bant-fel a' te jó akaratomnak sebes láng-
ja, mellyel minket bűnűsöket tisztos-
gatz! Oh engedelmes és szelid termé-
szetű Ur Jesus Christus, mit adhatok
én tenéked mind ezekért? mit tulajdo-
nithatok? avagy mit vihetek te előd-
ben? mely háládatlan vagyok a' te ke-

serűséges nagy kín-szenvedésedért, en-
nyi sok nyomorúságidért, mellyeket
te az én vigasztalásomra, idvösségemre
és váltságomra, nagy szerelmedből
magadra fel-vettél és én érettem szen-
vedtél.

En jó izű eledelkel kedvemre élek,
és válogatot italban gyönyörködöm,
te pedig a' keresztfán el-épvedén ke-
serű mérget kostolsz és etzetet iszol. En
tízfrán fel-készítettett drága ruhában
járak, te pedig len mezitelen feszített-
tél a' keresztfára, és a' tolvajok közöt
a' kemény vas szegek szaggattyák teste-
det: En mindenekben bujaságot űzők,
te keserves suhajtásokkal emeled a' ke-
resztfát: En nevetek és vigadozok e'
világgal, te a' keresztfán, a' te lelkedet
gyötörő szorongatásodat kiáltással bi-
zonyitod. En az én fejemet fel-fodo-
nitot üstökkel ékesgetem, a' te fejed pe-
dig tövisből font koronával sérteget-

tetik: En az én testemet frissen vendég-
lem, gyenge öltözettel legeltetem, te
mezitelenül az erős oszlophoz kö-
töztetvén sanyarú ostorral tsapdosta-
tol: En velem kijemre lakozóval gyö-
nyörködik és örül Eva, te veled kino-
kat, szenvedővel szomorkodik és si-
ránkozik Maria.

Mit adgyak tenéked oh én Királyom
és én Istenem, mit adgyak tenéked
mind azokért, mellyekkel engemet il-
lyen búségessen meg-látogattál? Bizo-
nyára nem találtathatik az emberi el-
mében, hogy ilyen nagy jó tetemény-
ért elégedendő hálakat adhatna. Am-
bátor forgolodgyék tehetsege szerint
az emberi ferénység, de soha gondolat-
tyával fel nem éri, minémű nagy és
véghetetlen legyen ez Isteni kegyel-
messég. Nem lehet az, a' teremtet-állat-
túl, hogy az ő Teremtőjének irgalmas
segedelmét soha meg-fizesse.

De mindazonáltal oh Istennek örök-
ké-való szent Fia, a' te tsudálatos szá-
fárlásodból vagy on az, hogy a' mi meg-
romlott természetünk túl is tselekedhe-
tünk valamit a' te meg-látogatásodból
és kegyelmedből. A' mi szívünk ben-
nünk meg-keseredik, és a' te veled-va-
ló szenvedésre fel-indittatik: Meg-fe-
sziti a' mi testeinket a' vétkeknek és a'
gonosz kívánságoknak, midőn még
azokat is meg-kostoljuk mellyeket te
kostoltál, midőn a' mi keresztünket
viselvén, követtük a' te nyomdokodat
igaz szerettedben, engedelmeiségben,
és békeséges türesben szenvedésben.
Annak-felette, a' te sz. Lelkeddél meg-
erősítesz és diadalmasítson fel-fegyver-
kesztetiz minket, úgy el-annyira, hogy
ha mi túlünk a' te nevednek ditsősege,
és az igaz hitnek vallása azt kívánja,
nem rettegünk a' te szerelmedért éles
fegyverre hanyattatni és kegyetlen ha-
lál szenvedni.

Kérlek annakokáért oh nagy kegyelmű Isten, önts bé az én sebeimben ez mennyei drága orvosságot; tölts-bé engemet e' te szenvedéshednek meg elevenítő vigasztalásával, hogy minden telyes indulatommal, ez világnak minden gonosz kívánságát meg-utálhassam, és te éretted semmi háborgatástul ne iszonyodgyam, hogy te kívüled és te nálad nélkül semmi énnékem kedvesnek és édeslegyesnek ne tessék. Kérlek Uram, legyenek alávalok te nálad nélkül mindenek én előtttem: A' melyeket te gyűlölsz hogy én-is azokat meg-utálván el-távoztathassam, és a' mi tenéked tetszik, az legyen énnékem-is szüntelen-való kívánságom. Engedgyed Uram meg unnom te nálad nélkül minden örömöket, és gyönyörködnöm minden te éretted-való szomorúságokban. Legyen Uram énnékem a' te szent neved életszövő újulásom,

és a' te emlékezedet vigasztalálom. Legyen drágább én nálam a' te szíjadtak törvénye minden ezüstnél, aranynál. Legyen kedves az én szívemnek tenéked engedni, és gyűlölfeges-tenéked ellened rugodozni. Kérlek téged oh én lelkemnek egyedül-való reményem minden te kegyességedért, hogy légy kegyelmes minden én álnakságimnak, Amen.

*Buzgó halál-adás a' mi Urunk János
Christusnac szenvedésejére.*

OH én kegyes Váltásom és én Örök Idvősségem, ki vagy az én szeretetemnek és buzgó kívánságomnak drága kintse, világosíts-meg az én értelmemet, tisztíts-meg az én akaratomat, és indíts-fel az én emlékezetemet, hogy tökéletes haládatófsággal a' te véghetetlen szerelmedről és előszámálhatatlan jó teteményedről, mellyeket én velem szegény nyavalyással a'

te keserves kín-szenvedésed és szomorú halálad által közlöttél, igazán és nagy lelki figyelmeztetéssel elmélkedhessem. Mert imé oly nagy készen-méltoztattál fel-venni a' gyalázatos halált az én iszonyú gonofságimért! Oh minémű nagy buzgóságos indulattal, vitetvén a' büntető helyre, gondolkodtál a' tetanítványidnak felelmes fűtásirúl, az áruló Judásnak gonofságáirúl, a' te előtted álló keserves szenvedésedrúl, és a' te népeidnek a' Sidoroknak istentelen kegyetlenségirúl jövődől pulztlásokrúl. Oh mely igen felbuzdult figyelmeztetéssel itzod-meg a' te kemény Izenvedésednek tellyes pohárát, engedelmes lévén a' te mennyei Szent Atyádnak. Oh mely nagy erős baj-vivással tusakodtál a' te haláldoban, midőn csak egyedül nyomnád az Isten meg-emészto haragjának keményfajtoját. Oh mely szentséges ve-

ritékek és drágalatos vér hullások folyamának-le a' te áldott tagaidrúl. Oh mennyiszor emeltek csak alig fel tégedet a' te el-bádogyatt és reszkető szentséges térdeid, hogy a' te Szent Atyádnak akaratyát végben vinnéd. Oh mely tiszta szüdből emelted-fel tiszta kezeidet a' te mennyei Szent Atyádhhoz, a' ki tégedet, hogy ha akart volna, könnyen megszabadíthatott volna. Oh minémű nagy keserű zokogással és siralmas jaj szóval terjesztetted eleiben szivednek kívánságát a' te mennyei szerelmes Szent Atyádnak, kitől meg-is halgattattál a' te méltóságos érdemed szerint.

Oh mely készen és gyors ferénsséggel indítot-fel tégedet a' te mi idővőngünket szomjuhozó akaratod elejekben menni a' te ellenségidnek, és izgattott hogy az ő fertelmes kezekben adnád tennen magadat. Oh mely békeségesen engedted magadat meg fogni és meg-

meg-kötőzni, hogy minket nyavalyás foglyokat, amaz örökké-való kárhozatnak nyakunkra fojtott lántzából meg-oldoznál. Mely nagy tűrő elmével szenvedted magadat ama'hamis tanátsnak ítélő széki eleiben hurtzoltatni, ártatlan és büntelen léven kárhozatni, hogy minket ártalmasokat és gonosz bűnben gyönyörködőket amaz igaz ítélő Birónak szomorú kárhoztatásának rettenetes sentenciájátul megmentenél. Oh mely nagy kegyetlenül engedted magadat verettetni, tsufoltatni, ostromoztatni, hogy minket a' pokolbéli verekedő, tsufoló és tűzes ostrommal kinzó ördögöktől meg-szabadítanál, melyet mi száz-szerte inkább érdemlettünk volna, hog' nem mintte. Oh minémű nagy kiáltással ajánlottad lelkedet a' te mennyei szent Atyádnak. Oh minémű nagy kegyes akaratból halál-meg a' kereft-fán, le-függesztetted

vén fejedet, hogy mindnyájan mi verünk a' te örökké-való áldomáfodattal közlenéd.

Oh mi minden óránál boldogságosabb oránk! mellyen a' te halálod által a' mi bűneinknek veszedelmes felelmitül és az örök haláltól, mellyel környúl valánk vétetvén ki-menekedtünk. Oh én Idvőzítő szerelmes Jeshom, miképpen adhaflak tenéked méltó hálakat e' te ilyen nagy jó téteményedért? Mit vigyek Uram te elődben hálá-adásnak áldozattyául? Mit és des Istenem, hanem ha én magamat és mind azokat valamelyek én bennem vadnak. Mert nem aranyon és ezüstön, de a' te ártatlan Fiadnak vére hullásával váltottál-meg engemet. Végy hozzád én Istenem engemet, és a' te szent szeretetednek el-öldhatatlan kötőzéssel szoríts hozzád, hogy a' te szent-egyes akaratonnak mindenkoron enged-

gedelmes lehessék. Verd által és febe-
lits-meg a' te szent félelmednek által-
ható törével minden én érzékenységi-
mer: Feszíts-meg engemet, feszíts-meg
az én bennem lakó bűneimet és szí-
vemnek minden éktelen kívánságát,
hogy mondhaszam méltán és igazán:
Meg-feszítetttem az én Uram JESVS
Chrístussal, és nem élek immár én, de
él az én Chrístusom én bennem Kinek
légyen tisztesség, dicsőret és dicsőség
mind örökkön örökké, Amen.

*Miképpen terjeszszé ember az A-
tyának eleiben az ő edgy szőlőn
Fiának szenedésér.*

TEkints-meg kegyelmes Atyáma'
te szerelmes Fiadat, ki én érettem
szörnyű kinokat szenvedett. Nézzed
Teregeknek ditső Királya ki szenved,
és emlekezzél-meg könyörületessen
arról a' kiért szenved. Nem-de nem
azé Uram ama' te ártatlan Fiad, kit
hogy

hogy a' te szolgálodat meg-váltanád, az
halálra adtál? Nem-de nem ezé az élet-
nek adója, ki mint edgy mészár-székre
vitetet Bárány mind halálíglan tené-
ked engedelmes lévén, ama' kegyetlen
halálnak nemét fel-veñi nem iszonyo-
dék? Gondold-meg oh mi idvőssé-
günknek bőltsen sáfárló Istene, miért
ez az, kit noha a' te Isteni erődből szül-
tel, mindazonáltal az énerőtlen ségem-
ben akartál részefíteni. Bizonyára ez
a' te örök Istenséged, ki az én termé-
szetemet magára fel-öltözte, ki a' fel-
vőtt testben rettenetes kinokat szenved-
tett és a' keresztfára fel-feszítettett.

Fordítsad oh én Uram Istenem a'
te Isteni felfegyednek szemeit, a' te ki
mondhatatlan, kegyelmességednek
munkáira. Szemléld-meg a' te egész
testében ki terjesztetett szerelmes Fia-
dat. Nézzed az ő piros véreltsepe-
gő ártatlan kezeit, és botsáfd-meg en-
gedel-

gedelmedből az én gonofzságimat,
mellyeket az én kezeim tselekedtenek.

Gondold-meg az ő hegyes dárdával
által lyukasztot alélt oldalát, és útjís-
meg engemet azzal a' szentféges viz-
zel, melyet innét ki folytnak lenni hi-
fzek. Lásd-meg az ő vas szegekkel ál-
tal-verettetett lábainak fertelem nélkül
való nyomdokát, kik nem állottanak a'
bűnösöknek után, de mindenkoron a'
te törvényedben jártanak, és egyenge-
fed az én lábaimnak járásit a' te ölvé-
nyeden, és engedgyed énnékem ke-
gyelmedből gyűlölnöm az álnokság-
nak minden útait. Távoztasd mészze-
én tőlem a' hamisságnak útát, és engedd
énnékem az igazságnak útát választá-
nom. Kérlek tégedet oh szenteknek
Ura, ez szenteknek Szentéjért, és ez en-
nem váltomért, engedgyed énnékem
a' te parantsolatidnak után járnom,
fog' mondassam lélekben azzal edgye-
sülmi

sülmi, ki az én testemben nem iszo-
nyodott fel-öltözni.

Miért nem figyelmez, kegyelmes
Atyám, a' te edgyetlen egy szép szerel-
melednek a' halálban vállára le-szegett
fejére? Tekints-meg kegyes Terem-
tőm a' te Fiadnak emberi természetit,
és gyógyíts-meg e' te szegény meg-rő-
lott edényednek erőtlenségit. Imé!
Fejérlenek mezitelé vállai, vérrel foly-
nak el-sebesült oldali, el-asztanak ki-
felszített tetemi, el-bádogyattak örven-
detes szemei, el-hóltanak rosa színű
ortzái, meg-aluttak ő Királyi karjai, le-
tsüggének ékes fejér szárai, vért hullat-
nak meg-furatot lábai. Nézzed oh di-
tsósféges Teremtő a' te Fiadnak meg-
szaggattatott tagjait, és töröld el az én
bűneimnek rettenetes szárait. Né-
zeld-meg az Isten és embernek bűn-
tetését, és könnyebíts-meg a' teremtet
embernek szenvedését. Szemléld el a'
meg-

meg-váltónak infegét, és botsádsá meg-
a'váltónak vétseget. Ez édes Uram az,
kit a' te népeidnek bűnéjért meg-sa-
nyargattál. Jól-lehet ő a' te szerelme-
sed, kiben meg-nyugottál. Ez amaz
igaz ártatlan, kibentsalárdság nem ta-
laltatott, még-is mindazonáltal az ál-
nakok között számláltatott.

*Arról a' bizodalomról, melyet a' jó
Léleknek az ő urában az Ur Jესu
Christusban, és az ő szenvedé-
sében kell helyhez tenni.*

Bizonyára kétségben eshettem volna
az én felettéb való fokbűneimért,
és meg-izámlálhatatlan fogyatkozás-
simért, ha a' te örökké-való igéd Uram
az emberi testet fel nem öltözte volna,
és mi közöttünk nem lakozot volna.
De immár el-kell vetnem tőlem min-
den kételkedést, mert midőn ellenfé-
gek volnánk meg-békéltettünk a' te
szent Fiad halála által, tehát mennyivel

inkáb

inkáb meg-békélvén idvőséget nyer-
tünk ő általa? Mert imé minden én
reménységem, és tellyes bizodalma-
nak erőssége az ő testéből ki-folyt érde-
mes vérében tétetve, mely ki-ontatott
mi érettünk és a' mi idvőségünkért.
ő benne élek, és ő benne bizván te hoz-
zád jutni kívánkozom, nem lévén,
több igazságom azon kívül, mely vagy ő
a' te Fiadban a' mi Urunk Jესus Chri-
stusban. Annak-okaért adunk tenéked
oh embereket, buzgósággal szerető
nagy irgalmu és véghetetlen könyörü-
letessegu Isten, ki a' te szent Fiad a' mi
Idvözítő Urunk Jესus Christus által,
midőn nem volnánk, hatalmasson te-
remtél minket, és midőn a' mi bűne-
inkben mind el-vesztünk volna tsudá-
latosképpen meg-váltottál és ismét,
magadhoz fogadtál minket: Hálákat
adok a' te kegyelmességednek, és fzi-
vemnek minden tellyességéből ditsi-

P

retet

retet éneklek tenéked a' te ki-beszéllhetetlen szerelmedért, mellyel minket nyavalyásokat és méltatlanokat a' te tsudálatzs jó voltodból szeretni megtartattál, el-botsátottad a' te edgyetlen edgyedet a' te kebeledből mi közünkben: hogy minket veszedelemnek bűnös fiait idvőzítene. Hálákat adok tenéked az ő meg-testesülésejért, és születésejért, ki a' Szűznek méhéből mi érettünk és a' mi idvősségünkért a' te írtet fel-venni nem utálá, hogy a' miképpen igaz Isten Istentől, azonképpen lenne bizony ember embertől. Hálákat adok tenéked az ő szenvedésejért, megfeszítésejért, haláláért és fel-támadásáért, menyben fel-menésejért, és a' te Isteni ditsősségednek jobjára-való ülésejért. Mert imé negyvenedik napon az ő fel-támadása után fel-méne minden egeknek felette a' tanítványoknak láttokra, és ülven a' te jobjodra, igazat

szerint a' szent Lelket az ő választott fiaira ki-öntötte. Hálákat adok tenéked az ő rósa színű szentséges vére hullásáért, ki által meg-váltattunk: és az ő testének és vérének az örök életre legeltető titkos szentségejért, mellyel naponként az Anyaszentegyházban tartatunk, tápláltatunk, moologattatunk meg-szenteltetünk, és az Istennel lelkünkben edgyesülünk. Hálákat adok tenéked a' te tsudálatos és meg-gondolhatatlan szent szeretetedért mellyel minket méltatlanokat a' te szerelmes Sz. Fiad által ennyire szeretted és meg-váltottál. Mert úgy szeretted e' világot, hogy a' te edgyetlen-egy Fiadat adnád érte: hogy minden valaki hinne ő benne, el neveszne, hanem örök élete lenne. E' pediglen az örök élet, hogy meg-ismérjünk téged igaz Istent, és kit el-botsátottál az Ur Jesus Christust, igaz hit, és ehez illendő jó tselekedetek által.

*Az Atyának az emberi nemzethez
való ki-mondhatatlan szeretetiről.*

OH meg-gondolható kegyelem,
és ki-mondhatatlan szerelem!
hogy a' te szolgádat meg-szabadítád,
érette a' te Fiadat adtad, az Isten em-
berré lőtt, hogy az el-veszett emberi
nemzet az ördögnek hatalmából ki-
vételnek. Mely engedelmes, és mely
igen hűséges szeretője az embereknek
Uram a' te szerelmes szent Fiad, a' mi
Istenünk, kinek fel-buzdult indulati-
nak nem elég lőn hogy magát ennyire
le-botsátván, a' szűznek méhében em-
beri testet öltözék, fel, hanem még a'
keresztnek gyalázatos kinnyát is el-vi-
selt, ki-öntvén az ő drágalátos vért
mi érettünk, és a' mi idvősségünkért.
Kegyes Isten, az ő kegyességéből és jó-
vóltából jött mi hozzánk, jött azokat
meg-keresni és idvőzíteni, mellyek el-
vesztek vala. Fel-kereste az ő el-téve-
lye-

lyedett juhát, fel-kereste és meg-találta,
vállára vette és bé-vitte az ő juhainak
aklában, e' végheterlen kegyességnek
Ura, és lelkeknek hűséges Pásztorá.
Oh nagy kegyelem, és meg-gondolha-
talan szerelem! Kinek ötlőtt szivében
valaha illyetén dolog? Kitsoda nem-
álmélkodnék-el ez Isteni irgalmaság-
nak nagy voltán? ki nem tsudálkoz-
nék? Ki nem vigadoznék a' te kegye-
lemmel forró szeretetednek édes ízét,
kostolván, mellyel minket magadhoz
foglaltál. El-eresztetted a' te Fiadat a'
bűnös testnek hasonlatosságában, hogy
a' bűnt kárhozzatná az ő testben és
hogy mi lennénk te igallagod ő benne.
Mert ő amaz igaz macula nélkül-való
Bárány, ki el-vette e' világnak bűneit,
ki az ő halálával a' mi halálunkat el-ron-
totta, és fel-támadásával örök életün-
ket meg-szerzette. De mit adhatunk
tenéked oh mi édes Istenünk e' te mi

rajtunk meg-fokasodott irgalmassá-
godnak jó-téteményéért? mitsoda di-
rsireteknek ékeflégét és hálá-adásniak
kedves illatját vihetünk te elődbe?
Imé hogy ha amaz ártatlan szolgáló Sz.
Angyaloknak bölts tudománya és erős
hatalma nekünk tulajdonittatnék-is,
még-is mindazonáltal elégedendő-
képpen meg nem köszönhetnénk te-
néked a'te ilyen nagy kegyességedet
és jó. voltodat. Bizonyára hogy ha
mind egészen a' mi tagaink néked há-
lá. adó és ditsitotat éneklő nyelvekké
változnának-is, még-is semmikeppert
elégséges nem volna a' mi kitsiny érte-
künk. Mert imé fellyül hallad minden
mélységes tudománt a'te meg-bötsül-
hetetle szereteted, melyet mi hozzánk
méltatlanokhoz a'te jó vóltodból és ke-
gyességedből egyedül mutattál. Mivel
hogy a'te egy ízült Fiad, ki miné-
künk Istenünk, nem az Angyalokat, de

az Abrahámnak magvát öltözte magá-
ra, és mindenekbē mi hozzánk hason-
latos lótt a'bűnön kívül. Annakokáért
nem az Angyali de az emberi termé-
szetet vévén magára, és azt az ő szent-
leges fel-támadásának, és a' halhatatlan-
ságnak boldogságos ruhájával meg-
ditsítvén, minden egeknek felette fel-
vitte a' Cherubin, Seraphin, és minden
Sz. Angyaloknak fokaságos feregi felet,
az Aryának jobbjára ültetvén. Ezt di-
tsárik a' Sz. Angyalok, imádgyák mindē
hatalmasságok, félik és rettegek a' meny-
országoknak minden tellyes erei, mint ő
felettek- való Istent és embert. Ebben
vagyon énnékem le-tétetvén mindē
én reménségem és erős bizodalمام.
Mert minnyájunknak fejenként ebben
a' mi Idvűzítő Urunk Jesus Christusbā
vagyon részünk, testünk és vérünk. A'
holott azért az én részem uralkodik, ott
magamat-is el-hiszem uralkodni, az

holott az én testem meg-ditsóítottatott,
 ott én magamat-is ditsóílegfnek lenni
 jól tudom, a' holott az én vérem orszá-
 gol, ott magamat-is ismértem országo-
 ni. Jollehet szegény gyarló bűnös va-
 gyok, de e' kegyelemmel-való edgyesü-
 lésben nem kételkedem. Jollehetenge-
 met az én bűneim ellenzenek, de a' ter-
 mészetnek edgyesülése ide igazgat.
 Mert nem oly könyörületesség-nélkül
 való az Isten, hogy el-feletkeznek az
 emberről, és nem emlekeznek-meg
 arról, mellyet ő magára fel-vőtt én e-
 rettem. Igen könyörülő és igen enge-
 delmes a' mi Urunk Istenünk, és szereti
 az ő testét, az ő tagjait és az ő vért.
 Ebben a' mi kegyelmes, könyörületes
 és édesfeges Urunk Jésus Christusban
 elevenedtünk és támadtunk-fel, és im-
 már az egekbe fel-mentünk, és a' men-
 nyégben örvendezünk, ő mitestünk,
 szeret azért minket, ő benne vagyona

mi vérünknek méltóságos nevezeti,
 Vagyunk ő néki tagjai, és monda-
 tunk ő testének mert ő a' mi fejünk, ki-
 tül fügnek minden mi tagaink, mint
 irván vagyó: (Tson az én tson tomhól,
 és test az én testemből, és léfznek ketté
 egy testté.) Es nintsen soha, ki az ő testét
 gyűlölné, de neveli és szereti azt. Fe-
 lette nagy titok ez, én szóllok a' Chri-
 stusról és az Anyaszentegyházról azt,
 mondgya az Apostól.

*Az hű Léleknek hálá-adása a' meg-
 váltásnac jó-téteményejért.*

OH mely nagy fokkal tartozunk te-
 néked édes Urunk Istenünk, kik
 ilyen nagy árron váltattunk-meg, kik
 ilyen nagy drága kintsen nyertük id-
 vőségünket, és kik ilyen nagy ditsóí-
 seges jó téteménnyel tartatunk-meg.
 Oh mely igen ditsirendő, áldandó, tisz-
 telendő, félendő és ditsirendő vagy mi
 tölünk szegény gyakorló bűnösöktől,

ki minket ennyire szerettél, ennyire,
idvőzítettél ennyire meg-szenteltél, és
ennyire fel-magasztaltál.

Tenéked tartozunk Uram mind
azokért, valamelyek a' mi erőnkűl le-
hetségesek, mind azokért valamelyek-
kel élünk, és mind azokért a' melyeket
értünk. Mert vagy oné valakinek vala-
mie, a' mely nem tiéd volna? Te vagy
mi Urunk Istenünk, a' kitől minden
jók származnak: te magadért és a' te
szent nevedért áldgy-meg minket a' te
ajándékiddal, hogy a' te áldomásodból
és javaidból szolgálhassunk tenéked, és
igasságban naponként méltó ditsirete-
ket nyújthassunk, a' te ilyen nagy ir-
galmaslágodnak jó-téteményéjért.

Mert nem egyébünnet kedvesked-
hetünk és szolgálhatunk Uram tené-
ked, hanem csak a' te szent ajándékid-
ból. Mert minden tökéletes ajándék és
adomány onnet fellyül a' világosságnak

Attya

Attyától származik, kinél nintsen meg-
változás, sem pedig len árnyéka a' vál-
tozálnak.

Oh mi Urunk Istenünk, kegyes Iste.
jó Isten, mindenható Isten, meg-gon-
dolhatatlan és meg-foghatatlan termé-
szetű Isten- minden teremtettt-állatok-
nak böltsen formáló Istene, és mi U-
runk Jésus Christusnak ditsőséges Sz.
Attya, ki e' te edgyetlen-egy Fiadat a'
mi szerelmes Urunkat a' te Isteniséged-
nek kebeléből e' világra el-eresztetted
a' mi közönséges váltságunkért, hogy
fel-véven a' mi életünket nekünk adná
az ő életét, és lenne tökéletes Isten te-
rőled Attyától, és bizony ember anyá-
túl, igaz Isten és igaz ember, és ugyan
azon egy Christus, örökké és idő sze-
rint való, halhatatlan és halandó, terem-
tő és teremtettt, erős és erőtlen, győző-
delmes és győzöttetett, tápláló és tá-
pláltatott, pásztor és juh, idő szerint

P

meg

meg-holt és te veled örökké élő ki az
ötet szeretőknak az életnek örökségét
igirván, ig' szóllott az ő tanítványinak:
Valamit kérendetek az Atyától az én
nevemben, meg-adgya tinéktek.

E' mi fő Papunk, Papi-fejedelmünk
és igaz Pásztorunk által, ki magát fel-
vitte az áldozatra le-tévén az ő életét
az ő juhaiért, és ki meg-váltónk és Szó-
szollónk lévén űl a' te jobbod felől ese-
dezvén mi érettünk, kérünk tégedet,
alázatosan oh-könyörülő, kegyes, ke-
gyelmes, és embereknek édes szerető
Istene, hogy engedgyed énnékem a' te
szent Fiaddal és szent Lelkeddel egye-
temben tégedet mindenekben szívem-
nek minden töredelmességével álda-
nom és ditsóítenem. De mivel hogy
az én romlandó testem nagy terhére
vagyom az én lelkemnek. Kérlek an-
nakokáért Uram ébrezd-fel a' te szent
igidnek igazgató ősztonével az én tu-

nya természetemet és adgyad énnékem
nagy serénsséggel meg-maradnom éjel
és nappal a' te szent parantsolatudban
és ditsíretedben.

Tselekedgyed Uram hogy a' buzgo-
ságnak sebes tűzétől hevüllyön-meg
az én szíveim én bennem: és az én te-
rőlad való elmélkedésem vessen lángot:
és mivel hogy a' te edgyetlen-egyed
mondotta ezt: Senki nem jöhet én hoz-
zám, hanem ha az én Atyám, ki enge-
met el-botsátot vonándgya őtet, és
senki nem mehet az Atyához, hanem
én általam: Alázatos esedezéssel kér-
lek azért vony engemet mindenkoron
ő hozzája hog' ő ősztan engemet ve: é-
rellyen te hozzád: oda holot ő űl a' te
jobbod felől: holott véghetetlen időkre
terjett bölögságos örök élet vagyom,
holott tökéletes szeretet vagyó, és sem-
mi fejelem nintsen: holott változás-
nélkül való világosság vagyom, és min-

deneknek egy lelkek, holott vagyunk nagy és áthatatos bátorság, bátorságos tsendesség, tsendesseges gyönyörűség, gyönyörűseges boldogság, boldogságos örökké-valóság és a' te szent szívednek vég-nélkül-való boldogságos látása és imádása: Holott te ő vele, és ő te veled a' szent Léleknek edgyességében véghetetlenképpen él és uralkodik egy bizony Istén mind örökkön örökké, Amen.

Hála-adás az Istennek ki-beszélhetetlen szeretetiért, melyet az ő szent Fiának el-botsátásában jelentett hozzánk.

OH minden kegyelemnek Atyá-vallyon s-mitsoda az ember, kit annyire igenszeretél, hogy a' te szerelmes egy szülőt Fiadat adnád érte, a' ki tégedet minden napon haragra ingerel, káromol és szidalommal illet? Nemde nem fellyeb szerettéle minket

az

a' te Fiadnál? Mert ihon ő meg-hal, hogy mi éllünk, ő szomorkodik, hogy mi nagy örömmel vigadozzunk, ő meg-sebesíttetik, hogy mi meg-gyógyulunk, ő vérbé kevertetik, hogy mi meg-tisztulunk. Mitsoda jót találtál oh Uram az emberben, hogy illy igen szeretted őtet, és ennyi sok jó teteménnyiddel látogattad. Mert adtad ő érte váltságul a' te drágalátos kintsedet tudni illik a' te egy szerelmes Fiadat, ki a' te szívednek örök igije, ki-általa' te hozzánk-való nagy szerelmedet nekünk meg-jelentetted, és kibem minket örök időktől-fogva magadnak el-választottál.

Oh kegyelmes Atyám, botsáfd-meg nekem szegény nyomorult szolgádnak az én sok bűneimet, a' te Fiadnak méltóságos esedezésejért, és ne emlékeztel-meg a' te gonosz szolgádnak el-ve-temedett fajtalanságiról. Mert ő imé

sokhal

fokkkal többet fizetett tenéked, hogy nem mint én a' mennyivel tartoztam. Sőt inkább édes Atyám, hogy ha az én gonofzságimat és az ő kegyelmességét öszve vetvén meg-mérsékelnéd, az ő kegyessége fokkal számossab lenne az én bűneimmel. Mert mitsoda nagy bűn volna az, a' mely ennyi fájdalommal, ennyi kinnal, ilyen engedelmesfeggel, ilyen alázatossággal, ilyen nagybékefeges türéssel, és kíváltképpen ilyen nagy szerelemmel nem töröltethetnének-el? Holott lehetne oly nagy namisság, mely az ő fáratságos veritekezésével és rósa színű vérének érdemes folyásával nem mosogathatnék-el? mitsoda nagy iszonyu gonofzság volna az, a' mellyért ilyen nagy szenvedésekkel es el-vifelhetetlen kínzásokkal elég nem tétethetnék?

Buzgósagos könyörgés, melybő vigasztallja magát a' Keresztény ember a'

Christus szenvedésének emlékezetivel.

Imé oh én mennyei szentfeges Atyám, elődben viszem tenéked az én Idvőzítő és meg-váltó Uram Jesus Christusomat, a' te szerelmes Fiadat, elődben viszem pedig őtet igaz hit által és töredelmes szíveimmel, ki ő véle edgyesült szeretetből, azzal a' szeretettel pedig mellyel te őtet szeretted, és melytől vísfeltetvén őtet mi hozzánk botsátottad, emberi testben felöltöztetted, az örökkel-ülő haláltól és kárhozattól minket megszabadítottál. Imé oh mennyei szent Atyám elődben viszem tenéked az ő ki beszélhetetlen szenvedésit, elvifelhetetlen kinnyait, mellyeket magára te akaratodból felvött.

Vegyed kedvesen ezeket oh szent Atyám minden én bűneimért, töredelmef.

melegségemért és poenitentia-tartásom-
 ért, mellyel az én szivem kívántatnék
 tellyesnek lenni. De sőt inkább elődben
 víszem tenéked az ő véres verítékis,
 a' könyhullásnak folyásáért, mellyel az
 én szemeimnek kellettnek nedvesíteni,
 ha az én szivemnek keménysége miat
 sirhatnának. Elődben víszem effelet te-
 néked szerelmes Atyám az ő álaizatos
 és búzgoságos esedezését, az én kö-
 nyörgésben-való restségemért. Előd-
 ben víszem végezetre minden ő hűsé-
 ges munkáit, tiszta és nyomorúságos
 életét, és mind azokat a' mellyeket az
 emberi testben el-követet.

Vegyed oh nagy irgalmu Isten jóil-
latu kedves áldozatúl ezeket a te örök-
ké-való ditsőffegedre és tiszteletedre,
minden én fertelmes bűneimnek un-
dokságáért, mellyekkel tégedet egész
letemnek folyásában meg-bántotta-
k, és minden igazságomért, melytől

teljesíttével üres lévén, tenéked ez ál-
tal kellene szolgálnom.

Tekints-meg oh szent Atyám a' te szerelmes Fiadnak a' mi váltságunknak drága munkájában való hűfegyes engedelmefféget, és tulajdoníts enném bűntetésül, hogy az én erőtlenségem gyarlóságim miatt, a' mi meg-váltásunknak munkái szerint tellyességgel semmit nem élhettem. Tekints-meg a' mi meg-váltonknak drágalátos érdemét, és borsáfd-meg a' te meg-váltottnak minden bűneit.

Nézzed oh Uram a' te fel-kenet-
tednek ortzáját, és könyörűly-meg raj-
tam mint te teremter gyarló edénye-
den. Részesíts minket a' te kegyelmed-
ben és irgalmaságodban, mellyet mi
szegény nyavalyások nem érdemle-
nénk, hog' amaz örökké-való ditsőffé-
get, mellyet az Ur Jesus által meg iga-
zítottaknak ígirtél, nagy tellyes öröm,
mel el-vegyűk, Amen.

Más áhitatos könyörgés az Ur Jესus-
hoz, hogy az ő szenvedésének ereje ál-
tal minket minden gonosztul
meg-irtson.

VRam Jესus Christus, ki e' világnak
váltságáért nyomoruságokat, és
szorongatásokat, gyalázatokat és szí-
dalmakat, patvarkodásokat, és bős-
zúságokat, büntetéseket és iszonyú
kinokat, véres sebeket és szomorú ha-
lált békeséggel el-tűrtél. Te mind ezek
által, mellyeket a' mi bűneinkért el-vi-
seltél, minden én vétkeimtől és álnok-
ságimtől, minden e' világi veszedel-
méktől és a' pokolnak tüzes kinnyától,
hirtelen haláltól és az örök kárhozattól
szabadíts-meg engemet, és engedgyed
énnékem, hogy mind azokról a' mel-
lyeket érettem szenvedtél soha el ne
felelkezsem, de mindenkor szemeim
előtt viselvén azokhoz búzgoságossan
ragaszkodhassam, hogy a' miképpen a'

te szenvedésidben és fájdalomidban ré-
szesítesz, azonképpen a' te vigasztalá-
sodban és nyugalomadban-is enged-
gyed részesülnöm te veled, Amen.

*A' mi Urunk Jესus Christusnak se-
beinek emlékeztetiről.*

MIdőn engemet valamely undok
gondolkodás ingerel, a' Christus-
nak sebeire figyelmezek. Midőn en-
gemet az én teltem szorongat, az én
Uramnak sebeinek emlékeztetivel éb-
reztetem-fel. Midőn az ördög enge-
met tsalárdssággal kifirget, az én Uram-
nak belső könyörületességihez folya-
modom, és azontúl el-távozik én tő-
lem. Hogy ha a' bujaságnak átkozott
tüze izgat engemet, az én Uram Jესus
Christusnak sebeinek emlékeztetivel
enyhitem-meg.

A' nyomoruságnak reánk tódult ve-
szedelmi ellen, nem találtam soha hat-
ható orvosságot, a' Christusnak sebei-
nél.

nél. Ezekben nyugszom bátorságof-
 san, ezekben aluszom tsendessen. A'
 Christus meg-holt mi érettünk. Sem-
 mi olly keserűség nem találtathatik a'
 halálban, mely a' Christusnak halálával
 meg nem édesíthetetik. Minden en-
 tellyes reménységem az én Uramnak
 halálában vagyon le-tétetvén, az ő ha-
 lála az én érdemem, az én bátorságom,
 az én idvőflegem, életem és feltámadá-
 som, az Urnak könyörűleteffége az én
 érdemem. Nem szűkölködöm érdem-
 nélkül, miglen a' könyörűleteffégnek
 Urának jó volta el nem fogy. Es hogy
 ha az Urnak irgalmasági fokak az én
 érdemim-is. Mert ő mennyivel hatal-
 massab az idvőzítésre, annyival én-is
 bátorságosabb vagyok.

*Hogy a' Christus sebeiről való emle-
 kezet hatható orvosság, minden mi
 batorú próbáink ellen.*

[Szonyu vétkeket tselekedtem, és szám-
 ealan

alan bűnökkel terheltem meg az én
 lelkem isméretit, de még sem esem két-
 ségben: mivel hogy a' holot a' bűn meg-
 fokasodik, ott a' kegyelem-is bővölkö-
 dik. Valaki a' bűnek botsánatyában ké-
 telkedik, az ollyatén nem hiszi az Isten-
 nek irgalmaságát. Boszszúsággal illeri
 az az Istent, ki az ő irgalmaságában
 kételkedik. Tagadgya ez illyetén, az
 Isten minémű nagy Izeretet, igazság és
 hatalmaság légyen az ő természeté-
 ben, melyben az én reménységem hely-
 heztetet, tudni-illik az fiúságul-való
 fogadásnak Izeretetiben, az igiretnek
 igazságában, és a' meg-váltásnak hatal-
 mában. Am bator zúgolódgyék vala-
 mint akarja az én gorombagondola-
 tom, mondván: Vallyon s-kitsoda-
 vagy te, és minémű nagy ditsőfleg az,
 és minémű érdemekkel alitod ezt meg
 nyerhetni? De én bizvást így felelek:
 Tudom a' kinek hittem, mert ő az ő
 igire-

igiretiben, igaz hatalmas a' meg teljesítésben, és szabad ő néki tselekedni a mellyeket akar.

Nem lehet az, hogy el-rémüllyek az én bűneimnek fokságiról, ha az én Uramnak halála eszemben forog, mivel hogy az én bűneim ezt meg nem győzhetik. A' lántsa és a' fizegek kiáltják éném, hogy tökéletesen megengeszteltetem a' Christushoz, ha ötet Izereténdem.

Tágas utat nyitot énném a' lántsa a' Christusnak oldalában, melyben bemenvén, nagy bátorsággal nyugosom ott. A' kifeltzeret az, mivel hogy a' Izeretettől származik az felelem. Semmi nintsen oly hatalmas, oly hatható orvosság a' fajtalanágnak ingerő melegsege ellen, mint az én megváltomnak drágalatos halála. Kieresztette karjait a' keresztfán és ki nyújtotta kezeit hogy hozzá ölellye a' bűnő.

bűnösöket. Az én Idvőzitőmnak karjai között akarok élni, és kívánok meghalni. Ott bátorsággal éneklek: Fel magasztallak Uram, tégedet mivel hogy fel vettél eugemet, és nem engedél hogy az én ellenségim örüllyenek én rajtam. A' mi idvőzitőnk le-fügesztette fejét a' halálban, hogy az ő Izerelmest meg ápolgatná. Mind annyiszor ápolgattuk a' mi Istenünket, valamennyiszor az ő Szeretetitől érdeklertetünk.

~~~~~

Hetedik Elmélkedés,
Melyben igen szép eszedző Könyörgések foglaltatnak-bé a' bűnek bostánattyáért és az Istennek irgalmasságáért.

*Jeles és hatható módgya a' buzgó
Könyörgésnek.*

MI lehet edeslegeseb gyönyörűség, mint az Atyát az ő edgyetlen-edgye által hini segítésre? Az Atyát a' Fiának emlékezetivel kegyelemre indítani, a' Királyt szerelmes Fiának nevezetivel engesztelni? Mert így szoktanak a' bűnös foglyok a' tömlőtzből ki-szabadíttatni: Ekképpen menekednek-meg a' rabok a' vasnak nehéz terhétől: ekképpen az halálra sententiáztattak, nem csak eleresztetnek, de effelet fejeknek kegyelme nyírtak, midőn a' meg-haragutt Fejedelmeknek az ő kedvesen nevelt magzattyoknak szeretetét fordítják elejekben. Ekképpen kerülék-el ama' gonosz tévő szolgák a' büntetést, midőn az Uroknak szerelmeles magzattyá télzen ő erettek esedezést. Hasonlatosképpen esedezem én-is tenéked oh szentféges Atyám a' te szét Fiadnak kedves szerelmejért, vedd-ki az én lel-

kemet

kemet a' tömlőtzből, hogy vállást tegyen a' te nagy nevedről, szabadíts-meg engemet a' bűnöknek kemény fogságából, a' te örökké-való edgyetlén egy Fiad által, és engemet kinek érdemem szerint halálos sententia szállott fejemre, a' te jobbod felől ülő egy drágálatos szülöttődnék eledezéséjért, bújts-meg kegyelmelesen az életre. Mert nem tudok egyebet kit keressek közbé járni te hozzád, hanem egyedül csak azt, ki engesztelő áldozat a' mi bűneinkért, ki ül a' te jobodon esedezvén, mi értünk. Imé az én szószollóm te nálad szentféges Atyám. Imé a' fő Papi fejedelem, ki nem szűkölködik másoknak vérek hullásával meg-tisztíttatni, ki tündöklék az ő tulajdon testéből ki-folyt vérével. Imé ő ama' kedves szentféges, tőkéletes és fel-vitetet drága illatu áldozat. Imé ő ama' maculánkül-való artatlá Bárány, ki meg né-

Qz

múlt

múlt az ötet nyirőknek kezekben, ki
artzúl verettetvén, nyállal pökdöftet-
vén, gyalázattal illetetvén nem nyi-
totta-meg az ő száját. Ihon a' ki bűnt
nem tött, a' mi bűneinket viselte, és a'
mi fájdalmainkat az ő sebéivel gyógyi-
totta.

*A' töredelmes szívu' bűnös ember-
nek buzgó könyörgése.*

VEgheterlen kegyelemnek és meg-
határozhatatlan irgalmasságnak
Istene, mindeneknek teremője, kit
tisztelnak mindennemű állatok, és ki-
nek tekinteti előtt meg-refszketnek az
egeknek kereksegi, kit imádnak tellyes
menyországoknak minden hatalmassági,
kinek bőségségének és nagy hatalmá-
nak nintsen száma.

Miképpen merjek én szegény nya-
valyás és iszonyú gonosságoknak rút-
ságával meg-rakodott bűnös te elődbe
mennni, és te veled szólni? Holott az
én

én testem semmi nem egyéb hanem
csak alá-való por és hamu, az én lelké
pedig számtalan bűnöknek tsomolék-
jával meg-terhelterett, szorongat en-
gemet az én tulajdon lelkem ismérati,
hogy a' te parantsolatidnak és a' meg-
ismért igazságnak ösvényérül gyakor-
latossággal ki-tántorodtá: a' te ajándé-
kiddal és a' te énnékem nyújtott nagy
kegyelmességeddel gonoszúl éltem.
minden te Isteni fellegetdől hagyott
jóknak el-követésében rest és tunya
voltam, és számtalan gonosságot nem
csak gondolatimmal, de tselekedetim
mel-is követtem te ellened. Sőt hogy
luma. szerint róla vallást tegyek: Min-
den én érzékenységimmal, tagaimmal
erőmmel és egész testemmel és lelkem
mel rettenetessen vétettem te ellened
és magamat az örök kárhozatnak lán-
gozó büntetésére hanyat homlok bo-
csáttam.

Jollehet pedig ezek így legyenek még-is mindazonáltal az én szívem én bennem meg hidegedett, testi bátor-ságban merült és minden igaz töredelmességtől és poenitentiától el-idegenült. Annakokáért nem mérem az én meg-ferteztetett szemeimet fel-emelni a' te Isteni felfegyedhez, sőt még arra sem vagyok méltó, hogy a' föld hordozzon és eledelével tartson, holott tégedet menynék, földnek hatalmas Urát ilyen fajtalanul és istentelenül megvetetté, és ennyiszor a' te Isteni felfegyedets összégében és illendő tiszteletben meg-kiflébbitettem.

Oh vajha az én enyi fok gyarloságimat meg-ismerném, és az igaz-jóságos tselekedeteknek bennem-váló-fogyatkozását észemben-venném, titkos és nyilván-váló bűneimet igaz poenitencia-tartásom által meg-firatnám, és eképpen minden én-előbbi álnokságimból le-vekezném.

Ja,

Jaj énnékem szegény nyavalyásnak, jaj énnékem mind örökké, hogy ha a' te rettenetes itéleted az én bűneimből papasztalánd engemet, és te az én bűneimet a' te igazságod szerint bünteted én bennem. Jól tudom hogy gyűlölöd a' bűnt és ennek tselekedőjét, és nem hadtz büntetetlen tsak egy álnokságot is, azt sem engeded hogy valami tisztátalan állat bé-mennyen a' szent Jerusalemben. Tehát ne szomorkodgyam és ne fohász kodgyamé? Ne sirjak és ne jajgassaké? Ne kiáltsak és ne panaszkodgyamé? Hová rejtsem magamat a' bűnösökkel? Miképpen gyűlölheté, gyötörhetem, és vethetem-le eléggé magamat mind a' földnek poráig az én számtalan bűneimnek érdeme-szerinté? Nem kellene öldöklennem az én testemet és sanyargatnom zabolátlan életemet, mellyekkel ennyi gonoszságot tettem a' te szentseges és idvőzítő akara-

Q4

rod

rod ellen? Tanubizonságot tésznek én ellenem az ég és a föld, jól tudgyák a' szent Angyalok és az ördögök, melyet te előttem és te ellened oh igazságnak Istene tselekedtem, kik fellyül halladgyák a' tenger fővenyének sokaságos szárait. Oh én nagy vakságom és bálondságom, ki a' te irgalmas meg-látogatásodnak idejét meg nem ismertem, és az én lelkemnek idvőtlenségéről sem gondot nem viseltem: de imé mind eddiglen a' te Atyai hivatalodat és bekezeses türeledet kevesre bősültem és semminek tartottam, mely Atyai indulattal bántál én velem, a' poenitentiára híván meg-szünés-nélkül engemet gyarló bűnöst, a' te könyörületessegednek gazdagságával és hoszfű ideiglen való türeleddel és várakozásoddal.

Annakokáért magam szabad akaratya szerint estem-ki a' te kegyelmedből, az én lelkemet halálra vetettem, a'

tiszta

tiszta ártatlanságnak ruháját le vetkeztem, az idvőzítő Ur Jesust ismét megfeszítettem, az Istennek rettenetes haragját fel-gerjesztettem, én magamnak az utolsó ítélet napjára e'kintset gyűjtöttem, hogy érdemem szerint amaz örökké-való kárhozatnak kinnyával büntettessem.

De mindazonáltal imé én szegény gyarló bűnös ember meg-hajtom az én szívemnek térdeit, mert a' poenitentia tartó bűnösöktől igen akar sz tiszteltetni és magasztaltatni.

Verem az én meg-ferteztetett mellyemet ama' nyilván-való bűnössele, és ilyenképpen esedezem: Légy kegyelmes énnékem oh nagy Isten, utálom az én vétkeimet és kívánom a' te kegyelmedet, oh irgalmas Istennek Istene valólt tészek az én bűneimről, oh igazságnak Istene te hozzád folyamodom. Oh kegyelemnek ki-apadhatatlan kút-

Q s

feje

feje, meg mutogatom tenéked az én
sebeimet, oh Isten! jó akaratnak irével
gyógyító Orvos, a' te kezeidben aján-
lom mind életemet és halálomat.

Uram ne fedgy-meg engemet a' te
bűsülésodban, és a' te haragódban ne
ostorozz engemet, ne engedgy enge-
met az én bűneimben el-vesznem, és
ne emlekezzél-meg örökké az én go-
nosságimról, de adgyad Uram, hogy
mindé én vétkeimről tégyek igaz val-
lást és tartsak keserves pœnitentiát, az
ő embert le-vetkezzén és az új embert
fel-öltözzén.

Serkents-fel én bennem a' te félel-
medet, és fordíts szeretetre azt, könyö-
rűly én rajtam, miképpen könyörültél
régí időktől-fogva minden bűnösö-
kön. Engedgyed Uram, hogy e' kegye-
lemnek idejében, ama' tékozló fiúval
az én bűneimről tehessék igaz vallást, a'
publikanussal alázatos és töredelmes
szíves

szívet te elődben vihessek, a' Magdalé-
nával az én bűneimet te előtted meg-
sírathassam, a' Ninivé-béliekkel te hoz-
zád meg-térhessek, hogy a' kegyetlen
Sátánnak hatalmatúl és tömlőtzből
meg-szabadulván, és az én bűneimnek
halálából életre fel-támadván, tenéked
oh én Istenem életemnek minden ré-
szeiben tiszta lélekkel szolgálhassak.
A' mi idvőzítő Urunk Jêsus Christus
által, kivel tenéked ditsíret legyen, lé-
gyen ditsőség és tisztesség a' szent Lé-
leknek edgyeslegében most és mind
örökkön örökké. Amen.

*Könyörgés, melyben az igaz pœniten-
tiára térő szíves ember az ő bűneiről
vallást tesz, és az Istennek
kegyelmét kívánja.*

Ó Rök mindenható Isten, én szegény
gyarló bűnös ember folyamodom
te hozzád, töredelmes szível kesereg-
vén az én bűneimen: és igaz pœniten-

tiát tartván: le-borulok a' te kegyel-
mességednek lábai eleiben, azzal az a-
lázatossággal és tisztellel mely te-
hozzád illendő, és vallást tészek te e-
lőtted minden én bűneimről, mellyel
tégedet szentseges Atyám mind ez i-
deiglen anyám méhétől fogva rettene-
tesen meg-bántottalak. Mert iszonyú
dolog, hogy nem szégyenlettem a'
bűnt tselekedni, holott a' te szerelmes
Fiad, ki-beszélhetetlen kinokkal szaga-
gattatott az én bűneimért.

Vallást tészek imé te előtted oh ke-
gyelmes Atyám minden én háládatlan-
ságimról, mellyeket e' te ki-beszélhe-
tetlen jó téteményedhez mutattam.

Mert meg-gondolhatatlan jó-téte-
mény ez, hogy ilyen sokáig az én go-
noszságimnak a' te hofszíu ideiglen-
való tütésséddel engedelmes voltál, és
minden én fajtalanságimat és el-vete-
medet indulatimat, mellyeket te hoz-
zád

zád engedetlenlegemmel és gonosz tse-
lekedetimmal mutattam, ilyen nagy ke-
gyelmeffen el szenvetted: De sőt in-
kább hogy pœnitentiártartanék, veghe-
tetlen irgalmadból várakoztál, hogy az
én szívemet magadnak el-foglalnád; és
benne lakozván, a' te el készitet ke-
gyelmeddel és jó vóltoddal egészen
be-töltenéd. En Istenem oh én Istenem
mennýiszter nem nyitottottam meg az
én szívemnek ajtaját a' te el-persételő
gyűrűddel zörgető sz: Léleknek! Oh
mennýiszter édesgettel engemet a' te jó
tétéményiddel a' pœnitentiára, és u-
gyan kényszerítgettel a' kereszt viselé-
sek által, én pedig mind ezekért te hoz-
zád háttal fordultam! oh mennýiszter ta-
szíthattál volna engem érdemem sze-
rint az örök kárhozatnak mélyseges
völgyére de kedveztél énnékem.

Annakokáért szerelmes Atyám eze-
ket elmémben forgatván, bizonyára

nem tsuda volna, hogy ha az én szívem
 a' töredelmeflegtül és a' prenitentiá-
 nak keferűségétül elszakadozna én
 bennem. Nem lehet oly nagy büntetés
 a' pokolban, kinél az én bűneim na-
 gyobbat nem érdemlenének: nem va-
 gyok méltó hogy te teremtet-állatod-
 nak mondassam: nem vagyok méltó,
 hogy engemet a' föld tartson és hor-
 dozzon. Nem volna tsuda, hogy ha
 minden teremtet és éltető állatok az
 én te rajtad tőt fok bőszerűségimért
 ellenem támadnának. Dete oh nagy
 kegyelmű Isten, könyörűly én raj-
 tam, fordíts én reám igyefogyot nya-
 valyáfra a' te irgalmaslágodnak szeme-
 it. Mutasd meg hozzám a' te Atyai ke-
 gyés szivedet. Botsásd meg énnékem
 hogy ilyen nagy későre tértem te hoz-
 zád, és azta' melyre engemethitál és
 választottál én bennem munkálkod-
 gyad, a' te előbbi jó tétemenyidet e'
 mostanihoz nyújtván, Amen.

*Könyörgés, melyben ember az ő bű-
 nös voltá.ól vallást tévén szomorko-
 dik. és azoknak botsánat-
 ryát kívánja.*

Jaj énnékem szegény nyavalyáfnak és
 igyefogyot bűnösnek, mert tégedet
 én Istennemet meg-vetettelek, ki énné-
 kem mindenkor jó voltodat, szereteted
 és hűséges gondviseletedet kegyessen
 ki-szolgáltattad: Jaj énnékem, mert
 az én szívemet, melyben te oh nagy
 kegyelmű Isten, lakozni méltóztattál
 tetőled el-szakasztván, számtalan iszo-
 nyú bűnöknek undokságával meg-fer-
 tetztetem. Jaj énnékem mert a' bűnnek
 éktelen edényévé löttem, és ama' tisztá-
 talan lelkeknek martalékjává. Oh kö-
 nyörűlő Isten! nem rejthetem-el, de-
 sőt vallást kell tennem arról, hogy én
 minden bűnösöket meg-elősztem, és
 azoknak voltam vezérő kalauzza, de
 mindazonáltal vigasztal engemet a' te

kegyelmességed és irgalmaságod: jól lehet az én bűneim számlálhatatlanok legyenek, de tudom Uram, hog'fellyúl mülly a azokat a' te reánk ki-áradott kegyelmednek nagy volta,

Te oh nagy kegyelmű Isten, ha akaratod meg-tisztíthatz engemet. Gyógyíts-meg Uram kérlek az én lelkemnek sebeit, mert csak tenéked vétkeztem Uram, és te előtted tselekedtem a' gonofságot. Imé oh Uram Isten es a' te szent beszéded, így szól sz a' te Prófétádnak szája által: Paráználkodtál a' paráznákkal, de terj-meg én hozzám, és hozzám fogadlak. E' te szent-férges igid vigasztal engemet oh minden irgalmaságnak Istene: ebben bízván te hozzád hajlok tellyes indulattal, nem különben mint ha tellysférggel csak énnékem mondatott volna. Mert az én lelkem Uram az a' tisztátalan lélek. En vagyok ama' tékozló fiú. En te

tőled

tőled minden világozságnak Attyátúl, kitől minden ajándékok származnak el-hanyatlottam.

En te tőled mint igaz hűférges Pász-tortúl el-tévelyedtem: En minden te nekem nyújtot ajándékidat el tékozlottam: El-hadtalak tégedet kegyelemnek kút-fejét, és életnek élő erét, és más forrást ástam magamnak, e' vilagi idegen gyönyörűférgeket követvén mellyekkel az én el-epedet lelkem semmikeppen nem újittatik. Mert a' testi gyönyörűférges, mint a' fűst nagy hirtelen el-ozlattatnak és semmivé lesznek.

Oh mely nagy keferűférggel szomor-kodom, hogy tégedet igaz mennyei kenyeret meg-vervén, a' disznóknak moslékjából ettem, mert a' testi gyönyörűférgre hajlottam, és amaz oktalan kívánságokra hanyat-homlok futottá, Tégedet mennyei szentférges Atyámat hátra hagyván e' földi müládo dolgok-hoz

hoz ragaszkodtam. Nem tsuda azért
 tehát hogy te előttem mint ama' teko-
 lo fiú tellyességgel meztelen vagyok,
 és minden mennyei ékességgrül meg-
 fosztatott. De te oh véghetetlen ke-
 gyelmű Isten, könyörűl én rajtam, és
 ne engedgy engemet az én bűneimnek
 dögletes fekélyében meg-halnom,
 hanem a' te szerelmes Fiadnak az Ur
 Jesus Christusnak általa meg-tisztítván
 és meg-moogatván, öltöz-tes-fel en-
 gemet a' te tisztá igaságodnak ártat-
 lan köntösében; Amen.

*Más alázatos Könyörgés a' bűnnek
 bocsánatjához Istenül való
 meg-nyeréséjére.*

Véghetetlen irgalmú örök Isten, én
 szegény nyavalyás járuloka' te I-
 steni felségednek ditsőséges tekinteti-
 eleiben, az én bűneimnek undoksága-
 val meg-rakodván.

Annakokaért nem mérem az én meg-
 fcs.

tereztetet szemeimet, a' te Isteni fényes
 ditsőségedhez fel-emelni, mert felette
 igen szégyenlem hogy tégedet én Iste-
 nemet, és kegyelmes teremő Atyá-
 mat, ennyi sokszor meg-bántottalak,
 és bizonyára hog' ha a' te Isteni igasá-
 godnak keménysege szerint. és az én
 bűneimnek érdeme szerint akarnál ve-
 lem tselekedni es engemet büntetni,
 méltán és érdemem szerint az örökké-
 való kárhozatra itilhetnél. De vigasz-
 talom magamat oh én Istenem a' te
 nagy és véghetetlen könyörűletessé-
 gednek emlekezetivel, mellyet tennen
 magad ígirtél énnékem, és ugyan es-
 küvéssel bizonyítottál mondván: Elek
 én, nem akarom a' bűnősnék halálát,
 de hogy meg-térjén és éllyen. Vigasz-
 tal engemet tovább a' te egy szűlő
 Fiad, az én meg-váltóm és idvőzítőm,
 ki az ő tökéletes engedelmefféggével,
 szenvedésevel és halálával meg-en-
 gszg

gelztelte énnékem a' te kegyelmessé-
gedet, és effelett hogy te fiadnak és ő-
rökösödnek mondaßam most és mind-
örökké meg-szerzette. Minekokért
nem hülök-meg reménységemben, de
vallást téfzek tenéked minden én belső
és külső titkon és nyilván- való bűne-
imről, meg-vallom magamat te előtt-
ted a' hamiságnak álnok tselekedője-
nek lenni. Nem tudok oh én édes Isten
nem egyebet mit tselekedni, hanem
hogy ha a' te igiretedben meg-nyúgó-
ván, alázatos szível és töredelmes le-
lekkel, de igaz hittel, és a' te meg-igire-
ted kegyelmességében bizván, a' kegye-
lemnek széki eleiben járulok, és az én
szivemnek belső rejtekéből ezt mon-
dom: Abba, az az, szerelmes Atyám,
könyörűly én rajtam.

Oh bűféges irgalmú Isten, légy ke-
gyelmes énnékem szegény gyárló bű-
nősnék, bocsásd-meg az én mind ere-
dem

dendő és mind tselekedendő bűnei-
gedet, és mind azokat, valamelyeket te
adened vagy szivemnek gondolattya-
al, avagy beszédemmel és tselekede-
immal tudva avagy tudatlanul vétet-
tem. Mert nintsen Uram semmi jó én
bennem, bűnben fogantattam és szület-
tettem, bűnben éltem és bűnben élek
mind addig- is a' mig len e' bűnös rom-
landó testben nyomorgok. Az én bű-
neim te előtted vadnak mindenkoron,
sőt ezer szerte több bűnőket látz én ben-
nem, hogy nem mint én ísmérnék én
magamban. De oh könyörűlő Isten,
ne szály itéletben a' te szolgáladdal, mert
nem igazúlhat meg a' te tekinteted
előtt csak egy- is az élők közzül. Kö-
nyörűly-meg rajtam az én Idvőzítő
Christusomért és töröld-el az én álnak-
ságimat a' te irgalmaságodnak nagy

volta szerint, mely fellyül múlt min-
den bűnőket. Mofogás-meg engemet

a' te meg tisztító érdemes véredde, és
hínt meg engemet a' te Fiadnak újjá
szülő hylopijával, mellyet ki-öntöt
a' keresztnék óltárán.

Tégy fiaddá engemet, irgalmas-
godnak edényévé, és a' te szent Lelked-
nek lakó temp omává.

Oh én Istenem segély, vigasztaly és
bátoríts engemet, új szívet teremts én
bennem, én Istenem, és a' te, te szent
Lelkoddal erőssíts és örvendeztesd
meg az én nyomorúlt lelkemet. Mert
jól hiszem oh Uram, hogy a' füstölgő
tsepűt el nem óltod, és a' meg szegett
nád szálat el nem tördeled. Nem ver-
el Uram engemet a' te ortsád elől. nem
engeded hogy kétségben essem, de meg
erőssítesz engemet a' te szent Lelkoddal
és igaz hitet adt az én szivembé. Hal-
gald meg oh kegyelmes Atyám az én
könyörgésemet, és adgyad hogy a' fo-
gadott fűségben állhatatosan meg-ma-
rad.

adván, a' szent Lélek Istenek elő tem-
oma lehessek örökké. Ne engedgyed
Uram hog' lelki-isméret ellen való vét-
ekre és iszonyú tévelygésre jussak.
Szabadíts meg engemet oh én idvőzi-
g Istenem az én testemnek gonoszágra
vezgő verétül. Indíts én bennem áhi-
atos indulatot a' te örök életre vezér-
ő szent igédhez, hogy arról nagy lelki
örvendezéssel elmélkedhessek, olvas-
hassak és másoknak is ez által nagy ha-
zonnal szolgálhassak. Tselekedgyed
Uram, hogy a' te igazságodat és ditsire-
det másoknak hirdethessem és tége-
det én Istenemet, és az én idvőző U-
ram Jesus Christusomat, a' szent Lélek-
kel egyetembé örökkön örökké, min-
den idvőzőlendő hivekkel, ditsirhesse-
lek, áldhassalak, imádhassalak, és felma-
gasztalhassalak, Amen.

A bűn-

*A bűnből fel serkent és a' pœnitentia-
rára tért embernek ábitatos
könyörgése.*

VEg-nélkül-való boldogságnak di-
tsőséges Ura és Istene, ki vag' kö-
nyörülő és kegyelmes, engedelmes és
irgalmas, jó és igaz, ki a' te nagyszere-
retedtől és meg-gondolhatatlan irgal-
masságodtól vífeltetvén, meg-szabadi-
tottál minket a' letéttségnek hatalmá-
ból, és idvösséget adtál az újjá-való
születtetésnek mosodála által és a' szét-
Léleknek meg-elevenítése által, kit
nagy bűséggel ki-öntöttél mi belénk a'
mi Idvőzítő Urunk Jêsus Christ' által.

Ha kedvet találtam Uram a' te te-
kinteted előtt, engedgyed énnékem
szólnom teveled, és ne gerjedgyen-fel
a' te haragod én ellenem. Miért fele-
keztél-el én rólam mind örökké, és
miért hadtz-el engemet az én gonosz-
ságimnak közepiben. Vallást télezte-
néked

néked az én szívemnek alnakságáért,
ki bűnnel meg-rakodván tégedet meg-
vetett. Ismértem Uram az én számtalan
gonoszságimat, és meg-vallom magam
ellen az én hamisságimat. Vétkeztem
te ellened és az ég ellen, és nem vagyok
immár méltó hog' fiadnak hivattassam.
Nem féltelek téged oh mindenható Ő-
rök Isten, és nem rettegtem a' te di-
tsőséges országodat, engedetlen voltam,
szó-fogadatlan és ingerlő fiú, boszszú-
ságra gerjesztettelek tégedet az én sok
heában-valóságimmal. Gyűlöltem a' te
fenyítékedet, és a' te szent beszédidet
fülem mellől botsátottam, utálatossá-
got tselekedtem, és semmit azokon-
nem ízomorkodtam, edgyik gonoszság-
ból a' másik gonoszságra futván, a' bűnt
rakásra gyűjtöttem.

Botsátottál engemet szabadossan az
én szívemnek kívánságinak útaira,
hogy tselekedném azokat, mellyek te
előt

előtted éktelenek. El-szokta az én nyelvem e' világi heában valóságot beszélni, követvén a' testnek akatattyát és gondolattyát hogy a' te Isteni felségedet haragra fel-ingerlené én ellenem. Te tudod Uram mint illettelek tégedet boszszúsággal az én sok gonoszságimnak találmányival, és minden én számtalan bűneim nintsenek el-rejtve te előtted. Szemeim előtt forognak énékem naponként az én gyaláztatim, és a' pirotság az én országombé-töltötte. Jajénnékem, hogy szakadtam-el te tőled, sokak az én nyomorúságim, mivel hogy gonoszról viseltem életemet. Es te oh Uram Isten miért felejtesz-el ennyire engemet? és miért rejtetted-el ily sokáig a' te irgalmaságodat én tőlem. Tekints-meg Uram az én igyemet illy késő-hosszszára a' te haragod után, mert lám irgalmas vagy, ne gerjedezzen Uram a' te haragod

mind

mind örökké. Ne üzd-el tetőled a' tőredelmes, alázatos és igye-fogyott szegény gyarló bűnőst, ki a' te szent nevedet nagy esedezéssel hija segítségül. Meg vallom magamat bűnősnak, kérve tégedet oh mindenható Isten a' te jó voltodért, hogy tselekedgyél-én velem a' te nagy irgalmaságod szerint.

Es miért jutok oh szent Isten az én bűneimért a' halálra? holot nem akarod te Uram hog' a' bűnös el-vefszen, de hogy meg-térjen és éllyen. A' mi régi Atyáink te hozzád kiáltottanak az ő szorulásoknak idején, és te őket meg-szabadítottad, te benned biztának és meg nem szégyenültenek. Mídon immár tellyesféggel el-fogyatkozván nem tudnák hová fejeket hajtani, csak e' vala hátra, hogy szemeket te reád fűgesztenék, meg-szabadítottad Uram őket a' te szent nevedért, hogy a' te Isteni nagy erődöt meg-mutatnád ő benn-

nek. Az ő álnakságokkal haragra és
boszszú-állásra ingerlenek vala tégedet,
de mint jó és könyörű Atya, midőn
látnád az ő nyomoruságokat és te hoz-
zád való esedezéseket, meg-emlekez-
vén a' te szövetsegedről meg-bántad,
és meg-szántad azonnal őket a' te
irgalmaságodnak nagysága szerint.
Hol vadnak Uram a' te eleitől fogván-
való irgalmaságid, kit meg-erősfített-
tél alhatatossan a' te igazságodban.

Könyörű rajtam, könyörű raj-
tam oh én nagy kegyelmű Istenem,
mert igyefogyott szegény nyomorult
vagyok, gyógyíts meg Uram az én el-
avult tetemimet, melyet az én álnok-
ságim miat őlzve-rontottál, nintsen ép-
ség az én testemben, a' te sebhető hara-
godnak rettenetes volta miatt. Nintsen
békesége az én lelkemnek az én bűne-
imnek előttem forgó iszonyú számai
miatt, az én álnakságim fejem fellyül
hal-

halladtanak énekem, és mint egy nagy
súlyos tereh szintén a' földig nyomta-
nak le engemet. Az én lelkem meg-ra-
kodott tisztátalansággal, és egész min-
den én testem meg-rúttatott a' bűnnek
undok fekélyével. Annakokáért jól tu-
dod oh Uram az én kívánságim, és az
én szükségim nintsenek el-rejtven te
előtted.

Légy kegyelmes Uram az én bűne-
imnek, töröld el én Istenem minden én
gonofságimat tennem magadért, mert
a' te jó-vóltod szerint igírted bűnők
botsánattyát a' te hozzád tért pœniten-
tia-tartó bűnösöknek.

Mivel hogy te Uram Isten jó, kő-
nyörű és igen engedelmes vagy mi
hozzánk, nem akarod senkinek el-ve-
szését, de mindennek a' pœnitentiára-
való terését,

Kegyes és kegyelmes vagy, jó és édes-
séges a' te irgalmaságod szerint ren-

390 *Heredikelmékedés a' bűn*
delvén mindeneket, minden te útaid
nem egyéb hanem irgalmasság és igaz-
ság azokhoz, a' kik a' te szövegséged-
re és bizonyoságidra figyelmeznék.
Könyörülő vagy Uram, és igé kegyel-
mes, nagy tűrő szenvedő és engedel-
mes az embereknek gonofságok ellen.
Könyörűly én rajtam oh Uram, én id-
vősségemnek Istene a' te nevednek di-
csőségéért. Légy erőfs ségedelmem
énnékem, ne hadgy-el engemet és ne-
utály meg engemet oh én édes Uram
Istenem, én lelkemnek edgyetlen egy-
reménye, Amen.

*A' meg-keseredett szivű bűnös em-
bernek siralma az ő számtalan bűne-
jért, az Istennek irgalmassá-
gáért és dezuén.*

Jaj énnékem szegény nyávalásnak.
Jaj az én bűneimnek mélységes örve-
nyében veszekedő, és iszonyu álnaksá-
ginnak terhe alattántorgó lelkemnek

Borítanatrol. való könyörg. 391
mit sirassak először? mit jajgassak és
mirül tegyek keserves zokogó siralmat
először? Nem vagyok elég az én go-
nosz tselekedetimnek elő számlálásá-
ra, mert az én bűneim engemet, felette
igen nagy szomorú bánatban ejtenek.
Az én szivem el-fogyatkozván beñem,
köny-hullatásim ortzámon meg-alut-
tanak, meg-hidegettek az én érzéken-
ségim, el-remült én bennem az én lel-
kem a' sokgondolkodásban, és tellyes-
séggel érzékenység-nélkül-valóvá lőtt.

Oh könyhullatások, miért távozza-
tok el én tőlem? hol vadtok könyhul-
lásnak kút-fejei? hol vagy szomorú bá-
natnak mélységes árjai, és zokogó siral-
omnak sűrű zápora? Borítsatok el en-
gemet könyhullásnak folyó-vizei, tsor-
dullyatok alá az én ottzámon siralom-
nak vizei, ásztassátok az én szemeimet
és nedvesítsétek az én állaimat, hogy
nag' keserű sirással jajgathassam meg az

én számtalan gonoszságimat. Mert imé mindeneknél szörnyebben megromlottam, mindeneknél rettenetesebben el estem, minden istenteleneknek büntetések az én gonoszságimmal fellyül halladtam. A' pokolnak sanyarúkinnya majd alé elég séges az én büntetésemre. Nintsen rettenetesebb bűn az én bűneimnél, nintsen iszonyúab gonoszság az én gonoszságimnál. Bűnösebbnek itilem lenni magamat mindeneknél, méltán szenvedem annakáért e' világi büntetések, méltán viselem e' fájdalmakat, mert mind ezek az én bűneimért vadnak én rajtam. En Istenem ezek a' te igaz itéletedből sanyargatnak engemet, az én gonosságimnak tselekedeti szerint fizetnek énnékem büntetéssel, de imé kisebbek a' büntetések az én gonoszságimnál: nagyobb a' mellyeket szenvedek, rettenetesebb bűn a' kit tselekedtem,

engedelmesleb a' botzszu. állás mellyet viselek, könnyeb ez én szenvedésemnek terhe az én bűneimnek szulyosságánál.

De más vagyon még, de imé más vagyon még, ki engemet inkább gyötör, ki engemet inkább szomorít, ki engemet inkább háborgat, és inkább rettegtet, kihez soha hasonlatos büntetés nem találhatik, ki meg-hallad minden büntetések, ki fellyül mül minden gyötrelmeket: Félek az utolsó ítéletnek napjától, rettegek attól az örök sötétségnek napjától, iszonyodom attól a' siralomnak és kemény számadásnak napjától. Jól-lehet e' világi jelen-való büntetések alatt szomorkodom, de a' jövődőtől félvén, inkább foházkodom.

Légy segítségemmel énnékem én Istenem, minek-előtte a' pokol engemet be nyelne, minek-előtte a' gehennának fehes tüzetül meg emésztetném, mi-

nek-előtte a' karhozatnak vezedelmes
 letétfégebén bé-esném : mert felette i-
 gen szorongattatom a' te kemény ite-
 letednek rettenetes volta miatt, tellyes-
 seggel el-győtrött engemet az én bű-
 neimnek télelme. Iszonyodom a' te
 har-gódtul az én bűneimnek kegyet-
 lenége miatt. Rettegek a' te előt-
 való szám-adástul az én meg-hidegült
 lelki-isméretemnek gonofságáért.
 Merr hogy ha az igaz ember-is tsaka-
 lig maradhat-meg, tehát én ki hittele-
 nül éltem, miképpen áthatok-meg?
 Mit tselekedgyem mikoron el-jő ama'
 rettenetes itéletnek felelmes napja?
 mit felellyek mikoron el-közelget a-
 ma' kemény szám-adásnak szomorú
 napja? mit mondgyak mikor a' Chri-
 stusnak itilő széké eleiben állattatom?
 Jaj annak a' napnak mellyen vétkezett
 Oh az a' nap, mellyen én születtettem
 vajha énnékem fel nem virradot volna,

válha énnékem fel nem tettzet volna.
 Oh átokra méltó nap! oh veszedelmes
 nap, mely engemet e' világra hozott,
 mely az én születésembé világoskodot.

Azt a' napot szomorú homály fogja
 bé, és örökké-való letétség borítsa-el,
 ki-rekesztessék a' több napok közzül, és
 az időknék folyási közzé ne számlál-
 tassék. Jobb lőtt volna énnékem nem-
 születtetnem, jobb lőtt volna nem fo-
 gantatnom, és e' világra nem adattat-
 nom, hogy sem mint az örökké-való
 gyöttelemlre jutnék.

Sirassatok engemet ég és föld, kefe-
 regjetekek én rajtam minden állatok,
 zokogjatek minden éltető állatok, o-
 hajtsatok ez egész világnak lakosai, és a'
 ti életereteknek nevei szerint én rajtam
 zengő siralommal könyveket hullassá-
 tok.

Mert iszonyú vétkeket tselekedtem,
 kegyetlen bűnökben estem, szörnyű ál-

nakságot követtem. Nem találtatik oly bűn, mellyel magamat meg né ferteztettem volna, nintsen oly dögletes véték, melynek utálatos fekélyét reám nem vontam volna, nintsen a' gonofságnak oly undok fertelmes szénye, ki engemet Izege nyavalyést el nem borított volna. Fajtalan gonosz, istentelen, és minden álnaksággal meg rakodott lévén, a' Izemtelenségnek undok fertéjében számtalan sokszor hanyat-homlokrohantam. Hogy Istenes életet élnek, gyakorta fogadástőttem, de soha fogadásomat bé nem töltötte. Az én bűneimre mindenkoron viszfazértem, el-hagyott gonofságimban lelegzettem, és soha az én álnak tseledetimtől el nem szakadtam. Sokakat az én fesslett erköltsimrel a' hamisságnak útára hoztam, az én istentelen lano ságim miatt sok lelkek a' veszedemre szállottanak, az én fajtalan ele-

temnek gonosz példa adásával sokan szörnyű romlásra jutottanak, én nagy sokaknak istentelē életeknek oka voltam, én általam sokaknak keresztyén, életek meg-ferteztetett, én általam a' tisztá szentiségnek neve elszaggattatott.

Annakokáért felette igen meg-haragut az Ur én reám, be-tellyesítette az ő bűfúlását én rajtam, ki-öntötte az ő boszú-állásaknak harágját én reám, az én hamisságimnak nagy volta szerint, mert igen meg-nevekedtek az én gonofságim, és meg-sokasultanak az én álnakságim.

Jaj énnékem mert meg-emésztem, jaj énnékem mert el-fogyot benem az én lelkem, el-epett a' bánat miatt, el-bádogy a' sirás miat, és el-lankat a' fohászkodás miat.

Oh vallyon s-ki könyörül te rajtad én lelkem? Kitsoda vigasztal-meg tégedet? ki térszen siralmat te éretted?

Nagyok mint a' tenger a' te keferűségid, a' te nyomoruságid mint a' vizeknek áradási, és a' te bánatid mint a' tengernek hánkodo hajjai, mindenfolyos gondoknak el-viselhetetlen terhe, és minden kisergeteknek kegyetlenül zúgó zivatara reád rohantanak.

Hol vagy annakokáért oh embereknek erős őrizője? miért utáltál meg engemet? miért fordítottad-el én tőlem a' te országodat? hol vagy oh lelkeknek hűséges Válsága? miért távoztál el mellesze én tőlem én lelkemnek egyedül-való reménsege? Térj-meg ily késő hoszfára én hozzám oh én Istenem, ne telejts-el engemet mind örökké, és ne adgy engemet az őrdögigyőrelemre: Jól-lehet felette igen megámtóttalak, de te igen kegyelmes vagy, könyörülő és véghetetlen irgalmaságu, fenkit el nem haddz, csak egy elket-is előled el nem űsz, de ingyen-

való jóvóltodat kedvesen ígírvén: a' bűnösöket várod hogy hozzád térjenek. Mennyi fellelt életük, mennyi bujaságban gyönyörködők, és resti kívánságok után járók juttanak a' te jóvóltod által az ő bűnöknek botsánatyára?

Mutasd-meg én berinem-is a' te kegyelmességedet, légyen botsánat énné-kem, ne vond-meg én tőlem-is kit sokakkal közlöttél. Az én gonofzságimat nem rejtegetem, az én álnakságimat nem fedezgetem. Bánom felette igen bánom a' mellyeket tselekedem, megvallom bűneimet, ílmérem vétkeimet, és az én vallás-tételememnek szavait tehozzád igazgatom. Vegyed kegyelmes fűleidben azért Urá az én fohászkodó szozatimat, és hald-meg a' tehozzád kiáltó bűnösnek siralmát.

Vétkeztem felette igen vétkeztem én Istenem, könyörűly én rajtam, vét-

keztem légy kegyelmes énnékem, ked-
vezz Urá az én gonofzságiunak, légy
kegyelmes az én tengernek fővenyi-
nél ízámossab alnakságiunak, töröldel
az te kegyelmeddel az én vétkeimet.
Mert, hogy ha a' mi alnakságinkról
meg emlekezendel Uram, vallyon-ki-
tsoda álhat-meg te előtted? a' te előt-
ted-való szám-adafra nem bátorságos
még az igaznak igazsága-is.

Mert vallyon s-kitsoda oly igaz, ki
őnön magát mondaná vétek nélküli-
ni? Kitsoda az ki az ő igazságával te e-
lőtted mérne ditsekedni? mert lám
senki nem tisztá Uram a' te tekinteted
előtt. Imé a' ízentek között senki nin-
sen vétek nélkül, még az Angyalok-
an-is találatot gonofzság. Nem tisz-
tá Uram a' tsillagok te előtted, a' te
tekinteted előtt az ég nem tiszta, men-
nyivel inkább én alá-való, utálatos, meg-
eszett és el-senyvet edény, emberek-

nek csak sepreje, ki féreg vagyok és né-
firhű. Ki a' bűnt úgy szittam-bé mint
az éltető eger, és ittam az alnakságot
mint a' vizet, és a' ki tsak e' földi el-rő-
landó örökséghez ragaszkodom, és
tsak sárból tsinált házban lakom. Em-
lekezzél-meg Uram, minémű legyen
az én állapotom, emlekezzél-meg mert
földi vagyok, emlekezzél-meg mert,
por és hamu vagyok. Nyújts-ki a' te
segítő karodat az én segedelmemre, e-
rősíts-meg a' te gyarló edényedet. Se-
göld-meg a' te gyarló szolgádat. Nyisd
fel Uram énnékem a' te kegyelmed-
gednek idősség-adó tár-házát, és
hajts-le a' te irgalmasságodnak fűleit a'
teszegény méltatlan szolgádnak aláza-
tos esedezésére. Gyógyíts-meg Uram
az én sebeimet, és oldozd-meg minék-
előtte meg-halnék az én bűneimnek
kötelé.

refztyéni életnek kívánatos jószága.

Ez eledel által edgyesül a' mi lelkünk el-válthatatlan szövétséggel az ő szerelmes jegyesével, ez által a' mi értelmünk meg-világosittatik, elménk meg-újittatik, és akaratumk szeretetre gerjesztetik: a' mi meg-dítsööttetésünknek és desizitérző lelkünk ez eledel által születtetik újjá, a' buzgó indulat öregbittetik, és minden mi belső részeink meg-vidámittatnak.

Ez eledel által indulnak-meg benünk a' mi meg-romlot vóltunkat fírató könyhullásink meg-fojttatnak a' gonoszra haljlando kívánságok, a' kegyesindulatok fel-gerjesztetnek, a' mi erőtlenségink fel-éppittetnek és a' szü Léleknek újjá szüő ereje belénk őltatik. De valiyon s-kitsoda vólna ki titkos szentőségnek nagy vóltát ki tudná beszélleni? Kitsoda tartoztathatna meg magát a' könyhullatástul látván

ván az Isteni felséget ő véle méltatlanul Lélekbé edgyesülni? Oh minémű nagy öröm, minémű nagy gyönyörűség, édesfég, kedvesfég és életnek drága illattyá tölti-bé annak az embernek szívét, ki ez idvösséges Sacramentomi szentféggel edgyesül! Nintsen semmi egyéb ő benne hanem a' belső embernek örvendezése, a' lelki kívánságoknak sohajtási, az hálá-adásnak dítsireti, és az ő szerelmes Jegyesérül-váló éneklési.

Mert a' buzgó Lélek e' szent Vatsorának titkos ereje által tellyességgel újonnan születik, örömmel bé-telik, a' kegyes életre fel-élesztetik, belső békeféggel legelterik, a' hitben erőssítetik, reménféggében gyámolittatik és az ő Jegyesével el-válthatatlanképpen edgyesül. Innét vagy on hogy ez illyetén Lélek naponként az Isteni szereteten inkább-inkább nevededik, az ördögi ki-

firteteknek ostromlási ellen bátorítottik, minden szent igyekezetekben vídamságosbá tétetik, és e' szent Vatrával gyakortáb-való életre nagy kívánsággal vitetik.

Vilzont, e' Sacramentomi szentségitkoknak titka, jó réteményeknek jó réteménye, és az Isteni tsuda tselekedeteknek drága emlékezeti. Ez ama' kegyelemnek, szeretnek, jó akaratnak, edgyesülésnek, búzgóságnak, bűnbotsátnak, és minden időűlleges jóknak örök életre el-petsételő szentsége: Ez által látogattatik-meg az ember az Istentől: Ez által tétettetik élő templomává a' Christusnak: ez által önttetetik mi belénk bűséggel az Isteni kegyelem: ez által gerjedez mi bennünk az Isteni szeretnektrűze: ez által edgyesül az hű lélek az ő kívánt Jegyesevel, melyből tsudálatos és ki mondhatatlan vig gyönyörűsége támad. Ez a-

ma' mi úti költségünk, kivel a' mi lelki hazánkban fel-mehetünk: E' kenyér az, ki meg erőssíti azoknak sziveket, kik az Úrnak útáiban fáradoznak: ez által újittatnak-meg mi bennünk az el kezdett jóknak kegyes szándéki: ez által indittatnak-fel bennünk a' lelki kívánságok: ez által nevededik a' búzgóság: ez által születtetik újjá a' mi bűnös lelkünk és az Ur Jesus Christussal tápláltatik a' ki ő néki saját eledede. Mivel a' Christusnak testét enni semmi nem egyéb hanem az ő lelkével, vérével, kegyelmével érdemével, és az ő nekünk kereset javaival részesülni, Mert a' miképpen hogy a' ki észik magájévá tészí azt a' mit meg-észik: Ezenképpen ki a' Christusnak testét észí a' Christusnak lelkét és kegyelmét magához kaptsollya, hogy így ő belé ol-tattatván, ugyan azon kegyes szemmel nézze az Atya, mellyel nézi az ő ed-

gyetlen egy Fiat, hogy annak-utánna
 immár nem jóvevény és idegen légye,
 hanem kegyelemből fogadot fiú. Iñer
 igen szépen eszedben veheted mikép-
 pen munkálkodgyék te benned az Ur
 e' szent Vatsora által. Mert bé-szál te
 hozzád, hogy az ő jelen-voltával meg-
 vigasztallyon tégedet, meg-kennyen
 régedet az ő kegyelmével, meggyo-
 tson téged az ő irgalmával, meg-mo-
 fogasson az ő halálával, fel-virraíszon
 az ő világozságával, fel-gerjeszen az ő
 szeretettel, gyönyörködtesse az ő
 drága illattyával, el-petsérellye magá-
 na a' te lelkedet, és részesítsen az ő lel-
 kében, és mind azokban az jókban,
 mellyeket az ő szent teste által, kit tené-
 ked ad, a' keresztfának magas Oltárán
 kereset. E' Sacramentomi szentség az,
 ki a' mi fájdalminkat meg-könnyebíti,
 kifirtetünket kislebíti, áhittatóságot
 nemz, hitet világosít, szeretetet gerjeszt

remén-

reménseget erősit, erőtlenségünkben
 gyámolít, lelki ismérteünkben meg-
 vidámit, és a' Christusnak minden ő né-
 künk kereset érdemében részesít. Ho-
 lot annak okáért ilyen sokak és ilyen
 nagyok legyenek e' Sacramentomnak
 hasznai, effelet ilyen kegyes jó volta és
 buzgó szerelme annak, ki ezt szerzette,
 kitsoda volna, ki nem indulna fel e' nek
 tellyes szibül való kívánságára? Ki-
 tsoda nem vágyakoznék e' lelki jókkal
 bővölködő gazdagságra? és ki nem
 áhitoznék e' drága eledelnek hozzá
 vételére?

Jól-lehet pedig ilyen nagy méltosá-
 gi legyen e' Sacramentom, mindazon-
 által ezért az embernek nem kel ettül
 magát el-fogni és ezt el-kerülni, az ő
 méltatlanságát és szűkölködő voltát
 gondolván. Mert e' szentséges kints
 a' szegény igyefogyottaknak nyittatot-
 tel és az erőtlenekért szereztetet e' drá-

S

ga

ga orvosság: a' szűkölködőkért tétet
e' segedelem, és az éhezőkért adatot ez
eledel. Ugy vagy on hogy e' kenyér az
Angyaloknak kenyere, de viszont ke-
nyere a' pœnitentia-tartóknak-is: Jól-
lehet e' kenyér eledele az egészségesek-
nek, de orvossága a' betegeknek-is: Jól-
lehet ez, Királyi vendégség, de mind-
azonáltal a' munkálkodóknak fáradsá-
goknak-is enyhítője: Jól-lehet ez, az
erőseknek eledele, de viszont a' kisé-
deknek-is éltetője. Senki annakoka-
ért. ám-bár tökéletesség-nélkül való
légyen, el-ne idegenüllyön e' drága-
gyógyító orvosságtúl, valaki az ő szí-
vének tellyes kívánságával szomjuhoz-
za meg-gyógyulását. Minem az egé-
ségesek szűkölködnek az Orvosnál-
kül, de az egészségtelenek. Ez ilyenek-
ért jött a' Christus e' világra, és ez illy-
nekért szerzette e' szent Vatsorát. An-
nakokaért minémű nagy lelki éhség-

gel, minémű nagy szomju kívánság-
gal, és minémű nagy lelki örvendezé-
ssel kellene őtet várnod és fogadnod,
ki jött hogy tégedet ilyen nagy kegyel-
meslegének gazdagságával be-töltsön!
Tekints-meg a' régi szent Atyáknak
kívánságokat, mellyel ez Úrnak el-jö-
vetelit várták, meg-hasogatván az ege-
ket az ő könyörgéseknek erős szózatí-
val, hogy immár illy későre valaha jö-
ne-el: mire nézve minden nemzetek-
nek kívánságának neveztetet.

Illyetének Uram a' te vélünk köz-
löt ajándékid, illyetének a' te jó aka-
ratodnak jelei és illyetének a' te mi hoz-
zánk-való szerelmednek sziveinket é-
lesztő gyönyörűségi, kiket a' te szerel-
mednek ajándékoztál e' Sz: Vatsorá-
val-való élés által, hogy e' mondhatat-
lan nagy édességnek gyönyörűségétől
illettetvén, minden e' világi álhatatlan
és tsalárd örömöket meg utálnának.

Nyisd-meg annak-okáért oh embe-
reknek édesfféges Szerető Istene, nyisd-
meg oh igaz világosság ez orában a' te
híveidnek lelki szemeket, hogy a' tisz-
ta szent hitnek fényével meg-világosít-
tatván, ismérhessenek-meg tégedet.
Terjeszd-ki az ő sziveket, hogy járha-
sánaka' te szent parantsolatidnak útain
tégedet ő benneki visellyenek, és így te
általad oktattassanak, hogy keressenek
tégedet te általad, lássanak téged igaz
világosság a' te világosságodban, te
benned nyugodgyanak és e' Sz. Sacra-
mentom által te veled edgyesüllyenek
nem különben mint a' tagok a' fővel,
és a' szőlő-vefzszők a' szőlő-tővel, hog'
a' te Isteni jó kedvednek ereje által el-
lyenek, és a' te kegyelmednek reánk
szállott harmattyával szüntelenül le-
gelteffenek mind örökkön örökre.
Amen.

A

Az Ur Vatsorája előtt-való.

Könyörgés.

Gen nag' erős bizodalommal járulok
az én kegyelmes Istenemhez mert
meg-határozhatatlanok az ő irgalmas-
sági, hogy részesüllyek vele az ő javai-
nak gyönyörűségében. Siet az én lel-
kem az ő szerelmes Jegyeséhez, hogy ő
vele el-válthatatlan-keppen edgyesül-
lyön. Nem akarok immár máshoz ra-
galkodni, hogy ő vele egyedül mind
örökké örvendezhessek. Nem akarok
oh Uram e' drága eledel után részes
lenni e' világnak alá-való és te tőled el-
szakasztó-vendégségében: Mert lám
te vagy amaz tökéletes gyönyörűség.
Nem akarom vetni reménségemet
semmiteremtett állatban. De vallyon s-
miért oh Idvőzítő Ur Jesus Christus,
hogy a' te veled való edgyesülésem u-
tán még-is a hitatosság nélkül vagyok?
Ihon tüzet viselek kebelemben, és nem

érzem annak melegségét: mézet szá-
jamban, és nem érzem az édesflegét.
Jaj énnékem szegény nyavalyásnak!
Vajha az én tisztátalan lelkemet a' tö-
redelmességnek folyó vize el-borítaná,
ki a' bűnnek gonosz indulatit és min-
den undok tisztátalanságit el-vinné.
Ezer efsztendők nem volnának elégek
ez Isteni titkos szentségnek el-vételé-
hez való készülésre: Imé én pedig sze-
gény nyavalyás és méltatlan ember, ki
naponként csak vétkezem, ennek hoz-
zám vételére mérészek járulni. De te
hívz engemet, te hívogatsz Uram enge-
met. Annak-okaért ne emlekezzél meg
Uram az én bűneimről, de a' te kegyes
indulatodat és a' te sebeidnek fájdalmát
és valamellyeket én érettem szenved-
tél, gondold-meg és jusson eszedben
kegyelmessen. Ha szeret engemet,
oh Uram, a' mint jelented, miért hadtz
el engemet? miért engedtz ily igen-

szó-

Szorongattatni ez életnek hamar el-
múló és szem-fény. vesztő kívánsági-
túl? Tarts a' te félelmedben engemet
oh én idvőflegem, kötőzz-meg enge-
met a' te szerelmeddel, és nyugós-meg
a' te édesflegedben oh én lelkemnek hű-
seges jegyese: Tenéked akarok szol-
gálni, te hozzád akarok ragaszkodni
tellyes szível és tégedet kívánlak az én
lelkemben fogadni. Segéld-meg Uram
mostan a' te szolgádat, ki a' te kegyel-
mességed által te hozzád közelget, és
kit a' te parantsolatiddal e'szent asztal-
hoz járulni fel-indítottál. Légy jelen,
mostan a' te Isteni jó-voltodnak beñem
munkálkodó ereje által, és az én értel-
miemet fényesíts-meg a' te ifmérered-
nek hathatób világával, gyulázd-fel az
én indulatimat a' te getjedező szerete-
rednek sebes rúztól: Öregbitsed az én
te bennied helyhezterett hitemet, tedd
bizodalmaulabbá és erőssíts-meg az én

S 4

remén-

reménségemet a' jóknak el-követésére: ruházz-fel minden jószágos tselekedetekkel: és az én egész életemet jobbit meg és fordíts a' te szent parantsolatidnak el-követésére, hogy végezetre nag'tsendessen és hiven tehessem-le életemnek végső határát, hogy ama' vég-nélkül-való ditsősségben bé-vitettessem, holott a' szent Angyaloknak és minden te szentidnek igaz elégsége vagy, kikkel ditsirlek tégedet mind örökkön-örökké, Amen.

Más áhitatos Könjörgés.

Mitsoda vagyok én oh Jehova Isten, és mitsoda az én házam-népe, hogy engemet ennyire elő-vittél? méltatlan vagyok hogy ulyyek még a' kapún állók között is a' te hajlékodban, és imé te még-is engemet a' te asztalodhoz járúlni méltóztat. Ha az én érdemre tekintesz Uram, méltó vagyok, ki ama' tisztátalan állatok között mo-
lék-

lékkel tápláltassam, és te mennyei ke-nyeret adtz énnékem e'szent asztalról. Midőn ennen magamat minémű légyek természetem szerint el-szemlélem, és te viszont ki légy elmémben, meg-forgatom, el-rémül, el-hül és tellyességgel elfogyatkozik bennem az én lelkem. Bátorságot ad énnékem az a' méltóság, melyre hisz engemet, de meg tartoztatnak viszont engemet az én rólott állapotomnak fok pírónsági. Mit tselekedgyem tehát immár? te vagy Uram az, a' ki hívod azokat, kik nintsenek, hogy legyenek: ha én magamban semmi vagyok, lehetek te általad valami, avagy sőt ugyan minden. Ményivel inkább aláb-való és el-vetetteb vagyok, annál nagyobb a' te jó vóltod és kegyelmességed, mely által nem utáld-meg a' mi gyarló természetünknek te tőled el hanyatlot vóltát. Nem vagyok méltó hogy bé-jőj az én hajlék-

ban, mindazáltal szály bé én hozzám, és tégy maradást Uram én nálam. Nem szűkölködöl te illyetén hajlék nélkül; de szűkölködöm én illyetén vendég nélkül. Midőnnannakokáért így tertzik Uram tenéked, és énnékem el-keszítettet és meg-terítettet a' te asztaloda mellyen a' ki teveled egy, önön magát akarja én velem közleni; Imé jelen vagyok oh én Istenem, hogy tselekedgyem a' te akaratodat. Szomjuhoz, zon az én lelkem tégedet, a' miképpen ama' el-száratott sovány föld szomjuhoz a' vizet. Bóldog az, a' kit te választasz, és hozzád fogadtz, és a' ki lakozzik a' te tornáztodban: meg-elégítettünk a' te házadnak javaival, a' te templomodnak szent dolgaival.

Itt az én szemeim, kik nem látnak egyebet semmit hanem tsak néminemű jóknak részetskéjét, mellyeket köztesz-közönsegeslen minden emberek

kel, énnékem semmit sem jelentnek oly dolgot, mely magában nagy, felsegés, és meg-bőtsülhetetlen méltóságvólna. De a' te szét igéd Uram Isten az, kinek hallása nemzi az én szivemben, hogy ez éltető állatok énnékem látható igék legyenek; és a' te Lelkednek világozlása jelenti meg énnékem amaz életet, mely a' te Fiadban el-rejtetett. Adgyad Uram énnékem a' te szét Lelkedet, hogy a' szeretettben meg-gyökerézven és fundamentomot vetvén, meg-tudhassam minden Szentekkel egybe, minémű legyen az Istennek jó voltának ama' szélessége, hosszúsága, mélysége és magassága, és meg-tudhassam a' Christusnak ama' szerelmét, mely minden ismértnél fellyeb-való: Adgy Uram oly értelmet, mellyel ismérhessem-meg a' te kegyelmednek ama' nag' gazdagságát, mely ezért leg-inkáb tsudálatosabb és ditsősegebb, hogy illy

egy-igyű és közönséges eszköz által adattatnak minékünk előnkben. Ha más félek volnának, azokhoz nétaláltam felettéb ragaszkodnánk, hátra vetvén a' dolognak vátságát; de imé jol lehet igen egyigyű-keppen szereztettek te tőled, még-is mind-azonáltal nem kevesse taláztatnak kik meg nem tartoztatták magokat ezeknek Isteni tisztelertet-való adásoktól, mellyel magokat ezekhez rsatlották, mint valami állat-szerint-való dolgokhoz. Tseledgyed azért oh feregeknek erős Istene, hogy e' szent változást el-hívén, mely lőtt a' te kegyelmednek igije által örizzük-meg nagy szorgalmatossággal magunkat, hogy a' dolognak igazságát netulajdonítsuk a' külső színek; az jegyet, jegyzendő dolog helyet netiszteljük; de hogy e' földi dolgot, a' menyeeitől meg-választván, e' földivel éllyünk, hogy a' menyeeire igazgat-

tassunk. Hogy e' szent jegyekkel részesülvén, mellyek földiek, az oda-fel valókat keressük, holott a' Christus vagyon, az Istennek jobján ülven. Erősíts-meg Uram a' mi hitünket, hogy ennek szárnyaitul fel-emeltetvén, juthassunk-fel szintén te hozzád. Gerjezd fel a' mi szeretetünket, hogy szerethessük tellyes szíbul azt, ki minket ilyen igen szeretett. Engedgyed hogy hallyon-meg jobban jobban mi bennünk a' bűn; annak ereje által, kinek halálát hirdettyük miglen eljő. Tselekedgyed Uram ezt is, hogy az ő teste, legyen minékünk az örök életre-való elede lünk, az ő vére idvősséges italul a' melleinknek, hogy az ő halála által, az ő élete mi belénk szálljon, és mind ő rökké éllyünk ő benne és ő érette. Oh mélységes böltsesség, ki meg-ölted a te marhádat, tőltöd a' te borodat, még a' te asztalodat is el-készítetted, mond

ván: Valaki tudatlan térjen ide, és valaki értelem-nélkül vagy on, jövetek-el helyetek az én étkemmel, és igyatok a' borban mellyet töltök: Imé én magamat azoknak számok között lenni írném, kik tudatlanok a' te tekinteted előtt, és a' kiknek nintsen értelmek. Irona' te választott hivednek seregébéd magamat, adgy énnékem a' te enyeredből, és itas a' te borodból mellyet töltöttél, hogy életnek hatalma legyen én bennem uralkodgyék, és ének-tánna soha a' gonoszra ne hanyatoljam, mellyet ennek előtté hozszú íráig tselekedtem, de a' jóban napról napra éppüllyek, miglen engemet meg szabadítasz ez halálnak testéből, és ne láttassék én bennem semmi egyéb indulat, hanem csak a' mely tőled származik, és a' mely te benned végeződik. Oh meg-szentelő ent Lélek jövel tisztíts-meg az én

szájam

szájamat és az én ízivemet, ébrezd-fel az én lelkemet, és készíts én bennem szállást amaz örökké-való nagy Királynak, hogy a' te bennem lakásod által legyenek ő néki szent temploma, a' mely tessék és a' melyben lakozzék, mind ő örökkön örökké, Amen.

Könyörgés: melyben előnkben terjesztetik minémű igyekezettel kellatik járulunké Sz. Sacramentomnak el-vételére.

Járulok te hozzád és a' te szent asztaladhoz oh én Idvőzítő Uram Jesus Christus, le-nyomattatván az én számtálatlan bűneimnek súlyos terhetül, kinek rajtam el-mérge sedetr-sebei behatottak színtén az én lelkemre: Gyógyíts-meg annak-okaért oh én lelkemnek hűséges váltsága e' te szentséges vatsorádnak idvősséges orvosságával.

Járulok te hozzád oh Ur Jesus és a' te szentséges Sacramentomodhoz, tellyes

le én

lévén erőtlenségekkel és lelki szűksé-
gektől szorongattatván. Imé elődben
viselem az én minden jószágos tseleke-
detek nélkül-való lelkemet, ki rakva
minden vétkekkel, ki a' fel-fualkodás-
nak ragadó metelyétül el-foglaltatott
és minden halálos fekélyekkel meg-ve-
tettetett, ki meg-vetvén e' jelen-való
igaz orvosságot, meg-hidegedett a' te
szerelmedben, és tunyává lőtt minden
jó dolgoknak el-követésében. Te azért
Uram Isten ki élet vagy, és életnek kút-
feje, táplály engemet és az én lelkemet
éltets-meg kegyelmeissen.

Járulok te hozzád oh Ur Jéhus, és
a' te szent haláloznak vég-vatsorájára,
bánszkodván és szomorú pœnitentiát
tartván az én bűneimről, ki immár en-
nekutánna a' te szent testednek és vé-
rednek hozzám vétele után el-rendel-
tem az én életemet meg-jobbitani, az
én indulatimanak fajtalanúságit és a' test-

nek

nek gonosz kívánságit meg-fojtani,
a' harag-tartást el-távoztatni, és a' te
szent parantsolatidat, tehetfégem sze-
rint, meg-őrizni, a' te Atyai jó kedve-
det soha meg nem-bántani, de őt min-
denben a' te szent akaratodnak enge-
delmes lévén, a' te ditsiretedet és szent
nevedet hirdetni és fel-magasztalni. Te
annakokáért oh én Idvőzítőm, ez jóra-
való szándékomban amaz igaz menyei
kenyérrel engemet, erőssíts-meg és
tégy álhatatossá.

Járulok te hozzád oh Ur Jéhus, és a'
te szent testednek és szent vérednek i-
gaz hitemnek általa hozzám vételére,
ki a' magas kereszt-fának oltárán a' mi
bűneinkért meg-tőredéztetett és meg-
szaggattatott és sokaknak idvősségére
bűségessen ki öntetett. Ez hitben azért
oh én Idvőzítőm a' te szent lelked ál-
tal erőssíts és mind végiglen tarts-meg,
és kérlek hogy e' te szent testednek és
szent

szent vérednek drága eledelével az én éhező és szomjuhozó lelkemet tápláljad és legelteessed az örök életre.

Járulok te hozzád oh Ur Jესus, és a' mint minékünk meg parátsoltad, megemlekezé a' te keserves kín-szenvedéledről és szentféges halálodról, mely által a' mi váltságunknak nehéz munkáját véghez vitted. Oh én Idvőzítőm e' te szent szeretetednek drágalátos záloga által tselekedgyed, hogy a' te jóéremenyedről soha el ne felelkezhessem.

Járulok te hozzád oh Ur Jესus, és a' te lelki ajándékidnak gazdag kintséhez én szegény úton-járó, minden úti költségűl meg-fosztatot és kinek bújdosási meg-hofszabittattanak e' siralom völgyében, miglen ama' mennyei hazájában érkezik. Te annakokáért oh én Idvőzítőm, e' te lelki ajándékidnak gazdag kintséből tégy részt énékem, mely által

ál mint drága úti költség által táplálván, ez én idvősségemnek után el ne fogyatkozzam.

Járulok te hozzád oh Ur Jესus, és a' te szentféges titkaidnak hozzám vétele, és meg emlekezem minden jó tereménnyidről, és azokért tellyes szívvel-ből-való hálákat adok tenéked, imé Uram a' te szent parantsolatod szerint kívánok edgyesülni a' te szent testeddel és szent véreddel. Kérlek annakokáért tégedet nagy alázatosan hogy ne részesüllyek csak a' külső jegyekkel de belső-képpen is a' te idvözítő kegyelmeddel és Isteni erőddel szűly újjá a' lelki dolgokban. Hogy ekképpen az örök életnek nemi-némű izit szívemben viselhessem, és amaz örök idvőségnek drága zálogával meg-erősítessem. Mellyet tselekedgyél oh én lelkemnek igaz váltsága a' te szerelmedből, Amen.

*Az Ur Vatsorájának idején a' Lé-
leknek áhítatoságra való fel-
serkentése.*

Honnan vagyon én hozzám ilyen nagy irgalomság, hogy az Angyaloknak Ura, és a' menyországnak Királya én hozzám méltoztassék jöni? Oh kegyelmes Atyám, oh én édes Istenem, és minden drágalátos kintsem, kinek nem elég lőn, hogy engemet a' te magad hasonlatosságára teremtenél, és szent véreddel megváltanál, de akartál effelett én hozzám jöni, és én benem nyugodni: akartál Uram engemet te magadhoz formálni és te veled edgyé tenni. Honnét vádnak mind ezek én hozzám oh én Uram és én Istenem? Avagy talám az én jó tselekedetim érdemlették? Avagy szűkölködöl te az én javaim nélkül? Semmiképpen nem Uram, de egyedül a' te jó vóltod és irgalomságod inditottanak fel tégedet, hogy

hogy te inkább gyönyörködgyél én velem lakni, hogy sem mint én te veled. En te hozzád megyek, mert szűkölködöm a' te segedelmed nélkül: Te én, hozzám jősz, mert jó és igé kegyelmes vagy. En tégedet kívánlak, mert nyavalyás és szűkölködő vagyok: Te keresz engemet, mert irgalmas vagy: En te hozzád, mert jó-téteményeket várok te tőled: Te én hozzám, mert kész vagy és igen hajlandó az adásra: Te mert készeb vagy az adásra, hogy sem mint én az el-fogásra: Annak-okaért, oh Uram te sokkal inkább gyönyörködöl en velem lakni, hogy nem mint én te veled, a' mint tennen magad szóllottál, mondván: Az én gyönyörűségem az embereknek fiaival vagyon.

*Az Úrnak asztalához közelgető
embernek Könyörgése.*

EL-hiszem és vallást tészek oh én, Idvőzítő Christulom, hogy te vagy

az élő Istennek szent Fia; annak-felette azt-is el-híszem hogy a' mellyet mostá hozzám vészek a' te szent tested és drágálatos véred. Légy kegyelmes és könyörűly-meg én rajtam oh én Uram és én Istenem. Kérlek Uram hogy ne legyen e' szent Vatsora énnékem itéletemre, de meg-tisztításomra és meg-szentelésemre, az én lelkemnek gyógyulására és örök idvőségére. Enged meg ezeket oh én Idvőzítőm, ki élsz és uralkodol szent Atyáddal és szent Lelkeddal edgy bizony Isten-ségben, mind örökkön örökké, Amen.

Továbbá mondgyad:

OH Uram, mi kegyelmes Istenünk, örök életnek drága kenyere, és ez egész világnak élete, vétkeztem az ég ellen és te ellened, és nem vagyok méltó hogy részesüllyek a' te Isteni kegyelmednek titkos dolgaiban, de te könyörülő Isten, tégy méltóvá engemet a' te

a' te jó-vóltodból, hogy kárhoztatás-nélkül részes legyek a' te szent testedben és drágálatos véredben, az én bűneimnek botsánattyára, Amen.

Az Ur Vatsorája után való Könyörgések és Hálá-adások.

I.

Könyörgés és Háladás.

HAlákat adok tenéked szent-séges Atyám örök mindenható Isten, ki engemet méltatlan bűnös szolgádat, minden én érdemem kívül, tsaka' te irgalmasdból méltóztattál meg elégíteni a' te Fiadnak a' mi Urunk Jesus Christusnak drágálatos testével és vérével. Es kérlek tégedet, hogy e' szent Vatsorával-való élésem, ne legyen énnéké az én büntetésemre, de sőt idvőség-es áldozat azoknak botsánattyára: Legyen az én hitemnek fegyvere és az jó akaratnak paísa: legyen az én vétkeimnek tisztítója, a' gonosz kívánság-nak

nak és bujaságnak ki-gyomláloja, a' szeretetnek, békefegyes türelmek, alázatosságnak és engedelmeffégnak öreg-bitője: az én életemnek minden ő lát-hato és láthatatlan ellenségi ellen erős oltalmazója, és az én testi és lelki indulatimnak tökéletes igazgatója. Hogy ez által te hozzádegy örök Istenhez ragaszkodhassam és az én utolsó orámat bódogul el-végezhessm. Kérlek Uram ennek-selette tégedet, hogy engemet szegény bűnőstama' ki mond-hatatlan lakodalomban méltoztatsál bé-vinni, holot a' te szent Fiaddal és szent Lelkoddal, a' te szentidnek örök világosság vagy, tellyes meg elégítés, örökké-való öröm, tökéletes gyönyörűség és bódogság az Ur Jesus Christus által, Amen.

II.

Könyörgés és Hála-adár.

Hála

HAlákat adok a' te Isteni felséged-nek oh idvőzítő Uram Jesus Christus, Királyoknak ditsőfféges Királya, és minden Uraknak nagy hatalmú Ura, ki az én bűneimnek inségében el-e-pedet lelkemet a' te szent testeddel és drágalatos véreddel gyönyörűségesfémeg-újítottad. Kérlek tégedet, hogy valami én bennem nem jó, és valami az te szentséges akaratoddal ellenke-zik, azok e' szent Vatsorával-való ed-gyesüléssem által én belőlem ki-tisztit-tassanak: hogy az én szívem a' Sz: Lé-leknek méltó hajléka leheffen. Mit ad-gyák tenéked Uram e' velem közlött, drágalatos jó-téteményedért? Kezed-ben Uram szívem, markodban Uram-lelkem, valami a' te Sz. akaratod, mind az légyé örökké én bennem. Maradgy meg tehát velem oh én szeretetemnek trága kintse, mert majd el-múlik a' világosság, mellyet követ a' setétség:

T

ha-

halálnak keferősége, kiseríteteknek bán-
tása, nem tudom Uram mire megyek-
ki e' szent templomból, az én ellensé-
gemnek dühössége rajtam, minden-
álnak fegyverét ellenem készíti. félek és
olly igen rettegek, hogy az én elébbi se-
beimet, mellyeket e' szent Sacramen-
tomnak hozzám vétele által bé-kötöz-
tél, ismét meg ne újítsa rajtam. De nem
botsátlak el Uram addig míglen en-
gemet meg nem áldasz, míglen új ne-
vet nem adtz énnékem, hogy az én el-
lenségim tőlem tellyességgel el-távo-
zának, hogy én mind örökké tied le-
gyek, te-is enyim légy, Amen.

III.

Könyörgés és Hála-adás.

OH én lelkemnek kegyes meg-vál-
tója Ur Jესus Christus, az én szí-
vemnek belső indulatiból adok tené-
ked nagy hálákat, hogy engemet gyar-
ló bűnöst, az én álnakságimnak rütsá-
giból

giból meg-tisztítottál, melynek bizon-
ságira imé mostan a' te tulajdon szent-
tevéddel és szent véreddel legetettél,
hogy ez által a' te irgalmasságodnak
karjaival meg-ölelvén, a' te szét Aryád-
nak engemet tisztán és minden macu-
la-nélkül bé-mutass és eleiben állass.
Kérlek Urá tégedet tellyes szivemből
és minden erőmből, hogy a' te vélem-
közlött jó téteményid között, adgyad
azt-is és kegyelmedből engedgyed,
hogy a' szent Léleknek bennem mun-
kálkodó ereje által, a' te ki-beszélhetet-
len jó-voltodról és irgalmasságodról
soha el ne felelkezhessem, de nagy há-
la-adással tisztelvén, tégedet egész éle-
temnek napjaiban ditsírhesselek és ö-
rökké ditsőithesselek.

Továbbá Uram a' te szent Lelked ál-
l azt-is vidd végben én bennem, hog'
z én felebarátomnak minden én elle-
gem-való tselekedetit örömeft botsát-

hassam-meg, a' miképpen te-is minden
 én sok bűneimet meg botsátád, sőt u-
 gyantellyességgel el-törled, soha azok-
 ról meg nem emlekezvén. Adgyad é-
 des Idvőzítőm, hogy az én felebaráto-
 mat tiszta szível szerethessem, és ő né-
 ki mindenben az én keresztyéni tisz-
 tem szerint szolgálhaslak, a' miképpen
 Uram te-is tselekedtél én velem, sok-
 kal fellyeb, hogy nem mint elmémmel
 meg-tudnám beszélni. Mellyért te,
 oh nagy kegyelmű Isten, mi tőlünk
 fel-magasztaltattál, ditsőítessél és ö-
 rökké áldassál, szent Atyáddal és szent
 Lelkeddal egyetemben, Amen.

I V.

*Igen szép és jeles hálá adó Könyörgés
 az Istennek velünk közlött számlálhatat-
 lan sok jó tettei ményéért, mellyet minden
 keresztyén ember mindenkoron, de ki-
 vülképpen Úr Vatsorája után
 nagy ábítatossággal
 mondhat.*

Ő Rők mindenható Isten, egyedül
 tsak te vagy az én életem, te vagy
 minden én drágalatos javam, te vagy
 minden én tökéletes fő boldoglagom.
 En pedig a' földnek pora és nyavalyás
 ferg: lévén: imé a' te ditsőfféges tekin-
 teted előtt állok, fel-indult szívem tége-
 det ditsínni és tenéked hálakat adni.

Mért te engemet a' te nagy szerel-
 medből és ingyen-való jó-voltodból, a'
 te magad képére és hasonlatosságára,
 teremtetted. Te en érettem az én,
 hasznomra és énnékem-való szolgálá-
 tra sok külömb-külobb-féle állatokat
 teremtetted; te engemet az én életem-
 nek kezdetitől-fogva, mind ez oráig lá-
 testemben és lelkembé tartottál, táplál-
 tal: Te engemet számlálhatatlan sok
 lelki és testi veszedelmektől meg-öriz-
 tetél és meg-szabadítottál: Te engemet
 veszett bűnöst, álnakságnak undok sá-
 laban fetrengőt, téged bocsfzúságra.

ingerlőt és mind e'világnak botránko-
zást szerzőt, hofzszú ideiglen-való tü-
réfed-által ennyi sok esztendeiglen-
kegyelmessen el-szenvedtél, és enge-
met a' kárhozatra mellyet az en gonof-
ságimért ennyihány ezerszer meg-ér-
demlettem volna nem taszítottál, de,
az idvősségnek útára, melyre jól-lehet
fok-féle-oktatásiddal intettél és hozni
akartál, kiket én csak fikefsegre vettem,
mind addig míglen végezetre az én
iszonyú gonofságimat a' te kegyelmes-
séged meg-győzvén imé immár ez id-
vősséges életnek követésére térítettél.
Továbbá hogy te veled az örökké-va-
ló boldogságban örvendeznék, a' tesze-
relmes Fiadat e'világra botsáttad, kit-
rattenetes fájdalmakra, büntetésekre,
gyalázatokra, a' kerefztinek keserves
kínnyára, és a' izomorú halálra adtál én
érettem. Ihon azért oh te szelíd ter-
mészetű Bárány Ur Jesus Christus, élő

Istennek edgyetlen-egy Fia, te read-
fűggeszttem elmémnek gondolatit: é-
desleges meg-váltó Jesusom, kegyes és
nagy könyörületességű Christusom,
mit adgyak tenéked mind azokért, a'
mellyeket tselekedtél én érettem.

Imádlak, ditsirlek, áldlak és fel-
magasztallak tégedet, a' te meg-testesülé-
sedért, szenvedésedért és keserű halá-
lodért, a' te munkáidért és fáradságid-
ért, a' te nyughatatlanságidért és nyoc-
moruságidért, minden-féle hál-og-
tatásidért, büntettetésidért és fájdal-
midért, sebeidért, könyhullatásidért és
fohászzkodásidért, boszszúság szen-
vedésedért, gyaláztatásidért és érettem-
vér tseppekkel-való verítékezésedért,
Es leg-kiváltképpen a' te nagy buzgó
szerelmedért, hogy tennen magadat
minékünk lelki eledelül adrad e' szent
Vatsorában. Mind ezekért szerelmes
Jesusom, tennen magadat viszem előd-

ben, tudni illik a' te érdemedet, Istent
erődet, halá-adásodat, kín-szenvedé-
sedet és haláloedat: Elődben víszem-
effelezt és el-jedzem tenéked én maga-
mat, a' te jó tettzésed szerint, mely által
tselekedgyél úgy én velem, hogy min-
den te ellened-való engedetlentéget ki-
szaggatván én belőlem, egyedül csak a'
te kedves és szentséges akaratod légye
mindenkoron én bennem, én felőlem,
és éni általam mindenebben.

~~~~~

Kilentzedik elmélkedés

Melyben e' világi nyomoruságo-
kat, kereszteket és üldözéseket szen-
vedő embereknek igen szép vi-
gasztaló könyörgési fog-
lalratnak bé.

*Hogysz életben nem kell el tsügged-
nünk a' kereszti-viselésekben és nyo-
moruság szenvedésekben.*

Oh én

OH én lelkem, ha minden-nap
kegyetlén gyötrelmeket szük-
ség volna minékünk visel-
nünk: és ha a' gehennának fanyarú kí-
nyát hofszú ideiglen kellene fel-ven-
nünk, hogy a' Christust az ő ditsősé-
gében meg-láthatnók, és az ő szentei-
nek társaságokban örvendezhetnénk:
vallyon s-nem méltó volna-e szenved-
ni, hogy ilyen nagy joban és ilyen
nagy ditsőségben részesekké tétett-
nénk? Annak-okaért intselekedgyenek
ám bár az ördögök, készítsék az ő ki-
sérteteket, fanyargassák éhséggel a' mi
testeinket, munkáinkat súlyosítsák, éle-
tünket vigyázással és nyughatatlansá-
gokkal szaggassák. Am bátor kiáltson
én ellenem amaz, ingereljen engemet
ez avagy amaz, a' hidegség le-nyom-
jon, a' lelki ismérlet zúgolodgyék, az
hévség fonnyasztson, a' fájdalom feje-
met, izivemet és minden belső részei-

T s

met

met gyötörje, ábrázatom el-hirvad-
gyon, és mind egész testemet el-fogja
a' betegség, a' bánatnak miatta el fogyat-
kozik az én életem, és a' főházkodás-
sokban az én esztendeimnek számai:
mind-azonáltal el-híszem hogy az én
Uram Jéhus Christuſomnál el-készít-
tetett énnékem az én tőkéletes és ör-
ökké meg-maradandó nyugalomá-
a' napon tudni illik, mellyen nagy ör-
vendezéssel bé-megyek az én Uram-
nak örömében.

Oh én lelkem, minémű nagy ditsős-
ség lészén ott és minémű nagy öröme-
indittatunk, holott a' mi ortzáink mint
a' tündöklő nap akképpen fénlenek,
midőn az Ur nekünk az ő szent Or-
szágában bé-vitettetnek az ő mennyi-
ajándékinak drágalatos kintseit osztó-
gattyá: a' mi erőtlen testeinket meg-di-
tsóiti és magához hasonlatossá téli.
Akkoron minékünk e' földiekért, men-

nye-

nyeiket ad: az el-múlándókért és ve-
szendőkért, örökké-valókat: a' kitsi-
nyekért, nagyokat.

Oh én lelkem, minémű nagy lészén
a' mi méltóságos ditsőffegünk, mikor
az Ur az ő szenteit szent Attyának bé-
ajánlya, és mi a' mennyeknek Országát
veghetetlen örökségül el-foglallyuk,
holott az Isten lészén minden minde-
nekben: oh minémű nagy örömo-
ker és minémű nagy örvendetes vigaságot
kostolunk-meg. Mért rendel szemlé-
lyük az Istentiek szenteit, és vélek ed-
gyütt társalkodunk, mi-is szentek lé-
vén. Szinrül színre láttjuk az Istent, és
mindenkoron mellette lészünk. En-
gedgye az Ur, hogy e' nagy ditsőffegert
mindenkoron elménkben forgathas-
suk, és tellyes szível erre áhitozhassunk,
és mennél hamarebb ezt el-vehessük,
Amen.

T 6.

Ami

*A' mi szomorú állapotinkban, erőf.
segnek és békesége várásnak Isten-
től való kérése.*

A' mi nyomorult életünk e' világban
csak bujdosás, e' Izám-kivetésből a'
mi hazánkban, tudni illik, minden mi
nyomoruságinkból, ama' tökéletes
bóldogságra. Ne kétségteljes azért meg
minket ez útnak tettetés édessége és ró-
vid gyönyörűsége, hogy te hozzád U-
ram igen nagy gyorsasággal siethessünk,
ferkengetz edes Atyám minket napon-
ként a' te ősztonóddal, érdeklelsz és sér-
tegetz tövissekkel, hogy nagyobigye-
kezettel kívánhasz a' nyugalmat
és a' mi utunknak végét. A' mellyek
ezek: betegségek, könyhullatások, ke-
serves fialmak, szomorú-gyálók, meg-
emésztő bánatok és minden ezekhez
hasonló szenvedések, mellyek olyan-
nok, mint ama' farkantyuk, kikkel a'
rest és tunyalovak avagy szamárok iz-
gat-

gattatnak, hogy az úton imitt-amot ne
akadozzanak. Felejtse-d-el Uram mi
velünk ez utat, és korosként juttasd e-
szünkben a' mi hazánkat, hogy ha a'
mi nyomoruságinkat őregbited és fu-
lyosítod, erőt-is adgy az el-szenvedés-
re, hogy valamiképpen a' te reánk mért
ostorodnak terhe alatt földre le ne ro-
mollyunk, de erőfiek lévén, te reád
mind untalan figyelmezzünk és szive-
inket hozzád emelheszük. Továbbá
mindenek te hatalmadban vadnak U-
ram, tselekedgyél mindeneket a' te
meg-vísgálhatatlan tanátsod szerint,
valamint tenéked tetszik, csak hogy ne
engedgyed hog' tenéked ellenfegeddé
tétetsem, AMEN.

Nyomoruságinkban való

Könyörgés.

OH Uram Jesus Christus, e' világ-
nak meg-váltója, és minden nyo-
morultaknak edgyetlen egy vigasztal-

lója, ki ellenek állasz a' kevélyeknek és az alázatosoknak adod a' te kegyelmedet, és ki a' te hozzád folyamodottakat nem engeded hogy vigasztalás nélkül maradgyanak. Hálákat adok tenéked, hogy engemet e' kereszt viseles és nyomoruság által ilyen Aryaiképpen látogatz, és a' te Aryai vesződdel sujtolsz. Tudom és el-hiszem Uram, hogy valamelyeket a' te hiveidre bocsátasz, mind azokat a' te Isteni böltséged szerint, jól és illendőképpen el-rendelted. Kérlek annakokáért, hogy az én hitemet és békeséges türesemet nevellyed bennem. Tselekedgyed hogy az én akaratom edgyezzen a' te akaratoddal, és vallamellyeket a' te Aryai indulatodból én réám mérsz, igyenes elmével fel-veshessem és nagy hálá-dással el-viselhessem, mely alatt életemet meg-jobbíthassam. Gyámolíts-meg engemet oh én idvőzítő Uram Jesus Christus, ed-

gyes

gyetlen egy segedelmem, őriz-meg és védelmez engemet, tselekedgyél a' te mennyei akaratod szerint én velem, hogy az én szenvedésem tenéked tisztelatedre, énnekem pedig idvősségemre szolgállyon, Amen.

*Más könyörgés embernek
kiszirtetiben.*

OH kegyelmes Aryám, ki a' szívednek belső rejtekit, jól látod, és mindeneknek titkos fiándékát nyilvánérted. Te tudod Uram minémű nagy örömet vinném te elődben tisztán és a' bűnök minden fertelménekül az én lelkemet, ha lehetéges volna. Most pedig len meg-rakodtak az én lelkemnek mindennemű undok rejteki fok tisztátalan és ártalmas kiszirtetekkel.

Mindazonáltal ugyan ezert viszem te elődben a' te örökké-való ditsősségedre. Ha pedig jobbat vihetnék bizonyára jobbat vinnék. Annakokáért alá-

zatol.

zatolsá esedezem és töredelmes szívet
kérlek tégedet, hogy tisztíts-meg az én
lelkemet a' te drágalátos véreddel min-
den gonofságtúl és szomorú kifirtetek-
ről, hogy a' te Isteni illéseddel bé tölt-
ván, tenéked kedvedben lehessem most
és mind örökké, Amen.

M Á S.

KEgyes és nagy könyörületességű
Uram Jesus Christus, én szegény
meg utáltatott, nyomorult és szűkölkö-
dő, ihon a' te irgalomságidnak lábai
eleiben le-borúltam. Imé az én lelkem-
nek sebeit és az ördögi kifirteteknek
rajtam el mérgesült tsapásit, mellyeket
a' bűnnök tselekedeti által nyertem,
a' te irgalomságodnak szemei eleiben
a' meg-gyogításra ki-terjesztem. Oh
nagy kegyelmű Uram Jesus könyörűly
meg az én erőtlen voltomon, az én
fogságomon és az én szorongattató-
somon, kik által az én szegény bűnös

lelke

lelkem az földiekhez kötöttek és izám-
talan kívánságokra vonattatik. Sze-
relmes Jesusom, ama' te szereteted által
kérlek tégedet, mellyel magadat a' bű-
nösöknek kezében engedted a' kötő-
zésre és a' meg-feszítésre, és a' mely té-
gedet három orákig, inkább hogy sem
mint a' te kezeiden és lábaidon által
verettetet szégek, a' kereszt-fán fogve
tartot. Kérlek tégedet, oldozd-meg
az én fogságomnak kemény igáját, és
minden vétkektől, kívánságoktól és
gonosz indulatoktól szabadíts-meg
engemet. Az én ellenfelegemnek előm-
ben hánt leselkedésitől és minden pró-
baitól ments-meg engemet. Olts-meg
én bennem fottig minden te kívüled-
való szerelmét, minden rendeletlen,
hajlandóságát, szenvedéseket és indu-
latokat, minden e' világi kívánságok-
nak, kevélységre, haragra, gyűlölségre
és hejában-való ditsősségre, ingerlő

tapló.

450 *Kilentz edik elmélkedés nyo-*
taplóját. Mert egyedül csak te vagy U-
ram az, ki engemet ezektől meg-sza-
badíthatz. Edességes Jézus, tölts-bé en-
gemet a' te kegyelmeddel, és tarts en-
gemet a' te tökéletes szeretetteddel
minden jóságos dolgokban, hogy tá-
voztathassam el a' bűnré-való alkol-
matosságot, a' kiűrteteket győzhessé-
meg diadalmaison, testemet vethessem
lelkemnek birodalma alá, a' Sátánnak
intselkedésinek és ostromlásinak álha-
sak ellene, és semmi bűnökben ne győ-
nyörködhessem, de a' te tiszteletedet és
ditsőffegedet gerjedező kívánsággal
szomjuhozhassam, és én magamat ép-
pen a' te jó tetszésed szerint rendelhes-
sem, Amen.

*Könyörgés, midőn a' gonosz emberek
a' te biredet gyalázatban keverní, és
bőrsüketedet a' földre trepální
igyekeznek.*

örök

morwágbéli könyörgésekről. 451

Ó Rök mindenható Ur Isten, ki igaz
Ovisgáloja vagy a' szíveknek, imé a'
Sátán, mint szent Péter által minket
meg intettél, utánnunk leselkedik, ke-
resvén a' kit bé-nyelheffen, a' kit pedig
az ő tulajdon ördögi intselkedésével
meg nem kerülhet, és mindennemű
híterlenségben, gonofságban és békéte-
lenségben hanyat-homlok nem taszit-
hat, ez illyetent az ő mások által-való
munkájával fogja környül, tudni-illik,
hamis és hazug nyelvekkel, mellyek-
kel mint ő választott eszközzel és el-
kélzített szerszámmal tselekezik, ugy-
el-annyira bizonyára hogy a' ki hűsé-
ges baráti között itilné magát lakozni,
ama' mérges viperáknak mardosó fo-
gaik között tapasztaltatik. Holot pedig-
len a' tiszta és fegyhetetlen élet, és az jó
hír név csak egyedül a' te irgalmassá-
godnak kút-fejétől származzék és á-
radgyon mi reánk. Engedgyen énné-

kem

kem oh meg-fonthatatlan igazságú Isten, hogy tisztességesen, kegyessen, szentül és tisztán élvén, a' te Isteni ditsőséges tekinteted előtt legyek fegyhetetlen és az én felebarátomnak jó példa adó. Szabadíts-meg oh Uram az én lelkemet ez illetén patvarkodóknak és rágalmazóknak kezekből. Zárd bé ezeknek méreggel meg-rakodott szájokat, essenek minnyájan az önnön vermekben, mellyet nékem ástak. Akadgyanak az ő tulajdon leselkedő halójokban, az ő fegyverek legyenek kik fel-kontzolásokra magok fejére vessék a' tört, és ditsirema' te nevedet egész életemnek minden napjaiban. Mert foha nem leszek feledékeny Uram a' te nagy kegyelmességedről, mely által engemet az én életemet keresőknek és gyalázóknak rám tátott torkokból meg-szabadítasz és az én ártatlanságomat nyilván valóvá téved.

Ha

Ha pedig így tettik oh én Istenem renéked, hogy ez illetén sebhető és nyelvök által próbáltassam és gyakoroltassam a' kegyes életnek követésében: adgyad tehát Uram énnekem a' te kegyelmedet, hogy minden boszszú szenvedést és álnak patvarkodást békével túrvén, az jóban mind végiglen meg-maradhassak. Mellyet tselekedgyél én velem az Ur Jesus Christus által, ki ez életben sokkal több boszszúval és szidalommal illettetet, mostan pedig te veled él és uralkodik örökké-való ditsőségben és egyenlő tisztességben, Amen.

A' mi ellenséginkért, avagy azokért kik minékünk gonosz karóink.

Meg-parantsoltad minékünk, kegyelmes Atyánk, hogy renéked könyörögjünk azokért, a' kik nekünk nem csak gonoszt kívánnak, de egyszer s-mind tehetségek szerint gonosz-
szal-

454 *Kilentzedik elmélkedés nyolc*
szal is fizetnek, melyre nem tsak inté-
seddel, de sőt ugyan tselekedetiddel is
példát hadtál minékünk. Könyörgünk
annakokáért tenéked, hog' adgyad mi-
nénkünk a' szelid ségnek lelkét, mely ál-
tal a' mi ellenséginknek ellenünk kö-
szörült szándékát, szidalmát és kegyet-
len fenyegetését békével törhessük, a'
mint te is Uram tselekedtéül és tseleke-
szel is naponként. Ne forogjon a' mi
tselekedetinkbéli boszszúság, sem nyel-
vünkön boszszú-állás, ne tsak azt ké-
vánnyuk szívünkben, hogy rajtok bosz-
szút ne tegyünk, de effelett még segit-
séggel is legyünk nekik, mint tőlünk
lehet, érettek könyörögjünk nekik jót
kévánnyunk, hogy tudni-illik, hozd
Uram őket eszekre, és közöld ő velek
a' te irgalmadat, és a' mellyeket tudt
nekik lenni hasznosoknak, hogy le-
gyünk igazán te fiaid, ki esőt adt az i-
gazakra és a' gonoszokra, és ki szent.

Atyád

morwághéli könyörgésekről. 455
Atyádnak könyörgöttél a' kereszt-fán
a' téged meg-feszítőkért. Ne veszed-
el Uram őket, az ő mi hozzánk-való
gyűlölségekért, de sőt inkább tarts meg
a' mi kérésünkért, az ő meg-jobbulá-
sokat kívánnyuk Uram, nem vesze-
delmeket.

Tselekedgyed hogy itt egymáshoz
való szeretethen élven, kezdgyünk egy-
akarattal menni az útra, mely vízen az
örök életre, holott osztán vég-nélkül
élhessünk a' te szent szeretetedben,
Amen.

*Könyörgés a' hirtelen-jövő és rette-
nős veszedelemnek idején.*

NE kéfél de fies én Istenem az én
segedelmemre, erősíts-meg oh én
Idvősségem, a' te nevednek ditsősségé-
jért, Uram szabadíts-meg engemet, és
legy kegyelmes minden bűneimnek.

Meddig felejtész-el oh Uram enge-
met, és meddig rejted-el a' te ortsádat
entőlem.

En

En meg-szabadításomnak Istene, te.
kints-meg az én nyomoruságomat, és
lásd-meg inségemet, mellyeket szenved-
dek ellenségitül, végy ki a' halálnak
kapuiból.

Ne vesd-el engemet az én vénségem-
nek idején, ne utáld-meg Uram az én
vénségemet: mikor el fogy az én erőm,
ne hadgy-el engemet.

Az én vénségemig és az én meg-ő-
szülésémig én Istenem ne hadgy-el en-
gemet.

Hogy hirdessem a' te hatalmadat,
ez nemzetiségnek, és a' te igazságodat
minden népeknek: mert nagyságos
dolgokat tselekedtél én vélem: Uram,
kitsoda te hozzád hasonló?

Kely-fel Uram, és szégyenüllyenek
meg a' te ellenségid, ne vegyen erőt az
ember hogy örvendezzünk a' te erőd-
ben és énekellyünk a' te nevednek
mind örökké, Amen.

E vi-

E világtól meg-vettetett és el ha-
gyatott ember, miképpen ajánlja
önnön magát Istennek
kezében.

V Ram, én mennyei szentséges A-
tyám, tenéked most és örökké
minden teremtettt állatidtól legyen ál-
dás, ditsiret és tisztesség, mert a' te aka-
ratodból lőttének és lesznek minde-
nek. Örvendgyen te beñed a' te szolgál-
dók, nem ő magában, sem pedig másban va-
lakiben, mert csak te vagy Uram a' tö-
kéletes öröm, te vagy az én reménsé-
gem, az én ékefflegem és az én vigasá-
gom. Imé mostan Uram magamnak
nagyattattam az én szomorúságimban,
nem tudom kihez hajtsam és hová fog-
jam fejemet, hanem csak te hozzád én
Uram és édes Istenem. Szerelmes A-
tyám, ihon mostan környül-vettenek
engemet minden felől a' szorongatá-
sok, és most vagyon ama' nyomoru-

V

ságnak

ságnak orája, melyet te örök időktől fogva meg. láttál, hogy egy kevés ideig próbáltassék meg a' te szolgád kívül, ilyen pedig tenéked belől, edgy kisiny ideig semmire bősültessek az emberektől és gyalázattal illettek e földön, de fel-magasztaltassék te nálad örökk az egekben. Szentséges Atyám, te rendelted így és ezért lótnak ekképpen. Mert a' te tanácsod és gondviselésed nélkül semmi nem létezen e földön.

Mert imé Uram ez a' te kegyelmed a' te választottidhoz, hogy mindenkor sok nyomorúságokkal látogattassanak, mindenekről meg-utáltassanak és gyalázattal illettek: a' gonosz illettek pedig ellenben nagy méltóságra fel-emeltessenek, gyönyörűségben elteessenek, hogy az ő kevély székekből hirtelen nagyob. veszedelemmel nyakra före le-taszítottassanak. Nem nyitom

meg

meg Uram az én szájamat, mert tetselekedtél én velem ekképpen, jól tóttél édes Atyám én velem, hogy meg-aláztál engemet, hogy meg-tanulnám a' te idvőztetésedet, és az én bizodalمامat nem egyébbe, hanem csak te benned helyhezteném.

Ihon a' te kezéidben vagyok Uram a' te atyáiképpen dorgáló veszfűd alá hajtom én magamat, sújtollyad az én hátamat és nyakamat, hogy hajtsam. a' te szent akaratodra az én egyenetlen erköltsömet. Mert sokkal jobb itt szenvedni, hogy nem mint a' jövőendő életben. Te tudod Uram mitsoda és miképpen legyen énékem, idvőssegeseb. Mit törőlnél el Uram a' mi szemeinkről az egekben, ha könyveket nem hullatnánk az életben? Az emberek gyakorta a' dolognak külső színéről téznek itéletet, de meg-tsalatkoznak, te pedig a' szíveknek vizsgálója vagy.

Mostan pedig oh Uram Isten, nagy nyomorúságra jutottam, és az én szívemnek nintsen nyígodalma, de azért juttottam e' világ tsuftságának háborújára, hogy te én általam ditsőítessél, midőn ezekből te tőled meg-szabadítottam, a' miképpen sokszor meg-szabadítottam te tőled a' halálnak kapuiból. Mert néha azok által munkálkodod a' mi meg-tartásunkat, mellyek minékünk ellenkezőknek látnak. Ekképpen magasztalád Josephet nagy ditsőségére az ő sok hosszú szenvedési után kikkel az ő bátyyaitól illettetett. Illyen sok keresztfelvételek által ment bé a' mi Idvőztő Urunk Jesus Christus-is az ő ditsőségében, kinek ábrázattához minden üdvözülendő hűveknek hasonlatosoknak kel lenni, ez életnek sok nyomorúságának, gyaláztatának és erőszak tételének viselésében. Illyen tudálatosflak Uram a' te dolgaid. Annak-

okáért

okáért bizom te benned, miképpen e-
ritül fogván, hogy e' fanyaruságból en-
gemet igen hamar időn ki-mentesz,
mely noha az embereknek szemek előtt
ehetetlenek látnak. Mert az emberek-
nél a' mi lehetetlen, lehetséges az Urá-
nál. Ki élsz és uralkodol mind örök-
kön örökké, Amen.

*A' keresztfelvételek és nyomoru-
ságok alól meg-szabadult embernek
hálá-adó könyörgése Istennek
véle közlött vigasztal-
lásáért.*

OH édes Istenem, miképpen adha-
tunk tenéked elégedendő hálákat
és a' te érdemed szerint, minémű d' tsi-
rerekkkel magasztaljuk a' te szent ne-
vedet? hogy minket a' mi nyomorúsá-
gunkban illyen nagy kegyelmeffen vi-
gasztalasz. Oh én Istenem tudod az én
nyomorúságimat, te tudod az inség-
nek minémű sok háború nyilaira vet-

tettem-ki: Egy-felől a' halandóság re-
 tegtet, más felől a' bunók háborgatnak
 engemet: hol az utolsó itéletnek napja
 izorongat: hol pedig az én halálomnak
 végső órája ijeszget engemet. Ki mőde-
 hatatlan, mely igen gyötörjőn enge-
 met az Isté igazságának széki előtt meg-
 jelenendő bűneimnek emlékezeti. Gya-
 korta indítfelelemre engemet, mitsoda
 halálnak nemével költőzzem-ki e' vi-
 lágból.

De nékem ezekről gondolkodónak
mindenkor jelen vagy Urama'te feje-
delmeddel és a'te meg-elevenítő vi-
gasztalásoddal. És az én panaszolkodó
és keservesen fohászokdó elmém, fel-
viszed a'te szent hegyedre, és a'te győ-
nyörűségednek drága illatú szerfá-
mokkal bűvölködő kertében bé-viven
legeltetv engemet a'te igidnek zöldel-
lő kies mezején, és itatv az én Idvózi-
tómnek kút-tejéből meritett élő vizé-
vel.

Alszalt készitesz én előtted, kirül
töltöd az én szívemet vigasággal,
kirül nem e' földi de amaz örökké-
aló vidámsággal élesztgettetem. E' drá-
alatos eledelek által pedig meg-erős-
teterem, hogy ennek gyönyörűsége-
zi által, az én nyomorúság szenvedé-
im én nálam feledékenységekben men-
nyenek, és e' földiek magallaga felett
fel-emelterem, hog' te benned igaz bé-
keségben tsendessen nyugodgyam,
Amen.

Tizedik Elmelkedés.

Melyben a' Betegeknek és a' Halál-
nak könnyában lévő embereknek igen
szép Könyörgési és vigasztalási
foglaltárnak-bé.

Miképpen kellyen embernek ez élet-
nek nyomorúságos voltát meg gon-
dolni, és az örök életnek
örölni.

MItsoda kérlek e' világi élet? ez élet bizonyára nem élet, hanem tellyességgel halál. Mert ez élet nyomoruságos, hamar el-futó, álhatatlan, tsalárd, szomorú bánattal terheltetett, és hirtelenséggel el-múlándó.

Oh nyavalyás élet, mely tsalárd vagy, mert mostan ékeffen virágzol: de imé nagy hirtelen meg-fonnyaszt. Veszedelemekkel meg-rakodott élet, ki tellyes vagy balgatagsággal, bővölködől almoksággal, oh nyomoruságos élet, ki mennél tovább mégy, annál közelebb járulsz a' halálhoz, oh tsalárdságos élet, mennyi lesben hánt veszedelemnek törrivel bővölködöl, mellyekben a'világnak fiai tsupportonként fogattatnak és végre az örök kárhoznak torkában hullanak.

Boldog az, ki a'te álnakúl forralt praktikáidat és tsalárd mesterségidet észben-

ben vész, boldogab, ki a'te álhatatlan gyönyörűségidet semmire börtüll, de még ennél-is boldogab, ki a'te nyomoruságidtól és ravasságidtól meg-menekedvén, az ő mennyei hazájában felment. Oh mely drágalátos igyekezet az, mely ez életnek boldog ki-menetére igazgattatik: hasznosab minden aranynál, ezüstnél, és nagyobb nyereség mindene' világi keresetnél. Oh miné-mű nagy jó a' halál azoknak, kik ez által boldogul meg-halnak, mert az életre vitettetnek, mindé betegségtől meg szabadittatnak, az éhségtől és szomjúságtól meg-menekednek. Oh halál mely gyönyörűséges vagy az jóknak, de iszonyú és rettenetes a' gonoszoknak. Te meg-alázod és le-veted a' kevélyeket, a' gazdagokat, a' hatalmasokat, de fel-emeled az alázatosokat, meg-élegited a' szűkölködőket örökkévaló elégséggel, és a' fősvényeket örökké

való telhetetlenséggel gyötöröd. Te ártalad a' hitetlenek a' büntetésére, a' hivek pedig ama' mennyei tsendefz nyugalomra vitettetnek.

*Könyörgés a' halálnak boldogságos
orájának meg. nyéréseért.*

Jövel oh kíváncsú halál, de boldog orával jöj-el, oh mely igen kívánom azt a' boldog orát, mellyen e' firtalomnak völgyéből ki-költözöm. Oh boldogságos ora, mutasd-meg akkoron, énnékem, kit szerez az én lelké jelents meg énnékem hol nyugszik az én Idvőzítő Christusom. Sies gyorsasággal oh boldogságos ora, sies gyorsasággal, és ne engedgy tovább gyötörődnöm ez nyomoruságoknak kinnyai alatt. Kely fel Uram nyújts-ki a' te kezeidet, és vony-bé te magadhoz engemet. Imé el érkezett az én időm, a' fel-kelesnek és téged követésnek drága ideje, hogy bé vigy engemet az én Uramnak ágyas-
házába.

házába, holott örvendgyek és örüllyek nagy vigasággal. Oh mely igen vigadok és örvendők ott, és az Urnak nevét hirdetem. Mely kedves vagy oh halálnak boldogságos orája, ne késsél eljöni, mert az én életemnek napjai elfogytanak, és az én esztendeim mint az árnyék el-múltanak. Sies hozzám én Istenem, hozd-el az én életemnek végét, és kóstoltasd-meg velem a' te örömödnék édesfleges sengéjét.

Tekints reám a' te kegyelmedből, és légy segítségem énnékem: szabadíts-meg engemet e' fok nyomoruságokból és minden én ellenségimnek kezéből. Szabadíts-meg az én lelkemet az én nyomorult testemből és vidd oda, a' holot az én idvőzítő Christusom dicsőfégsen uralkodik. Oh vajha imár ily késő hofszára meg-engedtetnék énnékem bé-mennem az én Izerelmes Jegyesemnek az Ur Jესusnak drágala-

tos kertében, hogy legeltettetném az ő kegyelmének idvősséges gyümölcstível. Az én életemnek napjai, mint a' fűst elenyésztenek, az én testem elaszot mint a' fű. Imé én Istenem, jelen vagyok az én rajtam-való megkönyörülésednek ideje, ne késsél annak okáért oh Uram, sies az én meg-szabadításomra: mert az én szívem el-bádogyat a' te hozzá való szerelme miatt. Engedgy Uram énnékem bődögságos ki-menetele ez életből, hogy követhessem azokat, mellyeket hiszek, és lássam az idvősséget, mellyet reménlek. Mert ez életben a' te ismérered nem tőkéletes, de akkoron téged oh Uram Isten meg-látunk a' te Isteni természeted szerint.

Jövel oh bődögságos ora, jövel oh én Istenem, nyisd-fel az én te hozzád fűtő lelkemnek az életnek kapuját, mellyet az én Uram Jesus Christus által igértél énnékem meg nyilatkozni,

hogy

hogy nyugodgyam meg az örökbéke-ségben és lakozzam ama' véghetetlen Sionban. Engedgyed Uram hogy vetkezzem-le az én nyomorúlt testemnek halando ruháját, és öltözzem-fel a' te halhatatlan titzteletednek és az örök-ké-való örömnék fényes ruháját. Oh mely igen kívánczik az én lelké az ő szerelmes Jegyeséhez, el-hirvat és el-fonnyat a' szerelem miatt. Mert kerestem ez életben, a' kit szeret az én lelké, de nem leltem-meg őtet. Meg-találnak engemet e' világnak fiai, kik észik az fájdalomnak kenyerét, és halálra sebhétének engemet, meg-nyomorgatának engemet a' fetétségnek fejedelmi, és meg fosztván ruháimtól, mezitelen botsátának-el engemet. Oh én Istenem mely igen meg-verettetvén vagyok, mely igen meg-aláztattam a' nyomorúságok alatt. De sőt még mostan-is egész napon gyötrenék engemet sok

boszszuságos ingerlésekkel az én kegyetlén ellenségim, rágván életemet hamis és tsalárd nyelvekkel. Mérget okádnak ellenem, és sebhető fulákjok. kaltsapdosznak engemet, támadást tesznek és pártot ütnek én ellenem-ok nélkül: gonoszt fizetnek énnékem azért, hogy őket szeretem, de én az könyörgésbő gyönyörködtem én magamat. Jövel anakokáért oh bődögságos óra, és ne késsél én Istenem, ronts őszve kéz-iját, hatalmát, pajsát és fegyverét az én ellenségimnek, és szégyeníts-meg az ő táborokat. Neléggy kéfedelmes én Istenem. Imé az én szívem szomorú bennem a' nyomoruságnak miatta. Jjits-meg az én lelkemet a' te vigasztaló beszédeddel. Vedd füleidben az én szózatimat oh én édes Istenem, és vagy e' máj napon ments-meg lelkeket az én testemnek köteléből.

Ne engedgy oh én Istenem tovább
győ

győtrődni engemet, az én lelkem kívánczik te hozzád élő Istenhez, mikor megyek elődben, hogy láthassam a' te ortzádnak ékességét. Kenyerim gyanánt vadnak énnékem az én könyhullásim. Sőt inkább fájdalom, szorongatás, gyalázát, nyomoruság, éhség, szomjúság, nyughatatlanság és sínlés az én mindennapi eledelim.

Halgasd-meg anakokáért oh én Istenem, a' te foglyodnak keferves fo-házkodását és szabadíts-ki engemet az én testemnek rőmlőtzeből. Vedd hozzád a' te nyomorúkt és éhező fiadat. Végy hozzád engemet szegény fekélyes Lázárodát, és helyheztets-bé az Abrahámnak kebelében. Erefz-bé engemet a' te örökké-való szőlődben, hogy ne álljak itt tovább hivalkodván az én bűneimbem. Ments-ki a' gonofságból az én lelkemet, és fogadgy-bé engemet az örök bődögságban. Végy ki enge-

472 *Tizedik elmélkedés be-*
met e' setétségből és e' halálnak árnyé-
kából, Szaggasd-el az én nyomorusá-
gimnak kötelet. Világosíts meg engem
szegény világtalát, és emely-fel en-
gemetle-verettettet. Oltalmazd meg a'
te jövevényedet és árvadat.

Mutasd-meg énnékem a' te ortzá-
dat ez én elmémnek homályában és
vigasztaly-meg engemet az én nyomo-
ruságimban. Világosíts meg engemet
ez orában én Istenem, hogy el-ne alu-
gyam az halálban, Amen.

*Igen szép vigasztaló és buzgó Könyör-
gése a' beteg és szomorú embernek, ki
nagy kívánsággal áhitozik
az ő Istenéhez.*

OH Uram Jēsus Christus, én lelkem-
nek váltsága és egy idvőssége, té-
ged ditsírlek és tenéked halálat-adok,
hogy engemet midőn nem volnék
emiből teremttél a' te kegyelmessé-
ged szerint, bűneimből meg-tisztított-
tál,

tegeknek könyörgésekről. 473
tál, sőt a' mi leg nagyobb te rólad feledé-
kent és naponként sok bűnőkre ha-
nyatlottat, ily nagy kegyelmedből el-
túrtél, tartottál, tápláltál és a' pœniten-
tiára hittál.

Oh én Istenem, én teremtetőm, és én
segítőm, nagy kívánsággal áhitozom,
te hozzád, éhezem és szomjuhozom,
mint amaz el-hagyatott árva, ki nagy
kívánsággal keresi az ő szüleinek or-
tázókat. Így én-is Istenem elmélke-
dem a' te kínzzenvedésedről, eszemben
förgatom a' te tsapdosztatásodat, osto-
roztatásodat, sebeidet, halálodat, meg-
kenettetésedet, el-temettetésedet, fel-
támadásodat és menyben fel-menete-
ledet. Ezekről mondom, meg-emleke-
zem igaz hittel, és szomorkodom az én
bűneimen, és e' nyomoruságnak hábo-
ru tengerében veszekedvén, síratom az
én nyavalyás voltomat. A' te ortzádat
egyedül várom és kívánom látni, oh én
lel-

474. *szegényeknek és*
lelkemnek gyönyörűsége és édeslége
Jegye, te hozzád rohászokod, te-
ged kívánlak, téged kereslek, te benned
reménlek, te vagy az én ékeslégem és
vigaságos örööm. Mert te reád ha-
gyattatod a' te szegény szolgád oh em-
bereknek bűsleges szeretője Ur Jésus
Christus, könyörűl-meg a' te nyomo-
rult árvádon, és tekints az én özvegy
életemnek siralmas könyhullatásira,
mellyeket te elődben víszek. Jövel kér-
ek Uram én hozzám, jelenyél meg
ennékem és én meg-vigasztaltatom:
Mutasd-meg nékem a' te ortsádat és
meg-gyógyulok: légy jelen énnékem,
és én meg-elégítetem. Mutasd-meg
ennékem a' te ditsősegedet, és tellyes
észen az én örömem. Te vagy Uram
az én segítőm és gondviselőm. Oh én
istenem, mely igen szomjuhozik az én
elkem te hozzád, mely igen áhitozik
te hozzád élő Istenhez, vallyon s-mi-
kor

szegényeknek könyörgésekről. 475
kor jősz-el oh én edgyetlen egy vig-
zaltom? Oh vajha láthatnám a' te vna-
gosságot, mellyet kívánok, de mikor
jutok oda? Mikor jelenem-meg a' te
ortsád előtt? Oh edgyetlen-egy vi-
gasztaltom, mikor jősz-el? meddig
várakozom? mikor örvendesztet-
meg engemet és mikor veszed-el ró-
lam az én fájdalmimat? Ki jelenti
meg az én szerelmemnek hogy beteg-
legyek a' szerelem mial? meg-lzűnt
az én szivemnek öröme, az én vig-
kedvem siralomra fordult, az én testem
el-száradot, de az Isten az én erősségem
mind örökké. Oh vajha a' te gyönyö-
rűsegednek patakjából ihatnám, és a' te
édeslégednek kút-sejéből legeltethet-
ném, mellyet nagy áhítóssággal kívá-
nok. Mert az én szivem meg nem-
nyugszik és meg nem tsendesedik te
kívüled oh idvőzítő Christusom, én-
drága kintsem, és örökké-való örö-
mem!

mem! Ugy el-ányira bé-töltöt enge-
met a' te szerelmed, hogy addig meg-
nem szűnöm, miglen tégedet lelkem-
nek Jegyelt ama' mennyei ágyas ház-
ban meg-látván, a' te gyönyörűsége-
s ortzádat imádom.

Meg-telven mennyei örömmel és
örök vigassággal, mind azokkal edgyüt
kik tégedet szeretnek, fel-szóval kiál-
tom: ditsősség légyen Istennek. Most
látom, a' kit tellyes erőmből szerettem,
mostan jelen vagyon a' kit reménlet-
tem, mostan enyim, a' melyet kíván-
tam. Mert a' mennyegben előtte va-
gyok, kite földön szerettem. Ahozra-
gaszkodom immár vigadozván nagy
örömmel, kitűl tsak egyedül függör-
tem. Te enyim vagy és éntied, te ben-
ned lészé minden én gyönyörűségem.
Azonközben pedig édes Uram, Iste-
nem, miglen ez életben nyomorgok,
engedgyed hogy tartsak igaz és alha-

tatos poenitentiát az én bűneimen, te
benned hivén, és a' te igid és példa-
adásod szerint új életet kezdvén, mig-
len a' te szent Országodban tégedet,
szentségnek és igazságnak tellyes töké-
leteességében szüntelen szóval ditsirlek
és ditsőitlek, ki élsz és uralkodol mind
örökkön örökké, Amen.

*A' halál könnyában gyötrődő beteg
embernek könyörgése. mikor
igenel nehezedik.*

VRam Jesus Christus, minden em-
bereknek igaz élete, és a' meg-ha-
loknak edgyetlen-egy vigasztalója,
imé én a' te tujtoló vészsződ alá vette-
tet nyavalyás, itt fekszem. Jól tőtél U-
ram én velem, hogy meg-aláztál enge-
met, hogy meg-tanulnám a' te paran-
tsolatidat. A' te szent akarod alá haj-
tom magamat, tiéd vagyok, akar él-
lyek, s-akar hallyak, tselekedgyél én,
velem a' te Isteni jó tettzésed szerint.

Hogy ha a' te nevednek ditsőffegére, szolgál és az én lelkemnek idvőffegére, hogy e' nyomoruságnak völgyébé meg egy kevés ideig bujdoszam, légyen ná Uram a' te akaratod. Ha pedig ez a' rendeltetett nap, mellyen ez életről ki költőzzem, imé kéfzen vagyok, örömet adom ez én testemet a' férgeknek eledelül, mert méltó-hogy földben temettetvén, a' férgeknek mardosására jussom. Bizonyos vagyok pedig abban, hogy ama' közönséges fel-támadásnak idején ismét ugyan ezen testben fel-öltöztetem és tökéletessen meg-újítatom.

Azonközben kérlek tégedet oh én Idvőzítőm, hog' az én lelkemet vegyed kegyelmes gondviselésed alá. Erőssíts meg engemet a' te kegyelmeddel mindé kifizeteteknek szél-veszei és ostromlái ellen, hog' ezeknek háboruitól meg ne győzettellem. Oltalmazz. meg en-

gemet

gemet a' te irgalmadnak paíffával az ördögnek minden veszedelmes próbái és álnok olálkodái ellen. Mert nem vagyok magamtól elégséges ezeknek el-viselésére.

Minék-okaért helyhezterem csak egyedül a' te irgalmasságodban az én bizodalمامat. Légy segítségem nékem oh én Idvőzítőm, hogy meg ne szegyenüllyek. Oh én szegény nyavalyás, semmi jó tselekedetimmal nem dítsekedhetem te előtéd, hanem érzem, sőt tellyes szível meg-vallom magamat gyarló bűnősnak lenni, melyért semmit nem egyebet, hanem csak a' büntetést érdemleném. De vigasztal és bátorít engemet a' te jó-téteményednek emlékezeti, mellyeket én velem tselekedtél, adván tennen magadat énnekem igasságul, szentségül és válságul. Hogy én velem a' szent keresztség által fogadást törtél, énnekem izület-

testét

tettél, én érettem mindeneket el-szenvedtél, én érettem meg-holtál ki-ontván a' te drágalátos véredet. Oh Uram, ezek mind az én kedvemért lőtte nek. Mert engemet a' te véred tisztított meg minden bűneimből, az én hamisságimat a' te igazságod fődőzte-el, meg-bé-kéltettél engemet a' te szent Atyáddal; hogy ha annak-okáért e' mostani be-
tegségemnek kinnya meg-fokasodik én bennem, fokasodgyék-meg kérlek a' te kegyelmességed-is én rajtam.

Fedez-bé engemet a' te szárnyaidnak árnyékával, ne engedgyed, hogy tántorogjon én bennem az én hitem, ne hűllyőn-meg a' szeretet, hanem légy velem hogy engemet te benned el-aluor a' halálnak kegyetlen tekinteti meg ne rémitsen.

Tselekedgyed Uram, hogy midőn az én szemeimnek világossága meg-fogyatkozik a' halálban, ne fődgyon-el
el.

elmémnek látása, hanem tégedet én Id-vőzítőmet nézzen és gondollyon: mi-dőn nyelvemnek szóllása el-véteri k, te hozzád kiáltson az én szívem szüntelen. A' te kezeidben ajánlom Uram az én lelkemet, mert meg-váltottál engemet igazságnak Istene. Tenéked légyē ditsősség, ditsíret és tisztesség mind ő-rökkön örökké, Amen.

M Á s.

A' meg fésztttetet Ur Jesus Cristusnak erőtlensége legyen az én erősségem: A' Christusnak sebei legyenek az én orvosságim: A' Christusnak kereszt-fája, legyen az én győző ödelmem: A' Christusnak halála, legyen az én életem: A' Christusnak ki ontot vére legyen énnékem, az én bűneimnek elmosogatására, és az örök életnek elbirására, Amen.

A' beteg embernek tudomány-tétele.

EN az Ur Jესus Christusnak drágá-
látos vérével meg-váltatot szegény
méltatlan bűnös, nyilvánssággal meg-
vallom, hogy én tiszta szível minde-
neknek meg-botsátok, valakik énné-
kem valaha akar mely úton és módon
bocszúságomra avagy nehézségemre
vóltanak. Effelett alázatozzán kérek
mindeneket a' kik jelen vadnak s mind
pedig azokat kik jelen nintsenek, hogy
énnékem meg-botsáflanak és meg-
engedgyenek, ha valamiben őket meg-
bántottam.

Ismerem magamat, hogy az Ure-
lőtt nem éltem oly tisztán és oly szen-
tül, mint kévéntatott volna. Ismerem
az én számlálhatatlan sok gonoszlá-
mat. Ismerem vétkeimet és az én jóra-
való reftségemet. Ismerem mind azo-
kat az álnokságokat, valamelyeket,
egész életemben tselekedtem, és nagy
csfedezéssel azokért a' nagy irgalmu

Isten-

Istentől bocsánatot kérek, szomorkod-
ván hogy őket így ennyire meg-bántot-
tam, és igyekezvén ennek-utánna a'
bűnőket el-távoztatni.

Jollehet pedig ennek-előtte sok-fé-
le-képpen vétkeztem és rettenetes bű-
nőket tselekedtem, mind-azon-által
nem esem kétségben az én meg-Vál-
tómnak az ő könyörűlő kegyességébé
és irgalmasságában, de reménlem hogy
engemet az ő kezeses kin szenvedé-
senek és halálának érdeme által részese-
télzen az örök életnek boldogságában.

En az ő szentleges szenvedéset erős
bátyájul és meg-romolhatatlan paistul
mindenkor és mindenütt vetem elle-
nében az én velem tufakodó láthatatlá
ellenségimnek: Ugyan ezent vílzem
eleiben az Atyának az én érdememért,
kiktől üres vagyok, és az én bűneim-
ért-való tökéletes elég-tételért.

X 2

A

*A' halálnak kinnyában veszekedő
emberért való könyörgés.*

NAgy irgalmú Isten, nagy kegyelmű Isten, oh Isten, ki a' te könyörületességidnek fokasága szerint, el-törölöd a' pœnitentia-tartóknak bűnöket és az ő gonosz tselekedeteket nem tulajdonítod büntetésül a' te engedelmeffégedből, tekints kegyelmessen e' te halálnak kinnyábá fetrengő szegény szolgádra, és halgasd-meg őtet, ki te hozád az ő bűneinek bocsánattyáért buzgó szívvel esedezik.

Ujits-meg ő benne, kegyelmes Atyám azokat a' mellyek e' földi romlandóságtól meg-vesztegettettek, avagy a' mellyek az ördögi tsalárdság miatt meg-ferteztettek, és foglalld-bé a' te véreddel meg-váltott Anyaszentegyházad tagjainak edgyességében. Könyörülj-meg Uram az ő fohászokástin, könyörülj-meg Uram az ő könyhul-

latá-

latástin, könyörülj-meg ő rajta, mert, nintsen senkiben bizodalma, hanem csak egyedül a' te szent irgalmaffágodban, Amen.

*A' halálnak idején mondandó
rövid Könyörgés.*

A'Te kezedben ajánlom Uram az én lelkemet, meg-váltottál engemet igasságnak Istene.

Uram Jêsus Christus, irgalmaffág-nak Atyya, tselekedgyél irgalmaffágot én velem, szegény teremtettt állatoddal.

Segély-meg engemet ez utolsó szükségemben, nyújts segedelmedet az én szűkölködő és el-hagyatott lelkemnek én Uram Istenem, hogy el ne nyellettessék ama' kárhozatnak kölykeinek reá tátott torkátul.

En édes idvözítő Uram Jêsus Kristusom, a' te kin-szenvedésednek méltósága és ereje által, irj-bé engemet a' te választot hiveidnek számai közzé.

X 3

En

En teremtő és meg-váltó Uram J^usus
Ch^{ri}stusom, te néked adō egész én ma-
gamat, ne vels-meg engemet : te hoz-
zád megyek, ne fűzz el előled engemet.

Mostan Uram tselekedgyél irgal-
masságot én velem a' te akaratod ize-
rint, és fogadd hozzád békeségben az
én lelkemet.

Adgyad Uram Jéſus, hogy zenge-
dezzen az én ſzivemben ama' te' edes
és gyönyörűſeges mondáſod; Ma ve-
lem léſzeſz Paraditsomban.

Tizenedgyedik El-
mélkedés,

Melyben igen szép vigasztalások
és jeles irások vādnak a' mi menyei
hazánknek boldogságáru
és ki-mondhatatlan
örömei.

Kegyes

Kegyes elmélkedés a mennyen

Jerusalem.

V Gy kell minékünk életünk
rendelnünk e' világban, hogy
midőn testünk kezdetik a' fer-
gektől meg-emélszteni a' koporsóban,
lelkünk örvendezzen a' szentekkel az
egyekben, oda igazgattalék a' hová
menendő, oda kell fietnünk, a' hol ö-
rökké élünk és holott többé a' haláltul
nem felünk.

Hogy ha ennyire szerettyük e' ve-
szendő és edgy szem-pillantásig tartó
életet, melyben ilyen nagy fáradságos
munkával élünk, melyben étellel, ital-
lal és alvással, alig tehetünk eleget a'
test szükséginek: mennyivel inkább te-
hát kell szeretnünk az örök életet,
melyben semmi munkát nem szenved-
dünk, melyben mindenkor tökéletes
gyönyörűség, tökéletes boldogság,
boldogságos szabadság, és szabados

X 4

bc1

488 *Tizenegyedik elmélkedés a*
boldogság vagyon. Holott hasonla-
tosságok lesznek az emberek az Istennek
Angyalihoz, fénlének az igazak mint
a'nap az ő Attyoknak országában: Mi-
némű fényeknek itéled akkoron len-
ni a' lelkeket, midőn a' testnek világos-
sága-is el-érkezik a' napnak ragyogó
világosságával? Nem lesznek ott semmi
szomorúság, semmi szorongatás, sem-
mi félelem, semmi munka, semmi ha-
lál, de az örökké-való épség ott soha
meg nem szűnik.

Nem őrtlik ott elménkben a' gonos-
ság, sem a' testnek nyomorúsága, nin-
tsen ott semmi betegség, semmi szűk-
ség, nintsen ott éhség, szomjúság, hi-
degtség, hévség, fáradtság, sem az ellen-
ségnek kifizetési, nintsen akarata a' bűn-
re, nintsen alkalmatosság a' vétkezésre,
de éppen mindeneket öröm és vigaság
tölt-bé. Az emberek-is pedig az An-
gyalokkal társalkodván, a' testnek erő-
lené-

menyországának boldogságáról. 489
lensége-nélkül lesznek mind örökké.

Mert ott lesznek véghetetlen győ-
nyörűség, örökké-való boldogság,
melyben valaki egyszer bé-fogadtatik,
abban mind örökké meg marad. Ott
vagyó nyugalalmunk a' munkától, bé-
kelegünk az ellenségtől, ott vigaságunk
származik az új dolgokról, bátorsá-
gunk az örökké-valóságról, édeslé-
günk és gyönyörűségünk az Istennek
látásától. Es kitsoda nem kívánkoznék
tellyes erejéből az ott-való lakásra,
avagy csak a' békelegért, a' gyönyörű-
ségért és az Istennek látásáért?

*Az életnek boldogságáért, mellyet
az Úr készített az őtet sze-
retőknek.*

O H te élet, mellyet készített az Úr
azoknak, kik őtet szeretik, élő élet
boldog élet, bátorságos élet, tsendes
élet, ékes élet, tiszta élet, szent élet, ha-
lál-nélkül-való élet, szomorúság-nél-
kül

490 Tizenegyedik elmélkedés a
kül- való élet, vétek- nélkül- való élet,
fájdalom nélkül, szorongatás nélkül,
romlandóság nélkül, háborgatás nél-
kül és változás nélkül- való élet, méltó-
sággal és egész ékefféggel tellyes élet,
holott nintsen háborgató ellenség, sem
a' bűnnek gonosz kívánsága, holott va-
gyon tökéletes szerelem, és nints sem-
minémű felelem, holott vagy on örök-
ké- való nap, és mindeneknek egy éle-
tek, holott az Isten színűl színre látta-
tik, és az elme az életnek drága elede-
lével fogatkozás nélkül éltetetik. An-
nakokáért felette igé gyönyörködte-
nek engemet a' te javaid, sietek a' te fé-
nyességedre: mennél többet gondol-
hatok magamban, annyival inkább el-
bágyadok a' te szeretetedtől, el-fo-
gyatkozom a' te kívánságod miatt, és
a' te édesfféges emlékezetedben felette
igen gyönyörködöm. Tettzik azért
énnekem az én szivemnek szemeit fel-

emlék-

menyer pagnak boldogságaról. 491
emelnem te hozzád, és elmémnek gon-
dolatit fel-ébreztenem te rólad. Tettzik
bizonyára énnékem te rólad szólnom,
te rólad hallanom, te rólad irnom, te
rólad beszéllenem és a' te boldogságod-
ról és ditsőffégedről naponként olvas-
nom és azokat szivemben rejtenem,
hogy így e' veszendő és romlandó élet-
nek izzasztó hévségében a' te élesztő
szellődnek édesfféges enyhítése alatt ál-
tal- meheffek, és által- menven el- fáradt
fejemet a' te kebeledben avagy tsak egy
kevesffé az álomra le- botosáflam. Ez o-
káért lépek a' szent írásnak kies meze-
jére, holott amaz értelmes mondások-
nak ékes színű virágát fel- szakasztom
és ez én elmémnek emlékezeti közzé
bé- rakosgatom, hogy ilyen módon a'
te édesffégedet meg- kostolván, ne érez-
hessem sőt utálhaslam mege' nyavalyás
életnek keferűségét.

Oh te boldogságos élet, oh halál nél-

X 6

kül,

kül- való bódog ország, kinek nintsen vége, és kinek idője soha el nem fogynak, holott a' győzdelmesek amaz éneklő szent Angyaloknak feregéből lévén, szüntelen- való szóval éneklik Istennek a' Sionnak énekít, meg-koronáztatván az életnek ditsőfféges koronájával. Vajha az én bűneimnek bostánattya adattatván, és az én testemnek te: hét le-tévé, a' te örömdőbe mindgyarást bé-mehetnék, és a' te szent várasodnak ékes és világos kő-falai között az életnek koronáját az én Uramtól el-vévé, te hozzád juthatnék hog' ama' szent Angyaloknak fényeskedő feregében állhatnék, hogy a' meg-bódogult lelkekkel a' ditsőffégnek Urának eleiben állanék, hogy a' Christusnak országát láthatnám, hogy ama' nagy, ki mondhatatlan és meg-foghatatlan világosságot örökké nézhetném és így a' halálnak semmi felelmétül nem illetet-

vén, sőt a' halhatatlanságnak örökkévaló ruhájában fel öltöztetvén, vég nélkül örvendezhetnék, Amen.

A' meg-ditsbült Léleknek boldogságáról

Boldog az a' Lélek, ki meg-válván e földből vétetet romládó testül, szabadosan fel-ment az egekben, mert immár tsendes és nagy bátorságos, né fel az ellenfégtül, sem a' haláltul. Jelen vagyon mindenkori, és nézi szüntelen az ő szépséges és kívánatos Urát, kinek szolgált kit szeretet, és a' kihez végezetre nagy örömmel és ditsőfféggel fel-érkezet. E' nagy boldogságnak ditsőffégét, pedig soha semmi időnek folyási meg nem kissebitik, és semmi gonosz istentelen el-nem veheti: Láták ezt a' Sionnak leányi és bódognak hirdették öter-mődván: Kitsoda amaz, ki fel jő a' pufztából, gyönyörűségekkel tellyes lévén, ki az ő szerelmefere

támaszkodot? Kitsoda amaz, ki úgy láttatik mint egy hajnal, szép mint az hold, tiszta mint a' nap, rettenetes mint a' fok zászlóstábor? Mely nagy örömmel mégyen, flet, fűt, midőn ő hozzá az ő szerelmesének szavát hallja. Kely-fel, fies én Jegyelem, én szépem és jószte. Mert immár a' tél el-múlt, a' zápor eső el-múlt és el-távozot, a' virágok meg-tetfzerttenek a' mi földünkben: a' szőlő-metzésnek ideje el-jöt, a' gerlitzének szava hallatik a' mi földünkön, a' figefa meg érlelte az ő első gyümölsét, és a' virágos szőlők jó illatot adnak. Kely-fel, fies én szerelmem, én szépem, én galambom, a' kősziklának hasadékjában, a' magas kőszálnak rejtekében, mutasd-meg énnékem a' te ortalát, hadd halljam a' te szódat; Mert a' te szód édes és a' te ortalád igen ékes. Jövel én szerelmem, én szépem, én galambom, én Je-

gye-

gye sem jövel és helyheztetem te befed az én királyi széket, mert kívántam a' te ékeslegedet. Jövel hogy örömezzél az én tekintetem előtt az Angyalokkal, kikkel való társalkodás meg-igírtet én tőlem tenéked. Jövel immár sok nyomoruságid és veszedelmid után: Meny-bé a' te Uradnak örömeiben: mellyet senki nem vesztenel te tőled.

Mitsoda legyen és minémű nagy boldogságok legyenek a' mennyei Paraditsomban.

OH én lelkem, térjünk ama' mennyei várashoz, melyben bé-irattattak és rendeltet polgárok vagyunk. Mert szintén akképpen, mint a' szenteknek polgár társai és az Istennek tselédi, és mint az Istennek örökösai és a' Christusnak örökös társai, gondollyuk-meg e' mi várásunknak jeles boldogságát, a' mennyiben tölünk lehetséges. Mond-

gyuk

496 *Tizenegyedik elmélkedés a*
gyuk annakokaért a' Prophétával: Oh
mely, ditsősséges dolgok mondatnak
te felőled Istennek várasa, mint a' kibé
minden örvendőzőknek lakása vagyó.
Mert eze egész földnek vigaságán fun-
dáltatól: nintsen te benned vénseg, sem
a' vénsegnek nyomorusága: nintsen
te benned tsonka, sem bégna, sem gör-
be, sem rút termetű: midőn mi nyájan
lészünk tellyes firfiakká, a' meg-örö-
ködőt Christus állapottyának mértéke
szerint. Mi lehet ez életnél bódogab,
hol nintsen a' szegénységről-való fele-
lem, nints a' beteglégnek erőtlensége?
Senki nem háborgattatik, senki nem
haragszik, senki nem irigykedik. Nem
gerjedezt ott semmi kívánság, nints ott
áhitozása az étkeknek. Nem izgat ott
a' tisztességnek és a' birodalomnak ki-
vánása. Nintsen ott ördögtől-való fele-
lem, nintsenek a' Sátánnak lefesse-
dési, távoly vagyón a' kárhozattól-való
felelő

menyországának boldogságáról. 497
felelem. Nem találhatik ott sem a' lé-
leknek sem az testnek halála: de a' hal-
hatatlanságnak ajándékival fel-ékesít-
tetet gyönyörűséges élet. Nem lesznek
akkoron semmi gonosz dolgok, sohon
nem láttatnak vízfzavonások: de min-
denek illendők, mert minden szentek-
nek egyenlő leszen az ő edgyességek.
Mindeneket békeség és örömtölt-bé,
mindenek tsendessék és nyugodalmas-
sák. Ott vagyón szüntelen-való vilá-
gosság, nem ez, ki mostan vagyón, de
annyival tisztább és fényesebb, a' men-
nyivel bódogságosb, mert az a' váras
nem szűkölködik nap nélkül, és hód
nélkül, de a' mindenható Isten, meg-
fényesíti azt, és annak szövétnéke a'
Bárány. Holot a' szentek fényeskednek
mint a' tsillagok örökkön és örökké,
és mint az égnek fényességi, a' kik so-
kakat az igazságra viláznak.

Minekokaért ot nintsen soha étfza-
ka,

498 *Tizenedgyedik elmélkedés a*
ka, sem pedig letétleg, nintsen a' fel-
legeknek tsuportozása, sem a' meleg-
ségnek és a' hidegségnek keménysége,
de minden dolgoknak oly mértékletes
állapottya leszen, mellyet szem nem lát-
tot, fül nem hallot, sem pedig ember-
nek szíve meg nem gondolt, hanem
csak azoknak, kik abban való élésre
méltóztattak, kiknek nevek fel-vadnak
irattatván az életnek könyvében. De
mind' ezeket fellyül halladgya a' szent
Angyalokkal és a' menyországnak
minden hatalomságával való társal-
kodásunk, szemlélyük a' Patriárchákat
és a' Prophétákat, nézzük az apostolo-
kat, nézünk minden Szenteket, és lát-
tyuk a' mi szüléinket-is. Ditsőseges
állapotez, de még ennél-is ditsőseges-
feb az Istenniek előttünk lévő országát
nézni, a' meg-foghatatlan világosságot
latni. Ezt-is fellyül müllyá az a' ditsős-
ség, midőn az Istent láttjuk ő magába,

lát

menyországnak boldogságáról. 499
láttjuk és mi bennünk leszen, a' ki lá-
rásának nem leszen soha vége.

*Miképpen nyerhetni meg a' men-
nyeknek Országát.*

OH boldog gyönyörűség és gyö-
nyörű boldogság, a' szenteket lát-
ni, a' szentekkel lenni, és szentnek len-
ni, az Istent látni és Istene lenni mind
örökkön és örökké. Ezekről ferény-
elmével gondolkodgyunk, ezeket tel-
lyes kívánsággal kívánnjuk, hogy e-
zekre hamar el-juthassunk. Ha tuda-
kozod, miképpen lehetnek ezek avagy
minémű érdemekkel és segitségekkel?
hald meg: E' dolog az embernek aka-
rattyátul függ, mivel hogy a' mennyek-
nek országán erő tétetetik. A' men-
nyeknek országa oh ember nem kíván
más jutalmat, hanem csak tetinnen ma-
gadát: annyit ér, mennyi erő te vagy.
Magadat adgyad, és meg-nyerheted
azt. Mit búszulsz ennek árráért? A'

Chri.

Christus önmőn magát adta, hogy tégedet az Atya országának szerzene. Ugy adgyad tennen magadat, hogy ő országalégy, és ne uralkodgyéka' bűn a'te halandó testedben, hanem a' lélek az életnek keresésében.

Tizenkettődik El- mélkedés,

Melyben igen szép könyörgések és esedezések vadnak, az Isten haragjának el-távoztatásáért, és az ő áldásának megnyeréséjért.

Könyörgés a' Kereszttyén Anya-szentegyházért.

VR Isten, mi menyeyi Sz. Atyánk, minden irgalmasságnak és vigasztalásnak Attya, könyörgünk tenéked a'te edgyetlen-egy Fiad-
nak

nak a' mi Idvőzítő Urunk Jesus Christu(nak) nevében, tekints-alá az égből, és lásd-meg a' te Anyaszentegyházadnak inségét és keserves nyomorúságát, mely alatt az utolsó el-fordúlt időben fíralmason nyög és sajlódik, ezennel el hagyattatik és tellyességgel pusztulásra jút, ha te oh mi nagy irgalmú Atyánk segítő karjaiddal meg nem gyámolítod. Mert minden felől az ellenségnek torkában vagyunk, egy felől a' pogányok rontyák és öldöklék a' mi testeinket; más-felől pedig az eretnekek vesztegetik, öldözik és kergetik a' mi lelkeinket.

Mi pediglen noha tégedet feletté igen meg bántottunk és haragra ingerlettünk, a'te szent parantsolatidat vakmerőképpen által-hágtuk, és a' mi engedetlenségünk által a'te ostorodat, érdemünk szerént vontuk fejünkre, de mind-azon-által emlekezzél-meg, hogy

hogy te minékünk szerelmes Atyánk vagy, és mi reánk, kiket teremtetél, és a' te edgyetlen-egy Fiadnak vérevel meg-váltottál, ne haragudgyál mind örökké. Ne nézzed oh Urama' mi bűneinket; de a' mi Idvőzítőnknek érdemét, hogy az ő érdemével kerestet jóban mi-is részefek lehessünk.

Engedgy effelett minékünk békefegy, egésséget, és a' mi munkáinkat áld meg bódog előmenetellel, hogy élhessünk azokból nagy hála-adással. Örizz meg minket minden gonosztól és adgyad íziveinkben a' te jóra vezérő szent Lelkedet, hogy a' te országodnak tökéletes és örökké állandó öröme juthassunk, melyben élsz és uralkodol Sz. Fiaddal és Sz. Lelkeddal egyetemben, mind örökkön örökké. Amen.

*Könyörgés a' külső Tiszt-
viselőkért.*

örök

Ó Rök mindenható Isten, minden Királyoknak Királya, ki rendelője vagy minden külső tiszt-viselőknak és felső hatalmasságoknak, a' kiknek kezekben adtad a' fegyvert a' gonoszoknak büntetésére, és a' jóknak oltalmazására. Tenéked könyörgünk esedezvén, hogy a' mi fejedelmünket és minden külső gond-viselőinket vezérellyed a' te útaidon, hogy az ő birodalmokban békeségben mind végig megmaradgyanak. A' háboruságot, a' vérontást és a' hadakat rojunk el fordítsák, és mindeneket a' közönséges tsendefegyre, igazságra és tisztességre fordítani igyekezzenek.

Effelett oh seregeknek Ura, adgyad ő nekik a' te Isteni áldásodat, a' Mójsenek igazságát, a' Phineásnak buzgóságát, a' Dávidnak szelidségét, Salamonnak böltseségét és Sámionnak erejét.

Tartsad és regyed őket a' jóban állandó,

504 *Tizenkettedik elmelkedés*
landókká, a' háborúságban erősekké, a'
fzenvedésben vidámokká, a' szomorúságban vigasztalást találókká, a' szorgalmatosflágban vigyázókká, a' kifizetékben győződelmekké, az jó szeren-
tsében áthatatosokká, és végezetre
minden el-hagyandó és tselekedendő
dolgokban erősekké és boldogokká.
Hogy mindé ő magokviselesek és for-
golódások szolgállyon a' pogányoknak
kegyetlenségeknek meg-rontásokra, a'
mi időnknek békeségre és tsendességre,
hazánknak meg-maradására, és az
egész kerefztyéni vallásnak óltalmazá-
sára, kiváltképpen pedig a' te szentsé-
ges nevednek tiszteletire és örökké-
való ditsiretíre, az Ur Jesus Christus
által, Amen.

*Könyörgés, hogy az Isten az ő gaboná-
jában hűséges munkásokat borsasson-
ki, az ő szent igijének
birdetésére.*

Ur

Sákségünkbeli könyörgésekről 505
VR Isten, ki minékünk a' szent E-
vangeliomban meg-parantsoltad
könyörögnünk a' gabonának Urának,
hogy hűséges munkásokat borsátana
ki, mivel hogy fok volna az aratásra-
való gabona, de az arató kevés.

Alázatosan könyörgünk Uram te-
néked, hogy borsás a' te Anyaszent-
egyházadban a' te szent igidnek hir-
detésére oly tanítókat, kik a' bőltsef-
nek lelkétől meg-világosítottak lévén,
nem a' magok negédes kérkedéseket,
de a' te tiszteletedet, né a' magok hasz-
nokát, de a' lelkeknek idősségeket
kereffék szorgalmatossággal, hogy a' te
szent igidet, és valamellyek ezzel ed-
gyeznek, igaz és Apostoli valóságos ér-
telemmel sáfárolhassák.

Nyisd-meg Uram effelet a' mi fzi-
veinket mi bennünk, hogy a' te szent
igid effék jó földben, a' honnét sem a'
madarak el ne kapdoshassák, sem pe-
dig

Y

dig

dig ez életnek szorgalmatoságának tö-
visfi meg ne fojthassák, hogy bűséges
gyümölcsöket teremhessen a' te szent
nevednek örökké-való ditsiretíre és
felebarátunknak hasznára és épületi-
re, Amen.

*Háboruságnak, üldözésnek és had-
támadásnak idején-való ró-
vid Könyörgés.*

VEgyszerű irgalmaságnak ditső-
sége Istene, mi menyeyi szerelmes
sz. Atyánk, jollehet a' mi fok elő-szám-
lálhatatlan álnakságinkért, fertelmes
életünkért és rettenetes bűneinkért,
nem csak a' külső hadakat, támadáso-
kat és viszsa-vonásokat, mellyekkel
immár fok esztendőktől fogva hábor-
gattatjuk, de még az örök halált és kár-
hozatot-is méltán meg-érdemlénénk.

Mindazonáltal oh feregeknek erős
Istene, meg-vallyuk a' mi bűneinket a'
te Isteni felséged előtt, és ismérjük ma-

gunk

gunkat méltóknak lenni e' te reánk bo-
tsátot oltoridnak viselésére, de aláza-
tossan könyörgünk és töredelmes szí-
vel esfedezünk Uram a' te végzetlen
irgalmaságodért, hogy e' fel-háboro-
dott időben botsás és adgy mi közink-
ben oly eszközöket és oly alkalmatos-
ságokat a' békeségre, hogy e' vér-ontó
hadakozás (mely miat minden gonosz
veszedelem és nyomorúság követi lel-
künket és testünket) jó móddal tsende-
sítessék-le, a' közönséges békeség és
edgyesség szereztesse meg, hogy a' mi
időnknek és mind a' mi elménknek
tsendességekben, a' te szent nevedet hir-
dethessük, a' mi hivatalunkban a' te Sz.
akaratod és parantsolatod-szerint el-
járhassunk, és amaz örök boldogságot
az Ur Jesus Christus által el-vehessük,
Amen.

*Könyörgés, hogy minden Keresztyé-
nek között a békeség és az edgyes-
ség meg-tartassék.*

KEgyes és kegyelmes Atyánk, kinek jó voltából szállanak mi reánk minden jók, leg-kiváltképpen pedig a békeség és az edgyesség, mellyet minékünk oly igen ajánlottál és javallottál, hogy mint edgy néminémű testamentomban hadtad. Kérünk Uram engedyed kegyelmessen, mellyet magunktól meg nem nyerhetünk, hanem csak a' te jó vóltodból, hogy tartassék-meg a' te népeid között a' békeség és az edgyesség, nem csak a' hitben és az igaz vallásban pedig, de a' külső hadaknak le-szállításában-is, mellyek a' mi fejedelmünk között viseltének.

Nyomd-le és ólts-meg Uram a' viszfá.vonásokat, éretnekségeket és tévelygéseket, mellyek mostan jaja' mi fok bűneinkért támadtanak közöttünk

tünk és még mostan-is támadnak, a' kik, hogy ha a' mi életünket meg nem jobbitándgyuk, naponként killyeb-killyeb terjednek és szintén el.hatalmaznak rajtunk.

Tselekedgyed ezt-is oh mi Istenünk, hogy a' keresztyén fejedelmeknek az ő magok között-való viszfá.vonások, ne legyenek a' mi bűneinknek érdeme szerint: hogy a' hitetlenek ezeket látván és halván meg ne botránkozzanak, és ekképpen a' mi hitünket meg ne szidalmazták és a' te naom nevedet-is meg ne káromlyák.

Mely dologért Uram gyakorta meg könyörültél és meg-engedtél a' te népeidnek az ő törvényben, kik jól-lehet halá-adatlanok és a' te büntetésedre méltók voltak: mennyivel inkább tehát illendő a' te jó-vóltodhoz mi rajtunk meg-könyörülni e' kegyelemnek idejében, ám bátor ezt te tölöd ne érdemellyük.

Annak-okaért tekints kegyessen és könyörületessen mi reánk, hogy a' te szent neved minden nemzetek között annál inkább hirdetteflek és ditsőítteflek: és a' hitetlenek ezt látván te hozzád térjenek, te benned hidgyenek, te néked szolgállyanak, téged ditsirjenek és ditsőítsenek. Mellyet engedgy-meg minékünk a' te szent Fiadért: az Ur Jesus Christusért, ki te veled él és uralkodik mind örökkön-örökké, Amen.

A' Fejedelmeknek, Uraknak és minden Tiszte. viselőknak könyörgések, hogy az ő birodalmok alaztevőket jó módgyával igazgathassák. és tiszték szerint gondgyokar viselhessek.

Örök mindenható Isten, nézzed és tekints-meg, minémű rettegésektől vétettem környül az én tisztemben mindenfelől. Tudom hogy nem Uraság énnékem ez, de súlyos tiszt és tsak
még

merő szolgálat. Tudom hogy nem ok-talan állatok bizattattanak én reám, de a' te választot fiaid és népeid, kik oly nagy szeretettel foglaltattanak te hozzád, hogy ezekért még a' keserű haláltis fel-venni méltóztattál. Kitsoda vagyok én édes Istenem, hogy e' nehéz tisztnek eleget tehessek? En gyarló és tökéletesség nélkül való ember vagyok igen könyű lészen nékem meg. tévelyednem és meg-tsalattatnom, imé a' te néped igen számos, és miképpen lehetek én jelen minden helyben.

Minekokaért téged oh nagy Isten, alázatosan kérlek, adgyad énnékem a' te szent széked előtt lévő bőltsefeget, botsádd alá a' te szent lakó helyedből és a' te Isteni fellegednek székiből, hogy legyen én velem és munkálkodgyék én bennem, hogy tudhassam és érthessem-meg, mitsoda legyen kedves te előtted: hog' semmit netselekedgyem senkinek

512 *Tizenkettődik elmélkedés*
kedvéjért, avagy gyűlölségéjért, de csak
a' tiszta igazság, és szentség szerint te-
gyek itéletet.

*A' házi-gazdának könyörgések,
hogya ő tselédekét jól és az Úrnak
tetszése szerint igazgat-
hassák.*

Midőn egyenlőképpen parantsol-
tad mindeneik felebarátyára gon-
dot viselni, marháját és jószágát elebb
mozdítani; kárát pedig mindenben el-
távoztatni, jól értem kegyelmesatyám
akarodat, hogy tudni-illik, az jó tse-
lédés gazdának az ő tselédire, és ellen-
ben a' tselédnek az ő gazdájára lok-
kal inkább kívántassék gondot viselni.
Jól ismerem tisztemet, de azoknak
gondviselésére, kiket az én kezem alá
bízál, ugymint: feleségemet, gyerme-
kimet, szolgálomat, szolgáló leányimat,
a' több tselédimmal edgyűt, semmikép-
pen elégséges erőt magamban nem ta-
lállok,

Sákséginkbéli könyörgésekről. 513
lállok, sem arra-való értelmet.

Folyamodom annakokáért hozzád
oh te igaz nagy tselédes Gazda. Te
hozzád, mondom, mégyek eledezéssel
kegyelmet kérni oh menynek és föld-
nek bőltsen igazgató Istene. Adgyad
szentséges Atyám, hog' az én szárnyam
alat lévő tselédimet a' te felelmedben,
és tenyitékben tarthassam és nevel-
hessem. Azok-is pedig ellenben az ő
tiszteket felelemben és engedelmesseg-
ben, nem csak az embereknek szemek
előt, de te előtted mint igaz Isten előt
szívőknek egy-igyűségében vihessek
véghez, hogy az ő szolgálattyoknak
jutalmát vehessék-el az egekbé, Amen.

*Könyörgés, hogya' mi földi gyűmöl-
tisink meg-tartassanak.*

ÖRökké-való irgalmasságnak Istene
tekints-meg kérünk tégedet a' mi
naponként-való szükségünket, mu-
tassd-meg hozzánk a' te kegyelmeffége-

det, és adgy minékünk bölleggel a' mi naponként-való szükségünkre elegendő g. bonákat. Gyümölszözzenek Uram a' te szent áldásod által nagy haszonnal a' mi szőlőink, termő-fáink, és minden egyéb földi veteményink. Minden-fele ártalmakat távoztass-el kegyes Atyánk a' mi vetésünkről, szárazító hévségeket, szél-veszeket, ár-vizeknek ki-vetésit, hideg dereket, ragyákat, kő-esőket és mind azokat valamellyek ezekhez hasonlók, hogy kezünkben adván a' te szent áldásodat, azokból élhelsünk a' te nevednek ditsiret, felebarátunknak hasznára, és a' mi lelkünknek idvősségére, a' mi Urunk Jesus Christus által, Amen.

Dög halálnak idején-való

Könyörgés.

EMLEKEZZÉL-meg Uram a' te frigy-kötésedről, és mondgyad a' tetsapdoló Angyalodnak: Szűnnyék-meg

immár

immár a' te kezed, hogy el ne pusztitassék a' föld, és ne veszes-el minden élő állatot.

Halgasd-meg Uram a' te népeidnek könyörgéseket kegyelmesen, hogy mikik igazán és méltán fanyargattatunk a' mi bűneinkért, nyerjünk szabadulást irgalmassan a' te szent nevednek ditsőségéért.

Ur Isten, ki jól tudt minket, hogy a' mi emberi gyarloságink miat ennyi sok veszedelmeket el nem viselhetünk, adgyad azért nekünk a' mi testünknek és elménknek épsegét, hogy azokat, valamellyeket a' mi bűneinkért szenvedünk, a' te segitlegedből meg-győzhessük. Tedd foganatoslá Uram a' mi töredelmns szível-való esedezésünket te nálad, és fordíts-el kegyelmedből mi roluunk e' szomorú dög halált, ismérték-meg minden emberek, hogy tsak a' te busulásodból szállanak mi reánk ez

Y.

illye

illyetén ostorok. Es víszont a' te könyörületességidből szűnik meg-is. A' te szent, Fiadnak a' mi Urunk Jéhus Christusnak általa, ki te veled él és uralkodik a' szent léleknek edgyességében egy bizony Isten, mind örökkön örökké, Amen.

Utra indulóknak Könyör.

gés k.

VR Isten, ki az Izraél fiait száraz lábbal a' tenger közepin által vitted, és ki ama' három börtseknek a' tsilagoknak vezérlése által te hozzá utat nyitottál. Engedgy minékünk, kérünk tégedet szerentsés utat és tsendes időt, hogy a' te szent, Angyalodnak vezérlése által, abban a' helyben, a' hová menendők vagyunk: és végezetre ama' mi örökké-való hazánkban, minden veszedelem nélkül eljuthassunk, Amen.

CIII.

CIII. SOLTAR.

*(E' Solárt az Ur Vatsorájakor, vag-
utánna házadnál énekelheted.)*

ALdgyad lelkem Uradat Istenedet. Minden én bennem ditsirje szent nevét, Es az ő mondhatatlan jó voltát. Nő ditsird lelkem és az Urat áldgyad. Felcdehenységben el ne halgassad, Eő jó teteményének sok voltát.

2. Adgy halát ennek, a' ki bűneidet Meg-botsáttya, gyógyittya sérelmidet. Ki-ment minden nyavalyádból hiven. Es életedet veszélytől meg-menti, A halál veszedelmétől meg-őrzi, Irgalmával meg-koronáz szépen.

3. Ki életedet kegyessentáplállyá, A mi szádnak kell, bűséggel meg-adgya. Mint a' Sajt meg-ifjítás meg-ujét. Es a kik méltatlanságot szenvednek, Az őtőle kegyessen meg-menternek, Hozzájok nyújtja az ő jó kedvét.

4. Eő útait meg-mutatá Mojsesnek.

Y 7

Azon

Azonképpen az Izrael népének, Meg-
jelenté nagytuda dolgait, Mert ő ir-
galmas, kegyes és kegyelmes, Nagy-
úrhető, jó, hű, és engedelmes, Harag-
gal nem terheli szolgait.

5. Es hogy ha bűnünkkel ő meg-bán-
tatik, Néha kegyelme tőlünk meg-vo-
latik, De nem haragszikreánk örökké
és nem oly hirtelen pöröl mi-velünk,
Nem büntet a' mi bűnünk szerint ben-
nünk, Oly hajlandó ő a' kegyelemre.

6. Ugy fel-építi azokhoz irgalmát,
Kik őtet szeretik, félik hatalmát, Mely
nagy a' szép ég-e' föld felett, Minden-
nünket mi tőlünk oly megszűz, ő el-
ordította szinte mint mely megszűz,
' nap-kelettől a' nap-nyészet.

§ 7. Mint az Atya fiaihoz kegyelmes,
-is azokhoz igen engedelmes, Kik őt
gazán félik, tisztelik. Mert jól tudja
mely gyarló a' mi voltunk, Es hogy mi-
ly romlott emberek vagyunk, Mint a'
or, mely a' szélről hintetik.

8. Ember élete a' fűhöz hasonló, Fel-
nő, és zöldül, de hamar el-múló, Mint
a' gyenge virág a' fű mezőn, Mellyet
mihelt meg-fuvall a' meleg szél, El-hull
és hervad, ékeslege el-kél, Ember nem
tudja hol volt s hová lőn.

9. De az Ur kegyelme örökké meg-
áll, Azokon kik őt félik igazsággal, Es
firól fira terjed irgalma. Azokon kik
meg-tartják ő kötésit, A' kik gyakran
meg-emlétik törvényit, Es azok-sze-
rint járnak mindenha.

10. Az Ur a' menyben helybezteti szé-
kit. Kiben gyakorlya igaz itéletit, Or-
száglása ki-hat minden rendre, Isten
Angyali áldgyátok az Urat. Ti erős lel-
kek, kik ő akarattját, Tészitek, és jár-
tok ő kedvére.

11. Ditsirjétek őt minden ő seregi,
Kik a' mennyekben szolgáltok ő neki,
Es kik őrzitek szent akarattját, Áld-
gyátok az Urat mindé állatok, ő nagy
bíró.

birodalmát magasztaljátok, Aldgyad
lelkem örökké az Urat.

CXXX. S O L T A R.

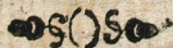
TE hozzád tellyes szívvel, Kiáltok szün-
telen, E' siralmas mélységből, Halgass meg
Ur Isten. Nyisd-meg te füleidet. Midőn té-
ged hilak, Tekints-meg én igyemet, Mert ré-
gen ohajtlak.

2. Ha Uram bűnünk szerint, Minket bü-
netnél meg. Uram e' világ szerint, Ki álharna
nagy meg? De a' te irgalmad nagy, A' téged fé-
lőkön, Es te engedelmes vagy, Hogy dicsí-
jen minden.

3. Ennékem reménségem, Vagyontsak I-
stenben, Es bizik az én szívem, Ő szent igé-
ében: En lelkem erős hittel, Az Urat ohaj-
tya, Mint a' vérrasztó éjél, A' verrattát várja.

4. Izrael az Istenben, Vessd reménségedet,
Mert szent irgalma bővön, Nagy mészsze ki-
erjett, Ő segítő mindenben, Hí' én könyöröl-
Az Izraelt kegyessen, Ki-ment bűnéből.

V E G E.

E' Könyvnek mutató

T A B L A J A.

Első Elmélkedés.

A' Christufnak bennünk való szo-
zatirúl,

fol. 1

A' buzgóságért való könyörgés, 4

A' szűnek tisztaságáért, 6

Az Ur jó tettzésének véghez vite-
léjért mi bennünk, 10

A' szűnek kegyes szándékaért, 11

Elmének figyelmeteflégejért, 13

A' bűnös embernek siralma, 18

Isten maga természetihez hasonló
dolgot kíván, 23

Az Istent szerető léleknek bizodal: 26

Hogy Isten felől az elmélkedés men-
nél nagyobb a'nál gyönyörűsegesb, 30

Valami embernek elméjét el von-
sza Istentől, 33

Az Istent szeretőknek belső munk: 35

A' jó léleknek kívánsága, 37

Második Elmélkedés.

I Ntés a' mindennapi könyörgésre.	42
I Könyörgés midőn fel-serkensz.	45
Miképpen ajánlya ember magát Istennek.	46
Reggeli Imádság, Vasárnap.	47
Vallás-tétel.	51
Hála-adás.	58
Reggeli könyörgés, Hetfőn.	63
Vallás-tétel.	69
Hála-adás.	74
Reggeli Imádság, Kedden.	80
Vallás-tétel.	84
Hála-adás.	89
Reggeli könyörgés, Szeredán.	94
Vallás-tétel.	98
Hála-adás.	105
Reggeli könyörgés, Tőrtőrkön.	113
Vallás-tétel.	118
Hála-adás.	122
Reggeli könyörgés, Pénteken.	132
Vallás-tétel.	138

Hála

Hála-adás.	141
Reggeli könyörgés, Szombaton.	144
Vallás-tétel.	148
Hála-adás.	151
A' minket őriző Angyalért.	153
Ez életből való boldog ki-múlásért.	159
Könyörgés az óra ütéskor.	160
A' házból ki-menőknek könyörg.	161

Harmadik Elmélkedés.

E Stvéli könyörgés.	166
Más.	Idé
Harmadik.	170
Negyedik.	171
Lelki ismérteknek fel-serkentése.	168
A' büntül meg-oltalmaztatot emb.	179

Negyedik Elmélkedés.

T Emplomban menőknek köny.	187
Más.	188
Vallás-tétel a' bűnről.	189
Első könyörgés a' Sz. Háromság.	19
Második.	19

Harma

Harmadik.	198
Első az Atyához.	200
Fióhoz.	203
A' szent Lélekhez	204
Más.	205
Prædikatio előtt-való könyörgés.	209
Más.	212
Prædikatio után.	213. 216. 218.
Az Isteni édessegrül.	221
Isteni ditsiretre indító könyörgés.	229
A' töredelmességért.	233. 237. 244.
Az Isteni szeretetnek buzgóság.	247
Hogy az isteni édesség &c.	249

Ötödik Elmélkedés.

Az ítéletről.	258
Pœnitentiára serkentő intés.	265
Más.	270
Az embe-eknek nyavalyáffágáru.	277
E' világi keferüségür.	284
Panasza a' kegyes ember:	286
Más azonrül.	291
A' kétségben eset ember vigaszt.	302

Hato-

Hatodik Elmélkedés.

A' Christus szenvedésének leirása.	311
Könyörgések.	318. 321. 327.
Miképpenterjeszfe ember az Atyá-	
nak eleiben az ő Fiának szeuv:	332
Az jó léleknek bizodalma.	336
Az Atyának szeretetirül.	340
Hála-adás.	345. 350. 353. 356.
A' Christus sebeirül.	357. 358.

Hetedik Elmélkedés.

Atható módgya a' könyörgés.	361
A' bűnös embernek könyörg:	364
Más.	371. 375. 378. 384.
Siralma a' bűnösnek,	390

Nyoltzadik Elmélkedés.

Intés az Ur Vatsorájára.	402
Hafznai a' Vatsorának.	403
Könyörg: Ur vatsor. előtt.	413. 416. 423
Az Ur vatsorájának idején.	428. 429
A' Sz. Vatsora után.	431. 433. 434
Kilen-	

Kilentzedik Elmélkedés.

A' kereszt-viselésekről.	441
Békeséges türestről.	444
Könyörgés nyomoruságinkban.	445
Más.	447. 448
A' gonosz emberekért.	451
A' mi ellenséginkért.	453
Hirtelen riadásnak idején.	455
Az el hagyattaknak imádságok.	457
Hála-adása a' nyomoruságtól meg- izabadult embernek.	461

Tizedik Elmélkedés.

Miképpé kelet világot meg-újí.	464
Boldog meg-halásért.	466
Beteg emberek könyörgése.	477
Más.	481
Tudomány tételek a' betegeknek. <i>Idem</i>	
Könyörgés a' betegekért.	484
Rövid imádság a' halálban.	485

Tizen-

Tizenedgyedik Elmélk:

A' Mennyei Jerusalemról.	487
Az örök életről.	489
A' meg. dicsőült lelkekről.	491
Mitsoda a' mennyei boldogság.	493
Miképpen nyerhetni meg az örök életet.	496

Tizenkettődik Elmélk.

Könyörgés az Anyaszentegyh:	500
Tisztviselőkért.	503
Lelki Pásztorokért.	505
Békeséért.	506. 508
Tisztviselők könyörgése.	510
Házi gazdáknak.	512
Fölgi termésinkért.	513
Imádság döög-halál idején.	514
Jó utért.	516

Rendi

Rendi egynéhány ide illő szép Soltárok nak.

CXLVI.	Aldgyad én lelkem az Ur:	40
V.	Ur Isten az én imádság.	161
XVIX.	Az egek beszélik, Es:	163
III.	Oh mely sokan vadnak,	183
XCI.	A' ki a' felséges Urnak,	185
	Jövel sz. Lélek Ur Ist: tölts	208
XXIII.	Az Ur énnékem őriző:	254
CXVI.	Szeretem és áldom az Ur:	255
CXVI.	Az Urat minden nemz:	257
L.	Ur Isten kegyelmez-meg.	308
CII.	Aldgyad lelkem Uradat:	517
CXXX.	Te hozzád tellyes szivből,	520

